

Giới thiệu Chinh Phục Tứ Đại Ác Ma

Tuổi trẻ chắc hẳn chúng ta cũng đã trải qua đôi lần, những tình huống không thể từ quyết định được, không thể làm gì khác được mà phải làm những điều mình không thích, cô bé trong truyện Chinh Phục Tứ Đại Ác Ma cũng đã trải qua những thời kỳ ấy. Những bí mật được che giấu, những điều còn được giấu kín bấy lâu nay, những tổn thương hay cảm xúc từ trong chính trái tim sẽ được bộc bạch trong truyện teen này.

Nó - Nguyễn Hoàng Quỳnh My (17 tuổi): tên trong bang là Minzy, là người gốc Việt nhưng sang Anh sống tự lập từ khi 10 tuổi. Nó sở hữu khuôn mặt vô cùng đẹp, da trắng không tì vết, body siêu chuẩn; là thiên kim tiểu thư của nhà họ Nguyễn Hoàng, có tập đoàn lớn nhất Thế Giới về mọi mặt (đá quý, thời trang, chứng khoán,...) tuy sống trong gia đình cao sang nhưng nó không thích dựa dẫm vào gia đình quá nhiều. Mới 15 tuổi mà nó đạt 3 bằng đại học của 3 trường lớn nhất Thế Giới, 16 tuổi xây dựng một công ty lớn thứ nhì Thế Giới về thời trang, đá quý và nó làm chủ tịch. Giỏi tất cả các loại võ và đều đạt đai đen, khi đánh nhau hầu như nó chỉ dùng tay không; là bang chủ bang Tứ Đại Ác Ma. IQ cao ngất ngưỡng 300/300.

Hắn - Trần Duy Phong (18 tuổi): tên trong bang là Ken, là người lai Anh-Việt, hiện tại đang sống ở Việt Nam, đẹp trai, cao ráo. Là đại thiếu gia của Trần Gia, sở hữu tập đoàn đứng thứ 3 trên Thế Giới về mọi mặt. Đai đen tất cả các loại võ và chủ yếu cũng đánh tay không giống nó; là bang chủ bang Devil. IQ: 300/300. Tính cách lạnh lùng với người ngoài còn với người thân thì có vẻ thân thiện, hắn như cái “tảng băng di động” vậy.

Truyện sẽ kết thúc ra sao, cô có biết được sự thật hay không, mọi thứ đến cùng là hạnh phúc hay chỉ là khổ đau, những tổn thương có được chữa lành, mọi mối quan hệ có được hàn gắn. Liệu còn gì sẽ tiếp nối tiếp đến đâu nữa, mời bạn đón đọc truyện teen này, và theo dõi những truyện khác cùng thể loại như: Những Nàng Tiểu Thư Nghịch Ngợm, Đồ Điên, Rượt Đuổi Với Tuổi Thơ,...

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Tứ Đại Ác Ma* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Trở Về Quê Hương

- Haizzz... – nó với khuôn mặt buồn bã nhìn ra cửa sổ rồi thở dài.

- My à, mày đừng có buồn nữa, dù gì thì hắn ta cũng bỏ đi rồi, mày có ngồi đó mà thở dài suốt cả ngày thì hắn cũng chẳng quay lại đâu. – Giang, Ngân và Trà ra sức thuyết phục nó trở thành con người vui vẻ, hòa đồng và nhí nhảnh như thường ngày.

Nguyên nhân khiến nó trở nên như vậy là vì tên người yêu của nó đã đòi chia tay và bỏ đi cùng với người con gái khác. Nó đã ngồi trước cửa sổ và thở dài như vậy suốt cả ngày mà không chịu ăn gì. 3 đứa bạn của nó nhìn vậy thì cũng buồn lắm nên đã gọi tên đó ra bãi đất trống và cho tên đó một trận (tất nhiên là không cho nó biết). Cả bọn đang ngồi than thở thì bỗng tiếng chuông điện thoại của nó vang lên

“Cố quên đi một hình bóng

dấu đôi tay vẫn không thể buông

cố quên đi một lời nói

dù cho con tim thét gào

phải xa nhau thôi đừng tiếc

để cho nhau mỗi con đường riêng

hãy thứ tha bao lầm lỗi

giờ đây không ai giữ được... tiếng yêu lúc đầu...”

(Cố quên – Khởi My)

Thấy màn hình điện thoại hiện lên chữ “Papa” nó ấn nút nghe nhưng không nói câu nào chỉ bật loa ngoài cho 3 con bạn cùng nghe.

- My à? Tuần này con có bận công việc gì không? – Pama nó hỏi.

- Không ạ! Có gì không papa? – Nó nói.

- Vậy thì tốt! 2 ngày nữa con hãy về Việt Nam đi, ở bên đó cũng lâu rồi, Pama nhớ các con lắm! (Pama nó biết Giang, Ngân và Trà vì 4 gia đình từ trước tới giờ đã thân với nhau. Đặc biệt pama của 4 đứa lại chơi với nhau từ khi học chung cấp 2).

Nghe thấy vậy Giang, Ngân và Trà chờ nó trả lời, trong đầu của 3 đứa đều có chung một suy nghĩ “Chắc nó không đồng ý đâu”. Nhưng câu trả lời lại là:

- Vâng! Con cũng nhớ Pama nhiều, 2 ngày nữa gặp lại, thôi con cúp máy đây. Chào pama. – Tuy giọng điệu nghe thì có vẻ phấn khởi, vui mừng nhưng khuôn mặt vẫn hiện rõ nét buồn thoáng qua.

- Này, My. Sao mày lại đồng ý vậy? Mọi khi cứ nhắc đến việc về Việt Nam là mày lại tìm cách từ chối cơ mà? – Ngân hỏi thay cho sự thắc mắc của Giang và Trà.

- Tao nghĩ đã đến lúc phải trở về với quê hương rồi! Mà tao cũng muốn quên cái mối tình không đúng chỗ của tao! – Nó đáp một cách tỉnh bơ như không có chuyện gì xảy ra.

- Hơ hơ... - Điều này làm 3 đứa bạn shock không biết nói gì.

- Thôi muộn rồi, tao đi ngủ đây! Bọn mày ngủ ngon. – Nó nói xong thì bước đi luôn.

- À... Ồ... Ngủ ngon! – 3 đứa kia đồng thanh.

Mọi chuyện lại trở lại bình thường nhưng có điều nó không còn là nó nữa! Nó đã trở thành một con người hoàn toàn khác, một con người lạnh lùng, băng giá nhưng khi ở bên cạnh bạn bè hoặc người thân thì nó lại chính là nó – con người nhí nhảnh, đáng yêu có điều ít cười hơn trước.

2 ngày sau, tại sân bay Nội Bài, một chiếc máy bay hạ cánh xuống và từ trong máy bay Tử Đại Ác Ma nhà mình bước ra và nhanh chóng trở thành tâm điểm của sự chú ý giống như những người nổi tiếng vậy. Vừa ra đến nơi đã có 4 anh chàng vệ sĩ to cao đón bọn nó.

- Chào các vị tiểu thư ạ! – 4 anh đồng thanh.

- Chào các anh, cảm ơn đã đến đón chúng tôi. – Trà lên tiếng.

- Đó là nhiệm vụ của chúng tôi ạ. Mời 4 vị ra xe ạ. – Một anh chàng đáp và cùng tụi nó bước đến chiếc xe Lamborghini Reventon.

Chiếc xe lao nhanh trên đường và tiến thẳng đến biệt thự của nhà nó (vì pama của Giang, Ngân và Trà đều đang ở biệt thự nhà nó). Cánh cổng sắt mở ra, chiếc siêu xe tiến vào thu hút ánh mắt của nhiều người trong nhà. Sau cánh cửa xe vừa mở ra là 4 vị tiểu thư bước xuống. Vừa đặt chân xuống đất chưa kịp biết có ai xung quanh không, bọn nó đã chạy vào ôm chầm lấy pama rồi nói những câu như là “con nhớ pama nhiều lắm” “lâu lắm rồi mới được gặp pama vui quá!!!” .... Sau màn chào hỏi làm li bì đất bọ nó mới chợt nhận ra xung quanh có người rồi xấu hổ cúi đầu đồng thanh:

- Dạ! Tụi con chào các bác ạ.

- Ừ, các con đi như vậy có mệt không? Cuộc sống bên đó của các con có tốt không? – Pama tụi nó hỏi.

- Dạ, không mệt lắm ạ, tại tụi con cũng quen với việc phải ngồi máy bay nhiều rồi. – Tụi nó nhanh nhẩu đáp.

- Ủa, là sao? Ngồi máy bay nhiều? – Pama nó thắc mắc.

- À... Là vì mỗi lần đi kí hợp đồng là bọn con lại phải ngồi trên máy bay mà. Bọn con đã xây dựng một công ty riêng để làm việc. – Ngân đáp.

- Hả? Công ty riêng? – 8 người, 8 cái miệng cùng thốt lên. (tại pama tụi nó đâu có biết tụi nó lập công ty riêng đâu).

- Làm gì mà mọi người phản ứng zữ vậy? Chỉ là lập một công ty riêng để cùng làm việc thôi mà. – Nó thản nhiên đáp.

- À...Ồ... Tại mọi người bất ngờ quá. Mà công ty của các con sao rồi? – Pama Giang hỏi.

- À... Cũng bình thường thôi pama. Mọi người biết công ty có tên là Black Blue chứ? (chả biết dùng tên gì nên tác giả trém đại) Đó là công ty của tụi con đó. – Giang trả lời.

- Gì cơ? Như vậy mà bình thường á? Cái tập đoàn đó đứng thứ 2 Thế Giới đó. Mà có thật đó là công ty riêng ý lộn cái tập đoàn riêng của bọn con không vậy? – Pama tỏ rõ sự ngạc nhiên. Con họ giỏi đến vậy sao?

- Pama coi thường tụi con quá! Thôi tụi con về biệt thự nghỉ ngơi đây. Tạm biệt mọi người. – Không cần biết mọi người có đồng ý hay không bọn nó cứ thế tiến thẳng ra ngoài bỏ lại 8 con người đang lắc đầu ngán ngẩm trong căn biệt thự. (Bọn nó ở biệt thự riêng).

Chiếc xe lại một lần nữa lao nhanh trên đường nhưng lần này không phải tài xế cầm lái mà là nó cầm lái. Căn biệt thự hiện ra trước mắt bọn nó làm bọn nó cảm thấy có chút thú vị. Đổ xe vào gara bọn nó cùng bước lên nhà, nơi có một người đàn ông mái tóc đã điểm bạc cúi chào bọn nó, đó chính là quân gia Minh.

- Chào mừng các tiểu thư đã trở về. – Người hầu trong nhà đồng thanh và cúi người.

- Ừm... Chào mọi người. Mọi người vẫn khỏe chứ? – Ngân lên tiếng hỏi thăm.

- Dạ. Vẫn khỏe ạ. Cảm ơn cô chủ đã quan tâm. – 1 cô người hầu lên tiếng.

- Ừm... vậy mọi người đi làm việc tiếp đi. – Trà đáp.

- Dạ. – Đồng thanh rồi quay ra làm việc tiếp.

Nói xong bọn nó cũng ai về phòng nấy để chuẩn bị cho một cuộc vui chơi tung bừng tối nay.

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Tứ Đại Ác Ma* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Quậy Phá Bar Killer. (1)

Nó bước vào căn phòng có cánh cửa màu trắng. Bên trong, một căn phòng rộng như phòng khách hiện ra nhưng lại mang đầy khí lạnh từ cơ thể của nó và cũng từ màu sắc của căn phòng – màu đen. Trong căn phòng, mọi thứ chỉ có 2 màu đen và trắng hoặc màu của thủy tinh, không pha bất cứ một màu nào khác. Từ những bộ quần áo, cái gối đến rèm cửa đều được sơn màu trắng và đen (chỉ ý chỉ thích 2 màu này thôi, trong phòng mà có thêm màu khác thì bị vào sọt rác ngay kể cả thứ đó có giá cao tới mức nào đi chăng nữa). Giữa phòng là một chiếc giường, cách đó không xa là một bàn làm việc hay cũng có thể coi là nơi để đọc sách cũng được vì bên cạnh cái bàn đó là một giá sách khổng lồ với đủ loại sách nào là tiểu thuyết, tài chính,... Ở một góc khác là bàn trang điểm nhưng nó chẳng động vào nhiều vì tính nó không thích dùng đến mỹ phẩm. Bên cạnh còn có một tủ quần áo đựng toàn đồ hàng hiệu đặc biệt chúng chỉ có màu đen và đặc biệt hơn nữa là chẳng có một cái váy nào, chỉ toàn là quần áo. (giới thiệu như vậy chắc cũng đủ rồi nhỉ). Nó nhìn qua một lượt rồi tiến tới cái giường thân yêu ngã người xuống và chìm vào giấc ngủ. Nó nghĩ nó đã quá mệt mỏi vì tên đó rồi, bây giờ nó sẽ quên tên đáng ghét ấy đi và bắt đầu một cuộc sống mới nhưng trước khi bắt đầu cuộc sống đó thì nó phải ngủ một giấc đã.

Phòng của Giang, Ngân và Trà thì cũng như vậy chỉ có điều màu của Giang là màu xanh nước biển – trắng, màu của Ngân là tím – trắng còn màu của Trà là đỏ - trắng. Cả 3 người này sau khi về phòng thì cũng nhanh chóng đi vào hành trình tìm kiếm những giấc mơ của mình.

6h30' quân gia Minh đi tới từng phòng của bọn nó để kêu bọn nó dậy ăn tối. Đến phòng của nó, ông chưa kịp gõ cửa thì từ trong phòng đã có tiếng nói vọng ra:

- Bác cứ xuống đi, cháu tắm xong rồi xuống liền. Tụi kia bác cứ để cháu gọi cho.

- D...Dạ - Ông bị nó làm cho giật mình đến nỗi cả lăm lăm (t/giá: chị ác quá chị Minzy ạ. Minzy: gì cơ? Vừa nói gì há? T/giá: dạ dạ không có gì ạ =.=)

Nghe được tiếng đáp lại của quân gia và nhận biết được ông đã xuống nhà, nó liền mở cửa và sang gọi 3 đứa kia. Tất nhiên là với chất giọng như muốn làm lạnh sống lưng người khác của nó thì 3 đứa kia nhanh chóng dậy và lật đật lấy quần áo rồi chạy xô phòng tắm. Nó cũng về phòng chọn một bộ quần áo rồi bước vào phòng tắm, ngâm mình trong làn nước ấm cùng với những cánh hoa hồng. Cảm nhận hơi ấm từ nước khiến nó xua đi mọi buồn phiền trong người. Sau 30' ngâm mình trong nước nó cùng 3 con bạn cùng xuống phòng bếp ăn tối. Bọn nó ăn tối mà cứ như đi hội ý, nói chuyện rôm rả cả căn phòng.

- Ê My, mày dự định tối nay làm gì chưa? – Giang tò mò hỏi.

- Tất nhiên là rồi. – Nó trả lời.

- Thật hả? Đi đâu vậy? – Ngân và Trà cũng tò mò không kém.

- Đi bar. – Nó bình thản đáp.

- Hoan hô, tao thì tao phải quẩy nát cái bar đó. – Giang nhanh nhẩu.

- Chuẩn luôn!!! – Ngân và Trà hưởng ứng theo còn nó chỉ ngồi nhìn 3 con bạn mà cười.

Ăn uống xong xuôi bọn nó lên phòng chuẩn bị cho cuộc chơi sắp tới.

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Tứ Đại Ác Ma* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 3: Quậy Phá Bar Killer. (2)

Nó chọn cho mình một chiếc áo lửng ngang bụng màu đen có hình đầu lâu trắng, quần đùi bó đen lộ rõ một đôi chân dài. Ngoài ra nó còn kết hợp cùng với chiếc áo gi-lê da đen có đính tán ở hai bên vai trông cực kì phong cách. Cổ đeo chiếc vòng thánh giá bằng vàng còn tay thì đeo vòng tán đính. Khuyên tai của nó một bên là hình đinh còn một bên là hình thánh giá. Tóm lại là trên người nó phụ kiện đều là thánh giá và đinh thôi à. Nó mang đôi giày từ đầu gối xuống màu đen. Trông nó cực kì cá tính nhưng không làm mất đi vẻ lạnh lùng của nó. Giang, Ngân và Trà thì cũng mặc giống như nó vậy. Chỉ khác là Giang thì màu xanh – trắng, Ngân màu tím – trắng và Trà là màu đỏ - trắng. Bốn tụi nó đi đâu cũng mặc những bộ quần áo giống nhau chỉ khác mỗi màu vì mỗi người có một sở thích riêng. Xong xuôi 4 cô nàng với 4 chiếc siêu xe phóng nhanh trên đường với tốc độ chóng mặt nhưng cùng một đích đến đó là bar Killer. Bar Killer là bar mà bọn nó hay tới nhất và nơi đây cũng có thể coi là điểm tụ họp của các anh em trong bang với Tứ Đại Ác Ma. Trong bang của nó các anh em rất đoàn kết với nhau và đặc biệt trong bang nó chỉ tiếp nhận những người trung thành, giỏi võ, độ tuổi từ 16 – 25. Cũng chính vì lý do như vậy nên bọn nó cũng không quản lý anh em quá chặt chẽ, chỉ làm sao để anh em trong bang cảm thấy thoải mái là ok rồi. 4 con người bước từ 4 chiếc xe xuống và tiến về phía cửa bar.

Và bỗng “Rầm” cánh cửa nói lời tạm biệt với bức tường. Sau bức tường là 4 đứa bọn nó tiến vào, mọi ánh mắt đều đổ dồn về bọn nó, tiếng nhạc cũng không biết đã tắt từ lúc nào. Khó chịu với những ánh mắt dò xét kia nó ra hiệu cho Giang và Giang cũng hiểu ngay ý nó vì cô nàng cũng đang rất khó chịu.

- Mọi người cứ tiếp tục cuộc vui đi. – Giọng nói của Giang mang chút lạnh lạnh làm mọi người như sự tỉnh và tiếp tục công việc của mình.

Một tên to gan đi đến bên nó rồi ôm lấy eo nó dờ giọng nói chứa đầy sự ham muốn ra nói với nó:

- Cô em xinh đẹp à! Sao lại đi một mình thế này? Chơi với anh đêm nay đi.

- Thứ nhất, tôi không đi một mình. Thứ hai, bỏ cái bàn tay bẩn thỉu của ông ra khỏi người tôi và thứ ba, chơi hả? Được thôi! – Vừa dứt lời nó liền tung một cú đá khiến tên đó té nhào rồi đập mặt xuống đất.

- Con khốn! Mày vất mũi chưa sạch mà đòi đấu với tao sao? Tụi bây xông lên cho nó một trận cho tao. – Tên đó tức giận quát tháo.

- Là ông đòi đấu với tôi trước mà! Thôi được! Muốn chơi thì tôi sẽ chiều chỉ sợ bệnh viện lại quá tải vì nhiều bệnh nhân thôi! – Nó nhếch môi tạo thành một nụ cười khinh bỉ nói với tên kia.

- Tụi bây lên hết cho ta! Đứa nào giết được nó ta thưởng, _ Tên kia mạnh mẽ.

Bọn đàn em của hắc lao vào nó như những con thú dữ trong khi nó vẫn đứng nhìn như kiểu đang xem kịch vậy. Mọi người xung quanh ai cũng thầm thương cho cô bé trước mặt. (mọi người nhầm to rồi đó! Người cần thương không phải chị Minzy mà là bọn kia mới đúng ~.~) Bây giờ Giang, Ngân và Trà không lên tiếng vì họ biết việc của nó thì mình không nên xen vào vì xen vào nó sẽ nghĩ là đang coi thường nó. Vậy nên tốt nhất là 3 người họ đứng xem phim hành động miễn phí thì hơn. Tụi kia vừa lao vào đã bị nó đánh cho tã dù nó chỉ ra tay rất nhẹ nhàng. (Trời! đánh người ta tã tã mà mới ra tay nhẹ nhàng vậy lúc đánh mạnh thì zư lảo? . Chị thật là bá đạo quá đi) Chỉ với 3’ nó đã dẹp xong lũ đó và kêu người đến hốt xác đi. Quay qua 3 con bạn và tiến thẳng đến bàn khuất trong góc quán bar, chúng nó gọi đủ thứ rượu nào là vodka, whisky,... mà không phải loại tầm thường mà là loại đắt và nặng nhất ở đây. Bọn nó uống rượu, nháy, đập phá đủ mọi thứ trông như bãi chiến trường mà trông vẫn còn sung sức lắm. (Sức tàn phá của mấy chị lớn zừ). Cách đó không xa có 4 chàng trai đã chứng kiến mọi chuyện từ đầu đến cuối, ai cũng tò mò về 4 con người kia trừ 1 người này giờ vẫn thầm than cho số phận éo le của mình vì sự xuất hiện của nó. Anh thầm nghĩ “Haizz... vậy là cuộc đời của mình đã đến hồi kết rồi sao? Con bé đó mà về thì kiểu gì cũng quậy tung bưng cho coi! Haizz”

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Tứ Đại Ác Ma* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 4: Nhập Học.

Sau khi quậy tung bưng thì bọn nó cũng đành ra về trong nỗi tiếc vì vẫn muốn quậy nữa. (@.@ Quậy như vậy mà còn muốn quậy nữa chắc quán bar này sập mất. Pó tay mí chị.) Thấy bọn nó đứng lên ra về thì 4 anh chàng kia cũng về luôn. (Không về chẳng nhẽ ngồi đấy đến sáng -_-) Về nhà, 4 đứa tụi nó lăn ra ngủ trong khi có 4 anh chàng đang trần trọc nằm suy nghĩ về bọn nó. Mỗi người theo đuổi 1 suy nghĩ, người thì nghĩ nó là ai mà vừa xuất hiện đã gây ầu ả rồi? người lại nghĩ bọn nó ở đâu đến mà xinh zừ vậy? ....vân. ...vân... Mấy anh nằm trần trọc suy nghĩ rồi ngủ lúc nào cũng không hay.

Sáng hôm sau – ngày chủ nhật, bây giờ đã là 8h sáng mà bọn nó vẫn chưa chịu dậy nữa làm ông quán gia khổ sở lét cái thân già lên phòng gọi từng đứa một mà đáp lại ông vẫn chỉ là sự im lặng, ông đành ngậm ngùi đi làm nhiệm vụ của mình. 9h30’ nó mới tỉnh giấc rồi đi làm VSCN, nó nghĩ 3 đứa kia chắc cũng dậy rồi nên khỏi gọi. Quả không sai, khi nó tỉnh giấc thì 3 người còn lại cũng tỉnh luôn. Bọn nó bước vào phòng ăn để dùng bữa sáng kèm luôn cả bữa trưa. Đang ăn uống vui vẻ với nhau bỗng chuông điện thoại của Giang vang lên:

“Sớm mai lung linh đôi chân nhẹ bước

Xinh tươi đôi má em hồng

Nghiêng nghiêng đôi vai em ngân nga khúc hát

Chợt một nụ cười say đắm

Làm lòng bồi hồi ngất ngây

Chợt nhận ra anh đến bên thật gần

La là la là la”

(Hey boy – Khởi My)

- Ai gọi vậy? – Trà tò mò.

- Là pama. – Giang đáp.

- Vậy nghe coi pama nói zê. – Ngân.

- À ló! Vua và Hoàng Hậu có gì chỉ bảo ạ? – Giang đùa.

- Con bé này! Pama chỉ muốn nhắc các con 1 việc thôi. – Pama mắng yêu Giang rồi đáp.

- Việc zê ạ? Pama đừng nói là bọn con phải đi học nhá! – Ngân nhanh nhẩu.

- Con nói chuẩn ghê! Pama nhắc các con là mai các con sẽ bắt đầu đi học tại trường Rain – trường nổi tiếng nhất tại đây và cũng chỉ dành cho con nhà quý tộc, vì vậy các con đi học đừng có quậy quá. (trường này tác giả chém đây hi hi) – Pama Giang căn dặn.

- Dạ... – Bọn nó đáp lại bằng chất giọng ỉu xiu.

- Ô sờ kê! Thôi bái bai các con yêu. – Pama Giang nhí nhảnh.

- Dạ! Pai pai pama. – Bọn nó vẫn chưa hết ỉu xiu, còn cảm thấy bị mất tự do nữa chứ. (Mấy chị ơi bây giờ vẫn chưa mất tự do đâu! Về sau mấy chị mới thật sự bị mất tự do đấy hehe)

Bọn nó ăn uống xong xuôi thì kéo nhau lên phòng nó để bàn kế hoạch tác chiến cho ngày mai.

- Ê My, Giang. Bọn mày có kế hoạch gì chưa? – Ngân và Trà tò mò hỏi. (Lý do Ngân và Trà hỏi chị My và chị Giang là vì hồi còn đi học ở bên Anh, tất cả các trò quậy phá đều là kế hoạch của 2 chị. Và kết quả là trường đã rất nhiều lần phải xây lại phòng thí nghiệm, rất nhiều thầy cô giáo đặc biệt là giám thị phải xin về hưu sớm,...vân... vân...)

- Hừm, để xem nào. – Giang chống tay xuống cằm vuốt vuốt tỏ vẻ suy tư.

5 phút, 10 phút, 15 phút trôi qua nhanh chóng và rồi... “Tĩnh”

- A! Ra rồi! – My cười bí hiểm.

- Sao? Sao? Như nào? Nói nghe coi! – Trà như bắt được vàng.

- Lại đây! Như này... như này... và như này... ok? – Sau 15’ phổ biến kế hoạch cho 3 con bạn My đưa ra câu hỏi.

- Ô tê luôn! Kế hoạch của mày quá hoàn hảo My ạ! – Ngân giơ tay kiểu number one và khen My.

- Vậy giờ bọn mình đi ngủ đi! Mai bắt đầu tác chiến! – Trà nói.

- ukm. Ngủ ngon nha! – Bọn nó chúc nhau ngủ ngon xong thì mỗi đứa về một phòng trong lòng mừng thầm vì mai sẽ được quậy một bữa thật hoành tráng.

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Tír Đại Ác Ma* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Đi Học - Kế Hoạch Bắt Đầu.

“Reng... reng... reng” – tiếng chuông báo thức vang lên và sau hồi thì từ tiếng chuông trở thành...

“Bụp”

“Bốp”

“Bình”

Một chuỗi tiếng động vang lên và kết quả là cái đồng hồ yêu quý của nó đã tan nát mà nguyên nhân không ai khác lại chính là nó. Chả là tối qua sau khi 3 con bạn về phòng rồi thì nó vẫn còn nằm suy đi tính lại về cái kế hoạch cho ngày hôm nay. Mãi nghĩ kiểu gì mà đến 1h nó mới đi ngủ nên hôm nay “vật phá giấc ngủ” của nó phải chịu hậu quả. (zã man con ngan) Bỗng:

“Chết cha! Hôm nay mình phải đi học. Phải dậy sớm để chuẩn bị kế hoạch nữa chứ.” – Nó nghĩ rồi nhanh chóng đi làm VSCN với vận tốc ánh sáng, sau 6’35s nó bước ra và chọn cho mình một bộ quần áo để đi học. (Trường này không bắt học sinh mặc đồng phục)

Hôm nay nó mặc chiếc áo phông đen có họa tiết trắng đơn giản kết hợp cùng với quần bò đen dài. Mang đôi giày thể thao màu đen trắng, khuyên tai và vòng cổ có hình bông tuyết. Tóc xõa dài ngang lưng trông nó khá mạnh mẽ và lạnh lùng. Xong xuôi nó tới từng phòng để gọi 3 con bạn dậy chuẩn bị đồ cho kế hoạch. Sau 30’ cả bọn có mặt tại phòng khách để đến trường. (Đồ dùng cần thiết cho kế hoạch nó đã nhờ chị giúp việc đi mua zìm rồi)

Bây giờ là 5h sáng, bọn nó mỗi đứa một chiếc mũ trần phóng thẳng tới trường. Nó thì quần áo, xe, giày,... đều màu đen và trắng. Giang thì mọi thứ đều màu xanh dương kết hợp với trắng. Tương tự như vậy, Ngân thì tím – trắng còn Trà thì đỏ – trắng. Mỗi người thể hiện một cá tính khác nhau: nó – lạnh lùng, Giang – nhí nhảnh, Ngân - ầm ập, Trà – nóng bỏng.

Tại sân trường Rain hiện giờ vẫn chưa có ai và có 4 chiếc xe đỗ ngay giữa sân. Cả bọn kéo nhau đi tham quan qua trường.

- Nhiệm vụ của mày ở đây kia, mày ở đây đó, mày ở đây cuối còn tao sẽ đi các phòng dụng cụ, đa năng, thể chất,... – Nó bắt đầu phân công.

- Ok 30’ nữa có mặt tại đây nhé! – Ngân.

Phân công nhiệm vụ xong xuôi mỗi đứa đi một ngả. sau 30’ bọn nó quay trở lại chỗ cũ và về nhà coi như chưa có chuyện gì xảy ra. Trước khi về nó còn phát hiện ra hôm nay Hội phó hội học sinh sẽ đọc bảng thi đua tháng của các khối lúc 7h15’ và nhân cơ hội này nó muốn tặng cho trường thêm 1 bất ngờ nữa.

Sau khi về biệt thự bọn nó lại ngủ thêm một giấc đến 7h30’ mặc dù 7h trường đã bắt đầu vào học tiết 1 nhưng vì nó bảo có trò vui nên 7h30’ mới đi học. Và một lần nữa 4 chiếc xe lại lao vun vút trên đường tiến thẳng đến phía cổng trường Rain. Lúc này tại hội trường đang vang lên tiếng đọc của Hội phó hội học sinh về điểm thi đua của từng lớp, bên dưới các nữ sinh thì nhau bàn tán về 4 hotboy của trường (trong đó có cả Hội phó). Bỗng nhiên “Rầm” – cánh cửa của hội trường bật tung ra vì cái đập của mạnh của nó. Ai cũng xôn xao về 4 con nhỏ to gan chặn họng Hội phó. Nói bọn nó to gan thì cũng phải thôi vì Hội phó của trường rất ghét bị chặn họng khi đang nói nhất là trước nhiều người và tất nhiên người chặn họng anh đảm bảo hôm sau nằm liệt giường. Nó vẫn bình thản mỉm cười nhẹ và chạy đến ôm chầm lấy Hội phó.

- Anh yêu! Em về rồi nè! Nhớ anh quá! – Nó cố tình nói to cho mọi người cùng nghe thấy.

Mọi người được nó đưa từ bất ngờ này sang bất ngờ khác thì im phăng phắc không nói lên lời kể cả 3 hotboy còn lại lẫn 3 con bạn của nó.

- Thôi nào em yêu, xuống kia ngồi cùng bạn anh để anh đọc nốt đã nhé! – Vừa nói anh vừa hôn nhẹ lên má của nó.

- Ô! – tiếng “ồ” lên của bọn con trai trong khi bọn con gái thì ghen tị với nó.

- Ô kê anh yêu! – Trước khi xuống nó còn cố tình hôn vào má “anh yêu” của nó nữa.

Hội phó lại cất tiếng đọc tiếp trong khi cả trường vẫn xôn xao về vụ việc vừa rồi không ngoại trừ 3 anh chàng hotboy cùng 3 con bạn nó.

- Ê My, “Anh yêu” đó của mày là ai vậy? – Giang, Ngân, Trà cùng kéo nó xuống và tra hỏi.

- Là ai lát bọn mày sẽ biết! – Nó tỏ vẻ bí hiểm nhìn 3 con bạn.

Sau khi đọc điểm thi đua xong Hội phó của chúng ta cũng được 3 thằng bạn kéo đi tra khảo giống nó.

- Ê thằng kia, trước giờ mày có em yêu nào mà không nói với bọn tao được một tiếng. Lại còn xinh như vậy nữa chứ! – Nam lên tiếng trách móc.

- Đúng đấy! Cả bạn của em ý cũng xinh nữa! – Kiệt đồng tình.

- Em yêu của tao lát tao giới thiệu sau nhưng cấm bọn mày động vào. Đứa nào động vào thì chết với tao. – Anh đe dọa.

Nói chuyện một lúc thì “Tin tin... tin tin” – Điện thoại anh có tin nhắn với nội dung: “Giờ ra chơi xuống canteen trường nha anh yêu! Bọn em chờ ở đó. Bây giờ bọn em đến phòng hiệu trưởng.”

Nhắn tin cho anh và nhận được hồi âm rồi thì nó cùng 3 con bạn tiến thẳng đến phòng hiệu trưởng để nhận lớp.

Vậy anh là ai??? Tại sao lại quen biết nó??? Kế hoạch của nó tiến triển đến đâu rồi??? Các bạn hãy đón đọc ở chap sau nhé!!! Mọi thắc mắc sẽ được giải đáp.

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Tử Đại Ác Ma* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Những Người Bạn Mới - Kết Quả Kết Hoạch.

Giờ ra chơi, tại canteen trường Rain đang có 4 chàng hotboy tiến vào khiến cả canteen ngạc nhiên vì 4 anh chưa bao giờ vào đây. Đã thế vừa vào đến nơi đã tìm bàn của bọn nó ngồi cùng. Chỉ cần 2 sự việc vừa xảy ra thôi đã làm mọi người trong canteen náo loạn cả lên rồi mà nhất là các nữ sinh.

- A! Anh yêu! Anh đến rồi! – Nó nhảy lên ôm cổ anh Hội phó.

- Ủ! Em về lâu chưa? – Anh hỏi nó.

- Cũng được 3 ngày rồi ạ! – Nó vui vẻ trả lời.

- Ủm! Về đây luôn à?

- Em cũng không biết!

- Ủ.

Hai người cứ nói chuyện với nhau mà quên mất có 6 người đang ngẩn ngơ ngồi nhìn.

- Đây là ...? – Trà là người phá tan cuộc nói chuyện của 2 người.

- À quên chưa giới thiệu với bọn mày, đây là anh trai tao, tên Thiên. (quay qua 3 đứa bạn) Còn đây là Giang, Ngân và Trà – bạn thân của em. (quay qua bọn hấn)

- Cái gì? – 6 cái miệng cùng hét lên.

- Cái gì là cái gì? – 2 anh em nó đồng thanh.

- Vậy mà cứ tưởng 2 người là người yêu của nhau! – Nam nói.

- Ủa! Ai vậy hai? – Nó hỏi.

- À! Đây là 3 thằng bạn thân của anh: Phong, Nam và Kiệt.

- Oh! Rất vui được làm quen với các anh. – Nó bắt tay từng người và nở nụ cười tươi.

Bọn nó và bọn hấn cứ nói chuyện với nhau như đã quen từ lâu làm bao nhiêu nữ sinh ghen ghét, đố kỵ. Mãi nói chuyện đến lúc trống vào lớp cả lũ mới sực nhớ ra thời gian rồi lên lớp để học. Bọn hấn lên lớp trước vì bọn nó còn phải chờ cô chủ nhiệm đưa lên lớp giới thiệu.

Cả lớp thì âm như cái chợ vậy. Mỗi người làm một việc, người thì đọc truyện, người lại nghe nhạc,... nhưng chắc chắn chả có ai ngồi học cả. (Trời!!! Lớp gì mà hơn cả cái chợ vậy) Cô giáo bước vào lớp, khẽ chau mày rồi gõ mạnh thước xuống bàn. Cả lớp bắt đầu im lặng. Cô gật nhẹ đầu rồi ra hiệu bảo bọn nó vào.

- Ô! Lớp mình có hotgirl mới à? Xinh quá! – Vài anh chàng nói. Và một lần nữa cả lớp lại âm lên vì bọn nó. “Rầm”

- Trật tự! (im phăng phắc) 4 em tự giới thiệu đi! – Cô quát cả lớp rồi nhìn bọn nó nói.

- Dạ! – Bọn nó đồng thanh.

- Mình là Trương Lê Ngọc Giang – học sinh mới của lớp, mong các bạn giúp đỡ. – Giang giới thiệu còn kèm theo nụ cười thiên thần khiến bao chàng chảy máu cam.

- Mình là Vương Ngọc Bảo Ngân, mong mọi người giúp đỡ. – Ngân vừa nói xong thì nháy mắt một cái cũng làm mấy chàng xịt máu mũi.

- Triệu Lý Hương Trà là tên của mình, mong mọi người giúp đỡ. – Trà nói rồi hất mái tóc của mình một cái mà cũng làm vài người ngáy ngất.
- Nguyễn Hoàng Quỳnh My. – Chỉ vòn vẹn 4 chữ, nó lạnh lùng đến mức đáng sợ.
- Ok! Vậy các em muốn ngồi đâu? – Cô hỏi.
- Gần hội anh Thiên ạ! – Giang nhanh nhẩu đáp.
- Ồ! Vậy My ngồi cạnh Phong, Giang ngồi cạnh Thiên, Ngân ngồi cạnh Nam còn Trà ngồi cạnh Kiệt nhé! – Cô sắp xếp chỗ ngồi.
- Cũng được ạ! – Trà lên tiếng.

4 bọn nó đi về chỗ ngồi của mình và nhận được rất nhiều ánh mắt mang tên lửa của các nữ sinh, tiếc nuôi của các nam sinh. (Mấy chị ý nhảy lớp để chị My được học cùng anh Thiên. Mấy anh ý biết rồi nên cũng chẳng ngạc nhiên lắm.)

Chỗ ngồi như sau:

Hắn – Nó – Thiên – Giang.

Nam – Ngân – Kiệt – Trà.

Vừa ngồi vào chỗ thì cả trường bỗng vang lên những tiếng hét, la thất thanh.

“AAAAAAAAAAAA... Cái gì thế này?”

“Trời ơi! Ghê quá!”

“AAAAAAAA... Cứu với!”

“Huhu... Kinh quá!”

“Huhu... Ngứa quá!”

....vân vân và mây mây.

Trong khi đó thì bọn nó ngồi cười há hê với thành quả của chính mình. Chả là Giang thì nhét chuột, gián trong ngăn bàn, tủ,... khắp khối lớp 10. Tương tự với khối 11 thì Ngân cho toàn rắn với nhện. Trà thì đi chất mất mèo vào ghế, bàn của khối 12, ngoài ra Trà còn tháo mấy con ốc ở ghế của vài học sinh, chỉ cần ngồi nhẹ thôi cũng đủ để zập mông. Còn ở những phòng phụ như phòng thực hành, phòng thể chất,... thì trước cửa nào là vỏ chuối, dầu ăn, xô nước, bột mì,... Vâng, đó chính là tác phẩm của nó – những tác phẩm vĩ đại của 4 siêu quậy. Thấy bọn nó cười như vậy thì bọn hắn cũng hiểu được tác phẩm này là do ai. Bọn nó nhanh chóng đến phòng phát thanh của trường rồi bật loa nói với toàn trường. “Chắc hẳn lớp nào cũng nhận được quà của bọn mình rồi chứ nhỉ? Bọn mình là học sinh mới của trường. Đó chỉ là một vài món quà nhỏ bọn mình muốn tặng cho các bạn và thầy cô thôi! Cảm ơn mọi người đã nhận! Nếu có lần sau nữa thì bọn mình sẽ cố gắng làm nhiều thứ vui hơn nữa! Cảm ơn đã lắng nghe!”. Vậy là kế hoạch của bọn nó đã thành công mỹ mãn và cũng đã xong xuôi việc chào hỏi đối với ngôi trường mới. Bọn nó vừa về lớp học vừa cười nói vui vẻ, theo sau là 4 chàng hotboy đi hộ tống. (lúc này bọn nó đến phòng phát thanh, bọn hắn tò mò nên cũng đi theo luôn).

Cách đó không xa có một cuộc đối thoại đang diễn ra:

- Chị! Chị định để 4 con hồ ly đó cướp 4 hoàng tử của chúng ta ạ? Chị phải làm gì đi chứ! – nhỏ Didi lên tiếng hỏi.

- Đúng đó chị! Em cũng thấy tức lắm rồi! Vừa đến đã làm loạn lại còn thân thiết với 4 hoàng tử nữa. Nhất là con nhỏ tên My gì gì đấy, còn xưng anh – em với anh Thiên nữa! Hừ! – Nhỏ Lin cũng không kém.

- Tất nhiên là không! Chị sẽ bắt 4 con hồ ly đó phải trả giá! – nhỏ Pun tay nắm thành nắm đấm, nghiêng răng nói.

- Chị định làm gì? – nhỏ Anna tò mò.

- Làm gì chị sẽ nói sau! Giờ thì đi về. – Pun ra lệnh.

- Vâng. – 4 nhỏ đi về.

* Nhân vật mới:

- Lý Phương Uyên (Pun): 18t, học khác lớp bọn nó và bọn hắn. Là tiểu thư của Lý Gia nên rất chanh và kiêu căng. Rất ghét bọn nó vì bọn nó hay đi cùng 4 hoàng tử. Hiện đang nắm giữ chức hotgirl 1 của trường (khi mà bọn nó chưa học ở đây). Cực kì thích Phong IQ: 198/300.

- Vũ Nhật Linh (Lin): 18t, học cùng lớp với Pun. Là tiểu thư của Vũ Gia. Ghét bọn nó đến tận xương tủy vì bọn nó có thể nói chuyện với Thiên, lại còn thân thiết nữa. Lúc đầu ghét My vì tưởng My là người yêu của Thiên nhưng về sau thì ghét người khác. Là hotgirl 2 của trường. Thích Thiên nhiều lắm IQ: 199/300.

- Đặng Phương Anh (Anna) 18t, học cùng lớp với Pun và Lin. Là tiểu thư của Đặng Gia. Rất ghét và ghen tị với sắc đẹp của bọn nó. Là hotgirl 3 của trường. Thích Nam IQ: 195/300.

- Phạm Ngọc Diệp (Didi): 18t, học cùng lớp Pun, Lin và Anna. Là tiểu thư của Phạm Gia. Từ khi bọn nó vào trường đã ghen tị vì sắc đẹp của bọn nó đồng thời vì bọn nó có thể đến gần 4 hoàng tử. Hiện đang là hotgirl 4 của trường. Thích Kiệt, luôn tìm mọi cách để được Kiệt để ý tới nhưng đều thất bại. IQ: 190/300.

Pun, Lin, Anna và Didi lập ra nhóm Black Rose với Pun là người cầm đầu. Black Rose là nhóm toàn nữ sinh vì đó toàn fan cuồng của 4 hoàng tử. Pun, Lin, Anna và Didi không hề biết rằng pama mình làm ở 1 chi nhánh trong công ty nó mà chỉ biết họ làm việc trong 1 công ty khá lớn. (Mỗi chi nhánh của công ty bọn nó lớn bằng công ty bình thường) Black Rose quen biết khá nhiều bang vì hay đi đánh nhau (chủ yếu là đánh ghen vì dám tỏ tình với 4 hoàng tử).

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Tứ Đại Ác Ma* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 7: Đụng Độ Black Rose.

Bọn nó về biệt thự thì cũng đã 12h trưa nên cả bọn quyết định ngủ 1 giấc rồi chiều cùng đi shopping mua đồ dùng cần thiết. 3h30' chiều:

- Ê! Bọn mày dậy ngay! Có định đi không thì bảo? – Nó đi từng phòng để kêu 3 con bạn ngủ như heo dậy.

- Mày cứ bình tĩnh! Bọn tao dậy ngay đây! – Giang.

- Nhanh! Cho bọn mày 30' chuẩn bị.

Nó nói xong thì xuống phòng khách chờ còn Giang, Ngân, Trà thì đi lựa quần áo để thay. Đúng 30' sau tất cả có mặt tại phòng khách để lên đường. Trước khi đi bọn nó còn dặn bác Minh:

- Hôm nay bọn cháu sẽ ăn ở ngoài. Bác bảo mấy chị không phải nấu đồ ăn đâu!

- Vâng. Mấy tiểu thư đi chơi vui về ạ! – bác Minh.

- Vâng. Mà từ giờ bác đừng gọi bọn cháu là tiểu thư nữa, cứ gọi tên là được rồi. – Ngân nói.

- Vâng.

Dặn dò xong xuôi bọn nó tiến thẳng đến gara lấy xe. Hôm nay nó mặc áo phông đen có hình đôi cánh trắng đằng trước cùng với quần bò đen mài rách vài chỗ. Mang đôi giày đen 10 phân kết hợp với khuyên tai và vòng hình thập giá khiến nó càng trở nên cá tính và cuốn hút. Giang mặc một chiếc váy 2 dây trắng dài ngang đùi làm lộ ra làn da trắng hồng, đai màu xanh đậm ngang bụng càng làm chiếc váy thêm nổi bật. Giang mang đôi giày trắng 8 phân cùng với đôi khuyên tai và vòng cổ hình bông tuyết trắng xen chút xanh nhạt. Ngân thì mặc một chiếc áo buộc bụng trắng kết hợp với chân váy tím cùng bộ trang sức hình ngôi sao pha 2 màu trắng – tím. Còn Trà thì áo lưng đỏ ngang bụng và quần đùi trắng làm tôn lên 3 vòng chuẩn không cần chỉnh của cô nàng. Trà mang đôi giày đỏ cao 10 phân và bộ trang sức hình chữ “Love” càng làm cô nàng trở nên nóng bỏng khiến bao chàng xị máu mũi.

4 chiếc mũ trần với 4 màu khác nhau lao nhanh trên đường tiến thẳng tới trung tâm thương mại thành phố. Bọn nó bước xuống xe với bao ánh nhìn ngưỡng mộ có, ghen tị có, trái tim cũng có luôn nhưng vì quen với cảnh này nên bọn nó chẳng thêm bận tâm, cứ tiếp tục tiến thẳng vào trung tâm.

- Ê! Giờ đi đâu trước? – Trà hỏi.

- Bây giờ đã là 4h rồi, hay mọi người cứ tự đi chọn đồ đến khoảng 6h sẽ tập trung tại đây rồi đi ăn. Ok? – Ngân đưa ra ý kiến.

- Ok! – Nó, Giang, Trà trả lời rồi mỗi đứa tản ra 1 nơi.

Bọn nó rất có mắt thẩm mỹ nên những bộ quần áo của bọn nó chỉ có thể là đẹp và trên cả đẹp chứ không bao giờ xấu. Mỗi đứa 1 cửa hàng, nó thì vào shop có bán những kiểu tomboy vì nó hợp với những kiểu như vậy. Giang, Ngân và Trà thì vào những shop có bán đồ nữ tính nhưng toát lên được vẻ kiêu sa và cá tính của 3 đứa. Nhưng có điều đặc biệt là Giang còn ghé vào một shop bán áo phông của nam để mua một món đồ gì đó. Có điều gì bí ẩn chăng?

Sau 2 tiếng đồng hồ là cả khắp các shop quần áo, những nơi bán phụ kiện và đồ trang sức thì bọn nó tập trung tại cửa trung tâm thương mại để đi ăn.

- Hey! Mày chọn đồ nhanh vậy? – Ngân và Trà đồng thanh nói với nó.

- Thì tao cũng chỉ đi quanh đây thôi! Đi nhiều mới chân lấm! – Nó đáp.

- Mối á? Này Ngân ơi tao có nghe nhầm không vậy? Đường đường là bang chủ bang Tứ Đại Ác Ma mà đi shopping cũng kêu mời chân thì hơi lạ đấy! – Trà trêu nó.

-Ồ đúng đấy! – Ngân cũng hùa theo.

- Kệ tao! Người chứ có phải máy đầu mà không biết mệt! – Nó.

- Ê! Sao bọn mày ra sớm vậy? – Giang từ đâu đi tới.

- Sớm gì mà sớm! Mày ra muộn thì có. – Nó, Ngân và Trà đồng thanh.

- Gì mà ném đá tao ghê vậy? Chà mấy khi có thời gian đi thì phải đi lâu chứ! Thôi đi ăn đê. – Giang lãng sang chuyện khác.

- Ừ đi. – Nói xong cả bọn đi thang máy lên tầng 6 của trung tâm – đây là nơi chp khách hàng nghỉ chân ăn uống.

4 bọn nó bước vào đã thu hút rất nhiều ánh mắt của mọi người vì quá xinh đẹp. Chọn một bàn ở góc khuất có thể nhìn ra ngoài qua cửa sổ, bọn nó bắt đầu chọn đồ ăn. Thức ăn trên bàn toàn sơn hào hải vị cũng đủ khiến mọi người xung quanh biết bọn nó giàu có như thế nào. Ăn uống xong xuôi bọn nó ra quần thanh toán rồi ra về. Nhưng... vừa quanh ra thì Giang và phải một người và cả cốc cả phê mà người đó đang cầm đồ vào chiếc áo của nam mà Giang đã mua.

- Ôi xin lỗi cô, cô không sao chứ? – Người đó rối rít.

- Trời ơi! Chiếc áo tôi định tặng anh ấy! – Giang nói như khóc.

- À thì ra là người quen! Con hồ ly như cô bị như vậy cũng đúng thôi. Ai kêu đi quyến rũ mấy hoàng tử của tụi này. – Didi lên tiếng.

Vâng, người mà bọn nó đụng phải không ai khác chính là Black Rose.

- Oh! Thì ra là tiểu thư của Phạm Gia. Cô nghĩ ai cũng như cô sao? Bọn tôi chẳng có lí do gì để quyến rũ mấy người dở hơi ý cả. Thích thì tôi bảo mấy người đó để ý đến mấy cô là được chứ gì? Giờ thì tránh ra cho bọn tôi đi. – Ngân mọi ngày hiền lành là thế mà giờ thì trở nên lạnh giá nhưng không bằng được nó.

- Mày... - Anna chỉ tay vào bọn nó.

- Này, có biết như vậy vô duyên lắm không? Là một tiểu thư mà lại chỉ vào người khác mà xưng hô kiểu đấy à? Tôi thấy thật xấu hổ cho pama của mày cô. – Trà cũng chẳng kém

- Bọn mày được lắm! Cứ chờ đấy! Bọn mày nhất định phải trả giá nếu không tránh xa 4 hoàng tử. – Pun lên giọng nhưng chợt thấy ánh mắt sắt đá của nó đang nhìn mình thì nói nhỏ dần.

Bọn nó đi luôn trả thêm bận tâm đến Black Rose làm mấy nhỏ tức muốn xì khói. Trước khi đi nó còn để lại một câu nói khiến mấy nhỏ lạnh sống lưng: “Cứ cẩn thận miệng lưỡi của mấy cô không thì gia đình cô sẽ bị ra đường ăn xin đấy!”. Bọn nó bước đi, vừa đi vừa nói chuyện.

- Này Giang... - Trà gọi.

- .... – Im lặng (tại chị ý đang tiếc cái áo)

- NÀY... - Trà hét vào tai Giang khiến cô giật mình.

- Hả? Hở? Làm gì mà hét to vậy? – Giang nhăn nhó day day tai.

- Ai biểu gọi mãi không trả lời. Mà cái áo mày bảo tặng cho anh ấy, vậy anh ấy là ai? – Trà tò mò.

- Mày không cần biết. Tò mò nhiều. – Giang bỗng dưng bực tức rồi đi thẳng không thèm ngoái lại.

- Ồ... Còn này tự nhiên bị sao vậy. – Ngân và Trà ngăn người.

Trong khi đó có một người này giờ vẫn im lặng không phải do không để ý mà do mãi suy nghĩ về Giang rồi bỗng nở 1 nụ cười bí hiểm cùng với suy nghĩ “Giang à, mày đang đi đúng hướng rồi đấy! Đờ tốn công tao phải lên kế hoạch.” Rồi cả bọn cùng lấy xe và ra về.

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Tứ Đại Ác Ma* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 8: Kế Hoạch Không Hoàn Hảo. (1)

Hôm nay là ngày thứ hai bọn nó đến trường. Vẫn phong cách cũ: nó – đen, trắng; Giang – xanh, trắng; Ngân – tím, trắng còn Trà – đỏ, trắng. Bọn nó phóng xe vào trường thì cũng là lúc bọn hấn vừa cất xe nên cả bọn chờ nhau rồi cùng lên lớp.

- AAAAAA... Mấy ảnh đẹp trai quá!!! – girl 1.

- Đúng đó!!! Nhưng sao bọn xấu xí kia được đi cùng mấy ảnh nhĩ??? – girl 2.

- Mấy con hồ ly đó la liếm vừa thôi chứ!!! Vừa vào trường đã muốn hot rồi à??? – girl 3.

.....

Và bọn con gái cứ thế chỉ trích, nói xấu bọn nó một cách công khai làm máu nóng trong người nó dâng lên. Thấy thế Thiên liền chạy đến ôm chầm lấy nó trước khi nó nổi điên lên và giết người. Điều này thì 3 con bạn của nó cũng chẳng có gì ngạc nhiên nhưng mọi người xung quanh lần 3 anh chàng kia thì có. Một chàng hoàng tử luôn lạnh lùng với mọi người xung quanh trừ 3 thằng bạn lại đi ôm một con nhỏ mới vào một cách công khai như vậy sao??? Đó chính là câu hỏi mà mọi người đang thắc mắc.

- Bình tĩnh nào em yêu!!! Đây là trường học nên đừng làm loạn, có gì tối về anh cho xả xì trét sau nha!!! – Thiên dịu dàng nói và tai nó.

- ..... – Nó vẫn không trả lời chỉ đưa ánh mắt khinh bỉ xen chút tức giận nhìn bọn kia (mấy người nói xấu bọn nó ý ă) như lời cảnh báo.

- Thôi nào em yêu!!! Nghe anh, bình tĩnh lại đi. – Thiên vẫn ra sức thuyết phục nó.

- Được rồi. Anh bỏ em ra. – Sau một hồi im lặng thì nó cũng lên tiếng làm Thiên, Giang, Ngân và Trà thờ phào nhẹ nhõm.

Chả là mỗi lần máu nóng dồn lên là y như rằng sẽ có một người mất mạng với nó trừ khi Thiên dụ dỗ bằng những lời mật ngọt. Những lúc không có Thiên thì người làm hành động đó là Giang. Chỉ có 2 người này mới có thể làm nguôi cơn giận của nó. (Trùng hợp ghê vậy ~.~) Mọi người xung quanh vẫn đang ở trạng thái “Mất chữ A mồm chữ O”.

- Mọi người hết việc làm à? Từ bây giờ ai mà mở mồm nói 1 câu bình luận về My thì chuẩn bị quan tài đi rồi chưa? – Thiên gắt.

- ... - Không ai nói câu gì chỉ dám nuốt nước miếng và gật nhẹ đầu.

- Tốt! – Nói xong Thiên cùng bọn nó và bọn hấn lên lớp.

Vừa bước vào chỗ nó đã thấy trong ngăn bàn mình chất 1 đồng thư tỏ tình. Giang, Ngân và Trà cũng chẳng khác nó là mấy. (Mấy chị nỏ zẽ sợ!!! Vừa mới vào trường có 2 ngày mà đã có người hâm mộ rồi! Bái phục, bái phục).

- Ủầy mấy cô cũng kinh quá nhĩ. Vừa mới đi học ngày thứ 2 mà đã có một đồng thư tỏ tình rồi. – Nam từ đâu nhảy vô.

- Kinh cái con khi. Nếu rảnh thì vớt hộ tôi mấy cái thư vớ vẩn này đi. – Ngân.

- Sao cô chánh thế? Người ta đã mất công viết thì cũng phải đọc đi chứ! – Nam nói lại.

- Chánh hay không liên quan đến anh à? Mà anh thì khác tôi chắc? Đừng tưởng tôi không biết anh cũng vớt mấy cái thư tỏ tình mà anh nhận được. – Ngân cũng chẳng vừa.

- Cô... cô... - Nam cứng họng.

- Tôi sao? Xinh đẹp quá chứ gì! Tôi biết mà, anh không phải khen trước cả lớp thế đâu. Tôi ngại lắm! – Ngân nói lại luôn.

- Cô được lắm... Rồi cô sẽ biết tay tôi.

- Đã bảo đừng có khen tôi như vậy mà. Tôi biết rồi được từ bé rồi.

.....

Nam và Ngân cứ cãi nhau như thế mà chẳng để ý xung quanh cả lớp đã ổn định chỗ ngồi vì giáo viên đã vào.

- Hai em kia, ai cho phép các em mất trật tự trong lớp hả? Ra ngoài đứng phạt cho tôi. – Ông thầy dạy toán quát.

- Ô kê, ông không cần đuổi. Ông già xấu xí. – Nam và Ngân đồng thanh.

- Các em dám nói giáo viên như vậy? – Ông tức giận.

- Sao không dám? Tôi còn có thể đuổi việc ông đấy. – Đồng thanh tập 2.

- Hai em ...

- Tòì sao? Xình ðẹp / ðẹp trai quá à? – ðồng thành tập 3.

- Này, sao anh / cô cứ nói theo tôi thế? – ðồng thành tập 4.

- HAI EM RA NGOÀI NGAY CHO TÔI. – Không chịu ðược ông thầy quát to.

- Hừ... - Nam và Ngân mỗi ðưa quay 1 nơi ði ra ngoài.

Trong lớp 6 con người kia lắç đầu ngán ngắì rồi mỗi người 1 việc. Hắì nghe nhạc còn nó thì chơi trò ðưa xe trên ðiện thoại. Giang và Thiên thì cùng chơi trò Bắì chữ. Trà và Kiệt thì ngồi nói chuyện với nhau, trông có vẻ khá thân mật. Bên trên ông thầy nhìn thấy mà tức không chịu ðược bèn quát to:

- SÁU EM KIA, TẠI SAO KHÔNG CHỊU NGHE GIẢNG HẢ ??? CÓ MUỐN BỊ PHẠT KHÔNG ??? EM ÁO ðEN, LÊN GIẢI BÀI NÀY CHO TÔI.

Nó không nói gì, chỉ chậm rãi bước lên bảng cầm lấy viên phấn rồi giải chỉ trong 2’30s làm ông thầy và cả lớp sửng người. Bài này ông phải nghĩ tận 2 tuần mới ra vậy mà nó chỉ làm trong 2’30. Bị quê vì nghĩ nó không làm ðược, ông chẳng biết dắì mặt vào ðâu. Chỉ dám nói câu “Em về chỗ ði”.

Quay lại với 2 anh chị kia. Sau khi ra khỏi lớp, mỗi người 1 ngắì, Nam thì xuống canteen xem có em nào xình không ðể tán (cái tắì lắìng nhắìng mắì không sữa) còn Ngân thì ra khu vườn sau trường ngủ... ði vòng quanh trường mà chẳng thấy em nào Nam chán nắì ra khu vườn (nơi chị Ngân ðang ngủ ý ạ). Bỗng anh thấy một cô gái xình ðẹp ðang nằm ngủ ðưới gốc cây cổ thụ, chợt trong ðầu anh hiện lên 1 ý nghĩ “Trông cô ta ngủ cũng xình ðầy chứ! Ồ... Mìnğ ðang nghĩ lung tung gì ý nħì? Vớ vẩn quá!!! Thôi, cũng sắp tan học rồi, gọi cô ta dậy ði về lớp.” Nghĩ là làm, anh lay lay người Ngân gọi:

- Ê, con heo, dậy ði, tan học rồi.

- Ồ... Ừ... - Ngân ðưa tay dụi dụi mắt trông rất ðáng yêu làm tim ai ðó lổì 1 nhíp.

- Tình chưa con heo? – Nam gắìy sự.

- Này, anh nói ai là heo hả? – Ngân ðốp lại.

- Nói cô chứ ai. Suốt ngày ngủ như con heo ý. – Nam

.....

Và 2 người lại cãi nhau suốt chẳng ðường lên lớp. “Reng... reng... reng” chuông báo hết giờ vang lên, cả bọn thu dọn sách vở rồi ra về.

- Ê, tối nay ði chơi ði. Lâu lắm không quắì 1 bữa, chán quá!!! – Kiệt lên tiếng.

- Nghe cũng ðược ðấy. Tiệì thế lịch tuần này ðang trống, tao muốn cừa mắìy em cho ðờ chán. – Nam tán thành.

- Anh thì cần gì cừa người ta ðã ðồ rồi còn gì. Cái ðồ lắìng nhắìng. – Ngân.

- Lắìng nhắìng kệ tôi, liên quan ðến cô chắìc? – Nam

- Thôi ngay. Hai người muốn cãi nhau thì ra chỗ khác nhắì. Không người ta lại hiểu nhầm bọn tôi ði với 2 ðứa ðở hơi. – Giang cắt ngang cuộc chiến tranh sắp xảy ra giữa 2 người.

- Hừ... - Ngân, Nam lườì nhau 1 cái rồi quay ði.

- Thế tối nay ði ðâu? – Hắì hỏi.

- Bar Killer. – Nắìy giờ nó mới lên tiếng.

- ðược ðấy. – Thiên ðồng tình với cô em gái.

- Vậy 9h tối nay nħế!!! Bọn tôi qua ðón mắìy cô. – Hắì.

- Ok. – Bọn nó ðồng thành.

Vậy là cả bọn ai về nhà nắìy ðể chuẩn bị cho cuộc vui chơi tối nay. Phía xa lại có 4 con người ðang thì thắìm to nhỏ với nhau.

- Chị, tối nay bọn nó tới bar Killer cùng mắìy anh ý kia. Chị phải làm gì ði chứ. – Dì ði nói trong sự tức gắìn.

- Phải ðó chị, cả cái vụ sáng nay anh Thiên ôm con Mỹ nữa. – Lìn nghiểìn răng nói.

- Cả con nhỏ Ngân dám cãi nhau với anh Nam nữa. – Anna cũng chẳng vừa.

- Thôi được rồi, bọn nó muốn thử sức chịu đựng của chị thì chị cũng chơi cùng bọn nó. – Pun lên tiếng rồi 4 nhỏ đứng cười ha hả với nhau.

Chuyện gì sẽ xảy ra với bọn nó??? Kế hoạch của Black Rose là gì??? Đón đọc chap sau nhé mọi người.

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Tứ Đại Ác Ma* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 9: Kế Hoạch Không Hoàn Hảo. (2)

Bây giờ đã là 8h30' bọn nó mới ăn tối xong vì Giang, Ngân, Trà làm đủ mọi cách mà nó vẫn không chịu dậy. (Tại từ trước đến giờ chỉ có nó tự dậy hoặc Thiên gọi thì nó mới dậy chứ mấy người kia gọi cũng vô ích à)

- Đã 8h30' rồi à? 9h mấy ông ý sang đón rồi. Đi chuẩn bị quần áo vậy. – Trà.

- Ủ, tao linh cảm thấy tối nay hoặc sáng mai có chuyện vui đó. – Nó ra vẻ phấn khởi.

- Thật hả??? Mày làm bọn tao hồi hộp quá. – Giang.

- Thôi, đi chuẩn bị đi. – Ngân nói.

(Trước giờ linh cảm của chị My chưa bao giờ sai đâu các bác ạ)

Đúng 9h, 4 chiếc xe mui trần đời mới có mặt ngay sân khu biệt thự của bọn nó. Tiếp theo là 4 chàng hoàng tử đang bước ra và tiến thẳng vào phòng khách.

- Chào thiếu gia, thiếu gia cùng bạn đến chơi à!? – Quản gia Minh hơi ngạc nhiên khi Thiên đến đây.

- Ủ... My đâu bác? – Thiên hỏi.

- Dạ... Mấy cô chủ đang sửa soạn trên phòng. Thiếu gia cứ ngồi đây chờ để tôi lên gọi tiểu thư ạ. – Bác Minh lễ phép.

- Vâng. Bác lên gọi bọn nó giúp cháu mà bác cũng không cần phải lễ phép như vậy đâu, dù gì bác cũng đáng tuổi pama cháu. – Thiên.

- Vâng. – Đáp lại Thiên rồi bác Minh lên phòng gọi bọn nó.

15' sau 4 đứa tụi nó bước xuống với bộ quần áo cực kì cá tính. Nó – tóc nhuộm đen – đồ sẫm xõa dài, áo gi-lê đen có đính tán kết hợp với quần đen mài rách vài chỗ, mang đôi boot cao 10 phân, trông nó cực lạnh nhưng cũng cực kì cuốn hút. Giang – tóc nhuộm màu bạch kim pha vài sợi xanh dương buộc cao, áo phông trắng khoác ngoài là gi-lê bò, quần đùi xanh đậm bó làm lộ ra đôi chân dài của cô nàng, mang đôi boot cao 10 phân giống nó. Ngân – tóc nhuộm màu tím cùng vài sợi trắng, áo lửng ngang bụng màu trắng có hình đôi cánh đen kết hợp với chân váy tím, mang đôi giày tím cao 10 phân. Trà – tóc nhuộm màu đỏ tươi của máu xen vài sợi trắng, vẫn phong cách nóng bỏng Trà mặc một chiếc váy đỏ bó không dây làm tôn lên 3 vòng chuẩn không cần chỉnh của nàng, khoác ngoài là chiếc áo ren mỏng màu trắng, mang đôi giày đỏ cũng cao 10 phân. Hôm nay 4 nàng nhà ta cùng đeo khuyên tai và vòng cổ có hình bông tuyết trắng.

- Mấy em trông khác quá!!! – Thiên lên tiếng.

- Bình thường mà hai, đi bar bọn em toàn ăn mặc kiểu dạng này mà. – Nó đáp.

- Ủ, thôi lên đường nào. – Kiệt.

- Bây giờ chia xe như nào đây? – Giang hỏi khi nhận ra vấn đề.

- Thì giống như chỗ ngồi trên lớp thôi. – Nó thần nhiên đáp.

- Cái gì? Tôi phải ngồi chung xe với tên / nhỏ đáng ghét này á. – Ngân và Nam đồng thanh.

- Trôi!!! Hôm nay hai người này đồng thanh nhiều dữ vậy. – Trà.

- Mà hai người không biết câu “Ghét của nào trời trao của nấy” à? – Giang nói.

- Cái gì mà trao của nấy, tao / tôi với anh ta / cô ta không liên quan gì đến nhau hết. – Đồng thanh tập 2.

- Lại nữa rồi. – Thiên cười nham hiểm.
- Sao anh / cô cứ nói theo tôi hoài vậy? – Đồng thanh tập 3.
- Thôi. Stop ngay, thế giờ có đi không thì bảo? – Lần này là nó lên tiếng.
- Có... đi. – Nói rồi cả bọn cùng lên xe phóng tới bar Killer.

Không hiểu do trời định hay do bàn nhau trước mà nó và hấn lại có phong cách giống hệt nhau đến vậy. Hấn cũng nhuộm tóc màu đỏ - đen giống nó, hấn cũng mặc đồ toàn màu đen và áo có đinh tán giống nó. (Ủây!!! Anh chị trông đẹp đôi zữ!!! Đúng là giống hệt cặp đôi ác quỷ)

4 chiếc xe lao trên đường với vận tốc kinh khủng khiến người ta nhìn chỉ thấy có cái gì đó vừa xẹt qua. Mọi người ai cũng nép vào lề đường nếu không muốn uống trà với diêm vương sớm. 10' sau cả bọn đã có mặt đầy đủ trước cửa bar Killer và đang chuẩn bị bước vào. "Rầm" – cánh cửa bar mở ra thu hút sự chú ý của nhiều người. Bọn nó và bọn hấn cứ ung dung bước vào mặc những ánh nhìn dò xét chiếu thẳng vào mình. Bọn hấn và bọn nó tiến vào phòng VIP 1 và cho người canh gác bên ngoài.

- Mọi người uống gì? – Thiên hỏi.
- Bọn em thì đơn giản thôi, 4 loại rượu mạnh nhất ở đây, mỗi loại 10 chai. – Nó thần nhiên đáp.
- Gì cơ? Mạnh nhất? Mà hấn 10 chai? Mấy cô có chắc không? – Kiệt ngạc nhiên.
- Anh hơi coi thường bọn này rồi đây!!! 10 chai là quá ít. – Trà đáp.
- Trời!!! 4 loại mạnh nhất, 10 chai. Vậy mà ít sao? – Đến lượt Nam.
- Như vậy là quá bình thường đối với bọn nó mà. – Thiên cũng thần nhiên không kém nó.
- Ủây! Từ lượng của mấy cô cũng kinh quá nhì!? – Hấn lên tiếng.
- Từ lượng của Giang, Ngân và Trà thì tao không biết nhưng của Mỹ thì nó uống còn kinh hơn tao. – Thiên lắc đầu ngán ngẩm.
- Kinh kinh. Bái phục. – Hấn đùa. – Vậy hôm nay thì uống với tôi được không? – Hấn hỏi nó.
- Ok, nếu anh muốn. – Nó đáp.
- Thôi được rồi. Bọn mày uống gì? – Thiên quay qua hỏi 3 thằng bạn.
- Tao cũng 10 chai rượu loại giống của Mỹ. – Hấn.
- Bọn tao thì vẫn như bình thường. – Nam và Kiệt.
- Ok, không thành vấn đề. – Thiên nói rồi ra cửa kêu anh phục vụ đi lấy đồ.

5' sau có 5 người bước vào phòng với 1 đồng rượu trên tay mà toàn là rượu xịn lại cực mạnh nữa.

- Được rồi mấy anh ra ngoài đi. – Nó.
- Nào, hôm nay uống không say không về. Ok? – Kiệt đưa ra ý kiến.
- Ô sờ kê luôn. – Cả bọn tán thành.

Và rồi bọn nó và bọn hấn vừa uống vừa hát hò nhảy múa tung bừng làm náo loạn cả căn phòng. Còn về vụ thi uống rượu giữa nó và hấn thì... mới uống đến chai thứ 10 hấn đã say bí tỉ trong khi nó vẫn còn tỉnh táo nên hấn đành đầu hàng vì sức uống của nó quá đỉnh. Tất cả quây phá tung bừng như thế rồi thiếp đi lúc nào không hay. Cảnh tượng bây giờ là Giang, Ngân và Trà thì nằm trên ghế sofa. Nó thì nằm ngủ ngon lành trong lòng Thiên. Hấn, Nam và Kiệt thì nằm dưới đất. Vô chai, lọ thì lăn lóc trên bàn, dưới đất. Máy hát karaoke thì vẫn còn bật. Haizz... trông chả khác nào bãi chiến trường.

Bên ngoài, ở một góc khuất, Black Rose lại có mặt ở đây. (Như kiểu bọn nó và bọn hấn đi đâu cũng đi theo ý. Đúng là cái đuôi mà @.@)

- Chị, kiểu này em nghĩ mình phải nhờ tới bang Black Angel vậy. – Lin lên tiếng.
- Đúng đó chị, bang Black Angel là bang hùng mạnh nhất thế giới ngầm hiện nay. Em nghĩ mình nên nhờ họ. – Anna vừa xoay xoay cốc rượu vừa nói.
- Ủm, chị cũng nghĩ mình nên nhờ họ. – Pun đồng tình.
- Vậy mình sẽ là như nào ạ? – Didi hỏi.
- Như mọi lần thôi. – Pun.

- Vâng. Để em báo cho anh Bin. – Lin lôi chiếc điện thoại ra rồi gọi cho người có tên là Bin.

- Ủ. – Pun nhấp 1 ngụm rượu rồi ra về.

Bin là ai??? Có quan hệ gì với bọn nó không hay chỉ là quen biết với Black Rose thôi???

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Tứ Đại Ác Ma* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Kế Hoạch Không Hoàn Hảo. (3)

Bây giờ đã là 6h45' sáng, tại bar Killer, phòng VIP 1 mọi thứ vẫn chìm trong im lặng.

- U... ư... AAAAAAAAAAAAAA... - Nó vừa tỉnh dậy nhìn đồng hồ đã thấy 6h45' rồi mà 7h đã vào học.

- Cái gì mà ồn ào vậy? Trật tự chút coi! – Nghe tiếng hét của nó mấy con heo đang ngủ kia phải lên tiếng.

- Trật tự cái đầu mọi người ý. DẬY MAU!!! MUỘN HỌC RỒI!!!- Nó hét to.

- Muộn học thôi mà, có gì đâu mà hét kinh vậy... À... HẢ? MUỘN HỌC RỒI Á!!! - Bây giờ đến lượt Giang, Ngân và Trà hét lên.

- Làm gì mà mấy đứa hét kinh thế? Anh tưởng muộn học là điều rất bình thường đối với em chứ My? – Thiên hỏi.

- Thì cứ cho là bình thường đi nhưng em mới đi học được 2 buổi mà. Nghi nhiều bị đuổi học thì chết. – Nó trả lời.

- Em không đuổi người ta thì thôi chứ ai dám đuổi em.

- Hi hi... Mà hai cũng gọi mấy người kia dậy đi. Dù gì cũng nằm trong Hội học sinh của trường, phải làm gương chứ.

- Ủ ừ, biết rồi. Mấy đứa cứ đi trước đi, lát bọn anh đến sau.

- Vâng. – Bọn nó nói rồi ra ngoài lấy đồ thay. (Vì mấy chị ý có sẵn quần áo ở đây còn cặp sách thì quản gia Minh sẽ mang đến sau.)

Bọn nó lấy xe của hấn và của Thiên phóng đến trường. Nó và Giang đi xe hấn còn Ngân và Trà đi xe Thiên. 4 chiếc xe lao nhanh vào trường nhưng bọn nó chợt nhận ra có điều gì đó rất lạ xảy ra ở đây. Hôm nay hội FC 4 hoàng tử không còn ra chỉ trích bọn nó nữa mà thay vào đó là nụ cười mãn nguyện.

- Chuyện vui đến rồi!!! – Nó nói 1 câu làm 3 con bạn ngẩn người.

- Ý mày là sao? – Giang hỏi lại.

- 5... 4... 3... 2... 1... - Nó không trả lời chỉ vừa tiến vào giữa sân trường vừa đếm.

Khi nó vừa đếm đến 1 thì bỗng từ đâu khoảng 100 người trên tay đầy vũ khí kéo đến trước mặt bọn nó, dẫn đầu là Black Rose.

- Chào 4 con hồ ly. Sao hôm nay đến muộn thế? Có biết tội này đợi lâu lắm rồi không? – Pun lên giọng.

- Hồ ly? Nghi kĩ trước khi nói nha!!! Tôi nghĩ cái mác “hồ ly” đó phải gắn cho Black Rose mới đúng. – Trà nhếch miệng tạo thành nụ cười khinh bỉ.

- Mày... Mà thôi, hôm nay tao sẽ cho bọn mày biết cái giá khi ở gần 4 hoàng tử. – Didi ra vẻ mình sẽ thắng.

- Chỉ 100 người mà đòi đấu với bọn này sao? Tôi nghĩ mấy người nên tìm hiểu kĩ về bọn tôi đã. – Giang.

- Đừng có mà coi thường. Đây là người của Black Angel – bang hùng mạnh nhất thế giới ngầm đấy. Khôn thì mau xin lỗi bọn này đi. – Anna ra vẻ hiểu biết.

- Nếu nhờ sự giúp đỡ của bang hùng mạnh nhất thế giới ngầm thì có phải đề cao bọn tôi quá không? Cũng đúng thôi nhưng mà mấy người đã điều tra kĩ về bang Black Angel chưa? – Ngân khó chịu với vẻ ngạo mạn của Black Rose.

- Tại sao lại chưa? Bang Black Angel toàn người đánh giỏi và đặc biệt cầm đầu là 4 người con gái nghe nói rất xinh đẹp nhưng e là không xinh bằng bọn tao. – Lin tự tin.

- Oh vậy hả? Mấy cô tự tin quá!!! Thôi thì muốn đấu bọn tôi sẽ đấu đến cùng. – Sau một hồi im lặng nó cũng lên tiếng.

- Được. Nghe có vẻ nghĩa khí đấy!!! Bọn mày, xông lên cho tao. – Pun ra lệnh.

Và sau câu nói đó là một cuộc chiến xảy ra ngay giữa sân trường. Bọn nó vẫn ung dung tránh những cú đánh hết sức của bọn kia. Đến khi thấy người của Black Rose đã kiệt sức thì bọn nó chỉ ra những đòn rất nhẹ nhàng nhưng khiến cho đối phương phải bất tỉnh (Ồi cha mẹ ơi!!! Ác quá ác quá. Không hổ danh là Tứ Đại Ác Ma) Chỉ sau 3’ bọn nó đã dọn dẹp sạch sẽ bọn tép riu mà Black Rose mang đến.

- Cái... cái... gì? – Lin giọng run rẩy.

- Cái gì là cái gì? Ra đi, đứng đó làm gì!? – Nó vừa nói vừa nhìn vào gốc cây ở góc sân trường.

- Chị... chị... h...

- Cho người dọn dẹp sạch sẽ chỗ này. – Vẫn chất giọng lạnh lùng nó chặn họng người vừa bước ra.

- V... vâng... - Tên đó vẫn run rẩy.

- Anh Bin? Tại sao anh lại phải lễ phép với con hồ ly đó? – Anna.

- Cô im ngay!!! Ai cho phép cô xúc phạm ch...

- Im – Nó. – Đưa cả 4 nhỏ đó về, tối xử sau.

- Vâng.

- Ủa. Ở đây có chuyện gì vậy? – Bọn hấn từ đâu bước đến.

- Ồ... Bin? Sao em lại ở đây? Mà đây là người của em mà. – Thiên ngạc nhiên.

- Không có gì đâu anh. Chỉ là một chút hiểu nhầm thôi. Về đi. – Nó nói với Thiên rồi ra lệnh cho Bin.

- Vâng. Chào mọi người ạ. – Bin cho người dọn dẹp sạch sẽ rồi đi về.

Khi bị Bin cho người lôi đi Black Rose vẫn chả hiểu chuyện gì. Chỉ nhận được câu nói khó hiểu của nó “Nếu muốn đấu với bọn tôi thì đừng lên những kế hoạch không hoàn hảo như vậy!!!”

Cả trường vẫn đang đơ toàn tập. Như bình thường bất cứ ai đấu với Black Rose y rằng phải bị đánh tơi tả nhưng lần này Black Rose lại bị đem đi. Có chuyện gì đang xảy ra vậy trời? Sau khi bị nó liếc một cái thì mọi người mới chợt nhận ra mọi việc và quay về lớp học bài.

- Haizz... Tối nay sẽ mệt mỏi đây. – Giang than thở.

- Ừm mà mày nghĩ ra cách giải quyết chuyện này chưa? – Ngân hỏi nó.

- ..... - Nó im lặng, tay chống cằm suy nghĩ.

- Này, My, nghe bọn tao nói gì không? – Trà.

- Hả? À, về mấy nhỏ đó thì tao có cách giải quyết rồi. Bọn mày không phải lo, chỉ có điều... - Nó ngập ngừng.

- Điều gì? – 3 đứa đồng thanh.

- Tao sợ bọn mày không đồng ý thôi. – Nó đáp.

- Bọn tao tin tưởng ở mày. – Giang vỗ vai nó.

- Chắc chứ? – Nó hỏi lại.

- Chắc!!! – Đồng thanh tập 2.

- Ừm. Vậy tối nay cứ để tao giải quyết. Bọn mày chỉ làm khán giả thôi. – Nó vui vẻ hơn.

- Ô tê. Thôi vào học rồi. Lúc khác nói chuyện. – Trà nhắc nhở.

- Ủầy!!! Mày muốn làm con ngoan trò giỏi từ bao giờ thế Trà? – Giang trêu Trà.

- Kệ tao. Vốn dĩ tao đã ngoan sẵn rồi. – Trà vừa nói vừa lè lưỡi.

- Vâng... hần là ngoan. Ngoan mà làm bao nhiêu thầy / cô giám thị nghỉ hưu sớm à.

- Đây là trường hợp ngoài ý muốn thôi nhé. – Trà cãi.
- Thôi mấy nàng trật tự đi cô vào lớp rồi kìa. – Thiên chen vào.
- Vâng, ... – Nó kéo dài giọng.

Bọn nó lại bắt đầu những công việc như là nghe nhạc, chơi game, đọc truyện, ... cho đến hết buổi học ngày hôm đó.

* Nhân vật mới nè mọi người:

- Nguyễn Hoàng Gia Bảo (Bin) 16t, em họ của nó và Thiên. Rất nghe lời nó, đang làm quản lý bar Killer (mấy hôm trước Bin không gặp được nó ở bar vì ông còn đang lằng nhằng với mấy em trong phòng khác) Quen Black Rose vì hay gặp trong bar với lại vài lần giúp Black Rose đi đánh nhau.

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Tứ Đại Ác Ma* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 11: Sự Trừng Phạt Nhẹ Nhàng.

Tối đó bọn nó đến bar Killer (tất nhiên là bọn hần không hề biết) để giải quyết vài việc. Nó thì vẫn trung thành với màu đen: áo phong đen, quần ngang đùi cũng đen chỉ riêng mái tóc có vài sợi đỏ và phụ kiện màu trắng bạc. Hôm nay tất cả bọn nó đầu mặc quần áo, phụ kiện giống nhau chỉ khác màu (mọi người thông cảm nha!!! Tác giả ngu văn lảm nhảm nên chỉ tả được như vậy thôi!!! Tác giả hứa sẽ đi copy ý lộn tham khảo cách tả của mấy truyện khác nên nếu có giống truyện nào thì đừng ai ném đá tác giả nhé!!!)

- M...mấy...chị...đến rồi ạ – Bin lấp bắp.
- Gặp chị mà làm như gặp ma vậy? – Nó trêu.
- À... dạ... mà mấy chị về đây lâu chưa? – Bin hỏi.
- Chưa lâu... nhưng đủ để phá ở đây 2 lần. – Giang bình tĩnh đáp.
- Hơ hơ... thì ra vụ quậy phá ở vũ trường và phòng VIP 1 là mấy chị!!! – Bin giờ mới nhớ ra.
- Phải. Mà màn đón tiếp mấy chị cũng nồng nhiệt quá ha!? Đón tiếp bằng cánh cho người đi đánh nhau với mấy chị!!! Rất sáng tạo!!! – Trà nhắc lại chuyện ban sáng.
- Ồ... Xin lỗi mấy chị. Tại em đâu có biết con nhỏ đó nhờ em đánh ai đâu, em chỉ biết cho tụi nó mượn vài người thôi!? – Bin ngệt mặt ra rồi rít hổi lỗi.
- Thôi được rồi. Không biết không có tội nhưng lần sau làm gì thì làm cũng phải điều tra cho kĩ. Đừng để bên ta bị thương nhiều như vậy là được. – Ngân dặn dò.
- Chuyện đấy thì chị khỏi lo. Chẳng qua gặp đối thủ là mấy chị nên mới bị thương như vậy chứ người khác thì chắc chẳng ai bị thương. – Bin ngàng khen ngợi tài đánh nhau của bọn nó.
- Ủ.
- Mà sao lúc đấy chị biết em đứng sau cái cây? – Bin quay qua hỏi My.
- Đơn giản thôi. Nhìn cách ăn mặc và dùng vũ khí chị đã biết đó là người của em rồi. Với lại... - Nó ngập ngừng nhìn sang phía 3 đứa bạn.
- Với lại gì ạ? – Bin tò mò.
- Với lại từ lúc vào trường bọn chị đã thấy em thập thò sau cái cây đấy rồi!!! – Giang trả lời thay nó.
- Ồ. Mấy chị tinh thật!!!
- Thế mới xứng làm đàn chị của em – Ngân tự hào.
- Tự sướng vừa thôi bà nội!!! Black Rose đâu??? – Nó trêu Ngân rồi hỏi Bin.
- À... Dạ... 4 nhỏ đang ở dưới tầng hầm ạ. Mà chị định làm gì mấy nhỏ đó??? – Bin hỏi.

- Làm gì lát sẽ biết!!! – Nó tỏ vẻ bí hiểm.

- ..... - Không ai nói câu nào nữa mà chỉ đi xuống phía dưới tầng hầm bằng thang máy chỉ dành cho cấp A của bang – tức bọn nó và Bin.

Trong tầng hầm, 4 nhỏ đang bị trói tay chân, miệng thì bị băng lại, dựa lưng vào tường thở một cách khó nhọc. Bọn nó cùng Bin bước vào mang theo hàn khí lạnh như nhiệt độ giảm dần vậy. Cảm thấy có người 4 nhỏ mở mắt nhìn chăm chăm bọn nó rồi vùng vằng như muốn nói gì đó. Nó nhìn sang mấy tên canh gác gần đó. Như hiểu ý, bọn họ lại gần tháo miếng băng dính trên miệng 4 nhỏ. Lấy lại hơi thở cho đều nhỏ Pun gào lên:

- 4 con hồ ly. Thả bọn tao ra, bọn mày quyền rũ 4 hoàng tử chưa đủ hay sao mà còn quyền rũ cả anh Bin nữa hả?

- Lại còn ra vẻ hiền dịu trước 4 hoàng tử nữa chứ!!! Bọn mày nghĩ mình là ai vậy??? - Nhỏ Didi cũng gào lên.

- Đúng là hồ ly đội lốt người mà. – Nhỏ Anna mạnh miệng.

- ..... – Mấy nhỏ cứ thi nhau nói này nói nọ bọn nó trong khi bọn nó vẫn im lặng đứng nhìn. (Chap trước tác giả giới thiệu Bin quên chưa giới thiệu là Bin cũng rất đẹp trai, chỉ kém bọn hán chút xíu thôi à. Cao 1m79, body khá là chuẩn. Tóm lại là đẹp trong mắt 4 nhỏ nên 4 nhỏ cũng thích Bin như thích 4 hoàng tử vậy.)

Cảm thấy im lặng đã đủ, Giang lên tiếng:

- Nói xong chưa? – Lạnh ngang với giọng của nó.

- Xong rồi thì để bọn này nói. – Ngân tiếp lời.

- Được rồi. Bọn mày và Bin ra làm khán giả đi. – Chẳng quan tâm đến 4 nhỏ có trả lời hay không, nó quay ra nói với 3 con bạn và Bin.

- Mày định làm gì bọn tao hả? Rạch mặt à? Bọn này không sợ đâu, phẫu thuật lại là được. – Lin tự tin. (Chết đến nơi còn già mồm kiểu ngạo @.@ bó tay)

- Rạch mặt? Mấy cô chỉ nghĩ được có vậy thôi sao? Đối với tôi trò đó xưa rồi. – Nó nhếch môi.

- ..... - Nghe thấy câu nói của nó 4 nhỏ kia điếng người, không nói được câu nào vì sợ.

- Trước tiên tôi sẽ trả lời câu hỏi của cô. – Nó chỉ vào Didi. – Tôi nghĩ tôi là ai ư? Phải! Tôi chẳng là ai đối với mấy cô cả. Đơn giản tôi chỉ là chị của Bin. Chắc mấy cô cũng cho người điều tra về thân thế bọn tôi nhưng đáp lại là những tờ giấy trắng chẳng có tí thông tin nào phải không? – Nó lạnh lùng nói từng chữ.

- ..... – Lại là sự im lặng nhưng lần này lý do là vì bị nó nói trúng tim đen. *Mấy ngày trước Black Rose có cho người điều tra về bọn nó nhưng kết quả là chẳng có tí thông tin nào*

- Dù gì chúng ta cũng học cùng trường lại là lần đầu mấy cô gây sự với bọn tôi nên tôi chỉ cho mấy cô chơi với các em yêu của tôi thôi. Còn nếu có lần sau thì mấy cô cứ chuẩn bị tinh thần đi. – Nó lạnh lùng nói rồi cùng bốn người kia bước ra ngoài để lại bên trong một bất ngờ cho 4 nhỏ.

Vừa thấy nó đi ra 4 nhỏ thở phào một cái như vừa thoát nạn. Nhưng 4 nhỏ đã nhầm. Nó nói “chơi với các em yêu” của nó thì mấy nhỏ coi như toi đời rồi. Về nhà tha hồ mà ngâm mình trong xà phòng. Pun, Lin và Anna đang tức giận c-h-ừ-i xéo bọn nó thì Didi thấy có cái gì đó vừa trườn qua tay mình, nhỏ quay đầu lại rồi hét toáng lên:

- AAAAAAAAAA... Rắn... Trời ơi!!! Rắn... Huhu...

- AAAAAAAAAA... Sao lăm gán thế này? ..... AAAA...

- ÁÁÁÁÁÁÁÁ..... Con gì mà kinh tởm thế này..... huhuu....

- Oa oa.... Cứu với.... oa oa....

4 nhỏ cứ thế rên la mỗi khi có một con vật đến gần mình. Bây giờ trong căn phòng này ngoài 4 nhỏ ra thì còn có thêm rất nhiều người bạn đó là họ hàng nhà rắn, nhà rết, nhà chuột, nhà sâu róm,..... và còn rất nhiều nữa.

- My, sao mày nhẹ tay quá vậy? – Trà hồn nhiên hỏi. (Cái gì vậy trời??? Cho người ta ở cùng phòng với một đồng động vật kinh tởm như thế mà kêu nhẹ tay sao??? Đúng là ác quá mà)

- Mới lần đầu chỉ thế thôi mà tao định để mấy nhỏ ở cùng với các em yêu ý 1 ngày nữa rồi mới cho về. Còn lần sau cho thử cảm giác mạnh luôn một thể. – Nó cười ranh mãnh.

- Ủ được đấy mà còn lần sau nữa à? – Ngân hơi ngạc nhiên.

- Chắc chắn rồi. Mấy nhỏ đó kiểu gì cũng lập kế hoạch để trả thù. – Giang có vẻ rất hiểu My.

- Ủi lần sau cả bọn sẽ cùng chơi. – Nó khoái chí với ý nghĩ ghé rợn trong đầu.
- Ô kê luôn. Gì chứ vui chơi là bọn này luôn sẵn sàng. – Trà cũng hứng thú không kém.
- Ủây. Mấy chị cho em chơi với chứ. – Bìn nhảy vào nhập cuộc nói chuyện.
- Ô kê. Bọn chị sẽ cho em công việc dọn dẹp. – Giang nhí nhảnh.
- Hừ. – Bìn quay mặt đi tỏ vẻ giận dỗi.
- Thôi. Bọn chị về đây. Ở lại làm việc cho đảng hoàng nghe cung. – Bọn nó tiến tới nơi đỗ xe.
- Vâng. Khi nào rảnh mấy chị ghé chơi nhá!!! – Bìn vui vẻ.
- Ủi, bye. – Bọn nó chào rồi lên xe chuẩn bị phóng.
- Bye mấy chị. – Bìn chào xong thì cũng vào luôn vì bọn nó phóng mất tăm rồi.

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Tứ Đại Ác Ma* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 12: Ai Là Hotgirl??? (1)

Một tuần sau đó cả trường không ai nghe một chút tin tức gì về Black Rose. Có người nói mấy nhóc bị bọn nó trừng phạt rồi, có người lại nói bọn nó đã bắt mấy nhóc ra nước ngoài và vân vân. Nghe những lời nói đó bọn nó chỉ nhếch môi rồi đi thẳng coi như không có gì xảy ra, chỉ có 4 chàng hoàng tử vẫn đang tò mò không biết chuyện này có liên quan đến bọn nó không. Hôm nay, vẫn như mọi ngày, các học sinh trường Rain đều đến trường nhưng một sự việc đã trở nên sôi nổi trong toàn trường đó là Black Rose quay lại với khuôn mặt u tối. Phải. Sau 2 ngày bị bọn nó cho ở cùng với cái thứ được gọi là “em yêu của nó” thì 4 nhóc trở nên tiêu tụy hẳn. 4 nhóc đã quyết định phải trả thù!!!

Hôm nay ở bảng tin trường có một thông báo mới đó là cuộc thi Hotgirl của Rain. Trong trường hết tiếng bàn tán về Black Rose lại đến tiếng bàn tán về cuộc thi. Các nữ sinh đều mong mình có thể lọt vào 4 hotgirl để được gần 4 hoàng tử. Phải. Năm nào cũng vậy, trường Rain tổ chức cuộc thi Hotgirl của Rain để tìm ra 4 hotgirl được bình chọn nhiều nhất sẽ được đi chơi với 4 hoàng tử tại địa điểm mà nhà trường định sẵn. Những năm trước thì bọn hần chưa vào trường nên cũng chẳng biết luật lệ ra sao (khi bọn nó vào trường thì bọn hần mới học được 1 tháng ở đây thôi!!! Tác giả: Vừa vào mà được làm hội phó, hội trưởng của hội học sinh. Bọn hần: Biết sao được!!! Tất cả nhờ vào sắc đẹp trời ban mà. *tự sướng vô đối* Tác giả: ọe ọe. nghe mà ớn *giả bộ nôn ọe* Bọn hần: Hành động đó là sao? Ý mi bảo bọn ta không đẹp trai? *mặt đỏ bừng đỏ bừng* Tác giả: *chạy mất tiêu luôn*)

- Trật tự nào. – Cô chủ nhiệm bước vào lớp.
- ..... – Cả lớp ngồi ngẩn ngẩn nhìn cô, nét mặt đờn nào cũng vui vẻ trừ bọn hần và bọn nó. (không vui không có nghĩ là buồn mọi người nhóc!!!)
- Chắc các em cũng biết về cuộc thi rồi nhỉ? – Cô hỏi.
- Vâng. – Đồng thanh.
- Ừm. Nhưng theo như quyết định của thầy hiệu trưởng thì năm nay thể lệ cuộc thi sẽ khác so với mọi năm. – Cô nói.
- Cô nói cụ thể đi. – Lớp trưởng lên tiếng.
- Mọi năm mỗi lớp sẽ chọn ra 4 nữ để đi thi nhưng năm nay sẽ không phải chọn nữa. – Cô.
- Là sao hả cô? Nhà trường sẽ chọn ạ? – Girl 1.
- Tại sao lại như vậy ạ? – Girl 2.
- Cô giải thích rõ hơn đi. – Boy 1.
- ..... – Vân vân và vân vân. Mỗi người một ý kiến nên cái chợ nhỏ vẫn hoàn cái chợ.
- “Rầm” – Cô gõ mạnh thước xuống bàn. – Trật tự để cô nói. Năm nay sẽ không phải chọn vì mọi nữ sinh đều thi.
- Hà??? – Đồng thanh tiếp.

- Ừm. Năm nay qui mô của cuộc thi sẽ rộng hơn mọi năm. Tất cả nữ sinh của tất cả các lớp sẽ thi với nhau. Vòng 1 là vòng thi về sắc đẹp: Cả trường sẽ bình chọn cho người mà mình thấy đẹp nhất sau đó ban giám khảo sẽ chọn ra khoảng 50 người có lượng bình chọn nhiều nhất. Vòng 2 – vòng thi tài năng: Vòng thi này cũng sẽ xét theo số lượng bình chọn để tìm ra 10 người tài năng nhất. Và vòng thi cuối cùng – vòng thi đối đáp: vòng này sẽ không nhờ đến sự bình chọn nữa mà ban giám khảo sẽ tự quyết định xem ai là người may mắn lọt vào top 4 hotgirl của trường. Đặc biệt nếu thí sinh dự thi ăn gian sẽ bị loại ngay lập tức. Về phần thưởng thì vẫn sẽ là 1 chuyến du lịch như mọi năm nhưng năm nay thời gian đi du lịch sẽ lâu hơn. Các em hiểu rồi chứ? – Sau khi phổ biến thể lệ cuộc thi cô liền hỏi.

- Rồi ạ. – Lại đồng thanh.

- Tốt. Thôi, bây giờ cả lớp học bài tiếp đi. Chúc các bạn nữ chuẩn bị tốt chi cuộc thi. – Cô nói rồi bước ra khỏi lớp.

Phía cuối lớp kia có 8 học sinh đang chán nản.

- Haizzz... Tại sao phải tham gia cái cuộc thi chết tiệt này chứ. – Ngân than vãn.

- Một người. – Trà phán.

- Vô ích. – Giang bỏ sung.

- Vớ vẩn. – Nó cũng bỏ sung thêm.

- Mấy cô mà thi chắc cướp hết giải của cái trường này mất. – Kiệt lên tiếng.

- Mấy anh thì có khác gì!? Vào trước bọn tôi có 1 tháng mà đã được mệnh danh 4 hoàng tử rồi. – Trà đáp lại.

- Thì cũng bình thường thôi. – Kiệt khiêm tốn.

- Bình thường là bình thường thế nào? Cái sắc đẹp trời phú này không phải ai cũng có được đâu đấy. – Nam tranh thủ tự sướng.

- Khiếp!!! Nói Thiên, Phong và Kiệt đẹp trai nghe còn được chứ anh thì ... chẹp chẹp... - Ngân bĩu môi.

- Tôi sao? – Nam sùng cồ vì không được công nhận sắc đẹp.

- Anh quá xấu xí. – Ngân đáp thẳng thừng. (Sao chị phũ phàng vậy???)

- Cô thì hơn gì tôi. Có khi cô xấu xí nhất cái lớp này đấy. – Nam cũng chẳng kém.

- Ô. Cặp đôi xấu xí. Hai người hợp nhau ghê!!! – Hấn, Thiên, Kiệt, Nó, Giang và Trà cùng tán thành.

- Cái gì mà hợp nhau? Tao đẹp trai ngồi ngồi như vậy mà bọn mày kêu hợp đôi với nhò vệt xấu xí này á? – Nam quát bọn hấn.

- Cái gì? Anh nói ai là vệt xấu xí hả cái đồ khi già? – Ngân cãi lại.

- Cô nói ai là khi già? – Nam cũng cãi lại.

- ..... – Blah blah thế là 2 người cứ cãi nhau đến hết giờ. Còn 6 người còn lại vừa ngồi nghe vừa cười.

Cách lớp đó vài lớp đang có một âm mưu không hề nhỏ.

- Chị nghĩ ra cách gì để trả thù chưa? – Lin hỏi.

- Mà em nghĩ bọn mình nên tận dụng cái cuộc thi này để trả thù chị ạ. – Anna góp ý.

- Em cũng nghĩ như vậy. – Didi tán thành.

- Ừm. Chị cũng vậy. Bây giờ mình sẽ làm như thế này... thế này... và thế này... được chứ? – Pun hỏi lại.

- Tuyệt quá!!! – Lin, Anna và Didi nói.

- Được. Vậy chúng ta còn 5 ngày nữa để chuẩn bị. Mấy đứa cứ liệu mà làm. – Pun dặn dò.

- Ok chị. Bọn em sẽ hoàn thành tốt nhiệm vụ. – Lin, Anna, Didi đồng thanh.

- Tốt.

- Hhaahhahhaaaaaahahaha... - Và ngay sau đó là một tràng cười man rợ.

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Tứ Đại Ác Ma* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 13: Ai Là Hotgirl??? (2)

Tan học, bọn nó đang trên đường đi lấy xe để về thì có một cậu bé chạy lại.

- Máy bị ới, có người gửi cho mấy chị cái này ạ. – Cậu bé vừa nói vừa đưa cho bọn nó một bức thư.

- Ủm. Em có biết ai gửi cho bọn chị không? – Trà vừa nhận vừa hỏi.

- Dạ không ạ. Có một chị nhờ em đưa cho mấy cho mấy chị rồi đi luôn. – Cậu bé ngoan ngoãn trả lời.

- Ủm. Cảm ơn em nhé. – Ngân dịu dàng.

- Không có gì ạ. Thôi em đi đây. Chào mấy chị. – Cậu bé nói xong thì chạy mất luôn.

- Không biết trong này có gì nhỉ? My, mày mở ra coi. – Giang tò mò.

- ..... – Nó không nói gì chỉ mở bức thư ra và đọc.

- Hừ. To gan gớm. – Ngân nhếch môi.

- Được rồi. Muốn thư thái thì tao sẽ chiều. Thôi, giờ thì về đi. – Nó nói rồi cả bọn cùng đi lấy ra phóng về.

Nội dung của bức thư là “Cám ơn bọn mày về món quà hôm trước (ý nói cái vụ ở cùng rấn, rết,... 2 ngày ý) Chiều nay 3h hãy đến bãi đất trống đường XXX. Tao mong bọn mày đừng sợ quá mà không đến. Hhhaaahaa... BLACK ROSE”

Chiều hôm đó, 3h, 4 đứa bọn nó phóng xe trên con đường dài vắng người đến một bãi đất trống.

- Đứng giờ quá nhỉ? – Lin nói mĩa.

- Vào vấn đề đi. – Giang lạnh lùng.

- Được thôi. Bọn tao muốn cá cược. – Anna nói.

- Cá cược? Cụ thể? – Ngân thắc mắc.

- Trong cuộc thi giành hotgirl sắp tới, nếu bọn tao thắng thì mạng của bọn mày sẽ nằm trong tay bọn tao và bọn mày phải tránh xa 4 hoàng tử. ok? – Didì vào vấn đề chính.

- Được. Nhưng có qua cũng phải có lại. Nếu bọn tôi thắng thì mạng của mấy cô sẽ nằm trong tay bọn tôi. – Nó lạnh giọng nói không thèm nhìn 4 nhỏ dù chỉ 1 cái.

- Được. Cứ chuẩn bị chết đi mấy con hồ ly. – Pun lên giọng.

- Hừ. – 4 bọn nó hừ 1 cái rồi lên xe phóng về biệt thự. Đúng là rảnh mà. Hẹn gặp chỉ để nói mấy câu đúng là lảm chuyện mà.

Sáng hôm sau bọn nó vừa vào trường đã nghe được những lời bàn tán không hay kiểu như “4 nhỏ đó vừa vào trường đã đòi cá cược rồi” “Mấy nhỏ nghĩ mình là ai chứ. Xỷ” ..... Vân vân và mây mây. Đi được một đoạn thì bọn nó gặp bọn hần.

- Mấy em vừa vào trường đã gây bao nhiêu dư luận rồi là sao??? Dám cá cược với cả hotgirl hiện tại của trường cơ đấy. – Thiên nói với vẻ tự hào về cô em gái cùng với vẻ nghi ngờ về khả năng của bọn nó.

- Cá cược với hotgirl hiện tại? – Bọn nó đồng thanh.

- Ủ. Thông báo khắp trường mà. Chẳng nhẽ các cô không biết? – Hần hỏi.

- Đâu? Đưa đây coi. – Giang bức tức.

- Nè. – Nam vừa nói vừa đưa cho bọn nó 1 tờ giấy thông báo.

- Cái gì? Rõ ràng 4 nhỏ đó cá cược với bọn mình mà. – Máu nóng của Ngân nổi lên.

- Bình tỉnh. Kệ mấy nhỏ đó đi. – Nó vẫn giữ thái độ bình thản, miệng nở một nụ cười của ác quỷ.

Điều đó làm Giang, Ngân, Trà và Thiên không khỏi rung mình. Khi nó nở nụ cười đó là khi bão lớn sắp xảy ra với 4 nhỏ rồi. Chà là 4 nhỏ dân thông báo khắp trường rằng bọn nó đòi cá cược để tranh dành hoàng tử của trường. Haizzz đúng là rắc rối mà. Cả bọn cùng đi lên lớp và bắt đầu tiết học mới với công việc ngủ, nghe nhạc, chơi game, cãi nhau,...

Tan học, hôm nay cả bọn quyết định đi bar với mục đích xả xì trét cho bọn nó. Vào... 8 chiếc xe đồ ở bãi để xe. Bước xuống với cách ăn mặc khá bụi bặm cả bọn cùng tiến vào bar. Vẫn là bar Killer, vẫn là cái đập cửa mạnh, vẫn là những ánh nhìn chiếu thẳng vào người nhưng hôm nay cả bọn không vào phòng VIP nữa mà chọn cái bàn khuất góc ở bên ngoài.

- A... Chào mấy chị, chào anh Thiên. – Bìn chạy ra.

- Ủ chào nhóc. Dạo này khỏe không??? – Thiên hỏi.

- Dạ, em vẫn thế. Còn đây là...??? – Bìn trả lời rồi đưa ánh mắt sang nhìn hấn, Nam à Kiệt hỏi.

- À... Đây là bạn của anh. Mà thôi lấy đồ uống như mọi khi nhé!!! Với lại bảo DJ đổi cái bài khác đi bài này nghe chẳng soi động gì cả. – Thiên nói.

- Vâng. – Bìn nói rồi chạy đi luôn.

- Bài này nghe cũng được mà. Tao thấy nó sôi động đấy chứ. Mà kêu đổi chi vậy? – Nam hỏi Thiên.

- Sôi động với bọn mày thôi còn với My thì nó quá nhàm chán. Chắc mấy em cũng thế nhỉ??? – Thiên đáp rồi quay qua nhìn bọn nó.

- Vâng. – Đồng thanh.

- A... Có đồ uống rồi. – Giang nhìn thấy Bìn cho người đem đồ uống ra thì reo lên như trẻ con được cho kẹo.

- Chúc mọi người vui vẻ ạ. – Anh chàng phục vụ đặt đồ uống xuống bàn nói rồi đi thẳng.

- Nào. Mục đích hôm nay là xả xì trét nên chắc chắn không say không về. ok? – Kiệt lên tiếng.

- Ô tê. – Cả bọn đồng thanh rồi mỗi người cầm một chai rượu lên hô. – Hai ba Zô... hai ba Zô... hai ba Zô.

- Ê. Hình như quán bar này cần bọn mình khuấy động lên thì phải My à!? – Sau khi nốc cạn chai rượu trong tay Trà nói với nó bằng chất giọng phấn khởi.

- Ô kê. – Hiểu được ý con bạn thân nó đáp lại rồi cả 4 đứa cùng tiến đến sàn nhảy.

- Ê bọn họ đi đâu vậy? – Hấn tò mò nhìn theo.

- Làm náo nhiệt hơn. – Thiên trả lời.

- Là sao? – Nam thắc mắc.

- Nhảy. – Thiên trả lời ngắn gọn.

- Sao cơ??? Nhảy á??? – 3 chàng đồng thanh.

- Ủ. Có gì ngạc nhiên sao??? – Thiên tỉnh bơ.

- Mà nói My và Giang nhảy nghe còn được chứ Ngân với Trà trông hiền thế mà cũng nhảy á??? – Kiệt ngạc nhiên.

- Đừng nhìn mặt mà bắt hình dong. Tao nghĩ còn nhiều điều bọn mình chưa biết lắm. – Hấn cũng bình thản giống Thiên.

- Ơ... Ủ...

4 bọn nó tiến đến sàn nhảy và nhảy những động tác đẹp mê hồn khiến bất kì thằng con trai nào cũng phải nổi máu d-ê. Thấy bọn nó nhảy được một lúc lại có mấy thằng sấm soi định vào nhảy cùng không hiểu sao bọn hấn lại cảm thấy khó chịu rồi tiến đến nhảy cùng bọn nó. Cả bọn bây giờ như đang làm chủ vũ trường này. Tất cả các ánh mắt đều hướng về họ và không khí nơi đây như sôi động hẳn lên. Thấy nó và hấn thu hút hết mọi ánh mắt nên Thiên, Giang, Nam, Ngân, Kiệt và Trà đi xuống, nhường chỗ cho cặp đôi này. Bình thường nó và hấn rất ít nói chuyện nên dường như không hiểu đối phương cho lắm nhưng không hiểu sao hai người lại nhảy hợp nhau đến như vậy. Sau khi nhảy tung bừng nó với hấn mới đi xuống uống rượu tiếp. Cả bọn say quá nên ngủ lúc nào không hay. Bìn đành phải cho người ra “kiêng” cả bọn vào phòng VIP 2 ngủ.

Không hiểu hôm qua nằm kiểu gì mà hôm nay đứa thì nằm trên sofa đứa thì nằm dưới đất đứa lại nửa trên nửa dưới. (Haizzz Mấy ông bà này ai cũng bá đạo như nhau ^^) Hôm nay là chủ nhật nên cả bọn không phải đi học. Vì vậy buổi đi chơi part 2 được bắt đầu. Bọn nó sẽ chọn địa điểm còn bọn hấn sẽ là người đi theo hộ tống ^^ . Và địa điểm của ngày hôm nay là... công viên Sky – công viên lớn nhất nước (em chém đây các bác ạ :P) 8h cả bọn đã có mặt ở đây và chuẩn bị bước vào cái nơi chưa bao giờ đến này.

Chương 14: Ai Là Hotgirl??? (3)

Tại công viên Sky, 8 con người mỗi người một phong cách. Nó – lạnh lùng, Giang – nhí nhảnh, Ngân – hiền lành, Trà – nóng bỏng, Hấn – lạnh lùng (nó với Hấn có nhiều điểm chung ghê nhỉ ^^), Thiên – cũng mang chút lạnh lùng, Nam – hòa đồng, Kiệt – vui vẻ. Cả bọn quây tưng bừng nhưng tất cả các trò đều là trò mạo hiểm như tàu siêu tốc, đung xe, ... Chơi một tất cả ra bãi cỏ ở công viên ngồi nghỉ ngơi và nói chuyện.

- Ê. Tao thấy chơi như này vẫn chưa đã kiếm trò gì chơi đi. – Giang lên tiếng.

- Công nhận đấy. Chơi thế này vẫn chưa đã. – Nó, Ngân và Trà tán thành.

- Vào nhà mà đề. – Nam đưa ra ý kiến.

- Duyệt luôn. – Hấn, Thiên và Kiệt đồng thanh.

- N...nhà...m...ma á??? – Bọn nó.

- Ủ. Đừng bảo đánh nhau giỏi như mấy cô mà sợ ma nhá. – Hấn.

- Đánh nhau giỏi với sợ ma hay không thì liên quan gì. – Ngân cãi.

- Thế giờ có dám đi không hay là sợ??? – Kiệt kích động.

- Đi thì đi. Dân chơi sợ gì mưa roi. – Nó.

- Ok. Đi luôn. – Thiên cười ranh mãnh nhưng thấy cái lườm sắc bén từ nó thì...

Đến cửa nhà ma bọn nó chờ bọn Hấn mua vé mà rùng mình khi nghe được tiếng bên trong. Mặt thì trông chán đời vô đối. (Khổ mấy chị quá ><) Đứa nào cũng tự nhủ “Không thể để cho bọn Hấn đắc thắng được, cố lên!!! Mà làm được mà My/Giang/Ngân/Trà”. Bọn Hấn quay trở lại với những cái vé trên tay rồi cả bọn cùng tiến vào bên trong. Ban đầu cả 8 đang đi cùng nhau nhưng không hiểu sao đi được một đoạn thì...

- O... Mấy người kia đâu rồi??? – Nó hỏi Hấn.

- Cô hỏi hay nhì. Tội với cô cũng giống nhau thôi. Sao tôi biết được. – Hấn.

- Xý. AAAAAAAAAAAAA... - Đang nhìn sang hướng Hấn bỗng nó quay ra thì con ma ngay trước mặt và thế là... con ma “đáng yêu” được lĩnh ngay cú đá cộng với cú đâm có một không hai của nó nên ngất luôn.

- Cô sợ ma à??? – Hấn hỏi.

- O... Ồm... Từ bé rồi. Cả Giang, Ngân và Trà cũng giống tôi. – Nó trả lời.

- Hợp nhau nhì!? Đã sợ ma còn bày đặt vào nhà ma. – Hấn nói đều.

- Kệ tôi. – Nó cãi luôn.

- Hừ. Cứng đầu. – Hấn lăm nhăm.

- Anh nói gì cơ??? – Nó hỏi lại.

- Không có gì.

Quay qua Giang và Thiên nào.

- O... Sao còn mỗi tôi và anh thế này? – Giang hỏi.

- Sao tôi biết được. Thôi tìm đường ra đi. – Thiên trả lời.

- Ừm... AAAAAAAAAA... - Giang hét lên rồi theo phản xạ nhảy lên ôm lấy người Thiên. Chả là Giang bị con ma tóm vào chân.

THỊCH THỊCH THỊCH – hai con tim chung một nhịp đập. Tất cả mọi thứ như dừng lại và rơi vào im lặng.

- Ô... Tôi xin lỗi. – Giang đỏ mặt leo xuống, lí nhí nói.

- Ô... Ừ... Không sao. – Thiên cũng đỏ mặt không kém.

Đến Ngân và Nam nào.

- AAAAAAA... Mọi người đâu hết rồi??? – Ngân hoảng hốt kêu lên khi nhận ra không thấy ai bên cạnh.

- Bọn tôi ở đây này... - Nam giả giọng ma nói sau lưng Ngân.

Tiếng nói của anh làm Ngân lạnh sống lưng và từ từ quay người lại... Rồi... “Bụp”... “AAAAAAA”...

- Ôi. Tôi xin lỗi. Anh không sao chứ. – Ngân chạy lại đỡ Nam dậy.

Chả là cô nàng đã sợ ma rồi lại còn bị Nam dọa nên quay ra đánh bụp một phát vào người Nam.

- Cô làm cái gì mà đánh tôi đau vậy. – Nam nhăn nhó ngồi dậy.

- Ai kêu anh dọa tôi chi??? – Ngân vừa đỡ Nam vừa bịu môi nói.

- Xi. Cái đồ nhát gan. – Nam

- Anh nói ai nhát gan. – Ngân lườm.

- Nói cô chứ ai. Mới dọa có xú mà đã sợ rồi. – Nam

- Kệ tôi. Đồ khi già. – Ngân.

- Còn hơn đồ nhát gan. – Nam

- Đồ khi già.

- Đồ nhát gan.

- ..... – Và thế là điệp khúc khi già nhát gan cứ lặp đi lặp lại suốt quãng đường. (Hai anh chị này suốt ngày cãi nhau)

Giờ thì xem Trà với Kiệt thế nào nhé.

- M...MAAAAAAAAAAAAAA... - Trà hét toáng lên khi có cái bóng trắng lướt qua.

- Ê. Là cô hả Trà? – Kiệt nhẹ nhàng gọi.

- AAAAAAAAAAAAA... Hết hồn... - Tiếng gọi của Kiệt làm Trà giật mình.

- Hi hi. – Kiệt gãi đầu.

- Ủa. Máy người kia đâu? – Trà hỏi.

- Chả biết nãy giờ thấy mỗi cô. Chắc tôi với cô bị lạc rồi. – Kiệt đáp.

- Ừm. Thôi tìm đường ra đi. Tôi sợ ở trong này lắm rồi. – Trà nói bằng giọng run sợ.

- Cô sợ ma hả?

- Ừm. Từ bé rồi.

- Ừm

Vậy là 2 người họ cứ vừa đi vừa nói chuyện rất vui vẻ. (Chả bù cho 2 ông bà kia ~_~)

Ra đến ngoài thì bọn nó đưa mặt mày xanh lét, đưa thì thờ hồn hèn trông đến là thảm hại. Trong khi đó thì 4 anh chàng nhà ta đã đi đâu mất tiêu.

- Ta đa – Bọn hấn đồng thanh rồi giờ ra trước mặt bọn nó mỗi đứa một cái kem ốc quế. (Ra là đi mua kem. Tốt bụng ghê ^^)

- Ô... Cảm ơn. – Bọn nó đồng thanh.

- ..... – Bọn hần không nói gì chỉ mỉm cười nhẹ khiến mấy cô gái xung quanh rơi vào tình trạng chết lâm sàng.

- Thôi về nghỉ ngơi đi. Mai là cuộc thi bắt đầu rồi. – Thiên lên tiếng.

- Ừm. – Cả bọn trả lời rồi mấy anh lại phải hộ tống mấy nàng nhà ta về tận biệt thự.

Sáng hôm sau tại trường Rain. Hôm nay các nữ sinh đều chải chuốt cho mình thật đẹp riêng bọn nó thì vẫn thế, vẫn phong cách thường ngày mà điển. Hội trường đang rộn rã tiếng nói của học sinh vì sự hồi hộp.

- Chào tất cả mọi người. Hôm nay sẽ là vòng thi đầu tiên của cuộc thi Hotgirl của Rain – Vòng thi sắc đẹp. Như mọi người đã biết, năm nay qui mô của cuộc thi sẽ lớn hơn năm ngoái và tất cả các nữ sinh của trường đều được tham gia. – Chẳng MC điển trai vừa dứt lời thì tiếng vỗ tay rầm rầm nổi lên và điều đặc biệt MC của cuộc thi chính là 2 chàng trai Nam và Kiệt. (Vừa xong là anh Nam nói đấy ạ)

- Vâng. Sau đây tôi xin phép được giới thiệu ban giám khảo. Ban giám khảo năm nay của chúng ta gồm có 1: thầy hiệu trưởng của trường, 2: cô hiệu phó, 3: Hội trưởng hội học sinh-Trần Duy Phong, 4: Hội phó hội học sinh-Nguyễn Hoàng Bảo Thiên. Và đặc biệt năm nay trong hàng ghế ban giám khảo còn có sự góp mặt của siêu mẫu Linzy. Xin mọi người nổ một tràng pháo tay ạ. – Dứt lời Kiệt là một tràng pháo tay dài vang lên rộn rã.

- Và các bạn có thể bình chọn cho các thí sinh bằng cách soạn tin nhắn “Rain_Tên thí sinh_Lớp học của thí sinh” gửi vào máy của nhà trường qua số 2468. Lưu ý là khi soạn tin nhắn phải có dấu nhé. Nếu tin nhắn không có dấu thì coi như lượt bình chọn đó bị hủy. Và tổng đài bình chọn của trường đã bắt đầu mở ra. Chiều nay vào 4h tổng đài sẽ đóng lại và kết quả vòng 1 sẽ được công bố lúc 4h30’ tại đây. Chúc các bạn may mắn. – Giọng nói của Nam vang lên đều đều.

Sau màn tập trung tại hội trường thì cả bọn quyết định ra về vì mệt. Vừa về đến biệt thự bọn nó đã thấy cô siêu mẫu Linzy xinh đang ngồi ung dung uống trà tại phòng khách.

- AAAAAAAAAA Chị Ly. Chị về hồi nào mà không báo để bọn em ra đón. – Bọn nó nhảy vào ôm chầm lấy chị.

- Báo cho mấy đứa để mấy đứa bỏ học đi đón chị à? – Linzy cười hiền hậu.

- Hi hi.

- Đạo này chị khỏe không??? Mấy show diễn của chị dạo này như nào rồi??? – Ngân quan tâm hỏi.

- Chị thì vẫn thế thôi. Có điều dạo này làm việc nhiều nên hơi mệt thôi. – Linzy trả lời.

- Vâng. Ừa... Mà Hằng và anh Huy không về cùng chị à??? – Giang nhìn trước ngó sau hỏi.

- À. Hằng vẫn đang bận, phải mấy hôm nữa mới hết việc. Còn anh Huy thì về nhà chào hỏi pama rồi.

- Vâng. Thôi chị đi nghỉ đi. Bọn em cũng mệt rồi. Phải đi nạp năng lượng đã. – Nó uể oải nói.

- Ừm. – Vậy là tất cả ai về phong nấy nghỉ ngơi.

* Lại nhân vật mới nè mọi người ^^ Như này có nhiều nhân vật quá không nhĩ???

- Vũ Ngọc Hương Ly (19t) Tên trong bang hay tên nước ngoài là Linzy. Chiều cao 1m70, body chuẩn. Là chị em kết nghĩa của bọn nó nhưng coi nhau như người một nhà. Hiện đang quản lý chi nhánh của bang Black Angel bên Anh và cũng đang là một trong những siêu mẫu nổi tiếng khắp thế giới. Là thiên kim tiểu thư của nhà Vũ Ngọc. Có hôn ước với thiếu gia của nhà Nguyễn Hoàng – anh trai của Bin và cũng đang là người yêu của anh trai Bin luôn. Học võ để tự vệ nhưng cũng rất giỏi. Tính cách: hiền lành, vui vẻ, dễ gần.

- Trần Lê Thu Hằng (16t) Tên trong bang hay tên nước ngoài là Hinzy. Chiều cao 1m68, body cũng chuẩn. Là em kết nghĩa của bọn nó nhưng cũng coi nhau như người nhà. Cùng với Ly quản lý chi nhánh của Black Angel bên Anh và hiện đang là nhà thiết kế nổi tiếng kiêm siêu mẫu nổi tiếng thế giới. Là thiên kim tiểu thư nhà Trần Lê. Có hôn ước với thiếu gia nhà Nguyễn Hoàng – Bin, là người yêu của Bin nhưng vì cái tính lẳng nhăng nên Bin toàn bị Hằng phạt. Học võ để tự vệ nhưng cũng rất siêu trong việc đánh nhau. Tính cách: hòa đồng, dễ gần.

- Nguyễn Hoàng Gia Huy (19t) Tên trong bang hay tên nước ngoài là Gin. Là anh trai của Bin. Chiều cao 1m79, body chuẩn. Cũng là em họ của nó và Thiên dù lớn tuổi hơn. Là người yêu của Ly. Sẵn sàng giúp đỡ Ly mọi lúc mọi nơi nên luôn ở bên cạnh Ly. Giỏi các loại võ nhưng rất ít khi đánh nhau. Tính cách: trái ngược với cậu em trai lẳng nhăng thì Gin là một người rất chung thủy nên luôn khiến Ly an tâm, dễ hòa đồng.

Chắc các bạn đang rất tò mò về bang Black Angel phải không??? Thật ra Black Angel chính là bang Tứ Đại Ác Ma của bọn nó đấy!!! Ngạc nhiên không??? Chắc không đâu nhĩ ^^

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Tứ Đại Ác Ma* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Ai Là Hotgirl??? (4)

Sau khi đánh một giấc từ trưa đến giờ bọn nó mới dậy sửa soạn lại trang phục để đến trường xem kết quả (vì bị bắt phải đến nên mấy chị ý mới đến không thì còn lâu) 5 chiếc xe BMW đỗ ngay tại biệt thự của bọn nó và bước xuống là 5 chàng trai tuấn tú Phong, Thiên, Nam, Kiệt và... Huy.

- Ủa anh Huy??? Anh về hồi nào vậy??? – Thiên hỏi. (Mặc dù Huy là em họ nhưng Thiên và nó vẫn luôn gọi là anh – xưng em)
- À... anh mới về sáng nay cùng Ly. – Huy vui vẻ đáp.
- À...à... Đúng là vợ đi đâu chồng theo đó mà. – Thiên trêu.
- Kệ anh. – Huy gãi đầu. – Mà đây là...??? – Huy ngó ra nhìn bọn hấn.
- À... dạ... đây là bạn em Phong, Nam và Kiệt. – Thiên vừa giới thiệu vừa chỉ từng người. – Giới thiệu với bọn mày, đây là em họ tao, anh Huy.
- Rất vui được gặp anh. – Bọn hấn đồng thanh.
- Ừm. Rất vui được gặp các em. – Huy vui vẻ bắt tay từng người.
- Ô... Em họ sao lại gọi bằng anh??? – Nam hỏi.
- À... gọi thế cho dễ, tại anh ý hơn bọn mình 1 tuổi mà. – Thiên giải thích.
- Mấy anh đến sớm vậy??? – Giang lên tiếng xen ngang cuộc nói chuyện. – A... Chào anh Huy. – Bọn nó đồng thanh.
- Ừm chào mấy em. Ly đâu My??? – Huy hỏi My.
- Trong phòng ạ. Anh lên kêu chị ý đi. – My trả lời.
- Ừm. – Huy nói rồi lên phòng Ly luôn.
- Giờ này mà sớm hả mấy cô nương. Biết bây giờ mấy giờ rồi không??? – Nam hỏi.
- Mới có 3h59’ thôi mà. – Ngân nhìn chiếc đồng hồ đeo tay rồi thản nhiên đáp.
- Có biết là 4h phải tập trung rồi không hả??? – Kiệt.
- Với tốc độ đi xe của bọn tôi thì chỉ mất 30s để đến được trường. – Trà cũng thản nhiên không kém Ngân.
- Được. Để xem mấy cô như nào. – Hấn lên tiếng.
- Ô kê. – Nó trả lời rồi nháy mắt với 3 con bạn.

Xe vẫn được chia theo thứ tự ngồi trên lớp: nó- hấn, Thiên – Giang, Nam – Ngân, Trà – Kiệt. 4 bọn nó lên xe thắt dây an toàn rồi phóng với tốc độ không thể nào nhanh hơn được. Điều này làm 3 chàng nhà ta bất ngờ quá suýt thì đập đầu vào kính xe ^^ (chỉ có 3 người bất ngờ vì Thiên luôn hiểu rõ cô em gái của mình như thế nào) Và quả không sai, chỉ với 30s phóng xe trên đường thì cả bọn đã có mặt tại trường đúng 4h. (t/gia trém thế này có kính quá không nhĩ ^^)

- Mấy cô cũng được đấy. – Hấn.
- Bọn tôi cũng bình thường. – Bọn nó đồng thanh.
- Thôi vào đi. – Thiên chen ngang.
- Ừm. – Cả bọn cùng tiến vào hội trường.

Tại hội trường bây giờ đang rất nhộn nhịp vì chờ đợi kết quả.

- Chào tất cả các bạn. Tôi hy vọng là mọi người đã có mặt đầy đủ. – Giọng của Nam vang lên.
- Vâng tổng đài của trường đã khép lại và lượt bình chọn đã hết. Bây giờ trong lúc chờ kết quả kiểm phiếu chúng ta hãy làm quen với vị ban giám khảo mới của năm nay: Siêu mẫu nổi tiếng Linzy. – Kiệt nói khi đã thấy Ly ngồi ở hàng ghế ban giám khảo. (Bật mí nhé. Chị Ly là một tay đua cực đẳng cấp đấy nhưng vẫn thua 4 người)
- À... Chào tất cả mọi người đang có mặt ở đây. Tôi là Linzy, hiện đang là siêu mẫu, điều này thì chắc mọi người cũng biết nhĩ. Và tôi cảm thấy thật vinh hạnh khi được mời vào hàng ghế ban giám khảo trong cuộc thi năm nay. Xin cảm ơn mọi người đã chú ý lắng nghe. – Linzy giới thiệu ngắn gọn và sau màn giới thiệu của cô là một tràng pháo tay nổ lên.

- Bây giờ chúng ta sẽ xem nhận xét của ban giám khảo về các thí sinh nhé!!! Mỗi người chỉ được bình chọn cho 4 người thôi còn những người còn lại sẽ dựa vào lượt bình chọn của học sinh. Mời thầy hiệu trưởng trước ạ. – Nam
- Ồm... Sau khi xem những bức ảnh của các thí cùng với hình ảnh ngoài đời thì tôi xin bình chọn cho 4 em là: Lý Phương Uyên – 12A8, Vũ Nhật Linh – 12A8, Đặng Phương Anh – 12A8 và Phạm Ngọc Diệp – 12A8. – Ông thầy hiệu trưởng phát biểu.
- Tiếp theo mời cô hiệu phó ạ. – Kiệt tiếp lời.
- Ồm tôi cũng bình chọn giống như thầy hiệu trưởng. – Nghe cô nói thì Black Rose tỏ ra phấn khởi lắm vì nghĩ Linzy cũng sẽ bình chọn cho mình nên như vậy là đã được 3/5 phiếu bầu của ban giám khảo rồi.
- Mời hội trưởng hội học sinh.
- Tôi bình chọn cho Nguyễn Hoàng Quỳnh My – 12A1, Trương Lê Ngọc Giang – 12A1, Vương Ngọc Bảo Ngân – 12A1, Triệu Lý Hương Trà – 12A1. – Hấn nói một cách ngắn gọn.
- Hội phó hội học sinh sẽ bình chọn cho ai ạ???
- Tôi cũng bình chọn giống hội trưởng. – Thiên đáp.
- Ồ vậy là đã có 2 sự lựa chọn khác nhau. Thế còn theo siêu mẫu Linzy thì sao ??? – Kiệt hỏi.
- Ừm. Tôi thấy trường mình khá nhiều bạn nữ sinh đẹp nhưng tôi quyết định sẽ bình chọn cho..... – Ly kéo dài khiến cả trường đều trong tình trạng nín thở. – Tôi bình chọn cho Nguyễn Hoàng Quỳnh My – 12A1, Trương Lê Ngọc Giang – 12A1, Vương Ngọc Bảo Ngân – 12A1 và... Triệu Lý Hương Trà – 12A1. – Nghe Ly nói Black Rose như nổi điên lên nhưng vì ở chỗ đông người nên bọn họ phải nhẫn lại.
- Wowww!!! Xin cảm ơn ban giám khảo. Bây giờ chúng ta sẽ đến phần bình chọn của học sinh. – Nam nói.
- Tôi xin đọc kết quả. 50 bạn được bình chọn.
- 1 – Nguyễn Hoàng Quỳnh My (12A1) với 2016 phiếu.
- 2 – Trương Lê Ngọc Giang (12A1) với 2000 phiếu.
- 3 – Vương Ngọc Bảo Ngân (12A1) với 1969 phiếu.
- 4 – Lý Phương Uyên (12A8) với 1967 phiếu.
- 5 – Triệu Lý Hương Trà (12A1) với 1966 phiếu.
- 6 – Đặng Phương Anh (12A8) với 1950 phiếu và ở vị trí thứ 4 cũng bằng lượt bình chọn với Phương Anh là Vũ Nhật Linh (12A8).
- 7 – Phạm Ngọc Diệp (12A8) với 1955 phiếu.
- 8 - .....
- 9 - .....
- 10 - .....
- .....
- Vậy là vòng 1 đã diễn ra tốt đẹp. Vòng 2 sẽ được bắt đầu vào ngày mai. Chúc các bạn may mắn. – Nam và Kiệt nói.
- Công bố xong kết quả bọn nó, bọn hấn cùng với Ly và Huy ra sân bay đón Hằng.
- A... Hằng. Bọn chị ở đây này. – Ngân vẫy tay khi nhìn thấy Hằng.
- Chào mọi người. Mọi người vẫn khỏe chứ??? – Hằng vui vẻ chạy lại.
- Ừm. Vẫn khỏe. Còn em??? – Trà quan tâm hỏi.
- Em cũng khỏe. Mỗi tội công việc hơi nhiều. – Hằng đáp. – Mà anh Bin đâu mấy chị??? Còn đây là ai??? – Hằng hỏi.
- Trời!!! Vừa về đến nơi đã hỏi người yêu rồi. Nó còn đang bận rộn quản lý bar. Còn đây là..... - Nó trên Hằng rồi giới thiệu Phong, Thiên, Nam và Kiệt. (Bọn nó quen Hằng bên Anh nên Thiên không biết Hằng còn Ly thì Thiên quen từ trước rồi nên không cần giới thiệu.)

- Rất vui được gặp các anh. – Hằng vui vẻ bắt tay từng người.
- Ừm. Rất vui được làm quen. – Bọn hấn cũng bắt tay lại.
- A... Đang đông vui thế này. Sao không đi quẩy một bữa nhí??? – Giang đưa ra ý kiến.
- Ok. Để tôi gọi Bin đến. – Thiên nói rồi rút chiếc điện thoại ra gọi cho Bin.
- Để chị cho người đến mang vali của em về nhà. – Ly nói rồi cũng gọi cho người đến mang chiếc vali của Hằng đi.

Chiều hôm đó cả bọn đi chơi, đi ăn tung bưng nhộn nhịp. Đến tối.

- Chán nhí!!! Giờ đi đâu??? – Nam hỏi.
- Đường đua tử thần. – Bọn nó, Ly và Hằng đồng thanh.
- Được. Hôm nay bọn tôi sẽ đua với mấy cô. – Hấn đưa ra ý kiến.
- Không được. Hôm nay chỉ 4 người được đua thôi. – Nó nói.
- Tại sao??? – Cả bọn đồng thanh.
- Vì hôm nay nhiều người đăng kí đua quá. Chỉ còn lại 4 chỗ thôi. – Nó giải thích.
- Thôi được. Vậy Phong, Thiên, My và Giang đua đi. – Huy đưa ra ý kiến.
- Duyệt luôn. – Cả bọn đồng thanh rồi 11 chiếc xe phóng như bay tiến thẳng đến “đường đua tử thần”.

Hôm nay đường đua cực kì đông và đặc biệt mọi thứ còn nhộn nhịp hơn khi biết 4 tay đua cừ khôi sẽ xuất hiện.

Vào vị trí thi đấu. Rồi... đoàn... tiếng súng vang lên và những chiếc mô tô phóng như bay trên đường đua bỏ lại 4 người. Đến đoạn vực thẳm Thiên, Phong và Giang bắt đầu tăng tốc còn nó vẫn đi với tốc độ bình thường. Trong khi 3 người kia đã qua khỏi vực một cách an toàn thì nó mới bắt đầu đến đoạn vực thẳm. Nhưng nó vẫn đi từ từ đến con dốc và... ĐOÀNG... một tiếng nổ lớn vang lên. Một chiếc xe đã rơi xuống vực. Khán giả ngồi xem đứng hết dậy. 3 người kia đang phóng trên đường cũng dừng lại. Mọi thứ như chìm vào im lặng...

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Tử Đại Ác Ma* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 16: Ai Là Hotgirl??? (5)

Sau 5’ im lặng thì bỗng... Vèo... Một chiếc moto lao nhanh qua 3 người kia. Sau 30s bất ngờ trên mọi Giang, Thiên và Phong nở một nụ cười nhẹ nhàng rồi cũng phóng theo chiếc xe trước mặt. Đúng vậy. Mặc dù đua ở đây lần đầu nhưng nó luôn biết làm thế nào để vượt qua chướng ngại vật một cách an toàn nhất. Cái thứ đã rơi xuống vực và tạo ra tiếng nổ lớn đó là quả bom mà nó ném xuống. Quả bom đó chỉ có tác dụng là gây tiếng động lớn và tạo ra một ánh sáng giống như một vụ nổ vậy. Nó đúng là biết cách tạo bất ngờ cho người khác mà. (Chị thông minh ghê ^^)

- Này!!! Cô định chơi mạnh à??? – Hấn vừa phóng xe ngang bằng nó vừa hỏi.
- Ý anh là gì??? – Nó hỏi lại.
- Ý tôi là cô định già bộ chết để đua 1 mình à??? – Hấn nói lại.
- Tôi đâu có đua 1 mình. Còn có anh, Thiên và Giang nữa mà. Vớ lại... - Nó ngập ngừng.
- Vớ lại gì???
- Tôi đã cố gắng đi chậm để đợi mấy người rồi còn gì. Thôi đến đích rồi. Tôi đi trước. – Nó đáp rồi rồ ga phóng mất tiêu. Tốc độ đó làm hấn thoáng giật mình. Tại sao nó có thể đi với tốc độ kinh khủng như vậy??? Dù tốc độ của anh cũng gần như là ngang bằng nó nhưng dù gì nó cũng là con gái mà. Chẳng nhẽ nó không sợ chết??? (Ông này hỏi lạ ghê!!! Sợ chết thì ai chẳng sợ. Quan trọng là có chết được hay không ^^)

Và... HHHOOHHOOOHOHO... Tiếng hò reo vang lên báo hiệu đã có người về đích và người đó không ai khác chính là nó. Và nối tiếp sau đó là Phong – Giang và Thiên. Tại bảng xếp hạng hiện lên thứ tự lần lượt: 1.Minzy ánh sáng (vì tốc độ của ánh sáng thì không có gì sánh bằng) 2.Ken siêu tốc 3.Ginzy 4.Kun. Và người mà Ly không thể vượt qua được cũng chính là 4 người này.

- Vâng, 4 cái tên huyền thoại đã có mặt tại đường đua tử thần ngày hôm nay. Xin cảm ơn. – Tiếng MC vang lên. Mọi người ra về còn lại 12 người đứng nói chuyện.

- My. Em làm bọn chị thót tim đấy!!! – Ly máng yêu nó.

- Có gì đâu chị. Chị là tặng cho mọi người một bất ngờ thôi mà. – Nó hồn nhiên đáp.

- Bất ngờ làm người khác muốn rút tim ra ngoài. – Thiên nói.

- Hi hi. – Nó chẳng biết nói gì, chỉ cười cho qua chuyện.

- Thôi giờ thì về nghỉ đi. Mai còn thi nữa. – Nam

- Ờ nhì. Mà mấy cô chuẩn bị gì chưa??? – Kiệt hỏi.

- Thôi xong. Hôm nay mãi chơi quá có nhớ gì đâu. – Trà trả lời.

- Mà mai là thi gì ý nhì??? – Ngân hỏi lại Kiệt.

- Trời ạ!!! Mai là thi tài năng đó mấy bà nội. – Kiệt chán nản.

- Ôi zào!!! Tưởng thi gì chứ thi tài năng thì khỏi lo. – Hằng nói (Lúc này nghe Ly kể nên cũng biết về cuộc thi)

- Là sao??? – Hân hỏi.

- Tài năng thì mấy chị ý thừa rồi. Mấy anh lo chi cho mệt. – Bin trả lời hộ Hằng.

- Ờ. Vậy mấy cô định thi gì??? – Nam

- Thi gì kệ bọn tôi. Mai sẽ biết. – Ngân.

- Thôi về đi. Mai còn đến trường 12h15' rồi đấy. – Huy lên tiếng cắt ngang cuộc cãi nhau sắp xảy ra của Ngân và Nam. Vì ban này ngồi xem nó, hân, Thiên và Giang đưa xe mà 2 người này cứ cãi nhau khiến mọi người đau hết cả đầu.

Sau câu nói của Huy thì mỗi người một ngả đi về. Bọn nó, bọn hân, Hằng và Bin thì mỗi người một xe. Chỉ có Huy là chờ Ly về thôi. (Bin, Hằng, Huy và Ly cùng ở biệt thự bên cạnh biệt thự của bọn nó)

Về đến nhà bọn nó tụ tập tại phòng khác để bàn bạc về kế hoạch cho việc thi thỏ ngày mai. Và bọn nó đã quyết định biểu diễn... (T/gia không nghe được nên không nói cho mấy bạn biết được ><) Cách đó không xa, đúng hơn là ngay cạnh căn biệt thự đó, tại một căn phòng...

- Anh có 1' để khai ra toàn bộ tội của anh trong suốt thời gian em không ở đây. Bắt đầu. – Hằng mạnh mẽ.

- Vờ à!!! Anh xi...

- Còn 60s. – Bin chưa kịp nói xong câu “Xin lỗi” đã bị Hằng chặn họng.

- Lỗi của anh là... là... nhiều lần vợ gọi điện mà không chịu nghe máy. – Bin.

- 45s

- Ờ... ừm... nói dối vợ... h... hết... rồi... - Bin lí nhí đáp.

- Chưa hết. – Hằng.

- Ờ... ừm... anh còn lăng nhăng với 1-2 em ở bar. – Bin nói nhỏ dần.

- Ừm. Hình phạt??? – Hằng vừa hỏi vừa nhìn Bin.

- Không được nói chuyện với bất kì ai kể cả vợ và phải đi theo làm osin cho vợ 1 tuần. – Bin nói với giọng buồn buồn.

- Vẫn thiếu. – Hằng nói.

- Không được ăn quá 2 bữa 1 ngày. – Bin. (Đường đường là một playboy như anh mà bây giờ lại thê thảm và sợ vợ đến vậy ^^)

- Tốt. Bắt đầu thực hiện vào ngày mai. Giờ thì đi ngủ đi. – Hằng nói rồi leo lên giường ngủ luôn. Mặc kệ ai kia đang ngồi khóc trong lòng (Cho chừa cái tội lăng nhăng. HAHAAHAHA)

8h sáng hôm sau, tại hội trường của trường Rain, 50 nữ được vào vòng này đang xúng xính trong những bộ quần áo đẹp để phục vụ cho phần thi của

mình. Mỗi người một công việc, người thì thử giọng, người lại tập múa,... chia riêng bọn nó vẫn ngồi ung dung chém gió với nhau.

- Máy cô không định thi à mà giờ này còn chưa chuẩn bị??? – Hân hỏi.

- Cần gì phải chuẩn bị. Tí nữa thay quần áo là xong mà. – Giang ngây thơ đáp.

- Thế không cần make up à??? – Nam hỏi.

- Bọn tôi đẹp sẵn rồi. Make up chỉ cho mặt, lại dễ hỏng da nữa. – Ngân.

- Ơ. 3 người kia thì đẹp chứ cô thì đẹp cái nổi gì!? – Nam bắt đầu gây sự.

- Anh vừa nói cái gì? Anh thích chết không??? – Ngân nhảy dựng lên.

- Tôi nói cô xấu đấy. Gì mà căng!? Con vịt già xấu xí. – Nam

- Thôi ngay. Lên dẫn chương trình đi, ngồi đấy mà cãi nhau. – Kiệt quát.

- Ủ... ừ... - Nam nghe rầm rập. Vì bình thường thì không sao chứ Kiệt mà điên lên thì... >o<

- Xin chào tất cả các bạn đang có mặt ở đây. Hôm nay vòng 2 của cuộc thi “Hotgirl của Rain” sẽ được tổ chức tại đây. – Nam nói.

- Và thể lệ của cuộc thi như sau: 50 nữ sinh được chọn ra ở vòng một sẽ thi đấu với nhau. Có thể thi theo nhóm hoặc thi tách rời, tùy các bạn. Các bạn có thể hát, múa,... miễn là thể hiện được tài năng của bạn. Tất cả đồ dùng dụng cụ cần thiết cho phần thi của các bạn sẽ do các bạn tự chuẩn bị. Kết quả sẽ dựa vào lượt bình chọn của mọi người và ban giám khảo. – Giọng Kiệt vang lên.

- Các bạn hiểu thể lệ cuộc thi rồi chứ? Tổng đài bình chọn đã được mở ra, nếu yêu thích bạn nào các bạn hãy bình chọn cho người đó, cách bình chọn vẫn như cũ. Và không để các bạn chờ lâu, vòng thi xin được bắt đầu với phần thi của bạn ..... - Nam giới thiệu.

Và sau bao nhiêu tiết mục thì cũng đến tiết mục của bọn nó.

- Vâng xin cảm ơn phần trình diễn của các bạn ..... lớp .... Và bây giờ là phần trình diễn của 4 bạn Nguyễn Hoàng Quỳnh My – 12A1, Trương Lê Ngọc Giang – 12A1, Vương Ngọc Bảo Ngân – 12A1 và Triệu Lý Hương Trà – 12A1. Xin mời các bạn. – Nam giới thiệu.

- ..... – Im lặng. Không một bóng dáng bước lên sân khấu. Mọi người mong chờ. Bọn hân, Hằng, Bin, Ly và Huy chột cảm thấy lo lắng mà không để ý đến 4 con người đang cười sung sướng trong lòng kia.

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Tír Đại Ác Ma* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: Ai Là Hotgirl??? (6)

Bầu không khí vẫn im lặng. Mọi người đang mong chờ 4 con người vừa được gọi tên... nhưng sao mãi vẫn không thấy???

- Có lẽ 4 bạn ấy đã bận nên không thể tham gia thi được. Vì vậy...

- Ai nói bọn tôi không thi được??? – Nó lên tiếng cắt ngang câu nói bỏ dờ của Nam.

- Xin lỗi đã để mọi người chờ lâu. Mong mọi người thứ lỗi. – Giang nói rồi bọn nó cùng bước lên sân khấu.

Trong lúc mọi người đang vui mừng vì bọn nó xuất hiện thì ở góc kia có 4 người đang vô cùng tức giận. Nhiệt độ cơ thể có lẽ lên đến 100 độ. Chạm vào là bị phỏng ngay đó. (Làm gì mà nóng thế??? Nóng như này dễ mọc mụn lắm ^^)

Hôm nay nó thay đổi style cho hợp với tiết mục của mình. Dù khác với mọi ngày nhưng nó vẫn thật quyến rũ. Nó để tóc xõa thẳng, mang trên mình một chiếc váy đen ngang đùi sang trọng có gắn mấy hạt kim cương quanh cổ, đai bản to màu trắng ngà làm tôn lên cái eo thon gọn của nó. Mang thêm đôi guốc cao 10 phân. Hôm nay bọn nó mặc giống nhau, để tóc cũng giống nhau nhưng váy Giang màu xanh ngọc bích, váy Ngân màu tím phớt còn váy Trà mà đỏ hồng. 4 đứa bọn nó vừa bước lên sân khấu đã thu hút ánh nhìn của mọi người rồi. Mỗi đứa ngồi một cái ghế. Nhạc nổi lên và bọn nó bắt đầu hòa mình vào điệu nhạc, mọi người ở dưới cũng nghiêng người theo.

“Love in your eyes

Sitting silent by my side

Going on Holding hand

Walking through the nights

Hold me up Hold me tight

Lift me up to touch the sky

Teaching me to love with heart

Helping me open my mind

I can fly

I'm proud that I can fly

To give the best of mine

Till the end of the time

Believe me I can fly

I'm proud that I can fly

To give the best of mine

The heaven in the sky

Stars in the sky

Wishing once upon a time

Give me love Make me smile

Till the end of life

Hold me up Hold me tight

Lift me up to touch the sky

Teaching me to love with heart

Helping me open my mind

I can fly

I'm proud that I can fly

To give the best of mine

Till the end of the time

Believe me I can fly

I'm proud that I can fly

To give the best of mine

The heaven in the sky

Can't you believe that you light up my way

No matter how that ease my path

I'll never lose my faith

See me fly

I'm proud to fly up high
Show you the best of mine
Till the end of the time
Believe me I can fly
I'm singing in the sky
Show you the best of mine
The heaven in the sky
Nothing can stop me
Spread my wings so wide.”(Proud Of You - Fiona Fung)

Từ đoạn đầu cho đến cuối, mọi người đều chăm chú nghe bọn nó hát. Sao giọng của bọn nó lại có thể hay đến như vậy??? Có thể sánh ngang với ca sĩ. Dù lần trước đi bar bọn hấn đã được nghe giọng của bọn nó rồi nhưng chắc vì lúc đó uống rượu nên không nghe rõ. Bây giờ nghe mà cứ như bị cuốn vào vậy. Bọn cúi người rồi bước xuống sân khấu trong ánh nhìn luyến tiếc của mọi người.

- Vâng. Đó chính là phần thi cuối cùng của vòng thi ngày hôm nay. 10’ tổng đài của trường sẽ đóng lại và sau 30’ sẽ có kết quả phiếu bầu. Chúc 50 thí sinh của chúng ta may mắn. – Kiệt nói.

- Và bây giờ chúng ta sẽ đến với sự lựa chọn của ban giám khảo. Đầu tiên xin mời thầy hiệu trưởng ạ. – Nam.

- Thật sự thì các thí sinh đều rất tài năng. Tôi rất phân vân không biết chọn ai... ừm... Tôi xin bình chọn cho em Lý Phương Uyên – 12A8, Vũ Nhật Linh – 12A8, Đặng Phương Anh – 12A8, Phạm Ngọc Diệp – 12A8, Nguyễn Hoàng Quỳnh My – 12A1, Trương Lê Ngọc Giang – 12A1, Vương Ngọc Bảo Ngân – 12A1, Triệu Lý Hương Trà – 12A1, Trịnh Phương Thảo – 11A4 và Đỗ Lan Như – 10A6. – Thầy hiệu trưởng đáp.

- Cô hiệu phó bình chọn cho ai ạ??? – Kiệt hỏi.

- Ừm... Tôi bình chọn cho Lương Ngọc Khánh – 10A2, Võ Huyền Trang – 11A3, Nguyễn Hoàng Quỳnh My – 12A1, Trương Lê Ngọc Giang – 12A1, Vương Ngọc Bảo Ngân – 12A1, Triệu Lý Hương Trà – 12A1, Lý Phương Uyên – 12A8, Vũ Nhật Linh – 12A8, Đặng Phương Anh – 12A8 và Phạm Ngọc Diệp – 12A8. – Cô hiệu phó trả lời.

- Còn hội trưởng hội học sinh??? – Nam nhìn sang Phong hỏi.

- Tôi bình chọn cho Lương Ngọc Khánh – 10A2, Vũ Diệu Ly – 10A4, Võ Huyền Trang – 11A3, Đào Quỳnh Hương – 11A7, Nguyễn Hoàng Quỳnh My – 12A1, Trương Lê Ngọc Giang – 12A1, Vương Ngọc Bảo Ngân – 12A1, Triệu Lý Hương Trà – 12A1, Phạm Quỳnh Anh – 12A5, Dương Thùy Chi – 12A6. – Hấn trả lời.

- Mời hội phó. – Kiệt.

- Tôi bình chọn giống Hội trưởng. – Nhanh, gọn, lẹ là 3 từ thể hiện cho câu nói của Thiên.

- Siêu mẫu Linzy, chị nghĩ sao ạ??? – Nam hỏi Ly.

- Tôi thì bình chọn cho Lương Ngọc Khánh – 10A2, Trịnh Phương Thảo – 11A4, Nguyễn Hoàng Quỳnh My – 12A1, Trương Lê Ngọc Giang – 12A1, Vương Ngọc Bảo Ngân – 12A1, Triệu Lý Hương Trà – 12A1, Vũ Nhật Linh – 12A8, Đặng Phương Anh – 12A8. – Ly trả lời.

-Ồ. Vậy là chúng ta có rất nhiều sự lựa chọn nhưng 4 người được lựa chọn nhiều nhất là Nguyễn Hoàng Quỳnh My – 12A1, Trương Lê Ngọc Giang – 12A1, Vương Ngọc Bảo Ngân – 12A1, Triệu Lý Hương Trà – 12A1. Bây giờ chúng ta hãy xem kết quả lượt bình chọn nhé!!! – Nam.

- Vâng. Kết quả đang nằm trong tay tôi. Và tôi xin phép được đọc kết quả. – Kiệt.

- 1 – Nguyễn Hoàng Quỳnh My (12A1) với 2116 phiếu.

- 2 – Trương Lê Ngọc Giang (12A1) với 2110 phiếu.

- 3 – Vương Ngọc Bảo Ngân (12A1) với 2106 phiếu.

- 4 – Triệu Lý Hương Trà (12A1) với 2100 phiếu.

- 5 – Lý Phương Uyên (12A8) với 2065 phiếu.

- 6 – Vũ Nhật Linh (12A8) với 2002 phiếu.

- 7 – Trịnh Phương Thảo (11A4) với 1987 phiếu.
- 8 – Đặng Phương Anh (12A8) với 1900 phiếu.
- 9 – Phạm Ngọc Diệp (12A8) với 1955 phiếu.
- 10 – Vũ Diệu Ly (10A4) với 1952 phiếu.
- Vậy là vòng 2 đã kết thúc. Ngày mai sẽ là vòng 3 và cũng là vòng cuối cùng. Chúc 10 chuẩn bị tốt. – Nam nói. Rồi mọi người ra về.
- Bọn hân, Hằng, Bin, Ly và Huy đã tụ tập tại sân trường nhưng vẫn không thấy bọn nó đâu.
- Ủa, mấy đứa kia đâu rồi??? – Huy hỏi.
- Bọn em không biết. – Thiên nhún vai.
- Kết thúc em với Kiệt ra đây luôn nên cũng chẳng biết. – Nam đáp.
- Đi đâu rồi nhì??? Ô... Mà sao nhóc lại ở đây??? Giờ này thì phải quản lí bar chứ??? – Ly quay qua hỏi Bin.
- ..... – Bin im lặng nhìn Hằng.
- Anh ý đang bị phạt. – Hằng trả lời thay Bin.
- Bị phạt??? – Hân, Nam và Kiệt đồng thanh.
- Ủ... Tại nó lảng nhãng ý mà. – Huy nói.
- Hình phạt là đi theo Hằng ????? – Hân hỏi.
- Không... Hình phạt là đi theo làm osin cho Hằng, không được nói chuyện với bất kì ai kể cả Hằng và 1 ngày không được ăn quá 2 bữa. Hình phạt được thực hiện kể từ ngày hôm nay và kết thúc sau 1 tuần. – Ly đáp như kiểu chính cô là người ra hình phạt vậy.
- Trời!!! Ác quá vậy??? – Nam nhăn nhó thâm thương cho Bin.
- Thế thì mới trị được cái tật lảng nhãng của thằng này. – Huy bình thản đáp.

Trong khi 8 người kia đang nói chuyện vui vẻ thì ở đằng sau trường...

- Mấy cô gọi bọn tôi ra đây có việc gì??? – Nó hỏi.
- Tại sao bọn mày thoát được??? – Pun vào vấn đề.
- Cái dây lỏng lẻo đó không thể giữ bọn tôi được lâu đâu. – Giang.
- Bọn mày được lắm!!! Nhất định trong cuộc thi này bọn tao sẽ giành chiến thắng. Rồi bọn mày sẽ biết tay bọn tao. – Lin mạnh mẽ.
- Khí thế rất tốt. Bọn tôi sẽ chờ. Còn giờ thì bọn tôi đi đây. – Ngân nói rồi cùng bọn nó bước đi.

Lý do bọn nó đến hội trường rồi mà lúc đọc tên mãi vẫn không thấy bọn nó xuất hiện là vì bọn nó bị 1 nhóm người bắt đi. Lường trước được sự việc này nên nó đã mang sẵn 2 con dao trong người. Chờ đến lúc bọn đẩy canh gác không chặt thì thoát thân trở về trường. Nhưng vì trên đường kẹt xe nên mới về trường muộn. Tất cả những việc đó bọn nó đều biết là do Black Rose làm nhưng vẫn không xử 4 nhóc đó luôn mà để dành đến khi cuộc thi kết thúc.

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Tứ Đại Ác Ma* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 18: Ai Là Hotgirl??? (7)

Tại bar Killer có 12 người đang ngồi tại bàn ở 1 góc nhưng chỉ có 11 người đang nói chuyện vui vẻ (tại anh Bin bị phạt nên không được nói) thì bỗng...

- Thằng nào là quản lý ra đây bố mày gặp. – Một tên khá cao to hét.

- Ngồi đấy!!! Để chị ra cho. – Thấy Bìn đứng lên thì nó lên tiếng.
  - ..... – Không nói gì Bìn chỉ ngồi xuống cạnh Hằng để nó giải quyết.
  - Là tôi. – Nó bước ra cùng với Giang, Ngân và Trà. Mọi người đổ dồn hết ánh mắt về phía bọn nó và phía tên kia, tất cả hoạt động như dừng lại.
  - Ra là một con nhãi vất mũi chưa sạch. Mấy thuê nhân viên kiểu gì mà dám cãi khách như vậy hả??? – Tên đó quát.
  - ..... – Nó không nói gì nhún mồm nhìn cậu thanh niên trẻ tuổi mà tên kia gọi là nhân viên.
  - Tôi chỉ làm đúng nhiệm vụ của mình là mang nước cho người này nhưng vừa ra đến nơi thì anh kia *chỉ cái thằng đàn em của tên kia* cố tình đổ nước vào người anh này *chỉ tên đó* rồi đổ thừa cho tôi. – Anh chàng kia trình bày.
  - À... Ra là muốn gây sự... Mấy ông anh cũng rảnh nhi??? – Giang nhếch môi.
  - Ai thêm làm trò mèo đấy??? Rõ ràng ai cũng nhìn thấy nó đổ nước lên người tao. – Tên đó cãi.
  - Ý ông anh là nhân viên này nói sai??? – Ngân hỏi.
  - Đúng!!! Tao cần bồi thường. – Tên đó lên giọng.
  - Vậy nếu bây giờ tôi chứng minh được người đổ nước lên người ông anh là tên kia *chỉ tên đàn em* thì ông anh tính sao??? – Trà khoanh tay trước ngực nói.
  - Nếu mày chứng minh được thì tao sẽ giao cái mạng này cho bọn mày. – Tên đó mạnh miệng.
  - Được!!! – Nó nhếch mép rồi phẩy tay gọi tên đàn em của mình mang một cái đĩa CD ra rồi chiếu lên màn hình lớn của bar.
  - .....Ồ..... - Mọi người ồ lên khi thấy trong hình là tên đàn em ban nãy cố tình đổ nước lên người tên kia.
  - Sao??? Giờ ông anh định chạy à??? – Giang liếc mắt khi thấy tên đó chuẩn bị chạy.
  - Bọn mày được lắm. – Tên đó cố cãi.
  - Bọn tôi được bình thường. Bây giờ ông anh muốn tự nộp mạng hay để bọn này ra tay??? – Trà nhìn thẳng vào mắt tên đó rồi nói.
  - Hừ. Bọn khốn khiếp. – Tên đó vừa lẩm nhẩm vừa chạy ra đến cửa bar thì.....
- AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA.....
- Một tiếng la thất thanh vang lên. Máu từ cổ chảy ra ròng ròng. Người co giật mạnh. Phải. Chính nó đã ra tay giết tên đó. Nó đã dùng kim độc khiến tên kia co giật mạnh rồi dùng con dao nhọn có hình con quỉ cựa vào cổ khiến máu phun ra tung tóe. Mọi người như đứng hình kể cả bọn hần. (Bìn, Hằng, Huy và Ly nhìn cảnh này quen rồi nên cũng chẳng có ý kiến gì)
- Cho người dọn dẹp tên này, còn đàn em của hần xử như bình thường. – Ngân nói với Bìn.
  - ..... – Bìn đưa tay ra dấu hiệu OK rồi đi làm nhiệm vụ vừa được giao. Sau 1’30s bất động thì mọi thứ cũng trở lại vị trí cũ. Bọn nó bước đến cái bàn ban này.
  - Mỵ, em làm gì mà ra tay mạnh vậy??? – Thiên hỏi nó. Mặc dù anh biết nó đã giết nhiều người nhưng chưa bao giờ anh thấy em gái của mình ra tay mạnh như vậy. (nhắm rồi anh ơi!!! Ở bên Anh chị ý còn ra tay mạnh hơn ~_~)
  - Như vậy là quá bình thường so với cái tính kiêu ngạo, hống hách của tên đó. – Giang trả lời thay nó. Câu trả lời này khiến 4 chàng trai của chúng ta lạnh sống lưng.
  - Cơ mà ở bar này có camera hả??? – Hần chợt nhớ đến băng hình lúc nãy.
  - Không có. – Nó trả lời.
  - Vậy cái đĩa đó ở đâu ra??? – Nam thắc mắc.
  - Đó là cách làm việc của mấy chị ý. Cái đĩa đó vừa mới được quay và tất nhiên người trong hình không phải tên xấu số kia mà là Bìn cùng với đàn em và nhân viên phục vụ. Mục đích của việc này là để tên kia tự nhận đó là kế hoạch của mình. – Hằng giải thích.
  - Ghép hình à??? Rất sáng tạo. – Kiệt tán thưởng bọn nó.
  - Quá khen. Mà mai thi gì vậy??? – Trà hỏi.

- Thi đối đáp. – Thiên trả lời.

- Ừm – Bọn nó đáp.

- Máy cô chắc cũng chẳng cần chuẩn bị đâu nhỉ? – Hấn hỏi.

- Ừm. Phần nay thi dễ mà. – Nó đáp.

- Thôi đẹp. Bây giờ là phải quẩy lên đã. Hôm nay mệt quá rồi!!! – Ly nâng ly rượu mời mọi người.

- OK – Đồng thanh.

Uống say mọi người ngủ hết chỉ còn có nó vẫn thức. Lắc lắc ly rượu trong tay nó bước ra phía cửa sổ ngắm màn đêm tĩnh lặng có mấy hạt mưa bay bay. (mọi người đang ở trong phòng VIP nên mới có cửa sổ nhé!!!)

- Sao em chưa ngủ??? – Thiên đến bên cạnh hỏi nó.

- Anh chưa ngủ à??? Em không ngủ được. – Nó trả lời.

- Ừm. Haizzz. Làm thế nào để tỏ tình với người con gái mình yêu hả My??? – Thiên hỏi nó. (trước giờ ông này toàn được người ta tỏ tình chứ có tỏ tình với ai bao giờ đâu #.#)

- Anh yêu nó thật chứ??? – My quay người nhìn Thiên rồi liếc qua 1 người trong đám kia.

- Em biết rồi à??? –

- Em biết từ khi anh có tình cảm với nó rồi.

- Ừm. Vậy anh phải làm sao đây??? – Thiên nhìn người con gái mình yêu rồi hỏi nó.

- Kiểu gì phải tùy anh chọn, hơi sến cũng được vì kiểu gì nó cũng đồng ý. – Nó đáp.

- Sao em biết cô ấy sẽ đồng ý??? –

- Vì đơn giản nó cũng thích anh. Thích nhiều lắm!!! Thích từ cái nhìn đầu tiên khi gặp anh ở trường. Và anh cũng vậy. – Nó nói.

- Ừm. Có lẽ là tình yêu sét đánh. Cảm ơn về lời khuyên của em. – Thiên mỉm cười. Lòng anh cảm thấy ấm áp biết nhường nào. Trong đầu anh hiện lên cảnh tượng của một đôi nam nữ hạnh phúc...

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Tứ Đại Ác Ma* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Ai Là Hotgirl??? (8)

Sáng hôm sau tại hội trường của trường Rain...

- Chào tất cả mọi người đang có mặt ở đây. Hôm nay sẽ là ngày diễn ra vòng thi cuối cùng của cuộc thi Hotgirl của Rain – vòng thi đối đáp hay còn gọi là ứng xử. – Kiệt nói.

- Ở vòng thi này 4 Hotgirl được chọn ra không phải dựa vào lượt bình chọn của các học sinh nữa mà ban giám khảo sẽ quyết định bằng thang điểm từ 5 -> 10. 10 thí sinh mỗi người sẽ phải trả lời một câu hỏi học búa và nếu thí sinh nào không trả lời được thì thí sinh đó sẽ bị loại. – Nam phổ biến.

- Ngoài ra,..... *Kiệt kéo dài giọng để tạo thêm bất ngờ* Hôm nay chúng ta rất hân hạnh được chào đón vị khách mời sẽ có mặt trong hàng ngũ ban giám khảo của chúng ta – nhà thiết kế kiêm siêu mẫu nổi tiếng thế giới Hinzy. – Kiệt giới thiệu.

- Bây giờ vòng thi xin được phép bắt đầu. Mời 10 thí sinh của chúng ta bước lên sân khấu. – Nam nói rồi cùng Kiệt bước xuống rời khỏi sân khấu, nhường lại vị trí cho 10 thí sinh của chúng ta.

Bọn nó cùng với 6 người còn lại bước lên sân khấu. Hôm nay bọn nó mặc đồ cực cá tính. Nó thì mặc cái áo gi-lê đen có hình đầu lâu trắng, khoác ngoài cũng là áo gi-lê nhưng là áo da có đinh tán ở vai. Quần bò bó mại rách vài chỗ, mang đôi giày thể thao màu đen. Giang cũng mặc giống nó nhưng màu sắc lại thể hiện một cá tính giống một playgirl chứ không mạnh mẽ và lạnh lùng như nó. Còn Ngân và Trà cũng mặc giống nhau. 2 người mang trên mình một áo lửng màu đỏ rực, nhìn vào là muốn nóng cả người. Cùng với chân váy ngắn ngang đùi màu đen xòe ra trông vừa nóng bỏng lại vừa đáng yêu. Đặc biệt bọn nó đều để kiểu tóc xoăn dập xù trông cá tính và ku te lắm!!! Vừa bước lên sân khấu mà bọn nó đã cướp bao ánh nhìn của các chàng trai trong

trường. Có mấy người còn xịt máu mũi phải vào phòng y tế.

- Các em sẵn sàng trả lời câu hỏi rồi chứ??? – Thầy hiệu trưởng hỏi.

- Dạ - 10 người đồng thanh.

- Tốt. Đầu tiên sẽ là phần thi của Đặng Phương Anh (12A8) – Nghe cô hiệu phó nói, Anna bước lên phía trước 1 bước chờ câu hỏi dành cho mình. - Câu hỏi dành cho em là “Nếu đạt được giải hot girl này em sẽ cảm thấy như thế nào”??? – Cô thay mặc ban giám khảo hỏi.

- Ừm... Nếu đạt được giải em sẽ cảm thấy rất vui và hạnh phúc. Em sẽ tổ chức một bữa tiệc tại nhà để mời mọi người đến chung vui. – Anna trả lời.

- Cảm ơn em mời em về vị trí.

- Tiếp theo mời em Phạm Ngọc Diệp (12A8) – Thầy hiệu trưởng nói. – Câu hỏi của em là “.....” – Thầy đọc câu hỏi. (chém ra 10 câu hỏi thì khó lắm nên tác giả ghi ... cho nhanh nhá!!! ^^)

- ..... – Didi trả lời.

- Cảm ơn em.

- Mời bạn Trương Lê Ngọc Giang (12A1) – Thiên. – Câu hỏi mà bạn phải trả lời là “Nếu có người nói những điều không đúng về bạn với 1 người khác thì bạn sẽ làm gì”???

- Ừm... Thưa thầy hiệu trưởng, cô hiệu phó và những người đang có mặt tại đây. Câu trả lời của tôi là tôi sẽ hẹn gặp người đó và hỏi tại sao lại nói những điều sai sự thật về tôi như vậy. Và nếu bạn đó không trả lời được thì tôi sẽ nói với bạn đó rằng “Trước khi nói bất cứ điều gì thì cũng phải suy nghĩ. Nếu không biết gì về người khác thì không nên làm như vậy.” Còn nếu bạn đó trả lời với một lý do chính đáng thì ok không sao cả nhưng nếu là lý do không chính đáng thì tôi sẽ nghĩ bạn đó đang mắc bệnh GATO. Tôi xin hết. – Giang nói xong thì lùi về vị trí ban đầu của mình.

- Xin cảm ơn bạn.

- Vũ Nhật Linh (12A8) – Hấn đọc tên Lin một cách lạnh lùng – Câu hỏi là “.....”

- ..... – Lin trả lời.

- Cảm ơn bạn.

- Vũ Diệu Ly (10A4) – Hằng gọi tên. – Chào bạn, câu hỏi dành cho bạn là “.....”

- ..... – Ly trả lời.

- Cảm ơn bạn mời bạn về vị trí.

- Mời em Nguyễn Hoàng Quỳnh My (12A1) – Ly gọi – Câu hỏi của em là “Nếu được chọn yêu một trong 4 anh chàng hotboy của trường. Em sẽ chọn ai”???

- Ừm... Mặc dù không biết tương lai sau này em có yêu hotboy hay không nhưng nếu yêu phải một hotboy thì phải biết cách đối diện với những người có tình cảm với người mình yêu, hay nói một cách dễ hiểu hơn thì phải biết cách đối phó với tình địch của mình. Vì vậy yêu một hotboy khác là khó. Em nghĩ em sẽ không chọn ai. Em xin hết. – Nó.

- Ồ. Cảm ơn em.

- Vương Ngọc Bảo Ngân (12A1) – Thầy hiệu trưởng – “Nếu là một người nổi tiếng lại có nhiều fan thì em sẽ làm gì đối với scandal của mình”???

- Theo em thì mình sẽ giải thích với fan của mình. – Ngân.

- Nhưng nếu fan không đồng tình với em hay có quá nhiều scandal khiến em không thể giải thích được thì sao??? – Cô hiệu phó.

- Với những trường hợp fan không đồng tình thì em sẽ coi như mình không có fan đó. Người khác nghe thì có lẽ sẽ nghĩ em chán nhưng đối với những người không tin tưởng fan của mình thì cũng giống như họ không phải là fan của mình. Còn về trường hợp có quá nhiều scandal mà em không thể giải thích được thì em sẽ mở 1 cuộc họp fan club để fan có thể hỏi những câu hỏi mà mình muốn. – Ngân nhanh chóng trả lời.

- Ừm... Cảm ơn em.

- Tiếp theo là Trịnh Phương Thảo (11A4) – Hằng nói. – câu hỏi “.....”

- ..... – Thảo trả lời.

- Mời bạn Triệu Lý Hương Trà (12A1) – Hấn – Câu hỏi dành cho bạn là “Nếu trong cuộc tình của bạn có người thứ 3 xen vào thì bạn sẽ buông tay hay

cướp lại người yêu của mình”???

- Hừm... Nếu có người thứ 3 xen vào thì mình sẽ chọn buông tay. – Trà nói.

- Vì sao??? – Thiên hỏi.

- Vì nếu người đó yêu mình thật lòng thì chắc chắn sẽ không để người thứ 3 xen vào. – Trà.

- Cảm ơn bạn.

- Cuối cùng mời bạn Lý Phương Uyên (12A8) – Ly – Câu hỏi là “.....”

- ..... – Pun trả lời.

- Cảm ơn bạn.

- Vậy là vòng thi của các bạn thí sinh đã xong. Bây giờ mời các bạn nghỉ trong giây lát để ban giám khảo của chúng ta có thể chọn ra 4 Hotgirl tài năng nhất. – Giọng Kiệt vang lên.

..... 10’ sau .....

- Và ngay bây giờ sẽ là phần công bố kết quả. – Nam – Vâng xin mời ban giám khảo ạ.

- Tôi xin chấm điểm như sau: Diệu Ly 10A4: 8,5đ ; Phương Thảo 11A4: 8đ ; Quỳnh My 12A1: 10đ ; Ngọc Giang 12A1: 9,5đ ; Bảo Ngân 12A1: 9đ ; Hương Trà 12A1: 9đ ; Phương Uyên 12A8: 9,5đ ; Nhật Linh 12A8: 8,5đ ; Phương Anh 12A8: 8đ ; Ngọc Diệp 12A8: 8đ. – Thầy hiệu trưởng.

- Kết quả của tôi như sau: Diệu Ly 10A4: 8đ ; Phương Thảo 11A4: 8,5đ ; Quỳnh My 12A1: 9,5đ ; Ngọc Giang 12A1: 9đ ; Bảo Ngân 12A1: 9đ ; Hương Trà 12A1: 8,5đ ; Phương Uyên 12A8: 10đ ; Nhật Linh 12A8: 9đ ; Phương Anh 12A8: 8,5đ ; Ngọc Diệp 12A8: 8đ. – Cô hiệu phó.

- Diệu Ly 10A4: 8đ ; Phương Thảo 11A4: 8đ ; Quỳnh My 12A1: 10đ ; Ngọc Giang 12A1: 10đ ; Bảo Ngân 12A1: 9,5đ ; Hương Trà 12A1: 9đ ; Phương Uyên 12A8: 9đ ; Nhật Linh 12A8: 8đ ; Phương Anh 12A8: 8,5đ ; Ngọc Diệp 12A8: 8đ. – Hân.

- Diệu Ly 10A4: 7,5đ ; Phương Thảo 11A4: 7,5đ ; Quỳnh My 12A1: 10đ ; Ngọc Giang 12A1: 10đ ; Bảo Ngân 12A1: 9đ ; Hương Trà 12A1: 9,5đ ; Phương Uyên 12A8: 9đ ; Nhật Linh 12A8: 8,5đ ; Phương Anh 12A8: 8đ ; Ngọc Diệp 12A8: 8,5đ. – Thiên.

- Tôi chấm điểm như sau: Diệu Ly 10A4: 8,5đ ; Phương Thảo 11A4: 8,5đ ; Quỳnh My 12A1: 10đ ; Ngọc Giang 12A1: 9,5đ ; Bảo Ngân 12A1: 10đ ; Hương Trà 12A1: 9,5đ ; Phương Uyên 12A8: 9đ ; Nhật Linh 12A8: 8đ ; Phương Anh 12A8: 8đ ; Ngọc Diệp 12A8: 8,5đ. – Ly.

- Kết quả là: Diệu Ly 10A4: 7,5đ ; Phương Thảo 11A4: 7đ ; Quỳnh My 12A1: 10đ ; Ngọc Giang 12A1: 9,5đ ; Bảo Ngân 12A1: 9,5đ ; Hương Trà 12A1: 10đ ; Phương Uyên 12A8: 9đ ; Nhật Linh 12A8: 8đ ; Phương Anh 12A8: 8,5đ ; Ngọc Diệp 12A8: 8đ.

- Ô. Vậy là đã có những số điểm khác nhau. Bây giờ tôi xin tổng hợp lại. Diệu Ly 10A4: 48đ ; Phương Thảo 11A4: 47,5đ ; Quỳnh My 12A1: 59,5đ ; Ngọc Giang 12A1: 57,5đ ; Bảo Ngân 12A1: 56đ ; Hương Trà 12A1: 55,5 ; Phương Uyên 12A8: 55,5đ ; Nhật Linh 12A8: 50đ ; Phương Anh 12A8: 49,5đ ; Ngọc Diệp 12A8: 49đ. – Nam.

- Vậy là chúng ta đã có Hotgirl 1, 2 và 3 còn Hotgirl 4 có 2 người. Bây giờ sẽ dựa vào biểu quyết của mọi người ạ. – Kiệt vừa nói dứt câu thì điện thoại của cậu vang lên. Nghe máy xong Kiệt quay lại với nhiệm vụ MC nhưng nét mặt hơi khó coi.

- Cuộc biểu quyết sẽ bắt... - Nam

- Chúng ta sẽ không cần biểu quyết nữa. – Kiệt.

- Ô. Tại sao vậy??? – Học sinh 1.

- Sao lại không biểu quyết??? – Học sinh 2.

- Kết quả như nào vậy??? – Học sinh 3.

- Giải thích đi – Học sinh 4.

- Ừm... Người đạt danh hiệu Hotgirl 4 là Triệu Lý Hương Trà 12A1 – Kiệt.

- Này, tại sao lại như vậy??? – Nam hỏi.

- Đúng vậy. Tại sao lại thiên vị nhỏ Trà như vậy??? – Học sinh 5.

- Không công bằng. – Học sinh 6.

- ..... – Cả trường xôn xao.

- Không phải là thiên vị, cũng không phải không công bằng mà là Phương Uyên 12A8 đã ăn gian trong cuộc thi vừa rồi. Cuộc điện thoại ban nãy là có người tố cáo Phương Uyên. Vì vậy Phương Uyên sẽ bị loại và Trà sẽ là Hotgirl 4 của trường. – Kiệt giải thích.

- Ô. Nhỏ này đúng là...

- Sao lại có người như nhỏ đó nhỉ??

..... Lại một lần nữa cả trường xôn xao lên.

- Vậy chúng ta sẽ chúc mừng 4 Hotgirl mới của trường nhé!!! 1.Nguyễn Hoàng Quỳnh My 12A1, 2.Trương Lê Ngọc Giang 12A1, 3.Vương Ngọc Bảo Ngân 12A1 và Triệu Lý Hương Trà 12A1. Xin chúc mừng 4 bạn. – Nam.

Cả trường giải tán chỉ còn bọn nó, bọn hần, 2 cặp đôi kia và 4 nhỏ ở lại. Vậy là kết quả đã rõ. Tình mạng của 4 nhỏ sẽ phụ thuộc vào bọn nó.

- Mấy cô cũng gan nhỉ? Dám ăn gian trong cuộc thi này. – Giang nói.

Chát Một âm thanh chói tai vang lên. Bầu không khí trở lên im lặng. Mọi người há hốc mồm riêng nó và Giang thì chĩa ánh mắt căm tức về phía nhỏ Pun. Đúng vậy. Nhỏ vì không kiềm chế được nên đã tát Giang 1 cái. Nó hiểu cảm giác của Giang. Giang chưa bao giờ bị tát, kể cả là pama nhỏ cũng không dám tát Giang vì sợ cô tổn thương. Vậy mà giờ đây nhỏ Pun dám làm vậy. Chắc chắn nhỏ sẽ nhận một hình phạt vô cùng lớn.

- Bìn. Cho người đem mấy con nhỏ này về trụ sở. – Nó lạnh lùng nói khiến mọi người lạnh sống lưng. (trụ sở mà nó nói thường để trị mấy tên phản bội hoặc làm tổn thương đến người thân của Tứ Đại Ác Ma)

- V...Vâng – Bìn vì sợ quá mà quên luôn hình phạt mà cô vợ tương lai của mình đặt ra.

4 nhỏ được đưa về trụ sở còn bọn nó, bọn hần và 2 cặp kia cũng về biệt thự nghỉ ngơi luôn.

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Tứ Đại Ác Ma* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 20: Màn Tỉnh Tò Sến Sẩm

Chiều hôm đó.....

- Alo. Ai vậy??? – Giang nghe điện thoại.

- Tôi đây.

- Tôi là ai??? – Giang thắc mắc.

- Thiên.

- À. Mà gọi cho tôi chi vậy??? – Giang.

- Tối nay cô rảnh không??? – Thiên.

- Cũng rảnh. – Giang.

- Vậy khoảng 7h30' cô đến sân bóng trường mình được không??? – Thiên.

- Đến ngắm ma à??? Tôi sợ ma lắm!!! Không đến đâu. – Giang nhí nhảnh.

- Có ma để ngắm đã tốt. Cứ đến đi. Có bắt ngờ cho cô đấy. – Thiên.

- Cho tôi á??? – Giang.

- Ủ. – Thiên. – Nhớ đến nhà!!!

- Ủ. – Giang – bye.

- Bye.

“Bất ngờ dành cho mình à??? Thôi kệ. Ngủ đã.” Giang nghĩ. Vừa xong là cuộc nói chuyện của Giang và Thiên. Không biết anh chàng này định tặng cho Giang bất ngờ gì nữa. (Có lẽ nào..... ^^)

Trong khi đó... tại biệt thự của bọn hắn... ở một căn phòng nọ...

- Ồ yeah. Bước 1 đã thành công. Đi chuẩn bị bước 2 thôi. – Thiên phấn khởi.

(t/g: anh Thiên đẹp trai, tài giỏi ơi!!! *Mắt chớp chớp* Thiên: giọng kiêu gì mà ghê vậy??? Có chuyện gì thì nói luôn đi. Vòng vo chi cho mệt. T/g: anh Thiên thông minh, bất mí cho tác giả biết anh định làm gì tối nay đi. *Mắt long lanh* Thiên: biết làm gì??? Để người phá ta à??? T/g: đi mà, đi mà. Tác giả tò mò lắm!!! Thiên: biến không ta bắn chết giờ *giờ khẩu súng* T/g: không nói thì thôi. Gì mà căng *nói xong chạy luôn*)

Tại biệt thự của bọn nó. Cả bọn đang ăn tối...

- Ê My. Mày định bao giờ xử mấy nhò kia??? – Ngân hỏi.

- Mai. Cho mấy nhò nốt 1 ngày sung sướng. – Nó trả lời, mắt hơi liếc qua Giang.

- Tao không sao đâu. Đừng nhìn tao với ánh mắt đó. – Giang nhìn nó.

- Ừm. Mà mày định đi đâu hả??? – Thấy Giang ăn mặc đẹp, nó liền hỏi. (Thật ra là My biết Giang sắp đi đâu rồi nhưng hỏi cho có.)

- Ừ... Tao có chút việc. – Giang.

- Ừa việc chi vậy??? Bọn tao đi với. – Trà

- Không được. Bọn mày ở nhà đi. Thôi tao no rồi. Bọn mày cứ ăn tiếp đi. – Giang đứng dậy tiến về phòng.

- Ê mày biết nó định đi đâu không My? – Ngân hỏi.

- Chịu. Đi theo thì biết. – Nó trả lời.

- Ừm ăn nhanh lên. – Trà.

Bây giờ là 7h15' Giang mặc trên người một bộ váy trắng ngang đầu gối với những đường họa tiết điệu luyện.

- Tao đi nha. Bọn mày ở nhà vui vẻ. – Giang nháy mắt.

- Ở nhà thì vui vẻ cái nổi gì. Thôi đi đi. – Ngân.

- Ừm. Bye bọn mày. – Giang nói rồi tiến thẳng ra gara lấy xe và phóng đi.

- Nó đi chưa??? – Trà hỏi.

- Rồi. Bọn mình đi nhanh kéo mắt dậu. – Ngân.

- Ừ.

Và rồi 3 con người tò mò kia (thật ra chỉ có 2 thôi) phóng xe đuổi theo chiếc xe trước mặt. Đến nơi...

- Alo... - Giang.

- Cô đến chưa??? – Thiên.

- Rồi. Có bất ngờ gì vậy??? – Giang.

- Tiến vào trong đi. – Thiên nói rồi tắt máy luôn không kịp để Giang ú ớ gì. Thôi thì cô đành kìm hãm sự sợ hãi lại và tiến vào trong vậy.

Trong lúc đó thì ở cửa sân bóng...

- AAAAAAAAAA...M...a... - Bọn nó đang hét lên thì bị 1 người bịt miệng lại.

- Ứ...ứ... - Bọn nó rên. (tại khó thở ý mà)

- Mấy cô làm gì ở đây vào giờ này??? – Hắn bỏ tay ra khỏi miệng nó rồi hỏi.

- Thì ra là mấy anh. Làm hết hồn. Mà mấy anh ở đây làm gì??? – Nó hỏi lại.

- Ô hay. Bọn tôi đang hỏi mấy cô cơ mà. – Kiệt.

- Mấy anh nói trước đi. – Ngân.

- Thôi thì tất cả cùng nói. – Trà.

- 1...2...3... - Nam đếm

- Đi theo Giang/Thiên. – Đồng thanh.

- Ô... à... - Cả bọn ngạc nhiên nhìn nhau rồi cười ranh mãnh (với cái trí óc thông minh của những con người ở đây thì chắc chắn đã đoán được mọi việc rồi. Bây giờ chỉ ngồi xem kịch thôi)

- Thôi trật tự để xem kia kìa. – Hấn.

- Ủ.

Quay lại với Giang nhé!!! Cô đang từ từ bước vào bên trong thì bỗng... Phụt... Một hình trái tim to được xếp bằng nến sáng xung quanh cô. Thiên từ bên trong bước ra với bó hoa hồng xanh trên tay, quỳ xuống trước mặt cô.

- Làm bạn gái anh nhé!!! – Thiên nói bằng chất giọng nhẹ nhàng.

- Ô... - Giang bối rối.

- Em đồng ý chứ??? – Thiên hỏi lại.

- Anh tự làm tất cả những thứ này vì tôi??? – Giang nói trong sự xúc động.

- Ủm – Thiên mỉm cười. – Anh đã yêu em ngay từ cái nhìn đầu tiên rồi.

- Tôi...E...Em cũng thế. Em đồng ý. – Giang trả lời xong thì nước mắt cũng rơi theo vì hạnh phúc. (Vây là mọi người đã biết chủ nhân của cái áo mà Giang mua nhưng bị Black Rose làm hỏng ở chap 7 rồi nhĩ ^^)

- Đừng khóc. Em khóc không xinh đâu. – Thiên đứng dậy. Lau nước mắt cho Giang.

- Ủm – Giang gạt đầu.

Bộp...bộp...bộp... Tiếng vỗ tay vang lên.

- Hai người này, chơi trò tình tò thì phải rủ cả bọn này để bọn này chứng kiến cùng chứ. – 6 con người ở ngoài cửa bước vào.

- Này nhá!!! Tao cho bọn mày đi theo sau từ nãy giờ rồi nhá!!! Không thì tao đuổi bọn mày về từ lâu rồi. – Thiên nói hấn, Nam và Kiệt còn Giang thì nói nó, Ngân và Trà. – Ô – 2 người nhìn nhau.

- Kinh không kinh không!? Đồng thanh cơ đấy. – Trà.

- Hơ hơ – Giang.

- Thôi. Để chúc mừng cặp đôi này thì chúng ta phải đi chơi 1 bữa chứ nhĩ??? – Hấn.

- Ô tê luôn. – Cả bọn đồng thanh trong khi Giang thì đang đỏ mặt.

Vây là cả bọn cùng ra nhà xe của trường để lấy xe rồi phóng đến bar Killer quẩy. Hôm nay Huy và Ly thì đi chơi rồi, còn Bin thì dẫn Hằng về nhà chào hỏi pama nên cả bọn không rủ. (Tại chị Hằng về nước mà chưa đến thăm pama của Bin nên hôm nay 2 người quyết định về nhà chào hỏi pama)

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Tứ Đại Ác Ma* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 21: Cái Chết Bất Ngờ

Sáng hôm sau, phòng VIP 2 bar Killer...

- Ủa Giang đâu??? – Tỉnh giấc đã không thấy bọn nó đâu Thiên hỏi.

- Trời!!! Có người yêu mới là quên luôn cả em gái kia. – Nam.
- Ồ đúng đấy. – Hân tán thành.
- Ồ... Hề hề... - Thiên gãi đầu.
- Ồ có tờ giấy gì trên bàn kia. – Kiệt tiến lại gần cái bàn rồi nhặt tờ giấy lên đọc. – Thiên ơi của mày đấy!!! Đáng ghen tỵ quá!!! Chắc tao phải kiểm người yêu mới thôi.
- Giấy ghi gì mà mày kêu đáng ghen tỵ??? – Nam tò mò.
- Ẹ ẹm... Bọn em đi có chút việc. Anh dậy thì đi ăn đi kéo dối nhé!!! Đừng lo cho em. Yêu anh Giang. – Kiệt giả giọng con gái đọc.
- Ọe... ọe... - Nghe xong hân và Nam giả vờ làm động tác ọe.
- Mày ơi sến quá!!! Bộ cô ấy không biết ở đây có 3 người FA à??? – Hân.
- Tao thấy có mỗi mình mày Fa đấy chứ!!! Hai thằng này mà FA chắc trời nó sập quá!!! – Thiên nói với hân.
- Ồ nhỉ!!! Bọn mày mà cứ lằng nhằng như vậy thì còn lâu mới có người yêu. – Hân nhìn Nam và Kiệt.
- Ôi dào!!! Bọn tao đây kia kia. – Nam tự tin vỗ ngực.
- Thôi. Đi ăn đi, tao đói rồi. – Thiên.
- Theo như tao thấy thì mày không phải đói mà là vì nghe lời Giang. – Kiệt vuốt cằm tỏ vẻ suy nghĩ.
- Chuẩn luôn. – Hân và Nam.
- Thôi không trêu nó nữa đi ăn đi. – Kiệt.
- Ừ.

Vậy là 4 anh chàng nhà ta đi ra ngoài ăn sáng để lại trong phòng một bãi chiến trường của tối hôm qua.

Cách đó không xa, hay nói cách khác là ngay dưới tầng hầm của bar...

- Bọn mày định làm gì bọn tao??? – Pun.
- Theo mấy cô thì bọn tôi sẽ làm gì??? – Nó.
- Giết bọn này hả??? Mấy cô dám??? – Lin kênh kiệu.
- Cô nghĩ là bọn tôi không dám??? – Ngân.
- Tất nhiên. – Anna tự tin.
- Đối với Tứ Đại Ác Ma thì chẳng có gì là không dám cả. – Trà.
- Cái gì??? Tứ Đại Ác Ma??? Bọn mày hơi bị tự tin quá khi tự nhận mình là Tứ Đại Ác Ma đấy. – Didi cười khinh bỉ.
- Vậy sao??? Nhưng sự thật nó là như vậy. – Ngân.
- Vậy thì chứng minh đi. – Pun vênh mặt.
- Được. Vậy ai trong 4 cô sẽ làm chuột bạch đây??? – Nó.
- Ồ...ơ... - 4 nhỏ lo sợ nhìn nhau.
- Vậy để tôi chọn nhé!!! – Trà.
- Tao bị thích ý kiến của mày đấy Trà ạ. – Ngân nháy mắt.
- Chọn ai thì chọn nhưng đừng chọn nhỏ Pun. – Giang nãy giờ mới mở miệng nói.
- Tại sao??? – Ngân bất bình khi nghe vậy và nhất là khi cô nhìn thấy nhỏ đang vui sướng.

- Vì nhỏ phải do chính tay tao xử. – Pun giật mình. Mặt mày xanh lét. Hóa đá luôn.
- Ok ok – Trà – Vậy thì để tao ra trước nhé!!!
- Được. – Nó.
- Chọn ai giờ ta!!! Didi vậy. – Trà tiến đến bên nhỏ Didi.
- Xem mày làm gì được tao. – Nhỏ kênh kiệu.
- Ừm... Tao chỉ ra tay nhẹ nhàng thôi. – Trà vừa dứt lời thì một viên đạn ghim thẳng vào trán của Didi rồi nhỏ đó chết luôn.
- Nhẹ quá mày nhỉ??? – Nó nhìn Trà – Nhưng mà tao thích.
- Ồ zè. – Nó và Trà đập tay.
- Giờ thì tin rồi chứ??? – Ngân.
- ..... – 3 nhỏ điếng người. Tại sao vậy??? Tại sao 3 nhỏ lại ngu ngốc động vào Tứ Đại Ác Ma vậy???
- Hừm... không trả lời tức là không tin rồi. Chắc phải chứng minh thêm lần nữa thôi. Chep chep. – Trà.
- T..tin... - 3 nhỏ lấp bắp.
- Bây giờ thì quá muộn rồi. – Nó. – Nhưng mấy cô biết vì sao nhỏ Didi lại bị chết đầu tiên không???
- K..Kh..Không... - Pun.
- Vì nhỏ đó chính là người đã ra kế hoạch bắt cóc tụi này. – Ngân.
- S...sao...sao bọn mày biết. – Anna.
- Chẳng có gì mà Tứ Đại Ác Ma không biết cả. – Giang. (Sao hôm nay chị ý kiêu lời vậy nhỉ???)
- Bây giờ thì đến Anna nhỉ??? – Ngân – Ban nãy Didi chết sớm quá!!! Bây giờ phải cho cô thấm nhuần cái đau rồi mới chết.
- M...Mày định làm gì tao??? – Anna ném ánh mắt căm tức về phía bọn nó.
- Làm gì à??? Chờ rồi sẽ biết. – Ngân vừa nói vừa ngắm nghía con dao lam trên tay.
- Rạch mặt à??? Trò cũ kĩ này mà bọn mày cũng dùng được sao??? – Anna khinh bỉ.
- Ai nói tôi sẽ rạch mặt cô. – Ngân nhìn thẳng vào mắt Anna.
- Ồ... ơ... - Nhỏ ngẩn người. Không rạch mặt thì Ngân sẽ làm gì???

Ngân tiến đến bên nhỏ, rạch từng đường lên người nhỏ. Nhỏ gào thét kinh khủng. Nhưng dường như nhỏ càng gào thì Ngân càng hứng thú vạch thật nhiều đường lên người nhỏ. Máu tứa ra ngày càng nhiều. Chưa dừng lại ở đó, Ngân còn rắc một đồng muối ớt lên người nhỏ. Nhỏ đã rất nay còn rất hơn, đã gào giờ còn gào to hơn. Nhưng hình như điều đó chưa thỏa mãn con quỷ trong Ngân. Cô phết một lớp mật ong lên người nhỏ rồi thả một đàn kiến ra. Những con kiến như bắt được vàng lao vào cắn nghiền nhỏ. Cảnh tượng trông thật ghê rợn. Chính nó còn không nghĩ Ngân sẽ ra tay kinh đến như vậy. Chỉ sau 5' nhỏ đã biến dạng. (ghê quá ghê quá!!!)

- Thôi đủ rồi đó Ngân. – Nó.
- Ừm
- Còn 2 nhỏ này thì xử sao??? – Trà hỏi nó.
- Nhỏ Lin thì cho vào phòng thử nghiệm còn Pun thì... - Nó bỏ dờ câu nói rồi nhìn qua Giang.
- Được rồi để tao. Bọn mày cứ ra ngoài đi. – Giang.
- Mày ờn chứ??? – Ngân.
- Ừ. Tao biết mình phải làm gì. – Giang.
- Ừm. Vậy bọn tao ra ngoài. – Nó nói rồi có mấy anh chàng cao to bước vào lôi nhỏ Lin đi đâu đó.

- Mày định làm gì tao??? – Pun sợ sệt hỏi.

- Tôi chả làm gì nhiều cả. Chỉ có đệ của tôi phải làm thôi. Mà công nhận, cái tát của cô khá thấm đấy!!! – Giang lạnh lùng.

- Đệ??? – Nhỏ Pun hỏi lại.

- Phải. – Giang trả lời rồi tiến tới chỗ nhỏ xé toạc cái áo trên người của nhỏ ra. – Mặc áo hở hang như vậy thì thà không mặc còn hơn. – Nói rồi Giang đứng dậy, vỗ tay hai cái và một tên con trai bước vào. Vừa nhìn thấy nhỏ Pun trong bộ dạng đó thì tên kia đã chảy máu mũi, mắt sáng lên.

- Chị!!! Em được xử nhỏ này hả??? – Tên đó hỏi.

- Ừ. Tùy chú. Cho chú thời gian từ giờ đến trưa. – Giang khoanh tay dựa lưng vào tường nói.

- Trưa thì ít quá chị ơi. Cho em thêm thời gian đi. – Tên đó nài nỉ.

- Thôi được. Chị cũng chẳng mất gì. – Giang.

- Thanks chị. – Tên đó.

- Thôi. Tôi ra ngoài. Nhường lại không gian cho 2 người. – Giang vừa nói vừa tiến ra phía cửa. Miệng cô hiện lên một nụ cười của qui.

Còn lại tên đó và nhỏ trong phòng. Nhỏ càng sợ sệt bao nhiêu thì tên đó lại càng hứng thú bấy nhiêu. Dường như tên đó không thể kìm lòng lại được trước sự sexy của cô gái trước mặt. Tên đó tiến, nhỏ lại lùi. 2 người cứ tiến lại lùi cho đến khi nhỏ chạm phải bức tường và tên đó lao và nhỏ như một con mãnh thú đang vồ lấy mồi của mình. Rồi dần dần trên người cả hai không còn một mảnh vải che thân. Tên đó lăn la từ đôi môi của nhỏ đến cổ rồi càng lùi xuống bên dưới. Nước mắt nhỏ chảy dài. Nhỏ thực sự sợ cảm giác này. Một cảm giác kinh tởm. (Ai bảo không chịu nghĩ đến hậu quả cơ!!!)

Qua phòng thử nghiệm coi nhỏ Lin sẽ ra sao nhé!!!

- Bọn mày định đưa tao đi đâu??? – Nhỏ Lin hét lên.

- Làm gì mà căng thẳng thế??? Những cái lúc nghĩ ra kế hoạch thì có căng thẳng như vậy không??? – Nó nhếch môi.

- Mày định làm gì tao??? – Nhỏ hỏi, trong giọng nói có sự căm phẫn.

- Ta chẳng làm gì mày cả... Trừ việc tao định cho mày vào phòng thử nghiệm để thử xem những đồ dùng trong đó có hiệu quả tốt không thôi. – Nó thản nhiên nói.

- ..... – Nhỏ kia im luôn vì đang lo sợ cho số phận của mình. (Lo sợ thì cũng đúng thôi!!! Sắp phải chịu 1 hình phạt kinh dị mà!!!)

Cánh cửa phòng thử nghiệm mở ra. Nó cùng mấy anh chàng cao to đang bê nhỏ kia bước vào. Mấy anh chàng buộc nhỏ vào một cái cột. Nó bật nút công tắc lên rồi đi ngoài cùng bọn kia xem màn trình diễn của nhỏ Lin (cái phòng mà nhỏ bị nhốt có trường là kính nên ở bên ngoài có thể nhìn vào bên trong được) Trong phòng bỗng dưng tắt phụt đèn làm nhỏ kêu la thảm thiết (nhỏ này sợ bóng tối ~~~) Rồi từ trong bóng tối một vật sắc nhọn gì đó lóe sáng. Vật đó càng ngày càng tiến lại gần nhỏ. Rồi bỗng dưng... xoẹt... xoẹt... máu bắn tứ tung. 30s sau lại một tiếng động nữa vang lên... cách... đoàng... đoàng... đoàng... máu vương vãi khắp căn phòng. Nhỏ đã chết. Hàng loạt tiếng động ban nãy là dao lam cùng với súng. Nó đã cho 1 anh chàng bắn súng cực đỉnh, chỉ sau nó, Thiên và Giang. Anh chàng này đã bịt mắt, phi những con dao lam vào người nhỏ và còn bắn súng vào nhỏ nên nhỏ mới chết mà không kịp hiểu tại sao mình lại chết.

Tối hôm đó bọn nó quay lại bar với mục đích là thủ tiêu Black Rose. Vừa đến nơi, tên mà “xử” nhỏ Pun tiến lại.

- Chào mấy chị!!! Cảm ơn chị đã cho em 1 ngày sung sướng. – Tên đó hí hửng.

- Không có gì. – Giang.

- Mà chị này... - Tên đó.

- Sao??? – Ngân hỏi.

- Đây là lần đầu tiên của nhỏ đó – Tên đó.

- Thật sao. Vậy cũng tốt. Cho nhỏ đó biết thế nào là đau đớn. – Trà.

- Thôi em đi làm nhiệm vụ. Mấy chị ở lại vui vẻ. – Tên đó nói.

- Ừ đi đi. – Nó đáp rồi cùng 3 con bạn đi thẳng đến tầng hầm của bar (cái nơi mà nhỏ Pun bị ... đó. Nhỏ vẫn chưa chết đâu nha mọi người.)

- Sao??? Cảm giác lần đầu như nào??? – Giang bước vào hỏi.

- Ừ... ừ... - Nhỏ nặng nhọc rên.

- Khó quá!!! Thôi thì dù gì cũng được thử cảm giác đau đớn trước khi gặp thần chết. – Nó nói rồi nhìn qua Giang.

- Ok. – Giang nháy mắt. – Đó là món quà tôi tặng cho cô vì tội dám động vào bọn này. Còn bây giờ mới là món quà đặc biệt vì cái tát của ngày hôm qua. – Giang chìa khẩu súng vào nhỏ. Và rồi... Đoàng... Nhỏ chết không kịp nhắm mắt. Xác của 4 nhỏ được mang đi đốt. Đúng là một cái chết bất ngờ đối với mấy nhỏ...

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Tír Đại Ác Ma* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 22: Cặp Đôi Sến Súa!!!

Vậy là mọi thứ lại trở về với quỹ đạo của nó. Hôm nay mọi người lại đến trường học như bình thường nhưng... có một số thứ bất bình thường...

- Ồ... Con hồ ly tinh kia đã cướp được anh Thiên rồi bọn mày ạ. – Girl 1.

- Ồ đúng đấy!!! Hồ ly tinh có khác!!! – Girl 2.

- Người ta đẹp người ta có quyền!!! Ai như mấy bà!!! – Boy 1.

- Chuẩn rồi!!! Đẹp như thế kia cơ mà!!! Khác hẳn bọn hồ vồ mấy bà. – Boy 2.

- Mấy ông nói ai hồ vồ??? – Girl 2 gườm gườm.

- Đấy đấy!!! Vừa nói đã khoe ngay cái hồ vồ ra rồi. – Boy 3.

- Hừ!!! Mấy nhỏ đó khôn nạn thật!!! Vừa mới đạt cái danh hiệu Hotgirl đã nhân cơ hội cướp Thiên rồi!!! Mà sao lúc này lại không thấy Black Rose xuất hiện nhỉ???? – Girl 3.

- .....

Vậy là cả trường lại được dịp xôn xao vì Thiên và Giang nắm tay nhau tung tăng vào trường.

- Trời Trời!!! Ghê không!? Vừa mới bắt đầu cách đây 2 hôm mà cứ như 2 năm rồi ý nhỉ. Kiểu này chắc tôi phải kiếm người yêu thôi. – Kiệt. (nói thì nói vậy thôi nhưng Kiệt biết trái tim mình đã rung động vì một ai đó rồi.)

- Chuẩn chuẩn. Hai người cứ thế thì bọn này phát ghen vì không có người yêu mất. – Trà.

- Kệ tui tui. – Giang.

- Thôi nói cũng như không à!!! Kệ hai người họ đi. – Nam.

- Ồ... My đầu. – Thiên giờ mới nhận ra sự thiếu vắng của cô em gái.

- Nó quay lại Anh rồi. – Ngân.

- Tại sao????? – Hân.

- Thì quay lại để giải quyết một số việc của công ty. Tôi xin đi cùng nhưng nó không cho. – Trà mặt buồn buồn.

- Ồ... ờ... công ty nào??? – Thiên ngạc nhiên.

- À công ty của bọn tôi. – Ngân.

- Ồ... Mấy cô có công ty riêng à??? Mà tên gì vậy??? – Kiệt tò mò.

- Có thể gọi là tập đoàn cũng được. Tên là Black Blue. – Giang.

- Gì cơ????? BLACK BLUE – 4 chàng hét to.

- Làm gì mà hét to vậy??? Mất hình tượng quá!!! – Nghe Trà nói 4 anh liền ho nhẹ 1 tiếng để lấy lại phong độ.

- Hình như hôm nay không có gió phải không??? – Nam.

- Ủ. Máy cô làm gì mà chém bão kinh thế???? – Hấn.
- Chém đầu mấy anh á!!! Black Blue là công ty... à không tập đoàn của bọn tôi thật mà. – Ngân khẳng định.
- Trời!!! Máy cô mà siêu như vậy sao??? Có biết cái tập đoàn đó còn xếp trước cả tập đoàn nhà tôi trong top 10 tập đoàn lớn nhất không???? – Hấn.
- Đừng có mà xem thường nhau như vậy chứ!!!! – Nó bỗng từ đâu xuất hiện.
- AAAAAA... Máy làm gì mà xuất hiện như ma vậy???? – Giang. – Mà đáng ra giờ này mày phải ở bên Anh chứ????
- Giải quyết xong rồi nên về. – Nó.
- Gì chứ???? Mày vừa mới đi tới qua mà???? Nhanh vậy sao??? – Trà.
- Ủ. – Nó.
- Máy cô là chủ tịch tập đoàn đó thật hả???? – Kiệt.
- Đúng đó. Nhưng chủ tịch là My, phó chủ tịch là Giang còn Ngân và Trà là tổng giám đốc. – Sau một lúc im lặng thì Thiên cũng lên tiếng.
- Sao mày biết??? – Nam.
- Tao vừa nhờ pama tìm hiểu ai ngờ họ còn biết trước cả mình. – Thiên ngán ngẩm.
- Ồ ra là thật. – Hấn.
- Đã bảo bọn tôi không chém mà. – Giang.
- Ồ. Thôi vào lớp đi. – Thiên nói. Vậy là cả bọn lại đi vào lớp và học tiết học đầu tiên bằng cách chơi game, đọc truyện cười, nghe nhạc,...
- “ - Mình đổi cách xưng hô đi. – Boy.
- Sao vậy??? – Girl.
- Không thích. Xưng anh – em nhé!!! – Boy.
- Ngại lắm!!! – Girl.
- Có sao đâu!!! - Boy.
- ..... Ủm... Cũng được... - Girl.
- Ayen!!! – Boy. (anh yêu em nhiều lắm!!! *cái này t/g dịch hộ mấy bạn không hiểu*)
- Em cx thế :* - Girl.
- Chiều đi chơi nhé!!! – Boy.
- Đi đâu hả anh??? – Girl.
- Đi đâu cũng được miễn là em thích. – Boy.
- Hihihihhi... – Girl.

.....”

(Dạ vâng!!! Đoạn vừa rồi là tin nhắn của chị Giang và anh Thiên đó á!!! Mọi người có thấy cặp đôi này rất sến không???????)

Trong khi đó có một người đang ngồi cười thầm trong bụng vì đã xong một nhiệm vụ mà pama giao cho. (Ai vậy nhĩ????????? T/g tò mò quá!!!!)

- Haizzz. – Trà ngồi thờ dài.
- Làm gì mà trông chán nản vậy? – Ngân.
- Giang thì nó đi chơi với Thiên rồi. Giờ đi đâu hay làm gì đi. Chán quá á!!! – Trà.

- Kiếm người yêu đi rồi tha hồ đi chơi. – Nó từ trên tầng bước xuống.

- Chuẩn đây!!! – Ngân.

- Bọn mày kiếm giùm tao đi. – Trà.

- Tao thấy mày với Kiệt hợp nhau phết đấy. – Nó gợi ý.

- Kiệt á????? – Trà.

- Ủ. Tao cũng thấy giống My. Mỗi tội ông ý lảng nhăng thôi. – Ngân.

- Để xem đã. – Trà vừa nói xong thì...

“Ring ring... ring ring...” – Tiếng báo hiệu tin nhắn ở điện thoại của Trà.

(Đoạn nào t/g viết chữ nghiêng là nội dung tin nhắn nhá!!!)

- Trà à? Đang làm gì vậy? - .....

- Ai vậy? – Trà.

- Kiệt nè. – Kiệt.

- Có chuyện gì không? – Trà.

- À có... à ko... - Kiệt.

- Tóm lại là có hay không? – Trà.

- C... có... - Kiệt.

- Sao? Chuyện gì??? – Trà.

- Trà... làm bạn gái mình nhé!!! – Kiệt.

- AAAAAAAAAAAAAAAAAA.... – Đang ngồi ăn hoa quả bỗng dưng Trà hét lên làm Ngân roi mắt miếng táo trong tay.

- Mày làm gì mà hét kinh vậy? – Nó hơi nhiu mày.

- À... à... không có gì... chỉ là... - Trà.

- Chỉ là sao??? – Ngân.

- Chỉ là... Kiệt... - Trà.

- Kiệt? Kiệt làm sao???? – Ngân.

- Tô tình với tao. – Trà.

- HẢ???? CÁI GÌ???? – Nó và Ngân đồng thanh.

- Bây giờ trả lời sao??? – Trà.

- Thì đồng ý đi. – Ngân hí hửng.

- Nhưng... - Trà định đồng ý nhưng chợt nhớ đến câu nói “Chắc tôi phải kiếm người yêu thôi” của Kiệt. Cô sợ mình sẽ là một trong những con cá ngu ngốc của Kiệt. Cô sợ Kiệt không yêu cô thật lòng. Và cô càng sợ hơn khi nghĩ rằng nếu chán thì Kiệt sẽ bỏ cô. Giờ cô phải làm sao??? Đồng ý hay từ chối đây???

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Tír Đại Ác Ma* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 23: Phần Thưởng Của Cuộc Thi Hotgirl

Chiều đó.....

- Giờ mày tính sao????? – Nó.

- Tao cũng chưa biết – Trà.

- Mày có tình cảm với ông không????? – Ngân.

- Tao cũng không biết. – Trà.

- Trời!!! Sao cái gì mày cũng không biết với cả chưa biết vậy????? Tao nghĩ mày nên xác định lại tình cảm của mình dành cho Kiệt rồi hãy đưa ra quyết định. Không về sau lại hối hận đó. – Dù miệng có nói vậy nhưng nó biết trong lòng Trà đang nghĩ gì. (Trời!!! Sao chị Mỹ có nhiều kinh nghiệm trong tình yêu vậy?????)

- Đúng đó. – Ngân tán thành.

- Ừ. Tao biết mà. – Trà.

Sáng hôm sau.....

- Hey!!! Bọn tôi ở đây này. – Nam vẫy tay gọi bọn nó và Thiên (anh Thiên đến đón chị Giang đi học ạ :3 hạnh phúc quá!!!)

- Trò ôi kinh không? Đi học chung nữa kia!!! – Hấn. (bình thường ảnh cũng đâu có lạnh lùng nhì!?)

- Kệ tao. Giờ A Tê Ô hả? – Thiên vênh mặt.

- Không dám – Nam

- Máy anh đến sớm vậy??? – Trà hỏi.

- Cũng bình thường!!! – Hấn.

- O... Kiệt... Sao này giờ không nói gì vậy???? – Nhìn mặt Kiệt thoáng nét buồn Ngân cũng phần nào hiểu ra được lý do nhưng vẫn hỏi.

- À... Không có gì. – Kiệt trả lời Ngân nhưng ánh mắt lại liếc qua Trà. Bất gặp ánh mắt của Kiệt, Trà cúi mặt xuống, né tránh ánh mắt đó.

- Ừa... Kiệt và Trà có chuyện gì vậy???? – Thấy ánh mắt kì lạ mà Kiệt dành cho Trà. Thiên thì thâm vào tai Giang.

- Thì... Abcxyz..... - Sau một hồi đắn đo suy nghĩ và nhận được cái gật đầu từ nó. Giang kể toàn bộ mọi chuyện hôm qua cho Thiên nghe và kêu Thiên cùng với hấn và Nam giúp Kiệt chinh phục Trà.

- Ok em yêu. – Thiên giơ tay ra dấu hiệu ok.

Và một ngày lại bắt đầu như thường lệ. Vẫn chơi, đùa, nói chuyện trong giờ học như thường ngày nhưng... Kiệt và Trà dường như im lặng cả buổi. Người thì hy vọng trong tuyệt vọng, người thì khó xử phân vân.

“Tin tin... tin tin...” – tin nhắn ở máy của Kiệt.

(Cái này là 4 anh nhà ta chat với nhau trên facebook nhé!!! Trong 1 room)

- Ê Kiệt!!! – Thiên.

- Gì? – Kiệt.

- Mày thích Trà hả???? – Thiên.

- O – Kiệt – S...sao mày biết???

- Thì tại vì tao biết. – Thiên.

- Ừm... haizzz..... – Kiệt.

- Đừng có thờ dài. Đề bọn tao giúp mày. – Nam.

- Thật hả???? – Kiệt.
- Tất nhiên!!! Bọn mình là bạn bè mà!!! – Hấn.
- Cảm ơn bọn mày. Thế giờ tao phải làm sao??? – Kiệt.
- Trước khi chỉ mày cách chinh phục Trà bọn tao cần hỏi mày một câu. – Hấn.
- Câu gì??? Hỏi đi. – Kiệt.
- Mày có tình cảm với Trà thật hay chỉ tán chơi thôi. – Nam.
- Tất nhiên là thật. Nếu không tao đã chẳng bỏ thời gian vàng ngọc ra để ngồi chat với bọn mày như thế này. – Kiệt.
- Ồ. Thật thì tốt còn nếu tán chơi thì nghỉ đi. – Thiên. – Thôi vào vấn đề chính.
- Ồ ờ. – Kiệt.
- Bây giờ nhé!!! Mày phải. .... – Nam.
- Phải gì???? – Kiệt.
- Bình tĩnh coi. Phải thể hiện làm sao để Trà biết được tình cảm thật của mày. – Hấn.
- Cụ thể coi. – Kiệt.
- Thì ví dụ Trà đi đâu mày đi đó này. – Thiên.
- Trà khát nước thì lấy nước này. – Nam.
- Hoặc là gì gì đó. – Thiên.
- Tóm lại là thể hiện cái tình cảm mà mày dành cho Trà ý. – Hấn.
- Ok ok. Cảm ơn bọn mày nhiều lắm!!! – Kiệt. Đoạn chat kết thúc...

Vậy là từ hôm đó, trường Rain hết xôn xao về Giang và Thiên giờ lại đến Trà và Kiệt. (Trà chưa đồng ý đâu nha!!!! Mọi người đừng hiểu lầm ^^) Mọi người nói “Ồ đâu có Trà... ở đó có Kiệt” quả không sai. Hầu như Trà đi đâu Kiệt cũng phải lết cái thân theo vì lời khuyên của 3 ông bạn thân.

“Mời em Nguyễn Hoàng Quỳnh My, Trương Lê Ngọc Giang, Vương Ngọc Bảo Ngân, Triệu Lý Hương Trà, Nguyễn Hoàng Bảo Thiên, Trần Duy Phong, Hoàng Nhật Nam, Lê Gia Kiệt lớp 12A1 lên phòng hội đồng.” – tiếng loa trường vang lên. Nghe vậy cả bọn cùng tiến đến phòng hội đồng...

- Chào thầy. – Đồng thanh.
- Ủ. Mấy em ngồi đi. – Thầy hiệu trưởng.
- Dạ. Có việc gì không thầy??? – Thiên.
- Cũng không có gì nhiều!!! Thầy chỉ muốn nhắc 8 em là ngày mai các em sẽ bắt đầu chuyến du lịch ở Hàn – Thầy hiệu trưởng.
- Vâng. Cái này là phần thưởng của cuộc thi Hotgirl ạ??? – Nam.
- Ủ. Thôi, mấy em về lớp được rồi. – Thầy hiệu trưởng.
- Dạ chào thầy. – Cả bọn đồng thanh rồi vừa đi về lớp vừa nói chuyện vui vẻ.
- Ê. Hay giờ đi shopping đi. – Ngân ra ý kiến.
- Cô thì lúc nào chả shopping. Bộ ngoài shopping ra cô không biết làm gì nữa hả??? – Nam.
- Tôi làm gì kệ tôi. Liên quan gì đến anh. – Ngân.
- Ai nói không liên quan đến tôi???? – Nam.
- Liên quan chỗ nào? – Ngân.
- Cô đi shopping thì My, Giang và Trà sẽ đi cùng... mà Giang đi thì Thiên sẽ đi... mà Thiên đi thì sẽ lôi tôi và 2 thằng kia đi theo *Chi hấn và Kiệt* -

Nam lí luận.

- Anh.....

QE QE... - Ngân chưa kịp nói hết câu thì cả bọn đã nôn thốc nôn tháo khi nghe thấy mấy câu nói tình cảm của Giang và Thiên. (Trời!!!!)

*Quay lại lúc Ngân và Nam đang cãi nhau:

- Em yêu. Mai chúng ta đi chơi rồi. Em thấy thế nào??? – Thiên ngọt ngào.

- Vui. – Giang.

- Tại sao vui? – Thiên.

- Vì được đi với anh yêu. – Giang vừa nói hết câu thì hôn nhẹ lên má Thiên một cái làm Thiên hồn bay lên 9 tầng mây.*

- Hai người có cần thiết phải như vậy không? – 6 người cùng đồng thanh.

- Có. – Giang, Thiên đồng thanh.

- Trời!!! – 6 người.

- Thôi về. – Nó.

- Ờ. – Cả bọn về chuẩn bị đồ để mai đi du lịch.

Ring ring... ring ring... - tiếng tin nhắn điện thoại.

- Ê My à??? – Ly. (Chú thích: Ly, Huy, Hằng và Bin đã sang Hàn để chuẩn bị cho show diễn sắp tới.)

- Có gì không chị? – Nó.

- Ngày kia có show diễn thời trang tại Hàn. Em có qua đó xem không? – Ly.

- Ngày kia à? Ok. – Nó.

- Vậy bao giờ em đến nơi? – Ly.

- Sáng mai. Em sẽ có một bất ngờ cho fan của Apple. – Nó vừa nhắn tin cho Ly vừa mỉm cười.

- Được. Mai chị sẽ đón bọn em. – Ly dường như đã hiểu ra ý nghĩ trong đầu nó.

- Vậy nhé!!! Thôi em mệt rồi. Ngủ đây. Mai gặp lại. – Nó.

- Ủ. Mai gặp. – Ly.

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Tứ Đại Ác Ma* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 24: Chuyến Du Lịch!!! (1)

Sáng hôm sau....

- Dậy ngayyyyyyyyyyyyyyy!!!!!! – Một giọng nói vang lên làm chim chóc bay toán loạn. ^^

- AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA..... Động đất.... – Ba giọng nói tiếp theo vang lên kết hợp với tiếng “Bụp... bụp... bụp...” (Dạ... Mấy trị lần từ trên giường xuống đất đó ạ ^^)

- Động đất cái đầu bọn mày á!!!! Dậy ngay nếu không muốn ở nhà!!! – Nó quát.

- Au ui... Mày làm gì mà ghê vậy??? – Giang nhăn nhó.

- Ghê á????? Biết bây giờ mấy giờ rồi không??? – Nó.

- Ừm... 1h50' – Ngân nhìn đồng hồ đeo tay rồi điềm đạm trả lời nó.
- Ồ... Thế chuyển bay khỏi hành lúc mấy giờ????? – Nó khoanh tay trước ngực hỏi.
- Thì 2h sao mày hỏi lạ vậy??? – Trà. - Ồ... 2h mà bây giờ là 1h50' AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA..... – Chợt nhận ra chỉ còn 10' để chuẩn bị 3 cô nàng lao thẳng vào WC để làm VSCN.
- Haizzz... - Nó lắc đầu ngán ngẩm rồi về phòng thay quần áo.

Píp.... Píp.... – Tiếng cửa mở vang lên, 2 chiếc ferrari 1 đen, 1 xanh cùng với 2 chiếc mercedes 1 tím, 1 đỏ tiến vào. Nhận biết được tín hiệu quen thuộc, bọn nó chẳng cần nhìn cũng biết là ai đến vì cửa của biệt thự này phải có mật mã thì mới vào được mà mở được mật mã thì chắc hẳn là người quen rồi.

- Mấy anh đến sớm vậy??? – Nó từ trên bước xuống cũng với trang phục và hành lí của mình.
- Sớm gì nữa!? 5' chuyển bay bắt đầu rồi. – Kiệt nhìn đồng hồ.
- Giang đâu em??? – Thiên hỏi nó.
- Nó sắp xuống rồi. Anh không cần lên gọi đâu. – Hiểu được ý định của Thiên, nó ngăn chặn trước.
- Ừm – Thiên hơi ừ ừ ngồi xuống ghé sô pha.
- Hề ló!!! – Giang, Ngân và Trà đồng thanh.
- Ồm. Thôi lên đường nào. – Nam.
- Đi chung xe cho tiện nhé. – Hấn.
- Ok. – Trà.
- Để bọn tôi mang hành lý ra cho. – Nam nhanh nhẹn.
- Xời. Chả mấy khi thấy anh ga lăng như vậy. – Ngân bĩu môi.
- Thế mọi khi cô nghĩ tôi như thế nào? – Nam vênh mặt.
- Vô lăng. – Ngân phán một câu xanh rờn làm cả bọn cười điên đảo còn Nam thì xấu hổ.
- Thôi đi nhanh đi. Muộn rồi. – Thiên nhắc nhở.
- Chia xe như cũ nhé!!! – Giang.
- Ô tề. – Cả bọn đồng thanh rồi sân bay thẳng tiến.

3' sau tại sân bay Nội Bài. ... “Xin mời quý khách lên máy bay để chúng ta khởi hành ạ” (Cái này t/g chém bừa vì chả bao giờ để ý người ta nói gì ^^) 8 đứa bọn nó bước vào máy bay. Chỗ ngồi như sau: Thiên – Giang – Nó – Hấn – Nam – Ngân – Trà – Kiệt.

- À quên không nói. Hôm nay Ly sẽ ra đón bọn mình và tất cả sẽ ở biệt thự của Ly. – Nó thông báo.
  - Ừa... Ly có biệt thự bên Hàn hả????? – Thiên. – Sao anh không biết vậy?
  - Anh thì biết cái gì ngoài Giang. – Nó.
  - Hi hi. – Thiên gãi đầu.
- 6 tiếng sau...
- Ayyoo. Mối quá à. – Ngân kêu.
  - Ngồi trên máy bay 6 tiếng không mới mới lạ. – Nó.
  - Chị Ly đâu nhi??? – Giang nhìn ngó xung quanh
  - A kìa rồi... – Trà chỉ về người con gái trên người từ đầu đến đuôi ý luận đến chân toàn màu vàng (Ly thích màu vàng ạ!!!)
  - Hello chị yêu. – Cả bọn chạy ra.

- Ừm... Mấy đứa đi có mệt không? Mà thôi, giờ về biệt thự đã. – Ly mỉm cười.

- Vâng. - Đồng thanh.

Vậy là 9 người được đưa về biệt thự của Ly...

Lưu ý: Từ bây giờ Bin sẽ là Bảo nhé!!! Tại mấy kia gọi bằng tên thật mà 1 mình Bảo lại gọi bằng tên trong bang.

- Hê lô anh Huy, hê lô 2 đứa. – Đồng thanh.

- Chào mấy đứa. – Huy.

- Chào anh mấy anh chị. – Bảo, Hằng. (Bảo được Hằng tha tội rồi ạ :3)

- Mấy anh chị có việc gì mà sang tận bên này thế? Hay là nhớ bọn em!? – Bảo láu cá.

- Ai thèm nhớ cung!!! Chẳng qua đây là giải thưởng cuộc thi Hotgirl thôi. Với lại bọn chị cũng có việc cần sang đây. – Giang.

- Ừa... Việc chi vậy em yêu?????? – Thiên.

- Anh không cần biết!!!! – Giang. (Ly, Huy, Hằng và Bảo đều biết chuyện của Giang với Thiên nhé!!!)

- Hơ... Ừm... - Dù tò mò Thiên cũng không dám hỏi nữa vì sợ Giang giận.

- Thôi mấy đứa về phòng đi. Ở tầng 3 có 8 phòng đó. Anh đã cho người sửa sang lại cho đúng với sở thích của mấy đứa rồi. – Huy.

- Vâng. – 8 người đồng thanh rồi mỗi người một ngả về phòng của mình nhưng... có một vấn đề nghiêm trọng đó là...

- Đây là phòng tôi mà!!! – Ngân đứng trước cánh cửa màu tím đậm.

- Ai nói đây là phòng cô??? Phòng tôi mà!!! – Nam không chịu thua.

- Ai nói vậy??? Tôi thích màu tím đương nhiên nó là của tôi. – Ngân cũng chẳng kém.

- Cô tưởng chỉ mình cô thích màu tím thôi à??? Tôi cũng thích màu tím chứ bộ. – Nam.

- Ủầy!!! Hai người này có sở thích giống nhau ghê. – Nó vuốt cằm.

- Hầu như cái gì cũng giống nhau. – Thiên.

- Từ sở thích đến tính cách. – Giang tiếp lời.

- Có khi về sau lại là người yêu của nhau ý. – Hấn góp vui.

- Không. Phải là vợ chồng luôn ý. – Trà.

- NÀY!!!! MẤY NGƯỜI CÓ THÔI NGAY ĐI KHÔNG????????? – Nam và Ngân đồng thanh hét khiến những con người đang làm bình luận viên kia giật mình chạy nhanh vào phòng tránh bão.

- Ai cho cô/anh bắt chước tôi??? – Đồng thanh tập 2.

- Cô/anh thôi ngay đi. Đây là phòng của tôi. – Đồng thanh tập 3.

- ..... – Và lại một cuộc chiến không thấy hồi kết xảy ra cho đến khi.....

- Hai đứa đang làm cái gì thế????? – Ly hỏi.

- Chị!!!! – Đây là phòng của em đúng không????? – Ngân chạy lại lay lay tay Ly.

- Phòng của tôi chứ!!! – Nam.

- Của tôi. – Ngân.

- Của tôi. – Nam.

- Của tôi.

- Của tôi.
- .....
- Thôi ngay!!!! – Ly quát.
- Dạ!!!! – Ngân và Nam cúi đầu hối lỗi.
- Đây là phòng của Nam. Phòng em màu tím nhạt kia kia. – Ly nhẹ nhàng nói với Ngân rồi đi làm việc riêng của mình.
- Ô. – Ngân thần thờ.
- Hahaahhaahahaha... - Nam ôm bụng cười trong khi Ngân còn chưa hiểu chuyện gì xảy ra.
- Thôi đi. Hừ. – Ngân quay mặt sang hướng khác rồi kéo vali về phòng. Nam cũng vào phòng của mình luôn.

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Tứ Đại Ác Ma* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25: Chuyến Du Lịch!!! (2) – Bất Ngờ!!!

Trong khi Nam và Ngân cãi nhau thì một con người bên trong căn phòng đỏ sẫm kia đã nghĩ cho mình một kế hoạch vô cùng hoàn hảo. Nhưng liệu kế hoạch đó có thể chinh phục trái tim của nàng không???????? (Chắc mọi người cũng biết là ai rồi nhĩ ^^)

- Ê! Bọn mày qua phòng tao có chút việc. – Kiệt.
- Ok. – Nam, hấn, Thiên. Tại phòng của Kiệt...
- Có việc gì mà nhắn tin kêu bọn tao qua đây vậy????? – Thiên.
- Bọn mày đã hứa là giúp tao đúng không????? – Kiệt không bận tâm đến câu hỏi của Thiên mà lại hỏi ngược lại.
- Ừ. Sao??????? – Nam.
- Ừm. Vậy thì tối nay, bọn mình sẽ đi dạo ở bãi biển cùng 4 người kia và bọn mày sẽ phải ..... – Kiệt phổ biến. (T/g: Nói nhỏ quá à!!! Nói to lên t/g mới nghe được chứ!!!! Kiệt: Nhỏ kia!!! Trật tự đề ta nói với bọn này!!! Muốn ăn đòn không????? *giơ nắm đấm* T/g: Muốn đánh ta hả???? Giỏi thì đánh đi. Ta cho người đơn phương đến hết truyện bây giờ!!!! *vênh mặt* Kiệt: Thôi thôi em xin trụ. Trụ làm gì thì làm chứ đừng để em cô đơn nhé!!! *hối lỗi, năn nỉ* T/g: hi hi... *cười nham hiểm*)

6h30' ngày hôm đó.....

- Máy anh chị xuống măm măm ạ!!!!!!!!!! – Bảo hét lên.
- Ok. – Đồng thanh.
- Hôm nay măm gì thế????? – Giang hí hửng.
- Cái gì cũng có chị ạ!!!! – Hằng vừa bê tô canh nóng hổi vừa nói. (tại bình thường biệt thự chỉ có 4 người nên cũng chẳng thuê giúp việc hay quan gia, cứ 1 tuần lại có 4 - 5 người đến dọn dẹp là được. Và tất nhiên đồ ăn thì Ly hoặc Hằng nấu.)
- Oa. Ngon quá!!!! Hằng nấu hả em????? – Nam.
- Vâng. Mọi người cứ ăn tự nhiên nhé!!!!!! – Hằng.
- Gì chứ ăn là chị ô tê luôn. – Ngân.
- Mọi người ăn ngon miệng!!!!!! – Tất cả đồng thanh rồi ăn như chưa từng được ăn. (Ly, Hằng, nó, Giang, Ngân và Trà đều nấu ăn rất ngon. Đầu bếp có khi còn thua 6 người này ý!!!! *chả biết cái này đã nói với mọi người chưa ^^*)
- Wow. Ngon quá!!!! Lần đầu được thử tay nghề của em đây. – Thiên.
- Em nấu thì cũng bình thường thôi ạ. Chị Giang của anh nấu mới ngon. – Hằng đánh mắt qua Giang như ngầm nhắc Thiên rằng Giang đang ghen đấy.

- Thật hả????? Vậy hôm nào em yêu nấu cho anh ăn nhé!!!! – Thiên cố gắng làm nguôi cơn giận của Giang.
- Ok. – Giang cười đưa tay lên ra dấu hiệu ok. Ghen với ai chứ ghen với Hằng thì ghen làm gì, chỉ tỏ tổn công.
- Ê. Tí nữa đi dạo biển đi. Lâu lắm rồi chưa được thưởng thức vẻ đẹp của biển khi trời tối. – Hấn lên tiếng.
- Ý kiến hay đấy!!! Mấy cô có đi không????? – Nam
- Thôi một lát!!! Bọn tôi chẳng đi đâu. – Trà.
- Thôi đi đi. Tao cũng muốn đi mà. – Giang năn nỉ Trà. (Nó, Giang, Ngân, Hằng và Ly đều đã biết kế hoạch của Kiệt.)
- Thế bọn mày đi đi. Tao ở nhà. – Trà.
- Thôi đi đi. Ở nhà chán lắm!!!! – Ngân.
- Đã bảo là tao không đi mà. – Trà vẫn kiên quyết.
- Đi đi. Có khi ra biển mày lại thấy dễ chịu hơn là ở nhà đấy!!!! – Nó.
- .....Thôi được rồi. Ra thì ra. – Sau một hồi đắn đo suy nghĩ thì Trà cũng phải lết cái xác đi cùng mấy con người kia.

12 người bước từng bước chầm rãi trên con đường đầy cát vàng đỏ. Rồi .....

- A! Bên kia có shop quần áo đẹp quá!!! – Ngân vừa reo lên vừa chỉ về phía shop quần áo đó.
- Ê. Cô thích lắm hả!? Vậy tôi đi với cô. – Nam
- Gì kì vậy? Mọi khi tôi cứ nhắc đến chữ shop là anh lại hăm hăm cơ mà. Sao hôm nay lại tốt đột xuất thế? – Ngân vờ.
- Nói nhiều. Đi thôi. – Nam kéo Ngân đi luôn.

Cùng lúc đó....

- Au ui. Anh ơi em đau bụng. – Ly nói với Huy.
- Em sao vậy? A. Ở kia có hiệu thuốc, em với anh ra đó mua nhé!!!! – Huy nói rồi cũng kéo Ly đi luôn.
- Anh ơi em khát... - Giang.
- Ủ. Mình ra kia mua nước nhé!!!! – Thiên.
- ..... – Và rồi mọi người cứ kiểmk có rút dần cho đến khi chỉ còn Kiệt và Trà đi với nhau.
- Ồ. – Trà ngạc nhiên khi mọi người cứ đi dần.
- Trà này!!!! – Kiệt nói.
- Hớ???? Há???? – Trà giật mình.
- Có lên Kiệt ơi!!! Mày làm được mà!!! – Kiệt nghĩ. – Trà làm bạn gái tớ nhé!!!! – Vừa nói, Kiệt vừa lấy từ sau lưng ra một bông hoa hồng đỏ. (chả hiểu ông này mang hoa đi lúc nào ~.~)
- Ồ.... Xin lỗi Kiệt... Nhưng Trà không thể... - Trà vừa nói, vừa quay người bước đi.

Bông hoa từ trên tay Kiệt đã rơi xuống mặt cát từ lúc nào... tại Kiệt như ù đi... Trà vừa nói gì cơ??? Trà từ chối Kiệt???? Từ chối sự chân thành từ trái tim của Kiệt???? Tại sao vậy???? Tại sao????

- Không được!!! Mày không thể để cô ấy ra đi trước mặt mày như vậy được!!!! Phải đuổi theo để hỏi tại sao... tại sao cô ấy lại đối xử với mày như vậy!!!! – Nghĩ là làm... Kiệt chạy đến, ôm vào eo Trà. Một giọt nước mắt nhẹ rơi trên khuôn mặt đậm chất lãng tử kia. Người ta nói “Khi người con trai rơi nước mắt... là khi mà họ đã quá đau khổ!!!”. Nén cảm xúc trong mình lại... Kiệt cất tiếng hỏi. – Tại sao vậy Trà???? Tại sao Trà không chịu đón nhận tình cảm mà Kiệt dành cho Trà????

- Không phải là Trà không đón nhận... Mà vì Trà sợ... Trà sợ Kiệt không yêu Trà thật lòng... Trà sợ Kiệt chỉ coi Trà là thứ đồ chơi của Kiệt... Khi có hứng thú thì chơi còn khi chán thì lại bỏ... Trà sợ cảm giác đó lắm!!! Sợ lắm!!!! Kiệt có biết không??? – Trà gỡ tay của Kiệt ra khỏi vòng eo của mình, xoay người lại nói với Kiệt, giọng nói to dần như gào lên rồi lại nhỏ đi, những giọt nước mắt tuôn rơi trên đôi má trắng hồng kia. Nói xong Trà ngồi thụp xuống bãi cát khóc...

- Kiệt xin lỗi!!! Là Kiệt đã sai... Kiệt sai khi để Trà phải chịu cảm giác lo sợ như vậy... Tha lỗi cho Kiệt được không... Thật sự... Tình cảm Kiệt dành cho Trà không phải là thích thì tán mà chán thì bỏ mà là tình cảm từ sâu trong trái tim Kiệt... Tình cảm mà Kiệt đã ấp ủ từ khi gặp và nói chuyện với Trà... Vì vậy... hãy làm bạn gái của Kiệt được không????? Xin Trà đó!!!! – Kiệt quỳ xuống, đỡ Trà dậy và lau nước mắt cho Trà.

- Ủm... - Nghe xong, Trà vừa khóc vừa gật đầu... trong lòng thấy ấm áp lạ thường.

- Yeah!!!! Trà đồng ý rồi!!!! – Kiệt vui mừng hét lên còn Trà dù nước mắt vẫn rơi nhưng trên môi vẫn hiện hữu một nụ cười của hạnh phúc.... niềm hạnh phúc khi được ở bên người mình yêu thương...

Hai người cứ thế ngồi nói chuyện với nhau đến tận 1h30' mới về biệt thự mà không hề biết rằng trong căn biệt thự kia... 8 con người với 8 bộ mặt nham hiểm đang chờ ở nhà. Họ đâu biết rằng 8 người này đã chứng kiến toàn bộ cuộc tình lâm li bi đát của họ từ đầu đến cuối...

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Tứ Đại Ác Ma* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 26: Apple Trở Lại!!!

Chap 26: Apple trở lại!!!

“Cố quên đi, một hình bóng

Dẫu đôi tay vẫn không thể buông

Cố quên đi, một lời nói

Dù cho con tim thét gào.....”

- Con nghe nè papa. – Nó nghe điện thoại.

- Con khỏe chứ!? – Papa nó hỏi.

- Vâng. Con vẫn ổn. Có gì không papa??? – Nó.

- Cũng chẳng có gì nhiều chỉ là nhiệm vụ papa giao cho con tiến hành đến đâu rồi??? – Mama nó từ đâu nhảy vô nói chuyện ^^

- Xong 2 cặp rồi papa. – Nó trả lời, trên môi xuất hiện một nụ cười nhẹ.

- Wow!!! Con của papa siêu quá!!! Mà 2 cặp nào vậy con????? – Mama nó hỏi.

- Giang với anh hai và Trà với Kiệt. Papa báo cho papa của mấy người kia biết nhé!!! – Nó.

- Ủ. Có gì thì nhớ quay phim chụp ảnh lại cho papa xem nhé!!!! Còn Ngân với Nam thì sao???? – Papa nó.

- Hơi khó... vì hai người này cứ nhìn thấy bản mặt của nhau là đã cãi nhau rồi... nhưng con sẽ cố gắng... - Nó vừa nói vừa vuốt cằm...~

- Ủ. Cố lên con yêu. Con của ta là giỏi nhất... - Mama nó.

- Thôi giờ con bận rồi. Lúc khác nói chuyện nhá papa!!! – Nó nói.

- Ủ. – Papa nó trả lời rồi cũng cúp máy luôn.

Thì ra mọi việc đều có nguyên nhân của nó... Thiên, Giang, Trà và Kiệt đều không hề biết về việc mình đã có hôn ước. Họ đâu biết rằng... ngoài việc tiến đến với nhau nhờ trái tim thì họ còn tiến đến với nhau nhờ sự sắp đặt của người thân. Nhưng lại có một vấn đề không hề nhỏ ở đây... Liệu họ có mãi mãi là của nhau không... hay chỉ là hai đường thẳng giao nhau rồi lại xa cách mãi mãi...

(Nói là bóng tối nhưng là buổi sáng nhé!!!! Mọi người đừng hiểu nhầm!!!)Bóng tối bao trùm căn phòng bí mật, bao trùm cả người con gái xinh đẹp đang bàn chuyện với nhau. (Hóng tí nào!!!! ^^)

- Em định sẽ làm gì vậy My???? – Ly hỏi nó.

- Tạo một bất ngờ nhỏ cho fan của Apple. – Nó thần nhiên.

- Mày đừng bảo là mày định. .... – Giang nhìn nó bằng đôi mắt dè chừng. Dường như Giang đã đoán được phần nào ý định của nó.
  - Ủ. – Hiểu Giang cũng như những người còn lại đang nghĩ gì, nó trả lời luôn.
  - TẠI SAO???? – Cả bọn đồng thanh.
  - Chà tại sao cả. Thấy nhó sên khấu của showbiz thì quay lại thôi. Ý bọn mày như nào??? – Nó gác 2 chân lên bàn, đưa đôi mắt nhìn từng người một.
  - Thôi cũng được. Nhưng mà như thế thì ít thời gian đi chơi lắm!!! – Trà mặt buồn buồn.
  - Mày còn có người đi chơi chứ tao thì sao??? – Ngân nhìn Trà. – Với cả nếu quay lại thì thỉnh thoảng bọn mình mới diễn thôi chứ, chủ yếu là chị Ly và Hằng kia.
  - Ủ. Ngân nói đúng đó. – Giang.
  - Vậy là quyết định xong rồi nhé!!! Hằng liên hệ với đám phóng viên, báo chí đi. – Ly.
  - Vâng. – Hằng cầm chiếc điện thoại rồi cứ gọi điện nhắn tin mãi. – Xong rồi đấy ạ. Ngày mai show diễn sẽ bắt đầu lúc 7h30’ tối. – Sau một hồi thì Hằng ra báo kết quả.
  - Ok. Mấy đứa chuẩn bị cho kĩ vào nhé!!!! Đừng để có sai sót gì xảy ra. – Ly nhắc nhở.
  - Bọn em biết mình phải làm gì mà!!!! – Giang.
  - Thôi được rồi!!!! Ra ngoài đi. – Nó.
  - Hằng. – Trà nhìn Hằng.
  - Vâng. – Hiểu ý Trà, Hằng tiến về phía camera của căn biệt thự. (Camera chỉ có 6 người này biết chỗ giấu và Hằng là người quản lý mọi camera để tránh trường hợp không may xảy ra) Nhìn lên màn hình và lướt nhanh ngón tay trên đó, Hằng trả lời. – Không có ai ở ngoài, chúng ta ra được rồi.
- 6 người vừa bước ra thì cũng là lúc 6 người kia từ đâu xuất hiện. ...
- Mấy cô ở đâu ra vậy???? – Nam ngó nghiêng vì rõ ràng ban nãy anh vào đây tìm mà có thấy đâu sao giờ lại xuất hiện ở đây. (Thật ra căn phòng bí mật ở phía sâu bên trong bếp, chỉ cần xác định dấu vân tay của 1 trong 6 bọn nó ở nơi nấu nướng là có thể vào được)
  - Ở đâu ra hỏi làm chi???? – Ngân.
  - Hỏi để biết. – Nam.
  - Biết làm gì. Con trai mà lăm chuyện. – Ngân.
  - Cô nói thế khác nào bảo tôi là con gái!? – Nam.
  - Đây là anh tự nhận chứ tôi có nói gì đâu. – Ngân cười nham hiểm.
  - Ồ... Cô... - Nam đang định phản bác thì...
  - Thôi đi được rồi đấy. – Nó lườm 2 người.
  - Ồ... Ồ... - Ngân và Nam.
  - Mai có show diễn thời trang đấy!!! Mọi người đi xem không????? – Giang hỏi.
  - Có. Nghe nói Apple hay gì gì đó sẽ trở lại. Chẳng biết mặt ngang mũi dọc ra sao. – Kiệt trả lời.
  - Ồ thông tin lan nhanh nhì??? Công nhận cánh nhà báo làm việc cũng đáng nể thật. – Nó tặc lưỡi.
  - Ý cô là sao????? – Hân không hiểu nó nói gì.
  - Thì bọn tôi vừa mới thông báo mà bao nhiêu người đã biết rồi. – Nó giải thích.
  - Ồ ra vậy. – Hân gật gù. – Ồ... Bọn tôi??? – Bỗng hân phát hiện ra điều đặc biệt trong câu nói của nó.
  - Ủ. Bọn tôi. – Nó vẫn thản nhiên.
  - Đừng bảo 6 người chính là 6 thành viên của Apple????? – Kiệt nghi ngờ.

- Ủ. Đúng rồi. – Trà trả lời.
- HẢ?????? – Hân, Nam và Kiệt đồng thanh.
- Làm gì mà phản ứng dữ vậy???? – Thiên chán nản.
- Ồ. Mà biết chuyện này à??? – Nam ngơ ngơ.
- Tất nhiên là biết. Mà nên nhớ My là em gái tao còn Giang là người yêu tao. – Thiên.
- À Ồ nhi. – Nam vuốt vuốt cằm.
- Vậy nghĩa là hôm nay 6 người sẽ biểu diễn à???? – Kiệt.
- Ủm. – Ly.
- Vậy nhất định phải đến xem rồi. – Nam
- Mà làm gì nhắng nhít vậy???????? – Kiệt.
- Thì đến đó sẽ có nhiều em chân dài để tán. – Nam.
- Ồ nhi. Thế mà tao không nghĩ ra. – Kiệt và Nam cười ranh mãnh.
- E...hèm... - Trà tiến sát vào Kiệt.
- Hơ hơ... Chín nổi... - Kiệt cúi đầu hối lỗi.
- Thôi không sao... - Trà.
- Hi hi... - Kiệt nhăn nhó.
- Nhưng nếu còn lần nữa thì không còn răng để cười đâu. – Trà làm Kiệt rơi từ 9 tầng mây xuống 18 tầng địa ngục ^^
- Biết rồi mà. – Kiệt.
- Thôi được rồi!!! Hôm nay mấy đứa cứ ăn chơi xả láng đi để mai còn biểu diễn cho tốt. Chị cũng phải dành thời gian đi chơi với anh Huy nữa. – Ly.
- Vâng. – Đồng thanh.
- Vậy là ngày hôm đó mỗi cặp 1 nơi chỉ có 4 con người à không 3 con người đơn độc thì ở nhà ngủ. (Nam đi tán gái rồi ạ -_-) Chiều hôm sau. ...
- Haizzz đã 6h rồi cơ à??? Vậy là còn 1h30' nữa thôi sao!!!! – Ngân chán nản.
- Sao trông chị mệt mỏi thế?????? – Hằng.
- Chán nản chứ không phải mệt mỏi cung ạ... Ước gì chị cũng giống 2 con diễn kia... tìm được nửa còn lại của mình... - Ngân.
- Thì chị có anh Nam rồi còn gì. – Hằng cười.
- Tên đó ăn hại bỏ xừ. Chẳng được tích sự gì cả. – Ngân.
- Cô nói ai ăn hại hả???????? – Nam từ đâu xuất hiện.
- Người chỉ biết tán gái như anh không phải ăn hại thì là gì???? – Ngân.
- Cô... – Nam.
- Hai đứa 1 ngày không cãi nhau không chịu được à??? – Huy chen ngang.
- Đúng đấy. Anh chị làm ơn trật tự chút coi. – Bảo đồng tình.
- Ngân lên phòng chuẩn bị đi. Có mặt nạ rồi đấy. Lên kiểm tra lại đi. – Giang.
- Tao biết rồi. – Ngân nói rồi lết xác lên phòng.
- Ủa... Mấy cô đeo mặt nạ chi vậy?????? – Nam.

- Để che bộ mặt thật. Có thể mà cũng phải hỏi. – Trà.
- Sao phải che????? Tôi thấy đầy người mẩu để mặt lộ ra đấy thôi. – Nam
- Phong cách của Apple là thế. Anh đừng có hỏi nhiều. – Nó lạnh lùng trả lời. (chị ý ghét người hỏi nhiều lắm ạ!!!!)
- Ồ... Ồ... - Nam lạnh sống lưng.
- Thôi mọi người chuẩn bị đồ đạc đi. – Ly.
- Vâng. – Đồng thanh.

Rồi mỗi người một phòng. Bọn nó chuẩn bị cho mình một cái mặt nạ mang tính cách riêng nó – đen tuyền, Giang – xanh ngọc, Ngân – tím hồng, Trà – đỏ tươi, Ly – vàng chói và Hằng – xanh lá (Lưu ý: Mặt nạ này chỉ che nửa khuôn mặt phía trên thôi nhé!!!!). 6 người con gái xinh đẹp vô cùng bước xuống khiến 6 chàng trai không khỏi ngỡ ngàng trước nhan sắc của họ dù họ đã đeo mặt nạ rồi.

- Thôi chúng ta đi nhé!!!! Khoảng 30’ nữa bắt đầu rồi. – H uy.
- Vâng. – Đồng thanh.

12 người, 6 chiếc xe phóng nhanh trên đường khiến người ta chỉ nhìn thấy những cái bóng lướt qua cùng với cảm giác lạnh sống lưng. Sau 20’ cả bọn cũng đến được nơi biểu diễn...

*Giới thiệu đôi chút về phong cách biểu diễn của bọn nó nhé!!!! Nói là biểu diễn thời trang nhưng ngoài việc mang trên người những bộ váy đẹp ra thì bọn nó sẽ tặng cho fan của Apple một bài hát nào đó!!!! Và.... hết rồi ^^

- Bên trong, những fan hâm mộ đến xem bọn nó biểu diễn hôm nay bàn tán sôi nổi... (bây giờ tất cả đều là tiếng Hàn nhá!!!)
- Thật không ngờ Apple lại quay trở lại đây!!! – Fan.
- Ủ đúng đấy!!! Cứ tưởng tan rã rồi cơ!!! – Fan.
- Nhưng mà lần trước trong Apple có một thành viên vô cùng lạnh lùng, không biết bây giờ đã thay đổi tính cách chưa nhỉ???? – Fan.
- Ủ đúng đấy!!! – Fan.
- ..... - Và rất nhiều lời bàn tán nữa...

Bỗng... Rầm... Cánh cửa bật mở... Apple tiến vào một cách kiêu sa...

“APPLE... APPLE... APPLE...” – Mọi người hô vang cả khán phòng khi nhìn thấy bọn nó. Nó ra dấu im lặng rồi bước đến phía sân khấu cầm lấy chiếc micro(chả biết viết có đúng không -_-) từ MC.

- Mọi người có vẻ rất mong chờ ngày hôm nay. – Nó nhẹ giọng. – Ban này tôi có nghe một số người nói trong Apple có một thành viên vô cùng lạnh lùng... và chắc mọi người cũng biết đó là tôi... Ban fan đó có hỏi rằng không biết tôi đã thay đổi tính cách chưa... Tôi xin trả lời rằng... lạnh lùng mãi là tính cách của tôi... Và trong Apple mỗi người có một đặc điểm riêng... lạnh lùng – nhí nhảnh – kiêu sa – nóng bỏng – can đảm – tự tin. – Nó nhấn mạnh từng từ.

- Vâng cảm ơn. Và bây giờ để không khí nóng bỏng hơn, chúng tôi sẽ tặng cho mọi người hai bài hát là Sugar free và I don’t want you... - Giang phá tan bầu không khí căng thẳng.

- BSBGJYSDCHRTSHSFH – mọi người hò hét ầm ĩ...

Bọn nó cất giọng hát và hòa mình vào nhịp điệu của âm nhạc... mọi người cổ vũ nhiệt tình... Buổi diễn kết thúc bọn nó chào fan rồi ra về...

- Haizzz mệt quá!!! – Ngân.
- Công nhận mệt thật. – Trà.
- Để Kiệt thấm mồ hôi cho Trà nhé!!! – Kiệt lảng xảng chạy lại thấm mồ hôi cho Trà.
- Ừm – Trà mỉm cười.
- Thôi về nghỉ ngơi đi... Mai mấy đứa phải về Việt Nam rồi đúng không??? – Ly hỏi.
- Vâng. – Thiên.

- Uầy chán thế!!!! – Bảo.
- Hay 2 nhóc với 2 anh chị về cùng bọn em cho vui. – Nam.
- Nghe cũng được đấy!!! – Huy.
- Thôi về nghỉ đã... Mệt rồi... Còn việc gì để mai tính tiếp... - Nó.
- Ủ. – Đồng thanh.

Vậy là 6 chiếc xe lại một lần nữa phóng như bay trên đường trở về nhà...

~End chap 26~

Lần này t/g lại ra chap muộn rồi :(nhưng bù vào đó chap khá là dài nên mọi người đừng bỏ rơi truyện của t/g nhé!!!! Cảm ơn mọi người nhiều lắm!!!

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Tử Đại Ác Ma* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 26: Apple Trở Lại!!!

Chap 26: Apple trở lại!!!

“Cố quên đi, một hình bóng

Dẫu đôi tay vẫn không thể buông

Cố quên đi, một lời nói

Dù cho con tim thét gào.....”

- Con nghe nè papa. – Nó nghe điện thoại.
- Con khỏe chứ!? – Papa nó hỏi.
- Vâng. Con vẫn ổn. Có gì không papa??? – Nó.
- Cũng chẳng có gì nhiều chỉ là nhiệm vụ papa giao cho con tiến hành đến đâu rồi??? – Mama nó từ đâu nhảy vô nói chuyện ^^
- Xong 2 cặp rồi papa. – Nó trả lời, trên môi xuất hiện một nụ cười nhẹ.
- Wow!!! Con của papa siêu quá!!! Mà 2 cặp nào vậy con????? – Mama nó hỏi.
- Giang với anh hai và Trà với Kiệt. Papa báo cho papa của mấy người kia biết nhé!!! – Nó.
- Ủ. Có gì thì nhớ quay phim chụp ảnh lại cho papa xem nhé!!!! Còn Ngân với Nam thì sao???? – Papa nó.
- Hơi khó... vì hai người này cứ nhìn thấy bản mặt của nhau là đã cãi nhau rồi... nhưng con sẽ cố gắng... - Nó vừa nói vừa vuốt cằm...~
- Ủ. Cố lên con yêu. Con của ta là giỏi nhất... - Mama nó.
- Thôi giờ con bận rồi. Lúc khác nói chuyện nhá papa!!! – Nó nói.
- Ủ. – Papa nó trả lời rồi cũng cúp máy luôn.

Thì ra mọi việc đều có nguyên nhân của nó... Thiên, Giang, Trà và Kiệt đều không hề biết về việc mình đã có hôn ước. Họ đâu biết rằng... ngoài việc tiến đến với nhau nhờ trái tim thì họ còn tiến đến với nhau nhờ sự sắp đặt của người thân. Nhưng lại có một vấn đề không hề nhỏ ở đây... Liệu họ có mãi mãi là của nhau không... hay chỉ là hai đường thẳng giao nhau rồi lại xa cách mãi mãi...

(Nói là bóng tối nhưng là buổi sáng nhé!!!! Mọi người đừng hiểu nhầm!!)Bóng tối bao trùm căn phòng bí mật, bao trùm cả người con gái xinh đẹp đang bàn chuyện với nhau. (Hóng tí nào!!! ^^)

- Em định sẽ làm gì vậy My???? – Ly hỏi nó.

- Tạo một bất ngờ nhỏ cho fan của Apple. – Nó thần nhiên.

- Mà đừng bảo là mày định. .... – Giang nhìn nó bằng đôi mắt dè chừng. Dường như Giang đã đoán được phần nào ý định của nó.

- Ủ. – Hiểu Giang cũng như những người còn lại đang nghĩ gì, nó trả lời luôn.

- TẠI SAO???? – Cả bọn đồng thanh.

- Chà tại sao cả. Thấy nhớ sân khấu của showbiz thì quay lại thôi. Ý bọn mày như nào??? – Nó gác 2 chân lên bàn, đưa đôi mắt nhìn từng người một.

- Thôi cũng được. Nhưng mà như thế thì ít thời gian đi chơi lắm!!! – Trà mặt buồn buồn.

- Mày còn có người đi chơi chứ tao thì sao??? – Ngân nhìn Trà. – Với cả nếu quay lại thì thỉnh thoảng bọn mình mới diễn thôi chứ, chủ yếu là chị Ly và Hằng kia.

- Ủ. Ngân nói đúng đó. – Giang.

- Vậy là quyết định xong rồi nhé!!! Hằng liên hệ với đám phóng viên, báo chí đi. – Ly.

- Vâng. – Hằng cầm chiếc điện thoại rồi cứ gọi điện nhắn tin mãi. – Xong rồi đấy ạ. Ngày mai show diễn sẽ bắt đầu lúc 7h30' tối. – Sau một hồi thì Hằng ra báo kết quả.

- Ok. Mấy đứa chuẩn bị cho kĩ vào nhé!!!! Đừng để có sai sót gì xảy ra. – Ly nhắc nhở.

- Bọn em biết mình phải làm gì mà!!!! – Giang.

- Thôi được rồi!!!! Ra ngoài đi. – Nó.

- Hằng. – Trà nhìn Hằng.

- Vâng. – Hiểu ý Trà, Hằng tiến về phía camera của căn biệt thự. (Camera chỉ có 6 người này biết chỗ giấu và Hằng là người quản lý mọi camera để tránh trường hợp không may xảy ra) Nhìn lên màn hình và lướt nhanh ngón tay trên đó, Hằng trả lời. – Không có ai ở ngoài, chúng ta ra được rồi.

6 người vừa bước ra thì cũng là lúc 6 người kia từ đâu xuất hiện. ...

- Mấy cô ở đâu ra vậy???? – Nam ngó nghiêng vì rõ ràng ban nãy anh vào đây tìm mà có thấy đâu sao giờ lại xuất hiện ở đây. (Thật ra căn phòng bí mật ở phía sâu bên trong bếp, chỉ cần xác định dấu vân tay của 1 trong 6 bọn nó ở nơi nấu nướng là có thể vào được)

- Ở đâu ra hỏi làm chi???? – Ngân.

- Hỏi để biết. – Nam.

- Biết làm gì. Con trai mà lăm chuyện. – Ngân.

- Cô nói thể khác nào bảo tôi là con gái!? – Nam.

- Đây là anh tự nhận chứ tôi có nói gì đâu. – Ngân cười nham hiểm.

- Ồ... Cô... - Nam đang định phản bác thì...

- Thôi đi được rồi đấy. – Nó lườm 2 người.

- Ồ... Ồ... - Ngân và Nam.

- Mai có show diễn thời trang đấy!!! Mọi người đi xem không????? – Giang hỏi.

- Có. Nghe nói Apple hay gì gì đó sẽ trở lại. Chẳng biết mặt ngang mũi dọc ra sao. – Kiệt trả lời.

- Ồ thông tin lan nhanh nhỉ??? Công nhận cánh nhà báo làm việc cũng đáng nể thật. – Nó tặc lưỡi.

- Ý cô là sao????? – Hân không hiểu nó nói gì.

- Thì bọn tôi vừa mới thông báo mà bao nhiêu người đã biết rồi. – Nó giải thích.

- Ô ra vậy. – Hấn gật gù. – O... Bọn tôi??? – Bỗng hấn phát hiện ra điều đặc biệt trong câu nói của nó.
  - Ủ. Bọn tôi. – Nó vẫn thản nhiên.
  - Đùng bảo 6 người chính là 6 thành viên của Apple????? – Kiệt nghi ngờ.
  - Ủ. Đúng rồi. – Trà trả lời.
  - HẢ????? – Hấn, Nam và Kiệt đồng thanh.
  - Làm gì mà phản ứng dữ vậy???? – Thiên chán nản.
  - O. Mà biết chuyện này à??? – Nam ngờ ngợ.
  - Tất nhiên là biết. Mà nên nhớ My là em gái tao còn Giang là người yêu tao. – Thiên.
  - À Ồ nhĩ. – Nam vuốt vuốt cằm
  - Vậy nghĩa là hôm nay 6 người sẽ biểu diễn à??? – Kiệt.
  - Ừm – Ly.
  - Vậy nhất định phải đến xem rồi. – Nam
  - Mà làm gì nhắng nhít vậy???????? – Kiệt.
  - Thì đến đó sẽ có nhiều em chân dài để tán. – Nam
  - Ồ nhĩ. Thế mà tao không nghĩ ra. – Kiệt và Nam cười ranh mãnh.
  - E...hèm... - Trà tiến sát vào Kiệt.
  - Hơ hơ... Chín nổi... - Kiệt cúi đầu hối lỗi.
  - Thôi không sao... - Trà.
  - Hi hi... - Kiệt nhăn nhó.
  - Nhưng nếu còn lần nữa thì không còn răng để cười đâu. – Trà làm Kiệt rơi từ 9 tầng mây xuống 18 tầng địa ngục ^^
  - Biết rồi mà. – Kiệt.
  - Thôi được rồi!!! Hôm nay nãy đưa cứ ăn chơi xả láng đi để mai còn biểu diễn cho tốt. Chị cũng phải dành thời gian đi chơi với anh Huy nữa. – Ly.
  - Vâng. – Đồng thanh.
- Vậy là ngày hôm đó mỗi cặp 1 nơi chỉ có 4 con người à không 3 con người đơn độc thì ở nhà ngủ. (Nam đi tán gái rồi ạ -_-) Chiều hôm sau...
- Haizzz đã 6h rồi cơ à??? Vậy là còn 1h30' nữa thôi sao!!!! – Ngân chán nản.
  - Sao trông chị mệt mỏi thế??????? – Hằng.
  - Chán nản chứ không phải mệt mỏi cung ạ... Ước gì chị cũng giống 2 con điên kia... tìm được nửa còn lại của mình... - Ngân.
  - Thì chị có anh Nam rồi còn gì. – Hằng cười.
  - Tên đó ăn hại bỏ xừ. Chẳng được tích sự gì cả. – Ngân.
  - Cô nói ai ăn hại hả??????? – Nam từ đâu xuất hiện.
  - Người chỉ biết tán gái như anh không phải ăn hại thì là gì???? – Ngân.
  - Cô... – Nam
  - Hai đứa 1 ngày không cãi nhau không chịu được à??? – Huy chen ngang.
  - Đúng đấy. Anh chị làm ơn trật tự chút coi. – Bảo đồng tình.

- Ngán lên phòng chuẩn bị đi. Có mặt nạ rồi đấy. Lên kiểm tra lại đi. – Giang.
- Tao biết rồi. – Ngán nói rồi lết xác lên phòng.
- Ủa... Mấy cô đeo mặt nạ chi vậy?????? – Nam
- Để che bộ mặt thật. Có thể mà cũng phải hỏi. – Trà.
- Sao phải che????? Tội thấy đầy người mẫu để mặt lộ ra đấy thôi. – Nam
- Phong cách của Apple là thế. Anh đừng có hỏi nhiều. – Nó lạnh lùng trả lời. (chị ý ghét người hỏi nhiều lắm ạ!!!!)
- Ồ... Ồ... - Nam lạnh sống lưng.
- Thôi mọi người chuẩn bị đồ đạc đi. – Ly.
- Vâng. – Đồng thanh.

Rồi mỗi người một phòng. Bọn nó chuẩn bị cho mình một cái mặt nạ mang tính cách riêng nó – đen tuyền, Giang – xanh ngọc, Ngán – tím hồng, Trà – đỏ tươi, Ly – vàng chói và Hằng – xanh lá (Lưu ý: Mặt nạ này chỉ che nửa khuôn mặt phía trên thôi nhé!!!!). 6 người con gái xinh đẹp vô cùng bước xuống khiến 6 chàng trai không khỏi ngỡ ngàng trước nhan sắc của họ dù họ đã đeo mặt nạ rồi.

- Thôi chúng ta đi nhé!!!! Khoảng 30’ nữa bắt đầu rồi. – H uy.
- Vâng. – Đồng thanh.

12 người, 6 chiếc xe phóng nhanh trên đường khiến người ta chỉ nhìn thấy những cái bóng lướt qua cùng với cảm giác lạnh sống lưng. Sau 20’ cả bọn cũng đến được nơi biểu diễn...

*Giới thiệu đôi chút về phong cách biểu diễn của bọn nó nhé!!!! Nói là biểu diễn thời trang nhưng ngoài việc mang trên người những bộ váy đẹp ra thì bọn nó sẽ tặng cho fan của Apple một bài hát nào đó!!!! Và.... hết rồi ^^

Bên trong, những fan hâm mộ đến xem bọn nó biểu diễn hôm nay bàn tán sôi nổi... (bây giờ tất cả đều là tiếng Hàn nhá!!!)

- Thật không ngờ Apple lại quay trở lại đây!!! – Fan.
- Ủ đúng đấy!!! Cứ tưởng tan rã rồi cơ!!! – Fan.
- Nhưng mà lần trước trong Apple có một thành viên vô cùng lạnh lùng, không biết bây giờ đã thay đổi tính cách chưa nhỉ???? – Fan.
- Ủ đúng đấy!!! – Fan.
- ..... - Và rất nhiều lời bàn tán nữa...

Bỗng... Rầm... Cánh cửa bật mở... Apple tiến vào một cách kiêu sa...

“APPLE... APPLE... APPLE...” – Mọi người hô vang cả khán phòng khi nhìn thấy bọn nó. Nó ra dấu im lặng rồi bước đến phía sân khấu cầm lấy chiếc micro(chả biết viết có đúng không -_-) từ MC.

- Mọi người có vẻ rất mong chờ ngày hôm nay. – Nó nhẹ giọng. – Ban này tôi có nghe một số người nói trong Apple có một thành viên vô cùng lạnh lùng... và chắc mọi người cũng biết đó là tôi... Bạn fan đó có hỏi rằng không biết tôi đã thay đổi tính cách chưa... Tôi xin trả lời rằng... lạnh lùng mãi mãi là tính cách của tôi... Và trong Apple mỗi người có một đặc điểm riêng... lạnh lùng – nhí nhảnh – kiêu sa – nóng bỏng – can đảm – tự tin. – Nó nhấn mạnh từng từ.

- Vâng cảm ơn. Và bây giờ để không khí nóng bỏng hơn, chúng tôi sẽ tặng cho mọi người hai bài hát là Sugar free và I don’t want you... - Giang phá tan bầu không khí căng thẳng.

- BSBGJYSDCHRTSHSFH – mọi người hò hét âm ỉ...

Bọn nó cất giọng hát và hòa mình vào nhịp điệu của âm nhạc... mọi người cổ vũ nhiệt tình... Buổi diễn kết thúc bọn nó chào fan rồi ra về...

- Haizzz mệt quá!!! – Ngán.
- Công nhận mệt thật. – Trà.
- Để Kiệt thấm mồ hôi cho Trà nhé!!! – Kiệt lảng xãng chạy lại thấm mồ hôi cho Trà.

- Ủm – Trà mỉm cười.
- Thôi về nghỉ ngơi đi... Mai mấy đứa phải về Việt Nam rồi đúng không??? – Ly hỏi.
- Vâng. – Thiên.
- Ủay chán thế!!!! – Bảo.
- Hay 2 nhóc với 2 anh chị về cùng bọn em cho vui. – Nam.
- Nghe cũng được đấy!!! – Huy.
- Thôi về nghỉ đã... Mệt rồi... Còn việc gì để mai tính tiếp... - Nó.
- Ủ. – Đồng thanh.

Vậy là 6 chiếc xe lại một lần nữa phóng như bay trên đường trở về nhà...

~End chap 26~

Lần này t/g lại ra chap muộn rồi :(nhưng bù vào đó chap khá là dài nên mọi người đừng bỏ rơi truyện của t/g nhé!!!! Cảm ơn mọi người nhiều lắm!!

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Tứ Đại Ác Ma* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 27: Sự Xuất Hiện Của Tứ Đại Ác Ma!!!

6h30' sáng nó đã bị tỉnh giấc sau cuộc điện thoại cách đây 5'. Trông nó có vẻ mệt mỏi lắm... không biết đã có chuyện gì xảy ra nữa...

- My oi, em dậy chưa????? – Ly vừa gõ cửa vừa nói.
- Dạ rồi. Có gì không chị? - Nó nói vọng ra.
- Chị vào được chứ? – Ly hỏi.
- Chị cứ vào đi. Cửa không khóa. – Nó.
- Em sao thế? Ốm à? Trông em mệt mỏi vậy? – Ly lo lắng.
- Em không sao. Chỉ là mãi lo nghĩ việc đó thôi. – Nó trấn an Ly.
- Em biết truyện rồi à? – Ly.
- Vâng. Em mới biết cách đây 5'.
- Chị cũng vậy. Giờ em tính sao? – Ly hỏi.
- Lúc nào về Việt Nam thì em sẽ nói. Hiện giờ em chưa thể chắc chắn được. Thôi chị gọi tụi kia dậy đi. Em hơi mệt. Một lúc nữa em xuống sau. – Nó.
- Ủ. – Ly nói rồi bước ra khỏi phòng đi gọi những con heo ngủ như chết kia dậy để chuẩn bị trở về Việt Nam.

8h sáng cả bọn đã có mặt tại sân bay để trở về đất nước Việt Nam thân yêu.

“Xin mời quý khách ổn định vị trí để máy bay cất cánh. Xin cảm ơn đã lắng nghe.” (tiếng Hàn)

Sau 6 tiếng ngồi ê ẩm trên máy bay thì cuối cùng bọn nó cũng được trở về với đất mẹ thân yêu. Về đến biệt thự 4 đứa bọn nó cùng Ly và Hằng tập trung tại căn phòng bí mật.

- Có chuyện gì mà vừa về này đã lôi bọn tao vào đây vậy??? – Ngân hỏi.
- Nói nhanh để tao còn đi chơi với Thiên!!! – Giang vừa dứt câu thì bị nó lườm một cái cháy mặt nên im luôn. – Hơ hơ... tao xin lỗi!!! Mày nói đi!!!

- Có một bang mới nổi đang tìm mọi cách để lật đổ bang của ta vì nghĩ bang ta sắp tan rã!!! – Ly nghiêm nghị.
- Tên bang đó là gì? – Ngân.
- Power – Nó lạnh giọng.
- Power??? – Trà hỏi lại.
- Ủ - Ly như khẳng định lại – Tôi qua bang này đã gây ầu ẩu ở Killer làm người của ta thiệt hại nặng.
- Người của ta mạnh vậy mà còn bị thiệt hại nặng thì chắc chắn Power đã phải tìm hiểu điểm yếu của ta!!! – Hằng.
- Đúng!!! Để tao tìm hiểu xem sao!!! – Trà vừa nói vừa mở chiếc laptop của mình ra làm việc. (Chú thích: Trà_một hacker nổi tiếng với biệt danh Tinzy. Ngoài Trà ra, bọn nó ai cũng là một hacker nhưng người chủ yếu nhận nhiệm vụ này là Trà, Ngân và Hằng. 3 người từng kết hợp với nhau để hack hơn 600 máy tính cùng lúc phục vụ cho bang Tứ Đại Ác Ma)
- 5 phút...
- 10 phút...
- 15 phút...
- Hệ thống an ninh chặt quá!!! – Trà vừa nói vừa lắc đầu nhưng những đầu ngón tay vẫn lướt nhanh trên bàn phím máy tính.
- Phá được không??? – Giang.
- ... - Im lặng. – Hơi khó – Trà đáp.
- Để tao giúp!!! – Ngân nói rồi cũng mở laptop ra. – Cả Hằng cũng giúp đi!!! – Nghe Ngân nói Hằng cũng làm theo.
- 5 phút tiếp theo trôi qua...
- 10 phút...
- 15 phút...
- 20 phút...
- “cách... cách... cách...” – tiếng bàn phím vẫn vang lên trong căn phòng...
- 25 phút...
- “CÁCH”
- Xong!!! – 3 người đồng thanh.
- Tốt – nó – Báo cáo kết quả!!!
- Power đứng đầu là một nhỏ 18t và một nhỏ 16t!!! Bang này mới được lập ra với ý định trả thù Tứ Đại Ác Ma, tức là chúng ta đó!!! – Trà.
- Chúng ta có thù hằn gì với bọn chúng à??? – Giang suy ngẫm.
- Lực lượng của bọn chúng khá chắc chắn!!! Cách tuyển người cũng giống của ta: từ 16 – 35 tuổi!!! – Ngân đọc tiếp.
- Có vẻ giống bản sao của Tứ Đại Ác Ma nhỉ? – Ly thích thú.
- ..... – Nó im lặng. Nó có một linh cảm không lành về chuyện này. – Thôi được rồi!!! Vậy là đủ!!! Ngay đêm hôm nay chúng ta sẽ tổ chức sự kiện trở lại của Tứ Đại Ác Ma!!! Giang gửi thông báo cho tất cả các bang trong thế giới ngầm đi. – Nó lạnh lùng.
- Ủ. – Giang trả lời. Chỉ sau 5 phút cô đã hoàn thành nhiệm vụ vừa được giao – Xong.
- Tốt!!! Giờ thì về phòng và chuẩn bị mặt nạ, trang phục của mình đi. - Ly.
- Vâng. – Đồng thanh rồi cả bọn cùng bước ra ngoài.
- Ê mày! Tao nghe nói đêm nay Tứ Đại Ác Ma quay lại đây!!! – Nam sau khi nghe điện thoại thì thông báo với bọn hắn.

- Tứ Đại Ác Ma là bang đang nổi mà!!! Bọn em đi cùng được không? – Giang vờ hỏi Thiên.
- Không được! Ở đó nguy hiểm lắm!!! – Thiên véo nhẹ má Giang.
- Ủa chán nhì. – Giang.
- Thế tóm lại là đêm nay mình phải tới tầng hầm của bar Killer à? – Hấn hỏi.
- Ờ. Mà giờ vậy? – Kiệt hỏi Nam.
- 00h30' đêm nay. – Nam trả lời.
- Sớm vậy? – Trà hỏi Kiệt nhưng cũng đồng thời hỏi nó và Giang luôn.
- Chắc là muốn tập trung sớm để về sớm. – Nó.
- Ủa! Sao mấy cô lại quan tâm chuyện này. – Hấn.
- Hỏi để biết thôi chứ rảnh đâu mà quan tâm chuyện đồng bào. – Ngân.
- Ủ... Thôi đi nghỉ đi để tối nay còn xuất phát. – Thiên.
- Ờ - Bọn hấn đồng thanh rồi ra gara lấy xe trở về biệt thự. Bọn nó cũng về phòng để chuẩn bị luôn.

21h tối bọn nó mới bắt đầu ngồi vào bàn ăn...

- Mệt quá!!! – Ngân than vãn.
- Công nhận mệt thật. Tao ngủ còn chả biết trời trăng như nào!!! – Trà.
- Thôi ăn đi... rồi còn chuẩn bị mọi thứ nữa... - Nó.
- Ủ...

Bọn nó dùng bữa tối xong thì mỗi đứa về một phòng chuẩn bị trang phục, tóc tai, mặt nạ của riêng mình...

- Bảo... chuẩn bị đầy đủ mọi thứ chưa? – Nó gọi điện cho Bảo.
- Dạ rồi!!! Chị cứ yên tâm – Bảo.
- Được!!! Có sơ xuất gì phải báo chị ngay đấy!!! – Nó căn dặn.
- Chị yên tâm!!! Em và Hằng đã kiểm tra mọi thứ hết rồi!!! An ninh cũng được thắt chặt – Bảo.
- Ok. Chị tắt máy đây. – Nói rồi nó tắt máy chưa kịp để Bảo ú ớ gì.

00h...

Bọn nó bước từ trong phòng ra... Cả 4 người đều mặc những bộ đồ da cực chất... Chỉ có điều khác màu và... bọn nó mỗi người để lộ một hình xăm hoa hồng... Nó có một bông hoa hồng đen ngay trước ngực, trông cực kì huyền bí. Giang thì có hình xăm hoa hồng xanh ở dưới tai. Ngân thì hoa hồng tím ở vai phải còn Trà thì hoa hồng đỏ ở vai trái. Mỗi người mang trên khuôn mặt một chiếc mặt nạ tượng trưng cho con người của mình... Chiếc mặt nạ mang dáng vẻ của những con bướm đêm trông thật kì lạ...

- Đi luôn giờ này à? – Ngân hỏi.
- Ủ... Nhớ là phải xưng bằng tên trong bang đấy – Giang.
- Ủ. – Nói rồi 4 đứa bọn nó ra gara lấy xe rồi phóng nhanh đến bar Killer. Bề ngoài nhìn bar Killer chẳng có gì là to lớn nhưng bên trong thì khác. Càng đi sâu xuống tầng hầm càng dễ thấy một hội trường to lớn để tập trung các bang lại với nhau.

Bây giờ đã là 00h15'... bọn nó đã có mặt trong hội trường nhưng vẫn chưa thấy lộ diện người của bang Power...

- Lâu nhì? Hay định không lộ diện luôn. – Trà cười mỉa.
- Cứ bình tĩnh... Cuộc chơi còn dài ở phía sau. – Nó cũng cười.

- A... Xuất hiện rồi kìa mấy chị... - Hằng lên tiếng khi phát hiện ra bang chủ bang Power

- Rất đúng giờ... Không chậm trễ 1s... - Giang ngạc nhiên.

- Ủ... - Ly cũng ngạc nhiên không kém

Bọn nó đứng dậy... tiến ra phía trung tâm... Ở đây đã có mặt đầy đủ các bang kể cả bang của bọn hấn_Devil.

- Xin chào tất cả các bang chủ đã có mặt ở buổi ra mắt của chúng tôi ngày hôm nay... - Ginzy nói bằng chất giọng sắc bén...

- Như mọi người cũng biết... Chúng tôi đã thành lập ra bang Tứ Đại Ác Ma cách đây 3 năm và trở thành một bang hùng mạnh nhất của thế giới ngầm này... Vậy mà... - Ninzy cũng lạnh giọng.

- Vậy mà đã có một bang mới nổi muốn lật đổ bang của chúng tôi. Vì vậy, nhân danh bang chủ bang Tứ Đại Ác Ma... tôi quyết định quyết đấu cùng bang Power ngay hôm nay, tại đây. – Minzy đưa ánh mắt sắc lẹm về phía hai người con gái ngồi ở phía góc kia.

- Ồ... - Các bang nhóm ồ lên cổ vũ...

- Được. – Cô gái mặc bộ đồ gần giống của bọn nó nhưng có màu đỏ cam đứng dậy trả lời. – Nhân danh bang chủ tôi chấp nhận lời quyết đấu này...

- ... - Bọn nó không trả lời... chỉ mỉm cười một cách nhẹ nhàng nhưng cũng đủ khiến cho mọi người ở đây lạnh sống lưng.

- Với một điều kiện... - Một cô gái khác cũng mặc bộ đồ giống người tự xưng là bang chủ kia nhưng lại là màu cam nhẹ.

- Điều kiện gì? – Tinzy hỏi.

- Bọn tôi sẽ đấu với bang chủ và phó bang chủ của Tứ Đại Ác Ma – Bang phó Power nói.

- Được. – Minzy trả lời với ánh mắt và nụ cười quỷ. Dường như con quỷ bên trong cô đang dần sống dậy. Động vào ai thì động chứ động vào người của Tứ Đại Ác Ma và còn đòi đấu với cô thì chỉ có nước chết...

- Và... dù kết quả là thắng hay thua thì mấy cô cũng sẽ phải bỏ chiếc mặt nạ trên khuôn mặt xuống... được chứ? – Bang chủ Power nói tiếp.

- Mấy cô... - Ninzy tức giận.

- Sao??? Không dám à??? Hay tại nhan sắc có hạn nên phải che đi??? Tôi nghe nói bang chủ và bang phó của Tứ Đại Ác Ma có nhan sắc nghiêng nước nghiêng thành cơ mà!!! Hóa ra chỉ là tin đồn nhảm!!! hahahaha... - Bang phó Power nói rồi cười to.

- Được... Và các cô cũng vậy... Sau khi đấu xong phải bỏ mặt nạ của mấy cô xuống. – Minzy quả quyết. Hai tay nắm chặt đến mức suýt bật máu.

- Được. – Bang chủ và bang phó Power trả lời.

- Vậy được... Mỗi bên sẽ có 30' để chuẩn bị cho cuộc đấu này... - Ginzy nói.

- Ok... - Nói rồi bọn nó và Power bước xuống và đi chuẩn bị trong ánh mắt tò mò, hào hứng của các bang khác...

Cách đó 1 vài bàn... có 4 người đang bàn tán...

- Tao thấy... - Tevil vừa nói vừa vuốt cằm...

- Thấy gì? – Pevil hỏi.

- Có cái gì đó rất quen thuộc. – Tevil trả lời.

- Đúng vậy. – Nevil đồng tình.

- Công nhận... Nhất là cô gái mặc bộ đồ đỏ kia... Rất giống Trà... - Kevil vuốt cằm.

- Cô gái mặc bộ đồ đen thì giống My còn mặc bộ đồ xanh thì giống Giang... - Tevil đắm chiêu.

- Tao cũng thấy thế... - Pevil tán thành.

- Thôi chắc không phải đâu... Chúng ta đa nghi quá rồi... - Nevil nói.

- Ủ... - 3 người còn lại trả lời rồi mỗi người cầm một ly rượu lên uống...

Liệu cuộc đối đầu sẽ xảy ra như thế nào??? Bên nào sẽ thắng??? Cùng đón đọc ở chap tiếp theo nhé!!!

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Tứ Đại Ác Ma* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28: Trận Đấu Quyết Liệt... - Bộ Mặt Thật...

Sau 30' chuẩn bị Tứ Đại Ác Ma và Power đã có mặt tại hội trường – nơi sắp diễn ra một cuộc đối đầu kịch liệt.

Vẫn mang bộ trang phục ban nãy, trên tay không một vũ khí, trận đấu giữa hai bang chủ sắp bắt đầu. Những bang phái khác đang hô to cổ vũ làm bầu không khí càng thêm náo nhiệt.

- Chuẩn bị... Bắt đầu...

Hai bang chủ như hai con hổ to lớn xông vào chiếm lĩnh lấy con mồi trước mặt. Nhưng... hình như đây là một trận đấu khá cân sức... Minzy đoán người con gái trước mặt cô đã phải khổ luyện cực nhọc và vất vả như thế nào để đạt được trình độ này... vì trước đây... cô cũng vậy. Những đường võ cô đưa ra không phải dễ phản kháng... vậy mà con người trước mặt cô có thể dễ dàng tránh được.

10 phút...

20 phút...

rồi 30 phút...

Hai con người kia như không quan tâm đến những gì xung quanh mà chỉ còn nghĩ rằng... 1 mất, 1 còn...

Và... Hấp... Bang chủ Power đập vào vai cô một cái thật mạnh rồi bật ra phía sau khiến người cô khụy xuống đất... 1s... 2s... 3s... con ác quỷ trong cô như sống lại... Ginzy, Ninzy, Tinzy, Linzy và Hinzy mặt cắt không còn một giọt máu... họ sợ rằng bang chủ của mình vì không giữ được bình tĩnh mà mạnh động gây ra đổ máu mất...

"Bình tĩnh lại! Minzy!" – Ginzy nhắm mắt... cố truyền ý nghĩ của mình vào đầu của Minzy... họ như có thần giao cách cảm với nhau vậy!

Học... học... học... Minzy thở dốc, không gian im lặng không một tiếng động...

Hấp... Bóp... Hự... Phụt...

Một chuỗi tiếng động vang lên, tất cả đều xuất phát từ con người máu lạnh kia. Minzy bật lên, đá thẳng vào bụng đối phương khiến nhỏ bang chủ kia không kịp trở tay, ôm bụng phụt ra máu bắn cả vào người Minzy. Nhỏ nằm thở hồng hộc như muốn chiếm hết lấy Oxi ở đây. Mặt nhỏ bắt đầu tím tái dần dần rồi nhỏ ngất lịm đi...

- Trong trận đấu thứ nhất, Minzy của Tứ Đại Ác Ma đã giành chiến thắng. – Bin tuyên bố nhân danh người quản lý bar Killer. – Trận thứ hai: phó bang chủ Tứ Đại Ác Ma và bang phó Power đối đầu.

Câu nói vừa dứt thì Ginzy cùng với nhỏ bang phó kia bước lên. Trận đấu này có vẻ nhẹ nhàng hơn. Không căng thẳng giống như trận trước... và cuối cùng phần thắng cũng thuộc về Ginzy của Tứ Đại Ác Ma.

- Hừ... Đúng như lời thách ban đầu chứ nhỉ? Gỡ bỏ chiếc mặt nạ ra! – Minzy lạnh lùng hướng mắt về phía Power

- Được. – Dứt lời. Hai chiếc mặt nạ được gỡ ra.

- Phạm Ngọc Diệp? / Phạm Nhã Vi? – Tinzy / Nevil cùng nói to rồi quay ra nhìn nhau.

- Phải. Là tao. Sao? Ngạc nhiên quá hả? – Didi nhếch mép.

- Cũng đến lúc bọn mày phải tháo bỏ chiếc mặt nạ rồi chứ nhỉ? – Vivi khinh bỉ.

Bọn nó im lặng... nhìn nhau rồi gỡ bỏ chiếc mặt nạ của mình ra trước những con mắt tò mò của mọi người.

- Nguyễn Hoàng Quỳnh My? / Trương Lê Ngọc Giang? / Vương Ngọc Bảo Ngân? / Triệu Lý Hương Trà? – Pevil, Tevil, Nevil, Kevil ngạc nhiên không kém khi thấy bọn nó.

- Hahaha... Cuối cùng cũng lộ bộ mặt thật rồi... - Didi cười to.
- Tại sao? Rõ ràng cô bị xử cùng mấy nhỏ kia rồi mà? – Ninzy bức tức.
- Bị xử á? Bọn mày có biết cái xác bị bọn mày mang đi thiêu khi đó là ai không? – Didi nhếch mép.
- Phạm Nhã Chi _chị gái sinh đôi của Phạm Nhã Vi, người đã đóng giả cô và không may bị bọn tôi giết – Nó điềm tĩnh trả lời.
- Minzy?! – Ginzy, Ninzy và Tinzy tròn mắt nhìn nó rồi quay ra Nhã Vi như muốn được xác nhận.
- Đúng vậy... Chính bọn mày đã giết chị tao! Ngày trước mày *Chị Ninzy* cướp người yêu của chị tao khiến chị ấy điên cuồng, nhốt mình trong phòng suốt 3 tháng, không nói chuyện, không ăn uống đến mức suýt gặp diêm vương. Khi bình thường trở lại được 1-2 năm thì qua đời vì chứng mày... Bọn súc vật... - Vivi gào thét kẻ lại trong nước mắt.
- Tôi không cướp người yêu của chị cô. Là tôi muốn tốt cho Nhã Chi. Anh ta là kẻ lừa đảo. Anh ta lợi dụng Nhã Chi với mục đích chiếm đoạt tài sản nhà cô và làm nhục Chi. Tôi biết việc này khi tình cờ nghe được cuộc điện thoại giữ anh ta và người nào đó. Tôi không còn cách nào khác ngoài việc giả vờ cướp anh ta từ tay Nhã Chi rồi khừ anh ta. – Ninzy vừa nói vừa nhớ về quá khứ.
- Tại sao? Tại sao mày không nói cho chị Chi biết sớm? Tại sao? Chị ấy nghĩ mày đã cố tình cướp người chị ấy yêu vì thế nên đã đóng giả Didi để có cơ hội tự tay giết mày nhưng không ngờ mày lại ra tay nhanh đến vậy... - Vivi đau khổ. Nhỏ khóc đến mức hai mắt sưng tấy lên.
- Ninzy không phải người đã ra tay giết chị cô... mà người đó là tôi. – Tinzy cắt ngang.
- Nhã Chi là người tốt. Chúng tôi từng là bạn thân của nhau. Nhưng vì Nhã Chi quá mù quáng vì cái tình yêu lợi dụng nên tôi phải hi sinh tình bạn để cứu lấy Nhã Chi. Chắc ở trên thiên đàng Chi cũng hiểu cho tôi. Phải không Chi? – Không để ý đến những gì Tinzy nói... Ninzy vẫn tiếp tục... cô mỉm cười nhẹ, ngược lên trên như 1 phản xạ quen thuộc.
- Hức... hức... chị Chi... - Vivi ngồi thụp xuống khóc tức tưởi.
- Didi... cũng đến lúc cô trở về với nhóm bạn của mình rồi chứ nhỉ? – Ginzy lạnh giọng phá tan cái bầu không khí âm ảm kia đi.
- Mày... - Didi chỉ thẳng vào mặt Ginzy rồi quay qua nhìn Vivi đang khóc, nhỏ bức tức vì kế hoạch bị Vivi phá hỏng, định quay lưng bỏ chạy thì...

ĐOÀNG...

Tiếng súng đột ngột vang lên và người nổ súng chính là Vivi. Mọi người không khỏi tròn mắt ngạc nhiên.

- Vivi... cô... - Ninzy không thốt nên lời.
- ..... - Vivi im lặng, nhỏ mỉm cười, hướng mắt về phía Nevil – Nevil... tạm biệt anh... - Dứt lời, nhỏ chĩa đầu súng vào mình rồi... ĐOÀNG... nhỏ đã tự vẫn.
- Không, Vivi... Tỉnh lại đi em... Anh yêu em... Anh vẫn chờ em từ ngày ấy... Từ ngày em đột ngột rời bỏ anh... Tỉnh lại đi Vivi... - Nevil gào thét ôm lấy thân hình bé nhỏ của Vivi, người con gái anh đã đem lòng yêu da diết đến mức có thể hi sinh tính mạng để bảo vệ cô...

Thì ra từ trước giờ anh không hề lãng nhãng, mà tất chỉ vì anh đang chờ đợi một người trở về bên mình. Nhưng giờ đây... người đó... cái con người đã bỏ anh ra đi giờ lại chết trong vòng tay thân yêu của anh. Dù đau khổ nhưng anh vẫn thấy được tờ giấy mà Vivi giữ chặt trong tay. Anh lấy ra, thấy dòng chữ "Gửi anh của em Nevil_Nam" anh cất trong người rồi bế Vivi đi. Mọi người cũng không khỏi bàng hoàng trước những gì vừa xảy ra. Thật sự quá sức tưởng tượng.

Nam mang Nhã Vi đi chôn cất cạnh Nhã Chi. Vì nó đã biết người Trà giết chết không phải là Didi mà chính người bạn đã từng thân của nó _Nhã Chi nên đã cho người mang đi chôn cất cẩn thận. Nó còn cẩn thận đến mức viết một bức thư nói lời xin lỗi Nhã Chi và gửi vào chiếc quan tài khi người của nó mang Chi đi. Nó hi vọng tình bạn của bọn nó và Chi sẽ còn mãi mãi...

Sau những tháng ngày nhốt mình trong căn phòng tối tăm, không chịu nói chuyện cũng chẳng thèm ăn uống, hôm nay sáng chủ nhật, Nam đã quyết định ra khỏi phòng và thay đổi bản thân. Anh chợt nhớ ra bức thư mà Nhã Vi đã gửi cho anh trong ngày kinh hoàng đó. Mở ra đọc, anh bất giác mỉm cười, anh sẽ quên Vi và bắt đầu cuộc sống mới. Trong thư Vi viết:

"Nam à, em biết khi anh đọc bức thư này cũng là lúc em không còn trên cõi đời này nữa. Vì vậy, hãy sống thật tốt anh nhé, quên em và hãy nghĩ tới tương lai của anh nhé. Thật ra, em biết chuyện của chị Chi lâu rồi nhưng để đưa được Didi vào đây, em đành phải diễn kịch như vậy nên anh đừng cảm ghét My, Giang, Ngân, Trà, Hằng và Ly nhé. Họ là những người chị tốt nhất đối với em. Họ đã giúp em rất nhiều khi em còn sống ở Anh. Và nếu có thể, em thấy anh và Ngân hợp nhau lắm đấy!!! ^^ Hai người hay cãi nhau nhưng lại đáng yêu lắm!!! Tính Ngân trước giờ chưa bao giờ như vậy đâu! Chỉ từ khi quen anh chị ý mới nhí nhảnh, hòa đồng vậy thôi!!! Anh mau mau tiến tới với Ngân đi không chị ý đồng ý người khác thì lại khó! Hìhì. Quên em đi nhớ chưa đồ đáng ghét!? Yêu anh nhiều... với tư cách là một đứa em gái với một THÀNG ANH TRAI. ^^ Thú thật với anh, khi sống ở Anh, em đã yêu người khác nhưng anh ấy đã chết trong một lần bị tai nạn vì cứu em! Em yêu anh ấy thật lòng! Vì vậy nên em mới quyết định tự tử vì anh ấy!!! Em xin lỗi anh rất nhiều!!!! Dù sao cũng phải chúc anh hạnh phúc bên người anh yêu J tạm biệt anh!!!!"

[end chap 28]

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Tứ Đại Ác Ma* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 29: Mừng Nam Trở Lại!!!

Từ sau ngày kinh hoàng đó, bọn nó chuyển qua biệt thự của bọn hấn ở vì lo cho tình trạng của Nam và cũng vì một lý do nữa.... Ly,Huy, Hằng thì đã về nước Anh thân yêu để tiếp tục công việc của mình còn Bảo thì vẫn như ngày nào, vẫn thay bọn nó cai quản bar Killer cùng đàn em của Tứ Đại Ác Ma. Căn biệt thự gần một tháng nay đã không còn những tiếng cười đùa, những lời nói trêu chọc như trước nữa mà bao trùm là bầu không khí u ám đến rợn người. Cũng từ ngày hôm đó, cả bọn không đến trường nữa mà chỉ ngồi nhà chờ đến ngày Nam chịu ra khỏi căn phòng. Hôm nay cũng như bao ngày khác, bọn nó ăn sáng với khuôn mặt chẳng hề dễ chịu, không ai nói với ai câu nào, chỉ chăm chú vào phần ăn của mình. Và...

- Mọi người có vẻ ủ rũ khi không có tôi nhỉ??? – Một giọng nói pha chút đùa cợt phát ra từ cầu thang. Mọi người shock... người như cứng đờ...

- Phụt... khụ... khụ... khụ... - Ngân dường như không tin vào mắt mình!!! Nước trong miệng cô phun ra bằng sạch, cô sặc nước và hơn nữa, người lãnh đủ hậu quả này không ai khác chính là... Nam!!!

- Này!!! Đồ con lợn!!! Có biết bộ quần áo này mới được tôi mặc lần thứ 2 không mà cô dám phun nước vào người tôi hả?????? – Nam như tức điên lên.

- Á... Tôi xin lỗi... Tôi đâu có ý đâu!!!! – Ngân cũng biết mình mắc lỗi nên đành ngỏ lời xin lỗi trước.

- Cô tưởng xin lỗi là xong à??? Đồ con lợn!!! Sao cô cứ ám tôi hoài vậy???? – Nam

- Này cái đồ khi già!!! Tôi đã xin lỗi rồi còn gì??? Sao anh lăm chuyện thế??? Uớt thì lên phòng mà thay bộ quần áo khác!!! Anh đường đường là thiếu gia của Hoàng Gia mà thiếu quần áo đến vậy à????? – Ngân không chịu thua.

- Cô... cô... - Nam cứng họng không nói được câu gì đành ngậm ngùi đi lên phòng thay quần áo. Tìm được bộ quần áo ưng ý nhất để thay đổi làm lại bản thân thì lại bị “đồ con lợn” làm ướt mất rồi.

Đến lúc này mọi người trong nhà mới hoàn hồn. Vừa xong là Nam sao??? Nam chịu ra khỏi căn phòng rồi sao??? Ôi!!! Thật tuyệt vời!!! Một tin vui dành cho cả bọn!!!

Lúc sau Nam hậm hực đi xuống với bộ quần áo khác nhưng cũng không kém phần thu hút những ánh nhìn xung quanh.

- Mọi người không định cho tôi ăn sáng sao??? – Nam nhăn nhó ôm bụng khi thấy cả bọn nhìn chằm chằm mình.

- Hơ... Hờ hờ... Ngồi đi!!! Nhà mình mà làm gì khách sáo vậy?! Phiên chị làm thêm một phần bữa sáng nữa!!! – Kiệt nói với chị giúp việc.

- Vâng! – Chị đáp.

- Không không!!! Một phần sao đủ! Hai phần đi chị ạ!!! – Nam nhanh nhẩu nói. Quay ra thấy bọn bạn nhìn mình như sinh vật lạ, Nam bèn nói – Mọi người làm gì nhìn tôi ghê vậy??? Cũng gần 1 tháng tôi không ra khỏi phòng rồi!!! Giờ phải ăn tẩm bổ chứ!!!

- Hơ... ờ nhì!!! – Cả bọn nghe rồi cầm đầu vào ăn tiếp. Mặc kệ ai kia đang ngồi chờ đồ ăn.

- Vâng. Thiếu gia đói chút ạ!!! – Chị giúp việc đáp.

- Trong thời gian qua có vụ gì hot không??? Kể tôi nghe với!!! – Nam

- Chả có gì cả!!! – Thiên.

- Ờ!!! Chả có gì đâu!!! – Giang và nó đồng thanh rồi liếc mắt nhìn Thiên.

- Mấy người sao vậy??? – Thấy không khí có vẻ căng thẳng, đoán chắc là có chuyện, Nam hỏi.

- ..... – Im lặng vẫn hoàn im lặng, không ai nói với ai câu gì.

- Này!!! Làm ơn trả lời giúp tôi cái coi!!! – Nam cáu.

- Haizzz... Chuyện là như này.... – Hấn thấy không khí căng thẳng nên đành kể lại toàn bộ câu chuyện cho Nam nghe.

***Quay lại thời gian sau khi Nam đưa Vivi về chốn thiên đường!!! Bọn nó thấy Nam đi thì cũng cho người dọn dẹp sạch sẽ bãi chiến trường rồi ra về nghỉ ngơi. Ngày hôm sau_ ngày chiến tranh lạnh bùng nổ...

- Myyyyy... Em dậy ngayyy... - Thiên đập cửa phòng nó rồi xông vào đập nó xuống đất.

- WHAT????? CÁI GÌ VẬY TRỜI????? – nó gào lên vang cả biệt thự.

- DẬY NGAY!!!! GỌI LUÔN CẢ 3 NGƯỜI KIA NỮA!!! ANH CHO EM 15’ LÀM VSCN!!! 15’ SAU KHÔNG CÓ MẶT TẠI PHÒNG KHÁCH THÌ LIỆU HỒN!!! – Thiên nói một hơi rồi quay người đi xuống. Mặc kệ ai kia đang đơ đơ không hiểu mô tê gì nhưng rồi cũng nhanh nhanh chóng chóng đi gọi 3 con bạn dậy trước khi cái biệt thự này đổ nát.

14’30s sau, bọn nó có mặt đầy đủ tại phòng khách, nơi ông anh đáng kính của nó cùng Kiệt đang chờ với khuôn mặt đặng đặng sát khí... (hắn cũng ngồi đó nhưng không tỏ thái độ gì mà chỉ chăm chú vào cái điện thoại)

- ..... – im lặng, im lặng, không khí căng thẳng bao trùm cả căn phòng.

- Định im lặng đến bao giờ???? – Thiên phá tan bầu không khí đó.

- Ngần dẫu chấm hỏi!!! Anh nói thế là sao??? – Nó hồn nhiên.

- TẠI SAO BỌN EM THAM GIA VÀO THẾ GIỚI ĐÊM????? – Thiên gằn từng chữ.

- Hơ hơ... đây là chuyện quá bình thường!!! Bọn anh tham gia được thì tại sao bọn em lại không????? – Nó vẫn ung dung đáp.

- Bọn tôi là con trai còn mấy cô là con gái!!! Cô có biết thế giới đêm nguy hiểm như nào không hả??? – Kiệt cũng bực không khác gì Thiên.

- Này!!! Nói cho anh biết nhá!!! Bây giờ là thời buổi nào rồi mà còn TRỌNG NAM KHINH NỮ’ hả?! bây giờ là BÌNH ĐẲNG GIỚI nhé!!! Cái gì con trai làm được là con gái cũng làm được nhá!!! – Giang câu.

- Em thôi đi!!! Tại sao em với My lại có thể giấu anh một chuyện động trời như thế hả??? Có biết là anh lo lắng cho em như thế nào không????? – Thiên.

- Anh mới là người phải thôi đi!!! Bọn em tham gia vào thế giới đêm tính đến nay cũng đã được 3 năm rồi chứ có ít ỏi gì đâu!!!! Bọn em hiểu rõ về thế giới đêm_ nơi đây rầy những chiêu trò bí ối và vô liêm sỉ nhưng đã phóng lao là phải theo lao!!! Và cũng xin nói với anh rằng bang của bọn em đứng đầu thế giới đêm... trước cả bang của mấy anh đó!!! – Giang nói, mắt nhìn về phía vô định.

- Thôi được rồi!!! Anh không muốn nói nhiều nữa!!! Tất cả lên thu dọn đồ đạc và qua bên biệt thự bọn anh ở để anh dễ quản lý!!! Lệnh của pama!!! Không nói nhiều!!! Cấm phản kháng!!! 30’ sau có mặt đầy đủ!!! – Thiên ra dáng đàn anh. Bọn nó không nói gì, chỉ lên phòng thu dọn đồ đạc nếu không muốn Thiên bùng cháy.

Và thế là chiến tranh lạnh bắt đầu... từ hôm đó mới có Kiệt, Trà, Ngân, Thiên và hắn làm hòa với nhau (thật ra hắn có chiến tranh lạnh với ai đâu!!! Hắn đâu có quyền cấm đoán bọn nó, không phải anh em họ hàng cũng không phải người yêu nên chỉ ngồi xem thôi chứ không bình luận, không ủng hộ và cũng không tham gia). Còn nó và Giang thì nhất quyết không chịu làm hòa với Thiên, mặc cho chàng nhà ta cứ xin lỗi i ôi suốt gần một tháng vừa qua.
***

- Hahahaha... Chỉ có vậy thôi mà mấy người mặt nặng mày nhẹ với nhau như vậy á??? Chẹp chẹp... - Nam phá lên cười.

- Mày thôi đi!!! – Thiên.

- Thôi làm hòa với nó đi hai cô nương!!! Dù gì chuyện cũng qua rồi mà!!! – Nam thuyết phục nó và Giang.

- Thôi được rồi!!! Nể mặt Nam, tha cho anh lần này!!! – Giang nói.

- Yeahhh!!! Yêu vợ của anh...

- Nhưng... Có điều kiện kèm theo... - Nó láu cá.

- Điều kiện????? – Nó làm Thiên rơi từ trên trời xuống đất.

- Phải. Đó là bọn em vẫn được phép hoạt động trong thế giới ngầm!!! – Nó nhìn Thiên nói.

- Thôi được rồi nhưng... bang của em và bang của anh phải kết hợp lại để dễ cai quản!!! – Thiên kiên định.

- Được rồi. – Nhìn nhau rồi bọn nó miễn cưỡng đồng thanh.

Và rồi ngay ngày hôm đó, cả thế giới ngầm như chao đảo khi nghe tin 2 bang phái mạnh nhất là Tứ Đại Ác Ma và Devil kết hợp với nhau. Thật là một tin không hề tốt cho các bang phái khác!!! Tốt nhất là họ không nên động vào 2 bang này!!! Mọi thứ lại trở lại như bình thường. Chỉ có điều cả bọn không hiểu động lực nào đã giúp Nam lấy lại được tinh thần trở về con người như xưa vậy?!

Hôm nay cả bọn đến trường sau những tháng ngày bùng học “ngán ngủ”. Từ khi bọn nó nghỉ học, ngôi trường như điệu hân đi, nữ sinh thì không được ngắm tút hoàng tử, nam sinh thì không được ngắm tút công chúa, giáo viên thì không được nhắc nhở 8 đứa bọn nó trong giờ học. Đúng là đi đến đâu trở thành tâm điểm của sự chú ý đến đó. Vì vậy, hôm nay cả trường như náo loạn vì bộ tứ hotgirl cùng bộ tứ hotboy đã trở lại.

- Ôi mấy anh ý đi học lại rồi kìa!!! – hs1
- Tuyệt quá!!! Lại được ngắm trai đẹp rồi!!! – hs2
- Ôi những thiên thần của lòng tôi!!!! – hs3
- Mấy em đẹp quá!!! – hs4
- .... Bloh blah.... – và rất nhiều lời bàn tán về bọn nó.
- Agoo!!! Xinh quá cũng khổ mà!!! – Ngân than vãn.
- Cái gì???? Xinh???? Không phải từ đó quá là xa xỉ đối với cô sao??? – Nam đáp lại.
- Ủ đúng rồi!!! Từ đấy xa xỉ với tôi còn với anh thì không đâu nhỉ?! Anh XINH quá mà!!! – Ngân cổ tình nhấn mạnh từ “xinh”
- Ai cho cô nói tôi như thế hả đồ con vịt??? Mất hết cả hình tượng của tôi!! – Nam không chịu thua.
- Anh nói ai là con vịt hả đồ khi già??? Anh mà cũng đòi có hình tượng á??? Anh ngủ mơ à???? – Ngân cười khẩy nói.
- Cô nói lại xem... – Nam.
- ..... blo bla.... bla blo... - Và thế là Nam và Ngân cứ thế cãi nhau cả ngày khiến cả bọn cũng phải bó tay. Mà cũng lạ thật đấy!!! Bọn nó chưa bao giờ thấy Ngân dành một đồng thời gian vàng ngọc của mình chỉ để cãi nhau với 1 đứa con trai!!! Và bọn hân cũng vậy!!! Chơi với nhau lâu rồi mà chưa bao giờ thấy Nam như thế với bất kì đứa con gái nào!!! Phải chăng... đây là sự khởi đầu cho một tình yêu mới?????

Tối đó, cả bọn quyết định mở một bữa tiệc ăn mừng ngày Nam trở lại là con người của ngày xưa!!! Bọn nó ăn uống, đập phá, quậy tung bùng cả cái sân sau biệt thự của bọn hân. Dường như khoảng cách đang dần ngắn lại. Nó với hân cũng đã nói chuyện với nhau nhiều hơn. Sự lạnh lùng của cả 2 gần như đã tan biến nhưng cũng chỉ dừng lại ở mức bạn bè bình thường.

Màn đêm buông xuống, mỗi người một phòng, một suy nghĩ khác nhau, nó lôi cuốn sổ nhật kí của mình ra viết vài dòng chữ: “Anh thật sự quên em rồi sao, Black Gem??? Sau cái ngày anh đột nhiên mất tích cho đến bây giờ gặp lại!!! Anh quên em thật rồi!!! Black Gem à, em nhớ anh, thật sự nhớ anh”. Nó không yêu ai thật lòng ngoài con người được gọi là Black Gem_ cái biệt danh mà nó đã đặt cho người đó. Nó vẫn cứ chờ, vẫn cứ tin một ngày nào đó anh sẽ quay về bên nó và cùng nó sống hạnh phúc suốt cuộc đời còn lại. Nó chìm vào giấc ngủ say tự lúc nào.

Cách đó vài phòng, một anh chàng điển trai đang ôm lấy đầu của mình mà đau nhức toàn thân. Từ khi gặp nó, đêm nào anh cũng bị như vậy, đầu đau như búa bổ, hình bóng của 2 cô cậu bé cứ chạy nhảy trong đầu anh. Anh bị sao vậy chứ??? Có phải anh đã bỏ quên thứ gì ở quá khứ không??? “Ai đó giúp tôi lấy lại những kí ức đó đi!!! Làm ơn mà!!!!” – đêm nào anh cũng lẩm bẩm như vậy rồi khi cơn đau nguôi dần, anh cũng chìm vào giấc ngủ say.

[end chap 29]

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Tứ Đại Ác Ma* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30: Lớp Học Quý Tộc Và Siêu Quậy! Đừng Dại Mà Động Vào Học Sinh!

Hôm nay cả bọn vẫn đến trường như bình thường. Vẫn phong cách bụi bặm vốn có, cả bọn bước vào lớp rất hồn nhiên, ngồi lên ghế và chân thì vắt vẻo lên bàn sau đó lôi ipad, smartphone,... ra chơi game. Cách đó không xa, chính xác là ngay trên bục giảng, nhiệt độ của 1 con người nào đó đã tăng lên đến 100 độ xê. Khóí bốc nghi ngút trên đầu, người đó cất tiếng:

- NÀY MẤY ANH MẤY CHỊ KIA! VÀO LỚP MÀ KHÔNG THÈM XIN PHÉP TÔI. KHÔNG COI TÔI RA GÌ NHƯ THẾ À???
- Chẹp... - 8 con người kia ngẩng đầu lên nhìn trong vòng 1s, chẹp miệng 1 cái rồi lại cúi xuống tiếp tục công việc chơi game của mình.

- AI CHO MẤY ANH CHỊ COI THƯỜNG LỜI NÓI CỦA TÔI HẢ??? MÔN CỦA TÔI TUY LÀ MÔN PHỤ NHƯNG MẤY ANH CHỊ CŨNG PHẢI CÓ THÁI ĐỘ HỌC TẬP CHO TỬ TẾ CHÚ!!! TRƯỜNG HỌC SINH RA LÀ ĐỂ CHO NHỮNG AI CÓ NHU CẦU HỌC ĐẾN ĐỂ HỌC CHÚ KHÔNG PHẢI ĐỂ CHƠI!!! – Thì ra đây chính là giáo viên dạy môn địa của lớp. Và lý do bà cô tức như này thì chắc hẳn ai cũng biết...

- Thì? – Cả bọn hồn nhiên đáp.

- TÔI SẼ BÁO VIỆC NÀY VỚI GIÁO VIÊN CHỦ NHIỆM VÀ PHỤ HUYNH CỦA MẤY EM!!! KỈ LUẬT CỦA CÁI LỚP NÀY ĐAU MẮT RỒI KHÔNG BIẾT!!! – Đã tức nay còn tức hơn.

- Tụi. – Ngán gọn và đầy xúc tích.

- GRỪ... MẤY EM... MẤY EM RA NGOÀI NGAY CHO TÔI!!! TÔI PHẢI ĐƯA MẤY EM RA HỘI ĐỒNG XÉT XỬ CỦA NHÀ TRƯỜNG MỚI ĐƯỢC!!! – Bà cô quả quyết và đuổi cả bọn ra khỏi lớp.

- ..... – Không nói gì, cả bọn đứng dậy bước ra khỏi lớp không 1 lời tạm biệt. Mới chỉ một thời gian ngắn mà hiểu nhau ghê! Phải chăng đây là phong cách của “con nhà giàu” và “những tầng băng di động”?!

Khu vườn đằng sau trường...

- Agoo... bà cô này từ đâu chui ra vậy trời! – Trà tức tối.

- Đúng đó! Bực cả mình! Làm gì bà cho đỡ tức đi?! – Kiệt vừa ôm Trà vừa nói.

- SẼN!!! – mặc kệ câu hỏi của Kiệt, cả bọn đồng thanh.

- Sեն? Nhìn lại mày đi Giang! – Trà nói khi thấy Giang ngồi dựa lưng vào gốc cây chơi game còn Thiên thì nằm trên đùi Giang.

- Ồ hờ... - Giang.

- Thôi vào vấn đề chính đi – Thiên.

- Phải làm gì để trả thù mới được! – Nam.

- Có ai nghĩ ra kế hoạch gì chưa??????? – Hấn hỏi.

- Ca này khó nhĩ?! Bà đó mới 26 tuổi! Bây giờ mà dùng biện pháp mạnh thì sợ bà ế suốt đời mất! Nhan sắc đã có hạn rồi! – Nó đam chiêu suy nghĩ.

- Gì cơ??? Mày biết thương người từ bao giờ vậy My???? – Ngân ngạc nhiên.

- Thì sao??? Dù gì thì trước tao cũng sống lỗi nhiều rồi! Bây giờ phải sống tốt để bù lại chứ! – Nó đùa.

- Hừ cầu quá má ơi! – Trà cũng hùa theo.

- Thôi được rồi! Không đùa nữa... kế hoạch sẽ như này... blo bla... - Nó nói.

- Cũng được đó! Nhưng theo tôi thì nên thêm như này... blo bla... - Hấn đưa ra ý kiến.

- Perfect! – Cả bọn đồng thanh và giơ tay kiểu “no.1” hướng về nó và hấn.

- Ồ ồ... 2 người này kết hợp vào đúng là tuyệt hảo đó nha! – Thiên cười ranh mãnh.

- Tuyệt hảo? Là sao? – Kiệt hỏi.

- Tuyệt vời và hoàn hảo! – Giang trả lời thay Thiên.

- Thôi đề! Bây giờ về thôi! Còn chuẩn bị cho ngày mai nữa! Tiết bà đó ngay đầu tiên luôn đấy! – Nó hơi nóng mặt.

- Khoan! Đi qua lớp mình thông báo cho hội lớp mai có mặt đầy đủ đã! – Ngân nói rồi lấy ra một tờ giấy viết thời gian có mặt ngày mai, ở cuối còn ghi “Ai vắng thì chuẩn bị lãnh hậu quả!!!”. Sau đó Nam có nhiệm vụ đưa tờ giấy cho lớp trưởng để thông báo cho mọi người. Lần đầu thấy hotboy và hotgirl muốn kết hợp với lớp thì ai cũng ngạc nhiên nhưng tất cả phải dẹp cái ngạc nhiên sang 1 bên khi đọc câu “không kết hợp kế hoạch không hoàn hảo!!!”. Xong xuôi cả bọn cũng ra về, bụng luôn mấp mí tiết còn lại.

Ngày hôm sau... 6h15’... cả lớp đã có mặt đầy đủ không thiếu một ai vì sợ bị 8 đũa chúng nó xử nếu đến muộn. Loay hoay, loay quanh cuối cùng cũng xong việc. Vừa ngồi vào chỗ nghỉ thì cũng là lúc tiếng chuông vào lớp vang lên “RENG... RENG... RENG...”.

Bà cô hôm qua bước đến lớp 12A2 cách lớp cả bọn 1 lớp thì thấy hôm nay lớp 12A1 sao lạ quá, đặc biệt là 8 con người hôm qua bị đuổi ra khỏi lớp. Vẫn 8 con người ấy, 8 khuôn mặt thanh cao ấy, 8 phong cách bụi bặm ấy,... mà sao hôm nay bản tính siêu quậy lại ngồi im như vậy? Không bày trò?

Không làm loạn? Cũng không đập phá? 8 con người ngồi im re ở cuối lớp, mặt không chút biểu cảm. “Chúng nó sợ mình sao??? Hahahahaa... mình phục mình quá!!!” – bà cô thâm nghĩ rồi bước vào lớp...

3 bước... 2 bước... và... 1 bước... “RÀO...”

Dạ vâng, 1 xô nước từ trên “trời” đổ ào vào người bà cô...

- Hahahahaaaa... - cả lớp được cả một tràng cười vỡ bụng khiến bà cô giận tím cả mặt. Tức giận, cô bước vào lớp quát to:

- AI? AI BÀY RA TRÒ NÀY???

- ..... – Im lặng, không nói gì, 8 bóng dáng cuối lớp vừa cười hả hê vừa đứng dậy nhận tội.

- Mấy em được lắm! Trả thù tôi sao? Được! 8 em lên bảng trả bài hôm trước cho tôi. – máu nóng trong người bà cô dâng lên.

- Thưa cô, Hôm trước bọn em không học tiết của cô. – Ngân nhẹ nhàng tỏ vẻ ngoan ngoãn.

- Không học cũng lên!

- Sao cô vô lý thế? Bọn em không học thì sao trả bài được?! – Giang.

- Lên đây cho tôi. – Bà cô nhìn cả bọn rồi chỉ lên bục giảng. Cả bọn bước từng bước chậm rãi lên bục giảng.

- Nêu vị trí địa lí và đặc điểm của châu Mỹ. – Bà cô đọc câu hỏi.

- Mọi thông tin chi tiết xin vui lòng liên hệ với Colombo người đã “có công” tìm ra châu Mỹ. – Cả bọn đồng thanh chọc tức bà cô.

Thế là cô cứ hỏi xoáy còn trò cứ đáp xoay. Nhân lúc bà cô không để ý, nó nhân vật đứng gần nhất đã nhanh tay vút 1 túi gì đó nhỏ bằng bàn tay vào túi xách của bà cô. Bực mình vì cả bọn không chịu trả lời hẳn hoi, bà cô mở tủ của lớp để lấy sổ điểm thì... cánh tủ vừa mở, 1 con rối từ trong bắn ra đập trúng giữa trán làm bà cô giật mình xém ngắt xiu. Con rối ấy chính là tác phẩm của bọn hần. Đang định quát hỏi ai là thủ phạm thì cảm thấy trên mặt có gì đó nhột nhột, màu đỏ tươi chảy dài, bà cô hét loạn cả dãy khối 12 rồi chạy thẳng xuống phòng y tế của trường trong khi cả lớp thì đang cười lăn cười bò. Thật ra cái thứ màu đỏ đó không phải là máu mà là hỗn hợp của đường, mì chính, hạt nêm, tương ớt, tương cà, dầu ăn, dấm,... vâng! Đó chính là tác phẩm của hần đó a!!! Ai mà ngờ 1 thiếu gia siêu lạnh lùng lại có thể là 1 “chuyên gia pha chế” như vậy cơ chứ!!!

Bà cô đang chạy xuống y tế thì bỗng dừng lại vì cảm thấy khó chịu. Cái quái gì thế này? Quần áo cô đang bị co lại, chặt chội ôm sát lấy người làm lộ ra mấy ngấn mỡ khiến các thầy cô cũng phải phì cười. Khịt... khịt... mùi gì vậy trời??? Ồi thôi quá!!! Ai cũng phải xa lánh khi phát hiện ra mùi phát ra từ bà cô. Mọi người con trêu đùa rằng vì quần áo quá bó mà con người ta phải đẩy hơi ra bên ngoài!!! Hahahaha... ai mà biết được 8 con người của 12A1 đang hả hê như thế nào khi thấy cảnh này cơ chứ!!! Nguyên nhân của toàn bộ sự việc trên là trong xô nước ban đầu mà bà cô hứng chịu, nó đã nhỏ 1 vài giọt hóa chất làm co vải khi hoạt động mạnh, điển hình là chạy mà nó và Trà đã mất cả chiều qua để chế tạo ra, thế nên khi chạy quần áo của bà cô mới bị như vậy. Còn về vụ bốc mùi thì... cái túi nhỏ nhỏ bằng bàn tay mà nó đã thả vào trong túi kia chính là BOM THÔI, loại bom mà Giang cùng Ngân chế ra chiều qua, khi chạy hoặc tác động đến nó quả bom sẽ tỏa ra 1 mùi hương vô cùng “để ngủ” khiến bao người phải xa lánh. Quả là những tác phẩm vĩ đại và những kỉ niệm nhớ đời đối với bà cô kia. Ngay ngày hôm sau bà cô nộp đơn xin từ chức vì quá xấu hổ không dám đến trường, khi biết 8 đứa chúng nó là thiếu gia và thiên kim tiểu thư thì bà cô đã phải xin lỗi rồi rút. Mới làm giáo viên của trường không lâu (khi cả bọn bắt đầu nghỉ học nên mới không biết danh tiếng của cả bọn) mà bây giờ đã phải tự giác nộp đơn xin thôi việc... đúng là MAX NHỎ!!!

sr các độc giả vì hqua mình phải đi lấy hồ sơ và nhập học cấp 3 rồi chiều lại phải đi đăng kí xe, tối cũng bận nên không post chap mới được :(Ỉm sorry <3

[end chap 30]

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Tứ Đại Ác Ma* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 31: Hội Chợ!

Từ ngày Vivi ra đi tính đến nay đã hơn 3 tháng!!! Hôm nay cũng giống như bao ngày chủ nhật bình thường, có điều...

- Hôm nay ở công viên Sky có hội chợ đấy!!! Ai đi không??? – Nam hí hửng rủ cả bọn. Không hiểu cái thông tin này anh thu thập được ở đâu nữa.

- Hội chợ? Là gì vậy? – Trung khuôn mặt ngu ngu ra nó hỏi.

- Trời! Mấy cô không biết hội chợ là gì sao??? – Hân.
- Không!!! Từ bé tới giờ đây là lần đầu tiên nghe!!! Bên Anh làm gì có đâu! – Ngân ngậy thơ đáp.
- OMG! Vậy hôm nay đi thử thì biết! Vui lắm! – Nam tí ta tí tòn nói.
- Anh làm gì mà mặt mày hăm hở vậy tên dở hơi kia! – Ngân thấy bộ dạng của Nam liền khó chịu hỏi.
- Không có gì! Lâu lâu không được đi chơi nên thế thôi. – Nam cười.
- Rõ dở hơi – Ngân phán rồi quay qua hỏi bọn nó – Đi không bọn mày?
- Đi chứ! Đi giải ngố! Về Việt Nam lâu rồi mà không biết đến 2 chữ “hội chợ” nữa – Giang đáp.
- Okee... Vậy lên phòng thay đồ 30’ sau có mặt. – Kiệt nói.
- Okiii – Cả bọn đồng thanh rồi mỗi đứa 1 phòng.

30’ sau, đúng hơn là 8h sáng...

Không biết từ bao giờ trong tủ quần áo của nó đã xuất hiện những bộ cánh tuyệt đẹp do chính tay nó thiết kế và đặt may (tất nhiên chỉ có 2 màu đen và trắng). Hôm nay nó mặc một chiếc váy ren ngang đầu gối màu trắng có họa tiết giản dị, đai đen bản to ôm lấy vòng 2 nhỏ nhắn của nó, mang đôi giày cao gót 5 phân màu đen có đính đá ở mũi, đôi khuyên tai hình tháp Eiffel gắn những viên đá nhỏ lung linh, mái tóc óng mượt xoa ngang lưng. Chỉ bấy nhiêu thôi cũng đủ khiến người khác nhìn nó với ánh mắt khác, người ta không còn thấy nó lạnh lùng, khó gần nữa mà thay vào đó là hình ảnh cô thiếu nữ dịu dàng, nhỏ nhẹ đúng chất 1 tiểu thư quyền quý, cao sang. Còn Giang thì vận trên mình một chiếc áo crop top màu đỏ tươi có in vài họa tiết đơn giản và chiếc quần jean đen bó làm tôn lên vòng 3 nóng bỏng của cô cùng với đôi khuyên tai có hình trái tim màu đỏ, đôi giày cao gót đen 5 phân giống nó, mái tóc cũng xoa ngang lưng làm cô càng trở nên quyến rũ. Đối với Ngân, cô nàng chọn cho mình 1 chiếc áo phong màu tím nhạt bên trong còn bên ngoài là yếm sooc bò trông vô cùng nhí nhảnh, đôi khuyên tai và vòng cổ hình cái râu màu trắng hợp một kết hợp với đôi giày thể thao vans màu tím là thứ cô chọn, mái ngó cùng với tóc buộc đuôi ngựa trông thật trẻ trung và năng động. Trà thì mặc chiếc áo phong trơn màu đen huyền bí, chiếc quần sooc ngắn ngang đùi màu đen, mang đôi giày thể thao converse màu đen cùng tông với bộ quần áo, bộ trang sức hình thánh giá được cô mang trên người, mái tóc nhuộm màu cà phê được buộc cao trông cực kì cá tính. OMG!!! Sao hôm nay tính cách lại bị đảo lộn vậy trời??? Nó: từ lạnh lùng thành ấm áp, dịu dàng; Giang: từ nhí nhảnh thành gợi cảm, kiêu sa; Ngân: từ hiền dịu thành nhí nhảnh năng động còn Trà: từ nóng bỏng bỗng biến thành băng giá, khó gần.

Về phần các hoàng tử của chúng ta thì ăn mặc vô cùng đơn giản. Hân thì áo phong trắng có họa tiết đôi cánh đen, Thiên thì áo sơ mi xám bung 2 cúc đầu để lộ một thân hình vạm vỡ, Nam thì áo phong tím đậm có hình đầu lâu ở giữa, còn Kiệt thì áo phong trơn màu đen đôi với Trà. 4 anh chàng đều mặc quần jean đen kết hợp với 1 chiếc khuyên tai hình chữ thập.

Khi thấy bọn nó bước xuống phòng khách, 4 anh chàng đều vô cùng ngạc nhiên trước hình ảnh của bọn nó bây giờ. Thật sự khác quá!!!

- Sao hôm nay mấy cô ăn mặc lạ vậy??? – Nam là người đầu tiên lên tiếng.
- Lâu lâu cũng phải đổi style chứ!!! – Trà nói.
- VỢ!!! Ai cho em ăn mặc nóng bỏng như vậy hả??? – Thiên nhăn mặt.
- Kệ em! Có sao đâu!!! – Giang vừa vói tay lấy chiếc túi xách trên bàn vừa nói.
- Hừ... Có biết là sẽ có rất nhiều người để ý đến em không??? – Thiên gằn giọng.
- Kệ chứ!!! Em chỉ để ý mình ông xã của em là được!!! – Giang nói rồi hôn nhẹ lên má Thiên 1 cái.
- Ủ ừ - Thiên nghe vậy thì cười tít mắt quên luôn cả việc mình đang nói.
- Ôi trời! Có biết ở đây đang có người FA không hả??? – Ngân nhăn nhó.
- Biết nên mới làm thế để mày đi kiếm người yêu chứ!!! – Trà trêu Ngân.
- Con kia!!! Mấy có người yêu rồi nên bỏ rơi con bạn này hử??? – Ngân nói.
- Nó đâu có bỏ rơi mày!!! Trước giờ mày vẫn rơi tự do mà!!! – Nó hùa theo.
- Lại được mày nữa. Muốn chết không hử??? – Ngân.
- Ngừ như cô thì ai thèm yêu?! Đồ hồ vò! – Nam phán.
- ANH VỪA NÓI CÁI GÌ??? – Ngân gằn từng tiếng. Nói gì cô cũng được nhưng tên nào rủa cô ế suốt đời thì tên ấy toi mạng rồi.
- Dạ... dạ... không có gì... - Cảm thấy nguy hiểm cận kề, Nam không dám hó hé gì.

- Thôi đi được chưa??? – Hân chán nản nhìn Ngân và Nam cãi nhau bèn hỏi.

- Đi thôi!!! – Trà đáp rồi cả bọn ra gara lấy xe và phóng đi. Với đội hình như cũ, 4 chiếc xe Lamborghini Aventado đời mới lao nhanh trên đường tiến thẳng đến công viên Sky.

Đúng là hội chợ có khác, hôm nay công viên đông người hơn hẳn, và khi cả bọn bước vào...

- Ôi đẹp trai quá!!!

- Ôi xinh quá!!!

- Ôi phong cách quá!!!

- Ôi...

Vậy là điệp khúc “Ôi” được mọi người xung quanh tạo ra một cách ngẫu hứng. Cả bọn cũng mặc kệ mà tiến thẳng vào bên trong. 8 người chơi hết trò này đến trò khác, đi hết gian hàng này đến gian hàng khác mà không biết mỗi một. Chẳng hiểu do trời định hay vì lý do nào khác mà Ngân lại đi cùng Nam, nó lại đi cùng hân (2 cặp đôi kia tách nhóm kéo nhau đi chơi lâu rồi).

- Oa... Con cún kia dễ thương quá!!! – Ngân hướng đôi mắt long lanh nhìn vào chú cún bị nhốt trong lồng ở 1 gian hàng.

- Cô thích à??? – Nam hỏi.

- Ừ ừ - Ngân gật đầu lia lịa nói.

- Vậy tự ra mà giành lấy nó – Nam cười ranh mãnh.

- Hừ... Đúng là đồ vô lăng... - Ngân bị Nam làm cho mừng hụt thì tức giận quay lưng bỏ đi mặc kệ anh chàng đứng đó cười sặc sụa vì vẻ mặt ngây thơ của cô.

5’ sau tại 1 chiếc ghế đá trong công viên...

- Nè... Tặng cô!!! – Nam nói rồi giơ ra trước mặt Ngân chú cún ban nãy.

- Ô... - Ngân đang ngồi ngắm cảnh thì thoáng đó mắt khi thấy hành động này của Nam.

- Không cầm lấy là tôi quăng nó đi đấy!!! – Nam nhìn Ngân nói.

- Hờ... Cảm ơn anh!!! – Ngân nói rồi nhận lấy chú cún từ tay Nam. Chẳng là ban nãy Nam cố tình chọc tức Ngân để cô bỏ đi rồi mới quay ra quây trò chơi phi tiêu để giành lấy chú cún này. Thực chất anh không hề thích gần loài chó nhưng vì thấy Ngân thích nên...

- Thôi chết!!! – Nam nhìn xuống tay mình rồi thốt lên.

- Anh sao vậy??? – Ngân lo lắng hỏi khi thấy tay Nam nổi những nốt đỏ ửng.

- Dị ứng lông chó!!! – Nam nói ngắn gọn.

- Trời!!! Đã biết mình bị dị ứng rồi mà còn gần loài chó làm gì không biết nữa!!! – Ngân mắng. - Ở kia có hiệu thuốc! Ra đó tôi mua thuốc cho anh!!!

- Chỉ là dị ứng nhẹ thôi mà!!! Vì em... anh có thể làm tất cả!!! – Anh vừa cười vừa lắc bả 1 mình. Phải! Anh đã thích cô rồi! Không đúng! Anh đã yêu con người trước mặt mình rồi!!! Không biết từ bao giờ tình cảm đã nảy nở trong trái tim anh. Giờ đây đối với anh Vivi chỉ là 1 cô em gái thân yêu còn người con gái trước mặt anh đây mới chính là người làm trái tim anh rung động thật sự. Anh yêu cái tính nhí nhảnh, yêu cái giọng nói hàng ngày cãi nhau với anh... và hơn hết... anh yêu người con gái xinh đẹp này...

- Anh lắc bả cái gì thế? – Ngân nói.

- Không có gì. – Nam cười.

- Thôi cái điệu cười nhăn nhó như khi đây của anh đi!!! – Ngân.

- Gì mà nhăn nhó như khi? Nụ cười tỏa nắng này của tôi đồn không biết bao nhiêu trái tim của các cô gái rồi đấy!!! – Nam tự hào nói.

- Ừ ừ... bao nhiêu cô gái nhưng không bao gồm tôi nên anh đừng có cười nữa!!! – Ngân vừa tiến đến hiệu thuốc vừa nói.

- Ừm... - Nghe đến đây nụ cười của anh tắt ngấm... “không bao gồm tôi” nghĩa là cô không có tình cảm với anh sao??? Hừm... anh buồn...

- Nè... uống đi... - Ngân đưa cho Nam viên thuốc cùng với chai nước lavie.

- Ừm... cảm ơn... - Anh nhận lấy rồi uống viên thuốc. Khoảng 10' sau thì mấy nốt mẩn đỏ trên tay anh cũng mờ dần. Còn về chú cún của Ngân thì cô đã tặng cho 1 cô bé khi thấy cô bé nhìn chú cún với vẻ thích thú. Rồi sau đó Ngân với Nam đi dạo vòng quanh công viên và nói chuyện vui vẻ. Nói là nói chuyện vui về chứ thật ra toàn cãi nhau thôi!!!

Cùng thời điểm đó, tại bãi đất trồng hoa bồ công anh...

- Cô thích hoa bồ công anh à??? - Hấn hỏi khi thấy nó ngồi nghịch những bông hoa bồ công anh.

- Không!!! Tôi ghét chúng!!! - Nó đáp.

- Ghét? Tại sao? Tôi thấy chúng đẹp mà!!! - Hấn ngạc nhiên.

- Tôi cảm thấy hoa bồ công anh giống như lời hứa vậy!!! Nếu lời hứa được giữ và làm đúng như những gì đã hứa thì cũng giống như cánh hoa bồ công anh dù có bị gió thổi cũng vẫn cố gắng bám chặt lấy thân cây, còn nếu lời hứa mà không được thực hiện thì lại giống như những cánh hoa khi bị gió thổi thì bay đi cuốn theo gió luôn. - Nó mỉm cười nhẹ nhàng đáp, trong ánh mắt có cái gì rung rung.

- Ừm... - Hấn trả lời rồi bỗng thấy đầu mình có chút gì đó choáng váng. Nhưng chỉ vài giây hấn lại trở về trạng thái bình thường, "Em thú vị thật!!!" hấn nghĩ.

- Ra gọi bọn kia về thôi!!! - Nó đứng dậy rồi bước đi. Hấn cũng đi theo nó luôn.

Đêm đó, trong giấc mơ hấn thấy 2 cô cậu bé chạy nhảy đuổi nhau trên một cánh đồng hoa bồ công anh...

- Em có thích hoa bồ công anh không??? - Cậu bé ngồi bên cạnh cô bé và hỏi.

- Không!!! Em ghét chúng!!! - Cô bé đáp.

- Ghét? Tại sao vậy??? Anh thấy chúng đẹp mà!!! - Cậu bé ngạc nhiên.

- Em cảm thấy hoa bồ công anh giống như lời hứa vậy!!! Nếu lời hứa được giữ và làm đúng như những gì đã hứa thì cũng giống như cánh hoa bồ công anh dù có bị gió thổi cũng vẫn cố gắng bám chặt lấy thân cây, còn nếu lời hứa mà không được thực hiện thì lại giống như những cánh hoa khi bị gió thổi thì bay đi cuốn theo gió luôn. - Cô bé phồng má đáp.

- Vậy sao??? - Cậu bé.

- Vâng!!! - Cô bé trả lời đồng đặc.

Hấn bật dậy, mồ hôi ướt đầm trên trán... thì ra chỉ là mơ... nhưng sao 2 đứa bé trong mơ lại quen thuộc vậy nhỉ? Còn cả lời thoại trong giấc mơ nữa!!! Nhưng vì quá mệt nên hấn chẳng thèm bận tâm đến chuyện đó nữa mà nhanh chóng trở lại giấc ngủ của mình...

[end chap 31]

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Tứ Đại Ác Ma* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 32: Vương Ngọc Bảo Ngân... Cô Đúng Là Đồ Độc Ác...

Chap này cho phép tác giả được chú ý về Nam và Ngân 1 chút ạ!!! C.ơn tất cả độc giả đáng yêu của Chinh phục Tứ Đại Ác Ma :))

"Ta gặp nhau 1 chiều thu tháng 10, vì nụ cười ấy cho em nhớ mong từng ngày. Đêm về nghe lòng thương anh mất rồi, ngại vì mình con gái... phải làm sao?! Trời ơi... Trời ơi...!!!

Lỡ buông lời yêu anh, sợ anh xa lánh. Biết sao giờ vì chỉ thấy nắng trong tim mình. SAY YOU DO, SAY YOU DO!!!

Lỡ mai mình yêu nhau, đừng cho em ngóng những trưa hẹn dù trời nắng hay mưa trên đầu. SAY YOU DO, SAY YOU DO!!!!"

(Say you do - Tiên Tiên)

- Dạ? Có gì không papa??? - Ngân uể oải tỉnh giấc khi nghe tiếng điện thoại kêu.

- Con gái của ta vẫn đang ngủ sao??? – Papa Ngán ngán ngẫm.
- Dạ!!! Mới có 8h sáng thôi papa à!!! Mà papa gọi có chuyện gì hom??? – Ngán mắt nhắm mắt mở nhìn đồng hồ nói.
- Papa chỉ muốn nói là ở Nhật ngày mai có lễ hội hoa anh đào đó!!! Tụi có sang đây chơi không??? Dù gì pama cũng nhớ tụi con. – Papa Ngán nói. Biết tụi nói thích ngắm hoa anh đào nên papa Ngán gọi điện để thông báo.
- Đã đến lễ hội hoa anh đào rồi cơ à??? Nhanh quá ha! Vậy đêm nay bọn con sẽ qua bên đó với pama! Con cũng nhớ pama lắm!!! – Ngán.
- Okee... Vậy khi nào qua nhớ nhảy máy để papa cho người ra đón!!! Pai con nha! Mai gặp. – Papa Ngán.
- Vâng! Pai papa! – Ngán nói rồi cúp máy và... tiếp tục công việc ngủ nướng của mình.
- 10h trưa...
- Cô bình minh sớm ha!!! – Nam nói khi thấy Ngán đi từ trên phòng xuống. Lúc này nó vẫn còn đang nướng trên giường, hần thì đi đâu mắt tiêu từ sáng còn 2 cặp đôi kia thì đi hẹn hò mất rồi. Bây giờ trong biệt thự còn mỗi Nam và Ngán.
- Anh thì khác gì tôi! Dậy trước tôi có nửa tiếng thôi mà làm như mình dậy sớm lắm!!! – Ngán phàn bừa nhưng...
- Ồ... cô... - Bị nói trúng tim đen Nam cứng họng. Ngán không thèm nói đi thẳng vào bếp kiểm đồ ăn. Cô tự làm cho mình một phần ăn sáng ngon lành và ngồi ăn thảnh thơi trước mặt Nam.
- Đồ con heo! Cô chỉ biết làm cho mình cô thôi há??? – Nam bước vào phòng ăn nói.
- Chứ còn làm cho ai nữa? – Ngán ngạc nhiên.
- Tòì!!! – Nam đồng dặc nói.
- Anh á? Mơ đi – Ngán thản nhiên rồi ăn tiếp.
- Đồ con heo! Đưa tôi ăn hộ cho! – Nam nói rồi giật lấy chiếc bánh mì kẹp thịt trên tay Ngán và ngoạm 1 miếng rõ to.
- Ê tên mấc dịch! Ai cho anh cướp bánh của tôi??? – Ngán la lên rồi đuổi Nam vòng quanh phòng ăn.
- Lêu lêu... có giới thì lại đây mà cướp nè – Nam trêu người Ngán làm cô tức anh ách nhưng vì chưa có gì trong bụng lại bị chạy mấy vòng nên cô đành ầm ừ đi làm thêm 1 phần bữa sáng nữa cho mình.
- Thù này nhất định tôi sẽ trả!!! – Ngán bực mình nói.
- Tôi sẽ đợi – Nam nói rồi bước ra phòng khách vừa ăn bánh mì vừa xem ti vi. – Ê! Nhỏ heo – Nam gọi.
- Gì? – Ngán đáp.
- Lấy giùm tôi cốc sữa đi! Ăn mỗi cái bánh không đủ no. – Nam.
- Anh có chân thì tự đi mà lấy. – Ngán nói vọng từ trong bếp ra.
- Lấy giùm đi! Dù gì cô cũng đang ở trong bếp mà! – Nam.
- Hừ... - Ngán hừ 1 tiếng rồi mở tủ lạnh rót 1 cốc sữa. “Tinh” 1 ý tưởng nảy ra trong đầu cô. – Rồi anh sẽ biết tay tôi! Hahaha... - Vừa tủm tỉm cười Ngán vừa lúi ở đầu ra 1 gói thuốc sô loại mạnh đổ vào cốc sữa. – Nè! – Đưa cốc sữa cho Nam.
- Ồ cảm ơn!!! – Nam – Mà khoan! Bộ trong này có độc hay sao mà cái mặt cô trông hớn hờ thế? Nãy giờ cô tức tôi lắm cơ mà!!! – Nam như ngộ ra điều gì đó.
- Anh điên à??? Tôi đâu có rảnh mà cho độc vào cốc sữa của anh – Ngán chối cãi.
- Vậy sao??? Vậy cô uống thử cho tôi coi!!! – Nam ranh ma.
- G... gì... gì cơ??? – Ngán lắp bắp. Một vài giọt mồ hôi đã xuất hiện trên trán cô.
- Tôi bảo cô uống thử cho tôi xem!!! Sao? Không dám à? Vậy chắc có độc thật rồi – Nam lắc đầu ngán ngẫm.
- Hừ... Uống thì uống... Sợ gì chứ?! – Ngán nói rồi đưa cốc sữa lên miệng uống 1 ngụm.
- Cô uống được chắc không có độc! Trả tôi để tôi uống! – Nam cướp lấy cốc sữa trên tay Ngán rồi tu 1 hơi hết sạch. Trong lúc đó thì “Phụt”, Ngán chạy vội vào nhà vệ sinh nhỏ ngụm sữa trong miệng ra. May mà cô chưa nuốt.

- Ô... Sao hôm nay sữa cứ có vị lạ thế nhỉ? – Nam nói. – Ô... Au... AAAAAA... - Nam ôm bụng chạy thẳng vào nhà vệ sinh. Đúng là thuốc loại mạnh có khác. Có tác dụng ngay!!!

- Hahahahaha... - Còn Ngân thì ôm bụng cười lăn cười bò ở ngoài phòng khách khi thấy Nam như vậy.

- Nhỏ heo đáng ghét!!! Cô cho cái quái gì vào sữa của tôi vậy hả??? – Nam la hét trong nhà vệ sinh.

- Có gì đâu! Tôi chỉ cho 1 túi thuốc sô loại mạnh vào thôi mà!!! Đáng đời anh... Hahahaha... - Ngân cười lớn.

- Đồ độc ác!!! Sao cô có thể làm như vậy với tôi hả??? – Nam tiếp tục la.

- Tại sao tôi không thể làm thế? Ai kêu anh cướp bữa sáng ngon lành của tôi làm chi!!! – Ngân đứng ngoài vênh váo nói.

- Cô... Cô đúng là cái đồ rắn độc!!! – Nam.

- Kệ tôi!!! Hahahahaha... - Ngân vẫn không thể nhịn cười.

- Hừ... Ô... Thôi chết... - Giải quyết nỗi buồn xong thì Nam mới phát hiện ra 1 thứ vô cùng kinh khủng đó là... HẾT GIẤY VỆ SINH...

Thật ra không phải vì hết giấy mà vì trước khi Nam vào nhà vệ sinh Ngân đã nhanh tay giấu mấy cuộn giấy vệ sinh đi. Nham hiểm thật!!! Dẫn do suy nghĩ, phân vân không biết bao nhiêu lần, cuối cùng Nam quyết định nói:

- Ngân này...

- Hờ... Gì? – Ngân đứng ngoài giật mình trước thái độ của anh.

- Lấy giùm tôi... cuộn giấy vệ sinh được không??? – Nam cố dạn từng chữ.

- Muốn tôi lấy giùm à??? Cũng phải có điều kiện chứ nhỉ? – Ngân láu cá.

- Điều kiện? Điều kiện gì? – Nam.

- Làm osin cho tôi. – Ngân.

- Gì? Cô nằm mơ hả? – Nam cáu.

- Ừ đúng rồi tôi đang mơ nên không thể lấy giùm anh giấy vệ sinh được đâu. – Ngân nham hiểm.

- Hừ... Thời hạn? – Nam.

- 1 tháng. – Ngân.

- Được!!! Tôi sẽ làm osin cho cô 1 tháng. – Nam quả quyết vì sự nghiệp ra khỏi nhà vệ sinh. Sau đó Ngân nhờ quản gia Minh mang giúp giấy vệ sinh cho Nam.

- Nam! Lấy giùm tôi tờ báo trên giá. – Thấy Nam bước ra Ngân vừa xem ti vi vừa nói.

- Nghĩ gì? Cô mơ à??? – Nam.

- Thế tóm lại có lấy không??? – Ngân nhăn mặt.

- Cô có chân thì tự đi mà lấy. – Nam.

- “Được!!! Tôi sẽ là osin cho cô 1 tháng” – Không nói gì Ngân mở chiếc máy ghi âm lên.

- Thì sao chứ? Chả qua cũng chỉ là câu nói vô nghĩa. – Nam cứng đầu.

- Haizz... Bức ảnh này bị post lên confession của trường ta thì sao nhỉ??? Phải ghi tiêu đề là “Khi hotboy đau bụng” mới phù hợp... - Ngân vừa nhìn bức ảnh Nam ôm bụng chạy vào WC vừa nói với vẻ mặt bất mãn.

- What??? – Nam ngạc nhiên.

- Nè... Không chỉ ảnh đâu, tôi còn có cả video đấy! - Ngân nói rồi giơ chiếc điện thoại chụp hình của anh lên.

- Hừ... Đồ quá đáng... Tôi lấy là được chứ gì! – Nam bực tức rồi đi lấy báo cho Ngân. Thế là cô cứ việc ngồi sai khiến còn những việc khác cứ để anh lo.

- Kiệt ơi!!! Anh xem dự báo thời tiết xem có bão không??? – Trà.
- Sao thế vợ??? Trời đang nắng mà!!! – Kiệt ngơ ngác hỏi.
- Mà không thấy căn nhà nay đang có điều rất lạ à??? – Thiên gõ vào đầu Kiệt 1 cái rồi nói.
- Ôi trời!!! Nhà này loạn rồi!!! – Nó từ trên phòng đi xuống cũng không khỏi ngạc nhiên.
- Bộ động đất sóng thần sắp xảy ra hả trời??? – Hấn cũng lên tiếng.
- Ê mày! Có chuyện gì vậy? Sao tên đó nghe lời mày vậy? – Không kìm nổi thắc mắc, Giang hỏi Ngân.
- Chuyện là thế này... blo bla... - Ngân kể mọi sự việc cho cả bọn nghe.
- Hahahaha... - Cả bọn nghe được toàn bộ câu chuyện thì chỉ biết ôm bụng là cười vang.
- Tao không ngờ 1 đại thiếu gia của nhà họ Hoàng lại có ngày tàn như ngày hôm nay đó Nam ạ - Hấn vừa cười vừa nói.
- Đúng đúng!!! Hahahaha... - Cả bọn tán thành rồi cười vang mặc kệ Nam mặt mũi tối sầm nhìn Ngân. Vậy là cả ngày hôm đó, ngoài những việc thường ngày hay làm thì Nam còn thêm 2 công việc mới đó là làm osin cho Ngân và ôm lấy cái nhà vệ sinh. Đến khi không chịu nổi nữa anh hét to:
- VƯƠNG NGỌC BẢO NGÂN... CÔ ĐÚNG LÀ ĐỒ ĐỘC ÁC...

[end chap 32]

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Tứ Đại Ác Ma* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33: Nước Nhật Thân Yêu!!!

Chiều hôm đó, khi cả bọn đang ăn hoa quả...

- À... Suýt quên mất... Sáng nay papa gọi tui bảo ở Nhật sắp có lễ hội hoa anh đào đấy! Ý mấy người như nào??? – Ngân sực nhớ ra cuộc điện thoại ban sáng.
- Ô thú vị đấy chứ!!! Tao đi! – Giang giơ tay đầu tiên.
- Tao nữa – Đến lượt Trà.
- Vợ tôi đi thì tôi cũng đi. – Thiên và Kiệt đồng thanh.
- Gì kì vậy? Mấy người kết hôn bao giờ mà vợ với cả chồng thế hả??? – Nó.
- Hi hi... Trước sau gì chả thế... - Thiên.
- Anh đúng là... Chị dâu là do em quyết định nha!!! – Nó vừa cho miếng táo vào miệng vừa nói.
- Gì cơ??? Anh lấy vợ hay em lấy vợ mà em đòi quyết định? – Thiên.
- Không nói nhiều!!! – Nó lườm.
- ..... - Thiên ngồi im re... Gì chứ pama anh không sợ!!! Cả đời này anh chỉ sợ duy nhất 2 người thôi!!! 1 là em gái, 2 là Giang.
- Này... Mà không tin tưởng tao à??? – Giang nhìn nó.
- Phì... Hahahaha... Mới chỉ thử thôi mà 2 người đã như vậy rồi... Hahahaha... - Nó không nhịn được cười nói.
- Hừ đồ quá đáng... - Giang lườm nó.
- Thôi mà xin lỗi – Nó nói với Giang rồi quay qua Ngân – Tao đi.

- Okii... Vậy còn 2 người??? – Ngân nhìn hấn và Nam nói.

- Tôi đi. – Nam

- Mọi người đi hết thì tôi cũng đi... nhưng... - Hấn ngập ngừng.

- Nhưng gì? – Kiệt.

- Thêm 1 người nữa đi cùng được không??? – Hấn.

- Ai? – Nam

- Mai biết! – Hấn tỏ vẻ bí hiểm. Trong giây phút đó... 1 chút gì đó buồn bã ánh lên trong đôi mắt của 1 người...

- Ô được rồi!!! Vậy để tôi đặt vé. Đêm nay bay luôn. – Ngân nói rồi rút điện thoại ra gọi đi đâu đó. – Quyết định rồi nhé!!! 21h tối nay chuyển bay khởi hành.

- Oke – Cả bọn đồng thanh rồi đi sửa soạn đồ đạc để lên đường.

21h tại sân bay Nội Bài...

8 thiên thần à không... 9 thiên thần xuất hiện làm chao đảo cả sân bay (thêm cả cô gái mà hấn đưa đi cùng là 9)

- Ai đây??? – Nam hỏi hấn.

- Đúng là cái đồ... thấy gái đẹp là sáng mắt lên... - Ngân bĩu môi.

- Kệ tôi... Ảnh hưởng tới cô à??? – Nam cãi.

- Ủ... Ảnh hưởng tới tôi đó... Thì sao? – Ngân.

- Ảnh hưởng gì? – Nam

- Anh... Anh là osin của tôi nên không được phép như thế!!! Tôi ghét thấy osin của mình lảng nhãng. – Ngân lấy bừa 1 lý do.

- E... hèm... đây là... - Hấn cắt ngang cuộc tranh cãi của Ngân vs Nam.

- Em là Nhi_bạn của anh Phong... Rất vui được gặp mọi người... - Cô gái cắt ngang lời của hấn.

- Em? Cô bao nhiêu tuổi? – Thiên hỏi.

- Dạ!!! Em 15 tuổi ạ!!! – Nhi nở nụ cười rạng rỡ đón tim bao chàng trai đáp.

- Ô... Rất vui được làm quen với em. – Cả bọn đồng thanh rồi tiến đến nơi soát vé và lên máy bay.

- Bạn? Em là bạn anh bao giờ vậy? – Hấn thì thầm vào tai cô gái.

- Hi hi... Cứ làm theo em đi... - Nhi nói rồi đi thẳng vào máy bay.

Sau vài tiếng đồng hồ ngồi vật vã trên máy bay cuối cùng cả bọn cũng được tận hưởng không khí trong lành của Nhật. (Từ giờ là nói tiếng Nhật nha)

- Hừm... Cuối cùng thì cũng được trở về quê hương. – Nam nhẹ nhõm nói.

- Về quê hương??? – Ngân hỏi lại.

- Ủm... Cô không biết tôi mang trong mình 2 dòng máu Nhật và Việt à??? – Nam nói.

- Ô trùng hợp nha... Ngân cũng là người gốc Nhật đó... - Cả bọn đồng thanh làm Ngân thoáng đỏ mặt.

- A... Pama kia... - Ngân đánh trống lảng.

- Hello pama/2 bác – Đồng thanh tập 1.

- Hello các con. Đi có mệt không??? – Pama Ngân hỏi.

- Không ạ!!! – Đồng thanh tập 2.

- Ủm... Ủa ai đây??? – Mama Ngân nhìn Nhi hỏi.

- Đây là Nhi bạn của Phong ạ!!! – Đồng thanh tập 3.

- Ồ... Thôi về nghỉ ngơi nào!!! – Papa Ngân nói rồi đưa cả bọn ra 2 chiếc xe limo tiến thẳng về nhà.

- Vâng!!! – Đồng thanh tập 4 như đã được tập trước vậy!

Trước mặt cả bọn bây giờ là 1 ngôi nhà được thiết kế theo kiến trúc của Nhật với kiểu dáng đẹp, đơn giản và mang đậm nét “thiên”. Ngôi nhà được thiết kế theo lối mở để không khí lưu thông tự do và thông thoáng. 2 chiếc limo đỗ lại trước một lối đi vào ngôi nhà. Mọi người xuống cùng với những chiếc vali tiến vào bên trong. Lối đi nhỏ bằng đá tạo cho căn nhà đáng vẻ khỏe khoắn mát mẻ, 2 bên là những cây cảnh được chăm sóc rất chu đáo, thi thoảng lại thấy một vòi phun nước từ đâu phụt lên nhẹ nhàng trông rất tự nhiên.

Tiến vào bên trong người ta có thể thấy không gian ngôi nhà và ngoại thất sân vườn có mối liên hệ chặt chẽ. Tất cả đồ nội thất trong phòng khách đều làm nổi bật lên nghệ thuật kiến trúc của căn nhà. Những tấm xà rầm bằng gỗ lớn vắt chéo trần nhà trong phòng khách được xem như 1 chất kết dính. Phần không gian nhỏ hơn gần đó dành để làm phòng ăn cho cả gia đình. Hành lang nhỏ rải sỏi đặt giữa 2 tấm kính lớn là lối đi vào phòng tắm truyền thống của những gia đình người Nhật. Một bồn tắm lớn cho nước tắm qua được bao quanh bởi khu vườn đá giống như 1 bể bơi trong nhà của người Việt. Phần hiên nhà như một không gian chuyển tiếp từ trong ra bên ngoài. Mái hiên truyền thống được thay thế bằng mái lát ngói trông khá phổ biến và tiện ích. Nhưng nét đặc trưng về hình dạng nhà theo kiểu mái dốc được giữ nguyên. Phía ngoài sân đặt 2 chiếc ghế dài cùng với 1 chiếc bàn để ngắm cảnh thư giãn khá hiện đại. Chỉ bấy nhiêu thôi cũng đủ làm 8 người chúng nó trầm trồ khen ngợi (Tất nhiên là không có Ngân)

- À... Ta quên không nói với các con hiện giờ chỉ có 9 phòng trống thôi... - Mama Ngân ngập ngừng.

- Ồ... Vậy con ở cùng phòng với Giang – Thiên nhanh nhẩu.

- Con cùng phòng với Trà. – Kiệt cũng không kém.

- Ai cho mấy người tự tiện quyết định??? – Giang và Trà đồng thanh.

- Thế em muốn ở với ai??? – Thiên và Kiệt đồng thanh. Trong mắt 2 anh chàng tỏ rõ sự ghen tuông, tức giận.

- Hơ... hơ... với anh... - Thấy vậy 2 cô nàng không dám hó hé gì.

- Hi... Ngoan... - Thiên với Kiệt đồng thanh.

- Con cùng phòng với anh Phong. – Nhi cười tươi nói. Hắn không nói gì nên mọi người cũng cho là đồng ý.

- Con muốn ở 1 mình!!! – Ánh mắt có chút buồn nó nói.

- Oki... Ồ nhưng mà hình như thiếu thiếu gì đó... - Ngân ngơ ngác.

- VẬY TÔI PHẢI Ở CHUNG PHÒNG VỚI TÊN/NHỎ NÀY Á??? – Chợt nhận ra điều này, Ngân và Nam cùng hét to.

- Đúng rồi. – Tất cả đồng thanh.

- Thôi được!!! Osin ở với chủ thì càng tốt!!! Dễ sai khiến!!! – Ngân cười nham hiểm.

- Thôi xong đời tôi rồi!!! – Nam ôm đầu ngám ngám.

- Thôi mấy đứa về phòng nghỉ ngơi đi!!! Mai mới bắt đầu có lễ hội hoa anh đào nên mấy đứa cứ nghỉ ngơi và đi tham quan thoải mái. – Papa Ngân nói.

- Vâng!!! – Đồng thanh rồi ai về phòng nấy.

- Osin!!! Mang đồ vào cho tôi. – Ngân kênh kiệu đi trước.

- Đây... Tôi có tên hắc hoi nhé!!! – Nam cúi.

- Không nói nhiều!!! – Cô nói rồi đi thẳng mặc kệ anh phải khổ sở mang đồ đồ của cô lẫn anh vào phòng.

Vậy là chiều hôm đó cả bọn dẫn nhau đi chơi rồi đi thăm toàn khắp mọi nơi ở Nhật!!! Đến tối... tình trạng mỗi phòng...

Phòng của Giang_Thiên, Trà_Kiệt, hắc_Nhi: yên ổn!!!

Nhưng phòng của Ngân với Nam thì... CẢI NHAU ỒM TÔI, LOẠN CẢ NHÀ... người thì tranh giường, người thì đẩy xuống đất... thế là cứ cãi nhau mãi cuối cùng cả 2 nằm dưới đất ngủ còn giường... để ngắm.

Còn phòng của nó: nó ngồi lặng lẽ mở cuốn nhật kí ra viết vài dòng gì đó rồi nhanh chóng chìm vào giấc ngủ... nội dung nó viết là: “Black Gem!!! Anh tìm được người con gái của mình rồi à??? Vậy mà em cứ tưởng... anh chỉ yêu em thôi chứ!!! Anh hứa rồi cơ mà!!! Hứa sẽ chỉ yêu em và bên em đến suốt cuộc đời cơ mà!!! Sao giờ lại thất hứa như thế??? Anh thay đổi rồi! Thay đổi rất nhiều từ khi đó! Cả em cũng vậy!!! Em cũng thay đổi từ khi anh ra

đi!!! Sao anh quên em nhanh thế??? Em không là gì trong trái tim của anh sao??? Anh thật giống hoa bồ công anh mà! C.ơn anh vì đã từng đến bên em!!! Chúc anh hạnh phúc bên người đó!!! Yêu anh ~White Gem~” (Black Gem: viên ngọc đen, White Gem: viên ngọc trắng)

Nhi_cô gái bí ẩn thân mật với hần là ai??? Tại sao hần lại quan tâm đến Nhi như vậy??? 1 cô gái bí ẩn bỗng xuất hiện chen ngang giữa nó và hần. Không 1 thông tin gì ngoài cái tên “Nhi” được hé lộ?! Còn 2 cái tên Black Gem và White Gem có bí ẩn như thế nào??? Hãy đón đọc những chap tiếp theo nhé!!! Mọi bí ẩn sẽ được sáng tỏ :3

[end chap 33]

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Tứ Đại Ác Ma* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 34: Lễ Hội Hoa Anh Đào...

Sáng hôm nay cả bọn dậy thật sớm để chuẩn bị tinh thần đi ngắm hoa anh đào nở. 9h sáng...

- Mọi người sẵn sàng lên đường chưa?! – Ngân hô to. Đi ngắm hoa mà làm quá!

- Rồi!!! – Cả bọn đồng thanh. – Let’s go!!! – Cả bọn hô to rồi mỗi xe 1 cặp lên đường... nhưng... lần này hần đi chung xe với Nam, nó đi chung xe với Nhi còn Ngân đi cùng với pama của cô.

Ở xe của hần và Nam...

- Ê Phong... - Nam cất tiếng.

- Gì??? – Hần hỏi.

- Nhỏ Nhi là gì của mà thế??? – Nam tò mò.

- Mà biết làm gì – Hần tỏ vẻ bí hiểm.

- Thì nói đi!!! Bọn bè với nhau mà cũng hiểu tính tao mù!!! – Nam nhắng nhít.

- Thôi đi ông tướng!!! Nhi không đến lượt mà đâu!!! Về với Ngân của mà đi – Hần nói.

- Ồ... - Trên gương mặt anh tuấn của Nam lúc này xuất hiện chút gì đó ngại ngùng. Mọi thứ rơi vào im lặng.

Xe của nó và Nhi...

- Nhi này... - Nó rụt rè.

- Sao thế chị My??? – Nhi đang ngắm cảnh ven đường.

- Ừm... Em với Phong là người yêu của nhau hả??? – Nó không kìm nổi sự tò mò.

- Bí mật không được bật mí!!! – Nhi đưa ngón tay lên miệng nhí nhảnh nói.

- Ồ... - Nó tỏ vẻ không quan tâm mấy.

- Chị này... Mẩu người yêu lý tưởng của chị là gì??? – Nhi bỗng dừng hỏi làm nó có chút bối rối.

- Ồ... Ừm... Đẹp trai, ngoại hình ổn, IQ đủ dùng, hiểu tâm lý chị, biết chiều chuộng chị... còn nhiều lắm mà chị không nhớ. – Nó vừa cười vừa nói. Nó thấy con người bên cạnh luôn tạo cho nó cảm giác an toàn. Nó thấy có cái gì đó quen thuộc trong đôi mắt kia, đôi mắt đó quả thật rất giống ánh mắt của hần. 2 người cứ vừa đi vừa nói chuyện vui vẻ với nhau. Nó và Nhi trở nên thân thiết hơn...

Giữa thủ đô Tokyo của Nhật, tại 1 dòng sông nước chảy xiết đang diễn ra 1 lễ hội mang tên Hanami. Là 1 trong những lễ hội truyền thống của Nhật Bản với tên gọi khác là lễ hội hoa anh đào. Lễ hội này thường diễn ra vào cuối tháng 3 và đầu tháng 4 hàng năm. Trong lễ hội có nhiều hoạt động như điệu múa truyền thống Yosakoi, các cuộc thi bầu chọn, biểu diễn cosplay, trình diễn võ thuật, giới thiệu 1 số món ăn đặc trưng của Nhật (Okonomi-yaki, Tako-yaki,...) Ngoài ra còn có khu triển lãm, khu vực dành riêng cho những bạn thích chụp ảnh với hoa, khu vực giới thiệu các loài hoa Sakura của đất nước Nhật Bản...

- Oa... Đẹp quá!!! – Bọn nó đồng thanh (“Bọn nó” bao gồm cả Nhi nhé)

- Công nhận đẹp thật – Bọn hấn cũng đồng thanh.

Những cánh hoa anh đào hồng thắm bay bay trên không trung tạo cho người ta cảm giác như đây là cơn mưa hoa anh đào vậy. Cảnh vậy thật thơ mộng và lãng mạn. Cả bọn bước đi trên con đường đầy hoa khiến ai ai cũng phải trầm trồ khen ngợi “Đúng là trai tài gái sắc”. Khác với hình ảnh lá cây vàng rơi trong trời thu se lạnh, tưởng như nó thật tình khô nồng nàn trong làn gió nhẹ thì hình ảnh những cánh hoa anh đào bay bay lại nhẹ nhàng, thơ mộng và dễ đi vào lòng người. Giang và Thiên thì kéo nhau đi chụp ảnh để lưu giữ những kỉ niệm đẹp. Trà và Kiệt đi xem người ta trình diễn võ thuật. Nó và Nhi rủ nhau đi xem khu triển lãm và khu giới thiệu các loài hoa, hấn không biết làm gì nên đi theo hộ tống 2 người này. Còn Nam thì bị Ngân bắt đi theo hộ tống với có làm osin, 2 người đi đến khu món ăn đặc trưng, thế là cuộc xung đột lại diễn ra, người thì bảo món này ngon, người thì chê món kia dở thế là lại cãi nhau... Thật là đau đầu với 2 người này!!!

16h chiều, hết ngắm, chụp, ăn và... cãi nhau thì cả bọn tụ tập lại và lên đường trở về nhà. Về đến nơi thì ai cũng mệt mỏi tìm đến chiếc giường thân yêu thì đánh 1 giấc no say... NHƯNG... ở 1 căn phòng...

- Haizzz... Chán quá!!! – Ngân ngồi trên giường than vãn.

- Cô không mệt à??? – Nam thấy Ngân vẫn còn sung sức liền hỏi.

- Không!!! Không có trò gì chơi nhi?! – Ngân nhìn ngó khắp phòng nói.

- Muốn chơi không??? Tôi có trò này hay cực!!! – Nam.

- Trò gì? Trò gì? – Ngân.

- Nhắm mắt lại đi tôi nói cho!!! – Nam tỏ vẻ bí hiểm.

- Có tin được không??? – Ngân nghi ngờ nhìn anh.

- Nhắm mắt thì chơi còn không nhắm mắt thì thôi – Nam đáp.

- Thôi được rồi!!! Tin anh lần này!!! – Ngân nói rồi nhắm mắt lại chờ đợi. Bỗng... Sao cô thấy môi mình ảm ảm, lại còn có gì đó mềm mềm... Mở mắt ra... Nam... Nam hôn cô... Cô giật mình, vội vàng đẩy Nam ra... - Đồ đáng ghét!!! Đây là trò chơi của anh à?! – Ngân nói rồi ném chiếc gối vào người Nam.

- Ủ!!! Vui mà!!! Muốn chơi tiếp không??? – Nam khiêu khích.

- Anh... Anh là đồ đáng ghét!!! Đồ chết tiệt!!! Nụ hôn đầu của tôi!!! Huhu... - Ngân khóc...

- Ờ này... khóc thật à??? Chỉ là nụ hôn thôi mà! Làm gì ghê vậy??? – Nam ngơ ngác.

- Bắt đền anh... anh đi chết đi... - Nước mắt vẫn rơi, Ngân nói.

- Thôi mà tôi xin lỗi... Bây giờ tôi đền cho cô được chưa!!! – Nam đến bên ngồi cạnh cô nói.

- Đền gì? – Lau nước mắt, cô hỏi.

- Đền anh cho em được không??? Làm bạn gái anh nhé??? – Nam mỉm cười.

- Ồ... Cái này... là tỏ tình à??? – Ngân ngơ nghe hỏi.

- Ừm... Em đồng ý chứ??? Anh yêu em!!! Ngân à!!! – Nam nói, ánh mắt chân thật nhìn thẳng vào mắt Ngân.

- Hơ... ừm... em đồng ý!!! Nhưng... – Ngân ngại ngùng. Cô cũng có tình cảm với anh lâu rồi!!! Chỉ chờ anh thổ lộ thôi.

- Sao thế? – Nam hơi nhăn mặt hỏi.

- Anh chỉ yêu mình em thôi đúng không??? Không yêu thêm ai khác đúng không??? – Ngân giương đôi mắt long lanh nhìn anh.

- Tất nhiên rồi!!! Anh thế!!! Nếu anh nói dối em có thể post tấm hình của anh lên mạng!!! – Nam thành thật.

- Ừm... Vậy em yên tâm rồi. – Ngân mỉm cười. Rồi môi cô lại 1 lần nữa chạm môi anh. Lúc đầu cô phản kháng nhưng rồi cũng nhắm mắt đáp trả lại nụ hôn của anh. Cái lưỡi nghịch ngợm của anh lợi dụng lúc cô sơ hở liền len lỏi vào hòa với lưỡi của cô. 2 người cứ như thế cho đến khi cả 2 không còn thở được nữa mới chịu buông ra.

- Anh yêu em Ngân à!!! – Nam thì thầm vào tai cô.

- Em cũng thế!!! Em yêu anh!!! – Ngân cũng đáp lại. 2 người ôm nhau ngủ ngon lành trên giường tự lúc nào...

(Nghĩ nát óc tác giả mới ra được cái ý tưởng như này đây ạ!!! Mong là các bạn thích màn tỏ tình này!!! Bình luận cho t/g biết các bạn nghĩ sao nhé!)

Cách đó mấy căn phòng...

- Vậy là oke rồi nha 2 bác!!! – Nó nhí nhảnh nói với pama Ngân.

- Oke... 2 đứa chúng nó đến được với nhau là ta mừng rồi!!! Cũng nhờ công của cháu đã rút ngắn khoảng cách của chúng nó lại!!! – Papa Ngân.

- Cảm ơn cháu nhé!!! – Mama Ngân.

- Không có gì ạ!!! Thôi cháu xin phép về phòng nghỉ ngơi ạ! – Nó cười nói rồi đứng dậy bước về phòng của mình và bước vào hành trình tìm kiếm những giấc mơ...

Thì ra... tất cả các cuộc tình của Giang, Thiên, Trà, Kiệt, Ngân, Nam đều do nó nhúng tay vào. Nó đã phần nào rút ngắn lại khoảng cách giữa những con người này để họ đến được với nhau!!! Đây cũng chính là nhiệm vụ mà pama giao cho nó khi về Việt Nam.

19h30... Lúc này pama Ngân có việc đột xuất cần đến tập đoàn nên không có mặt ở nhà.

- Mọi người ra dùng bữa đi!!! - Ngân gọi.

- Okee – Cả bọn đồng thanh rồi mỗi người từ 1 phòng chui ra quây quần bên bàn ăn.

Hôm nay đích thân Ngân lăn vào bếp để thể hiện sự đam mê của mình với mọi người. Cô chuẩn bị trên bàn món Sukiyaki trông cực kì hấp dẫn. Sukiyaki là món ăn của ẩm thực gia đình thể hiện sự quây quần ấm cúng khi cả gia đình cùng ngồi quanh bàn bếp gấp cho nhau thức ăn từ nồi Sukiyaki thơm lừng nghi ngút khói. Sukiyaki được chế biến ngay tại trên bàn ăn bằng cách nấu chúng những lát thịt bò xắt mỏng cùng các loại rau, đậu phụ, mì sợi, ...vv... (Nói tóm lại Sukiyaki giống như món lẩu của Việt Nam) Mọi thứ hôm nay trôi đi quá nhẹ nhàng, không còn tiếng cãi vã, không còn cảnh tranh giành mà thay vào đó...

- Em yêu ăn đi nè!!! – Thiên gấp cho Giang một miếng đậu phụ. Giang không nói mà cứ thế ngồi ăn ngon lành.

- Em cũng ăn đi nè!!! – Kiệt gấp cho Trà 1 ít nấm đã chín vì biết rằng cô nàng rất thích ăn nấm. Trà cũng giống Giang, chỉ biết ngồi ăn mặc kệ xung quanh. Cho đến khi...

- Mọi người thôi đi được không??? – Nam cáu.

- À quên ở đây còn có người FA!!! Ahihi – Thiên, Giang, Kiệt Trà đồng thanh.

- VỢ ăn đi nè!!! – Không thèm để ý đến lời của mấy người kia, Nam gấp 1 miếng thịt bò chín vào bát của Ngân nói.

- ..... – Im lặng, mọi thứ như hoàn toàn dừng lại...

5' trôi qua!!!

- What??? – Cả bọn đồng thanh hét vang cả gian bếp.

- Sao??? – Ngân và Nam đồng thanh ngu ngơ hỏi.

- 2 người... - Hấn ngạc nhiên.

- Từ bao giờ thế anh chị??? – Nhi nhanh nhẩu.

- Hơ hơ... Mấy người tò mò làm gì!!! – Ngân nóng mặt nói rồi dút thức ăn vào miệng mỗi người để khỏi bị tra khảo. Vậy là mối quan hệ giữa Ngân và Nam đã được công khai.

- Haizzz... Người ta thì có người gấp thức ăn cho còn mình thì... - Nó vờ.

- Có em gấp cho chị nè!!! – Nhi nói rồi gấp thức ăn cho nó.

- O... Thế còn tôi??? – Hấn cũng đòi.

- Nè. – Nó và Nhi đồng thanh và cùng mỗi người đưa 1 miếng thịt bò vào bát hấn. Nhưng thấy Nhi đã nhanh tay hơn nó chuyển sang hướng miếng thịt vào bát Nhi coi như chưa có gì xảy ra. Khoảnh khắc đó hấn đã quan sát nó rất kĩ!!! Hấn thấy hình ảnh của nó rất quen nhưng không thể nhớ rõ... Mọi người lại tiếp tục ăn uống và nói chuyện vui vẻ với nhau. Thế là hết 1 ngày dài với bao sự việc xảy ra!!!

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Tử Đại Ác Ma* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 35: Chuyển Nhà?! – Đi Xem Phim...

Sau 1 tuần ăn chơi, lượn lờ khắp đất Nhật thì hôm nay tất cả quyết định về nước Việt Nam yêu quý!!!

9h sáng tại sân bay Nội Bài...

- Oa!!! Đẹp trai quá!!!

- Wow... Thiên thần...

- Họ đẹp quá...

- Đúng là nam thanh nữ tú...

- .... Blo bla.....

Vâng... Cả bọn làm chủ cái sân bay vì quá đẹp, quá nổi bật nhưng tất cả đã quá quen rồi nên những lời nói đó đều bỏ ngoài tai. 9 con người vẫn kiêu hãnh đi về phía những chiếc siêu xe của mình và nói chuyện vui vẻ.

- Có chuyện gì thế mama?! – Thiên ra dấu hiệu im lặng rồi nghe điện thoại.

- [.....] – Đầu dây bên kia nói.

- Dạ bọn con đang ở sân bay!!! Bọn con mới về nước – Thiên.

- [.....]

- What??? Why?????

- [.....]

- Vâng!!! Bọn con biết rồi!!! bye mama.

- [.....]

- Mọi người chú ý!!! – Thiên với khuôn mặt rầu rĩ nói.

- Sao thế anh??? – Giang hỏi.

- Tôi có 1 tin vui và 1 tin buồn!!! Mọi người muốn nghe tin nào trước??? – Thiên hỏi.

- VUI... - Cả bọn đồng thanh.

- Tin vui là... cơ mà khoan... tin này chỉ vui với tôi, Nam và Kiệt thôi!!! – Thiên vui vẻ nói.

- Hời chám!!! Anh nói đi xem nào?! – Nó.

- Thì... tôi sẽ được ở cùng phòng với Giang, Kiệt cùng phòng với Trà còn Nam cùng phòng với Ngân. – Thiên.

- Là sao???? – Cả lũ ngơ ngác với dấu chấm hỏi to đùng trên đầu.

- Thế nên mới có tin buồn là chúng ta sẽ chuyển nhà qua biệt thự của My, Giang, Ngân và Trà. – Thiên nói.

- CHUYỂN NHÀ?! – Đồng thanh tập 2.

- Đúng vậy!!! – Thiên nói.

- Thế thì đúng là tin vui chỉ với mấy anh thật!!! – Nó.

- Tại sao??? – Bọn hấn hỏi trù Thiên.

- Biệt thự của bọn tôi chỉ có 4 phòng ngủ thôi!!! – Ngân nói.

- Ồ - Cả lũ ồ lên 1 cái.

- Ở thế My, Phong và Nhi thì ở kiểu gì????? – Giang hỏi khi thấy vương mắc.

- Ủ nhi - Hấn.

- Mọi người khỏi lo!!! Em có biệt thự riêng mà!!! Anh Phong với chị My ở chung phòng là được rồi!!! – Nhi nhanh nhẩu nói.

- Oki vậy là ổn rồi!!! – Trà – Cơ mà khoan...

- Sao thế vợ????? – Kiệt hỏi.

- Lý do phải chuyển nhà là gì????? – Nó thắc mắc thay Trà.

- À!!! Thấy mama bảo phải sửa sang gì đó ý mà. – Thiên.

- Ừm...

- Thôi lên xe đi về nào!!! – Nam.

Thế là cả bọn lên xe về biệt thự của bọn hấn để thu dọn đồ đạc rồi qua biệt thự của bọn nó để ở. Nhi thì đã có xe riêng đưa về rồi.

- Aigoo... Mệt quá!!! – Cả bọn khệ nệ khiêng đồ đạc như núi của mình vào biệt thự rồi than.

- Mệt thật!!! Hay giờ đi ăn cái gì đi. – Hấn rủ.

- Ừ... Tôi cũng đói rồi!!! – Nó.

- Mà ăn gì giờ???? – Thiên hỏi.

- Lotteria!!!! – Cả lũ đồng thanh rồi ra gara lấy xe đi ăn.

11h30' tại 1 nhà hàng Lotteria sang trọng...

- Ôi no quá!!! – Giang ôm bụng nói.

- Bây giờ đi đâu? Làm gì? – Ngân hỏi.

- Hừm... tao không muốn về đâu!!! Đang có hứng đi chơi!!! – Trà.

- Ừm... Đi xem phim... - Tổ về suy tư 1 lúc rồi 4 anh chàng cùng đồng thanh.

- Cũng được đó!!! Đi thôi!!! – Bọn nó đồng thanh rồi cả bọn lại lên đường.

8 con người với 8 dáng vẻ khác nhau bước vào đón tìm bao nhiêu người, nhưng tiếc rằng họ không có điểm phúc để được chạm vào cả bọn.

- Các em đi mua bông với nước đi để bọn anh đi mua vé phim cho. – Thiên nói.

- Ừm... Mà này... - Giang ngập ngừng.

- Sao thế em yêu? – Thiên hỏi.

- Đừng có chọn phim mà đấy!!! – Nó nhìn.

- À ừ... bọn anh biết rồi. – Thiên nói rồi cùng 3 người kia ra quầy bán vé phim.

Chọn phim xong và đứng đợi ở sảnh rạp chiếu mà Thiên, Nam, Kiệt cứ chốc chốc lại phá lên cười làm mọi người tưởng 3 ông bị điên.

- Bọn mày thôi cái điệu cười đó đi được không? – Hấn bực mình vì chả hiểu 3 thằng bạn của mình cười vì cái gì.

- Kệ tao!!! – Nam cãi.

- Mà cứ có người yêu đi rồi sẽ hiểu!!! – Thiên như đọc thấu suy nghĩ của hắn. Với chỉ số IQ “khủng bố” cùng với hành động cố tình mua vé phim ma của 3 thằng bạn thì hắn có thể hiểu ngay vấn đề. Đúng là có người yêu là sẽ hiểu được cảm giác của 3 người kia ngay!!!

- Trật tự đi họ đến kia! – Hắn nhắc nhở khi thấy bọn nó đang đến gần cùng với mấy bịch bỏng ngô và pepsi. 3 người kia thấy vậy thì cố kìm nén sự hào hứng lại chạy đến cầm giùm bọn nó.

- Nè... - Nó đưa cho hắn 1 cốc pepsi.

- Cảm ơn... Mà sao cô lại uống milo??? – Hắn thắc mắc.

- Tôi không uống được nước có ga – Nó.

- Oh... ra vậy!!! – Hắn.

- Vào thôi!!! Sắp đến giờ chiếu phim rồi!!! – Nam hào hứng nhìn đồng hồ đeo tay nói.

- Ok... - Cả bọn đồng thanh rồi tiến vào bên trong.

“Sao mình cứ có cảm giác sắp bị sập bẫy thế nhỉ?! Thôi kệ... Mình lại nghĩ vớ vẩn rồi!!!” – 1 ý nghĩ nhưng lại là của 4 con người khác nhau. Bọn nó đã có cảm giác này ngay từ khi bọn hắn đi mua vé xem phim rồi.

Cả bọn ngồi hàng ghế chính giữa của phòng chiếu phim. Bộ phim bắt đầu với cảnh một đứa bé trong 1 căn nhà xơ xác khóc thét đòi mẹ. Mới đầu bọn nó chỉ nghĩ đơn giản đây là một bộ phim bình thường có thể đoạn đầu chỉ muốn nhắc đến 1 gia đình nào đó... nhưng rồi... 5’... 10’ trôi qua với sự bình yên, đến phút thứ 15 thì... một bóng trắng tóc dài lòa xòa trước mắt xuất hiện chinh inh giữa phòng chiếu... cả rạp hét toáng lên không ngoại trừ bọn nó... Giang, Ngân và Trà như phản xạ tự nhiên bỏ mặc túi bỏng sang 1 bên và ôm chầm lấy Thiên, Nam và Kiệt, mắt thì nhắm chặt không dám mở ra. 3 anh bây giờ tay quàng lấy 3 người kia to về đỡ dành, trong bụng thì mừng khôn xiết. Còn về phía nó, nó thật sự rất rất sợ, mặc kệ hình ảnh của mình ra sao, nó nhắm mắt, tay ôm chặt lấy thân hình vạm vỡ của hắn mà run run.

- Cô sợ đến vậy sao??? – Hắn hơi phát hoảng khi thấy hành động của nó nhưng cũng trấn tĩnh lại và cố gắng trấn an nó.

- Ừm... - Nó không nói mà chỉ ậm ừ 1-2 tiếng.

- Có sao đâu!!! Nó chỉ là trong phim thôi mà!!! Không đáng sợ đến mức đấy đâu!!! Mở mắt ra coi đi. – Hắn.

- Không!!! Tôi sợ lắm!!! Có chết cũng không mở mắt đâu!!! – Người nó vẫn run bần bật nói. Nhìn nó bây giờ không khác gì 1 con mèo nhỏ nằm ngoan ngoan trong lòng chủ. Hắn nhìn nó mà tim như lồi 1 nhịp. Rất đáng yêu là 3 từ hắn có thể nói về nó ngay lúc này. Một cảm giác quen thuộc xẹt qua đầu hắn rồi nhanh chóng biến mất. Được một lúc thì nó thiếp đi trong lòng hắn. 1 phần là do mệt và 1 phần là do sợ.

2 tiếng sau tại sảnh rạp chiếu phim...

- Anh là cái đồ đáng ghét!!! – Giang giận dữ quay đi.

- Đồ quá đáng!!! – Trà đánh nhẹ vào ngực Kiệt nói.

- Đồ cơ hội!!! Em ghét anh!!! – Ngân ngúng nguẩy trước mặt Nam.

- Ai bày ra trò này?!! – Một giọng nói lạnh khốc vang lên. 3 người sợ run hương ánh mắt khẩn cầu về phía hắn.

- Haizzz... Là tôi... - Hắn thờ dãi nhưng không hề nhẹ nhõm nói.

- Gì?! Anh á? Nói dối!!! – Giang, Ngân và Trà kiên định nhìn về phía bọn hắn.

- Anh chọn phim ma? Quá vô lý!!! Nói anh Thiên, Nam hay Kiệt chọn vì muốn có cảm giác thấy người yêu mình cần mình bảo vệ thì ok nhưng còn anh? Chẳng lẽ anh lại muốn được tôi ôm?! Nực cười!!! – Lập luận sắc bén!!! Nó đúng là một luật sư của tương lai.

- Hơ hơ... - Bọn hắn cứng họng.

- Rồi sao? Không chịu khai thật hử? Vậy tối nay mấy anh ra sofa ngủ nhé!!! – Giang nói 1 hồi rồi bọn nó quay lưng bước đi mặc cho 4 người đứng chôn chân dưới đất. Mất 5s để những con người kia chốt định hình mọi thứ và chạy theo xin lỗi rồi rít. Hắn cũng xin lỗi nó vì đã thông đồng với mấy chàng kia gạt nó vì sợ phải ngủ sofa.

Đêm đó, cả 4 đứa bọn nó đều gặp ác mộng la hét ôm tòi làm bọn hắn không tài nào ngủ được nhưng cũng cố gắng ôm lấy bọn nó rồi trấn an bằng mọi cách. Bọn hắn cảm thấy hối hận vô cùng, phần vì biết bọn nó sợ ma còn cho xem phim ma, phần vì do tham vọng mong muốn có cảm giác được bảo vệ người yêu mà giờ phải lãnh hậu quả không được ngủ!!!

Sáng hôm sau thức dậy mà bọn nó cứ tỉnh bơ hỏi vì sao mặt mũi bọn hắn lại như con gấu trúc thế kia!!! Haizzz... đúng là họ không nhớ gì cả...

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Tír Đại Ác Ma* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 36: Chuẩn Bị Dự Tiệc...

Sau một ngày đi “học” mệt mỏi thì cả bọn trở về nhà như mấy cái xác trôi sông. Bọn nó nặng nhọc định đi lên phòng tìm quần áo để lao thẳng vào nhà tắm tận hưởng những giây phút yên tĩnh thì...

- Ê... Ra bể bơi không? – Kiệt nảy ra ý định khi thấy 1 khu bể bơi thoáng mát ở khu biệt thự của bọn nó.

- Ờ nhĩ?! Nhà mình có bể bơi, tội gì không tắm nhĩ?! – Trà tươi tỉnh hẳn.

- A... Hay tổ chức nướng thịt ngoài trời luôn ha?! – Giang.

- Được đó!!! – Cả bọn đồng thanh nhất chí.

30’ tại khu bể bơi nhà bọn nó...

“Bùm...”

4 chàng hoàng tử vô cùng đẹp trai và “men lĩ” với bộ đồ bơi của nam mang phong cách Hawaii bước ra.

Phía đối diện, 4 cô gái sexy, thân hình hoàn hảo với những bộ bikini làm bóng mắt đôi phương bước ra.

Thấy bọn hấn đứng tỏ vẻ hoảng nhoáng nó lên tiếng:

- Gì mà làm quá vậy mấy cha nội?!

- Hồn nào?! Tụi anh còn trẻ chưa đến mức phải gọi là “mấy cha nội đâu” – Thiên mắng yêu nó. – Với lại bọn anh hơn tuổi mấy em. Mấy em nên gọi bọn anh là “anh” đi.

- Gì?! Anh?! – Nó lên tiếng. (Giang, Ngân và Trà gọi người yêu mình bằng “anh” quen rồi nên cũng không ý kiến gì.)

- Đúng đó. Em nên gọi anh bằng “anh” đi My à!!! – Hấn trêu tức nó.

- Tùy. Gọi cũng được. Chả sao!!! – Nó đáp tỉnh bơ.

Cả bọn shock. Trời!!! Sao hôm nay nó lạ vậy? Kêu làm vậy nó cũng làm luôn sao??? Nhưng tâm trí cả bọn không để tâm vào chuyện đó nữa và “Ào” tất cả nhảy ào xuống bể bơi tận hưởng không khí trong lành nơi đây. Nào là tạt nước, nào là rượt đuổi, tung bóng, rồi cả nướng thịt, đút cho nhau ăn... tất cả tạo nên 1 không gian đầy ắp tiếng cười và tràn ngập niềm vui.

- À này... Tôi có truyện muốn thông báo... - Cho miếng thịt nướng vào miệng hấn nói.

- Chuyện gì vậy? – Nó hỏi, mắt vẫn dán vào đĩa thịt trên bàn ăn.

- 2 ngày nữa pama tui tổ chức 30 năm thành lập tập đoàn. Mấy người cũng phải đến dự đấy!!! Thiệp tôi để quên trên phòng chưa kịp đưa. – Hấn nói.

- Oh... Mà khỏi cần thiệp. Bọn tao biết là được rồi. – Thiên nói.

- Thôi quấy tiếp đi!!! – Nam.

- 2...3...xô...2...3...xô...2...3...uống... - Điệp khúc này cứ vang lên đến tận 1h sáng mới chịu thôi. Tất cả như 1 bãi chiến trường... đồ ăn, đồ uống mỗi thứ một nơi, cả người cũng vậy!!! Mỗi đĩa 1 chỗ nằm la liệt trên sàn chỉ tội mấy cô người hầu cùng bác quản gia phải tốn công “vác” chúng nó lên phòng... Thật là hết nói nổi!!!

8h sáng thứ 6...

Hôm nay cả bọn không đến trường vì phải chuẩn bị để đi dự tiệc nhà hấn. 19h tối buổi tiệc bắt đầu nhưng chuẩn bị quần áo, phấn son, giày dép cũng

nửa ngày rồi nên tất cả quyết định NGHỈ HỌC.

- Bây giờ phải ra sân bay đón Ly, Huy và Hằng á hả? – Giang than vãn khi nghe nó nói.

- Ừm... Hằng thiết kế trang phục cho tụi mình mà!!! – Nó đáp.

- Vậy hả? Sao bọn tao không biết gì hết tron vậy? – Ngân ngạc nhiên.

- Thì sau cái hôm nghe Phong thông báo tao có gọi nhờ Hằng thiết kế vài bộ đồ mà quên mất không nói với mọi người!!! Hi hi... - Nó cười.

- Ừm... Thôi đi đi kéo trễ... - Thiên nói rồi cùng Nam và Kiệt vào gara lấy xe. Hôm nay là ngày trọng đại của gia đình hần nên hần phải về biệt thự nhà mình từ sớm. Xe vẫn chia như cũ chỉ có nó tự lái xe đi 1 mình. Tất cả tiến thẳng đến sân bay Nội Bài...

- A... Tụi nhỏ kia!!! – Ly chỉ tay khi thấy cả bọn bước vào.

- Đi thôi. – Hằng nói rồi cùng Ly và Huy bước đi.

- Hê lu Hằng, hê lu anh chị. – Cả bọn đồng thanh.

- Ủa, Phong đâu rồi? – Huy thấy thiếu 1 người liền hỏi.

- À... Hôm nay Trần Gia tổ chức tiệc kỉ niệm 30 thành lập nên Phong về nhà từ sáng rồi. – Nó đáp.

- À ừ... Phong là thiếu gia của nhà họ Trần mà nhii!!! – Ly sực nhớ ra.

- Mà chị, anh Huy, Hằng và Bảo cũng được mời đến đúng không?! – Giang hỏi Ly.

- Ừ em... Hôm trước bọn chị có nhận được thiệp mời. – Ly nói.

- Thôi về đi rồi em cho mọi người chiêm ngưỡng tài thiết kế của em và chị Ly. – Hằng nhí nhảnh.

- Ok... - Nói rồi tất cả lên những chiếc siêu xe đời mới khiến người ta phải trầm trồ khen ngợi. Xe đã đẹp người trong xe còn đẹp hơn.

Tại biệt thự Dark... (Từ bây giờ biệt thự của bọn nó gọi là biệt thự Dark nhé)

- Wow... đẹp quá!!! – Cả bọn đồng thanh khi Hằng lấy những bộ trang phục vô cùng đẹp do chính tay cô kết hợp với Ly thiết kế.

- Đúng là tay nghề của 2 người ngày càng tăng đó nha!!! – Nó nói và đưa tay giờ kiểu “no.1”

- Chị quá khen! Em ngại!!! – Hằng đùa. – Mà sao anh Bảo chưa tới hả mấy chị? – Hằng vừa dứt lời thì 1 chiếc Lexus mui trần xanh lá thẫm gấp ở sân. Bước xuống là 1 chàng hoàng tử khôi ngô tuấn tú với bó hoa hồng màu xanh lá tiến thẳng vào bên trong.

- Chào mọi người!!! Chào vợ yêu vầu mặt như con gấu!!! – Bảo trêu chọc Hằng.

- Hừ... Đồ đáng ghét!!! – Hằng tỏ vẻ giận dỗi quay qua hướng khác.

- Thôi mà!!! Anh đùa chút cho vui thôi!!! Đừng giận mà!!! Tặng em nè!!! – Bảo tỏ vẻ con nít giờ bó hoa hồng trước mặt.

- Tha cho nó đi!!! Nãy giờ còn nhớ hỏi nó cơ mà!!! – Trà chọc.

- Hừ... Nể mọi người tha cho anh lần này!!! – Hằng nói rồi giật lấy bó hoa trên tay nở nụ cười bán nguyệt làm ai trong nhà cũng phải phì cười vì 2 đứa con nít này.

- Thôi mọi người vào ăn trưa đi, cũng 1h rồi... - Nam nhắc.

- Ồ nhanh nhii?! Mới tám được vài ba câu à!!! – Huy nhìn đồng hồ như kiểm chứng lại.

- Anh trở thành bà tám từ khi nào vậy Huy??? – Thiên trêu.

- Từ khi yêu cái chị xinh xinh nè nè – Huy chỉ chỉ Ly nói làm cả bọn lại được 1 phen cười bể bụng.

- Đồ dẻo miệng!!! – Ly cũng tươi cười nói.

Rồi sau đó tất cả đánh chén 1 bữa no say với những tràng cười sáng khoái. Cũng khá mệt nên tất cả quyết định nghỉ ngơi 1 lúc rồi mới bắt đầu chuẩn bị công cuộc ĐI DỰ TIỆC...

17h chiều...

Có lẽ cần biệt thự to đùng kia có khi cũng không chứa nổi những người bên trong đó. Bọn hấn đã cho thuê những nhà tạo mẫu tóc nổi tiếng, những chuyên viên trang điểm nhất nhì thế giới về đây chỉ vì bữa tiệc này.

Phòng thay đồ, trang điểm nữ...

- Hằng à!!! Lấy giúp chị bộ váy đi!!! – Giang vừa nhai bím bím vừa nói.
- Vâng, chị chờ em xíu!!! – Hằng nói.
- Giang!!! Ăn ít thôi. Sắp đến kì kiểm tra cân nặng rồi đó!!! – Trà nhắc nhở.
- Kệ chứ!!! Sướng trước khổ sau... – Giang phán câu xanh rờn.
- Đạo này tao thấy mày ăn nhiều quá rồi đấy!!! Đến lúc tăng cân thì đừng có kêu!!! – Nó.
- Biết rồi biết rồi!!! Khổ lắm nói mãi... – Giang.
- Mọi người thấy thế nào??? – Ngân bước ra từ phòng thay đồ nói.
- Tuyệt!!! – Tất cả đồng thanh.
- Cảm ơn... – Ngân nhẹ nhàng.
- Rồi không ăn nữa!!! Tất cả đi thay đồ đi rồi còn ra làm tóc với trang điểm – Ly.
- Vâng... – Đồng thanh rồi việc ai nấy làm.

Qua phòng nam chút nha...

- Anh Thiên trả cái quần cho em!!!! – Bảo hét lớn.
- Không!!! Ai bảo chú nói xấu vợ anh!!! – Thiên vừa cầm quần của Bảo vừa đáp.
- Em nói sự thật mà!!! Đạo này chị ấy mập lên rõ ràng!!! – Bảo cố cãi.
- Thôi thôi... Mày trả nó đi để nó còn thay đồ chứ!!! – Nam vừa ôm bụng cười vừa nói.
- Cơ mà công nhận đạo này Giang cũng hơi mập lên thật!!! – Kiệt vượt cảm nói.
- Đó thấy chưa!!! – Bảo được thể lần tới.
- Thật hả??? – Thiên vớt quần cho Bảo và hỏi.
- Không!!! Tao nói bữa để mày trả đồ cho Bảo thôi!!! – Kiệt cười ranh ma.
- Mày muốn chết không thẳng kia!!! – Thiên.
- Mày đưa đi thay đồ đi còn ra chuẩn bị đầu tóc nữa chứ!!! – Huy nhắc.
- Ok anh – Nói rồi mỗi anh chui vào 1 phòng thay đồ. Đứng là đến khổ với tính trẻ con của mấy người này

18h45'...

- Woww... – Toàn bộ người hầu, chuyên viên trang điểm, nhà tạo mẫu tóc và quản gia trong nhà phải ồ lên khi thấy bọn hấn bước xuống.

Phải công nhận hôm nay mấy anh cực kì đẹp trai!!! Mỗi người diện 1 chiếc áo sơ mi bên trong khoác ngoài là áo vest trắng cùng với quần âu đen cực kì bánh. Ngoài ra, họ còn có 1 chiếc cravat thắt hơi lỏng ở cổ trông không khác gì những chú rể thực thụ. Tóc vuốt keo và được chỉnh sửa gọn gàng.

Lại một lần nữa tất cả phải kêu lên vì bọn nó. Những thiên thần là có thật!!! Chính bọn nó đây_những thiên thần vô cùng xinh đẹp đang bước xuống. Giang mang trên mình một chiếc váy màu xanh dương trễ vai, phần tay được làm từ vải trong suốt còn phần dưới dài đến gót chân (Các bạn chắc hẳn ai cũng biết đến phim hoạt hình Frozen nhĩ??? Váy của Giang giống nhân vật Elsa trong phim đó đó! Chỉ bỏ phần áo choàng ra thôi); tóc phẩy 1 vài điểm màu xanh nhạt xõa ngang lưng cùng với mái xéo. Ngân mặc chiếc váy hở 1 vai màu tím hồng, phần hông có đai bản to còn phần dưới để dài tự nhiên đến gót chân; tóc nhuộm màu ánh kim hơi xoăn nhẹ phần đuôi. Một chiếc váy hở vai màu đỏ tươi và xuyên thấu phần lưng là trang phục mà Hằng thiết cho Trà, hơi bó một chút ở hông vào xòe rộng ở phần dưới đến gót chân; phần trên tóc có màu đen tuyền còn phần đuôi thì có màu đỏ rực ngời xõa tự nhiên. Ly thì diện 1 chiếc váy có tay tự nhiên làm từ vải lụa nhiều lớp màu vàng nhạt dài đến đầu gối; tóc màu hạt dẻ xoăn nhẹ buộc cao trông rất trẻ trung. Còn Hằng tự thiết kế cho bản thân 1 chiếc váy màu xanh lá bó hông và xòe ở phần dưới đến đầu gối rất dịu dàng; tóc nhuộm highlight xõa ngang lưng cùng với mái thưa cá tính. Tất cả kết hợp với những phụ kiện sang trọng làm toát lên vẻ đẹp kiêu sa của bọn nó. Ai cũng phải trầm trồ khen ngợi.

- Ô... My đâu??? – Phát hiện ra sự thiếu vắng của cô em gái Thiên hời.
- À... Nó kêu bọn mình đi trước nó có chút việc nên đi sau. – Giang đáp.
- Ok... Vậy lên đường thôi... - Huy nói rồi cả bọn bước ra phía sân nơi có những siêu xe hoành tráng đang đợi.

Thiên với Giang đi chiếc xe Ford màu bạc thuộc dòng xe của Mỹ. Ngân và Nam đi chiếc xe Hyundai màu trắng thế hệ mới. Kiệt với Trà đi xe Nissan đỏ rực có ra-da định vị loại tối tân. Bảo và Hằng, Huy và Ly đi 2 chiếc xe BMW màu đen tuyền đời mới. 5 chiếc siêu xe phóng như bay trên đường đến biệt thự nhà hần làm bao người lóa mắt bởi sự hoành tráng của chúng. Quả thực những người ngồi trong xe không phải dạng vừa đâu...

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Tír Đại Ác Ma* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 37: Thách Đấu. – Hôn Ước Từ Đời Trước...

Chú ý: Từ bây giờ bọn hần và bọn nó sẽ xưng là “anh-em” nhé!!

19h15’...

Trước cửa bữa tiệc bây giờ có 10 người, 5 cặp, họ trở thành tâm điểm của sự chú ý ngay từ khi bước vào. Họ quá chói lóa, quá tỏa sáng khiến bao người phải ngước nhìn...

- A... Mọi người đến rồi hả??? – Hần bước ra với ly rượu vang đỏ trên tay. Hần diện bộ vest đen lịch lãm cùng với mái tóc vuốt keo dựng đứng trông thật bảnh trai. Hần hôm nay thật giống một chàng hoàng tử!!! Bao cô gái chết ngất vì hần, chỉ mong được hần liếc nhìn mình dù chỉ 1 cái.

- Ừm... - Đồng thanh.

- À... Chào chị Ly, anh Huy. Chào 2 nhóc. – Hần.

- Chào anh/ chào em – 4 người đồng thanh.

- Ô... Mà sao không thấy My? – Hần ngó nghiêng rồi hỏi.

- Góm... Chưa gì đã nhớ đến “người ta” rồi!!! – Giang trêu.

- Hơ hơ... Tại... tại thấy thiếu 1 người thôi!!! – Hần gãi đầu bối rối.

- Chẹp chẹp... Nó có việc bận, lát đến sau... - Ngân trả lời.

- Ừm... Thôi mọi người vào đi... - Hần mời.

- Đợi câu này của ông anh mãi!!! Đứng này giờ mỏi giò quá!!! – Bảo trêu làm cả bọn cười vang.

Thế là cả bọn tản ra, mỗi cặp 1 nơi. Cặp thì đi chào hỏi các đối tác làm ăn, cặp thì đi đến quán ăn uống, cặp thì đi đến quầy rượu...

19h45’...

Lại 1 lần nữa cánh cửa được mở ra. Một người con gái thân hình chuẩn đến từng xentimet bước vào làm bao chàng trai gục ngã. Mọi thứ như ngưng lại... tất cả chỉ dồn hết vào con người vừa xuất hiện... Đứng!!! Người con gái đó không ai khác chính là nó. Nó mang trên mình một chiếc váy cúp ngực màu trắng tinh khiết, phần dưới dài tự nhiên đến gót chân còn phần hông bó lại với những hạt đá nhỏ gắn vào tôn lên 3 vòng chuẩn không cần chỉnh của nó. Mái tóc màu đen huyền bí được vấn lên cao, còn có 1 chiếc vương miện nhỏ màu bạc sáng lấp lánh. Khuôn mặt không tí vết được trang điểm 1 cách nhẹ nhàng như có như không. Nó mang 1 đôi giày boot phong cách châu Âu ánh bạc cực sang trọng. Kèm phụ kiện đính đá càng thêm quyền rũ. Nếu hần là hoàng tử thì hôm nay nó là công chúa. 2 người quả thực rất hợp nhau, từ ngoại hình đến tính lạnh lùng.

- Mọi người sao thế??? – Một chất giọng lạnh truyền đến tai làm tất cả như bưng tỉnh.

- Ô... hơ... Em đến rồi à?! – Thiên nói xong thì cùng mấy người kia tiến đến chỗ nó.

- Phải công nhận hôm nay này nổi bật nhất ở đây My ạ!!! – Ngân nói.

- Hờ hờ - nó đáp.

- Hôm nay 2 người trông hợp nhau quá đấy!!! – Hằng.
- Chuẩn luôn!!! – Đồng thanh.
- Hợp gì mà hợp! Vớ vẩn!!! – Hấn phản bác nhưng hình như trong lòng hấn thì ngược lại.
- Hợp quá ý!!! Trang phục âm dương nè, tính lạnh lùng nè,..vv... – Giang kể 1 tràng...
- Hờ... làm nhảm vừa thôi!!! – Nó cốc nhẹ vào đầu Giang 1 cái.
- Nè ai cho em bắt nạt vợ anh?! – Thiên lấy tay xoa xoa chỗ Giang vừa bị nó cốc.
- Còn hơn anh!!! Theo vợ bỏ em gái!!! – Nó chu mỏ lên cãi làm mọi người cũng vui theo.
- Thôi vào trong đi – Kiệt.
- Ừm... – Tất cả bước vào trong chờ màn phát biểu của papa hấn.
- Hôm nay... em đẹp lắm!!! – Trước khi đi hấn nói nhỏ vào tai nó chỉ đủ 2 người nghe thấy.
- Anh cũng thế. – Nó cũng nhẹ nhàng đáp lại.

Sau màn phát biểu của papa hấn là 1 tràng pháo tay lớn nổ ra. Vì thích sự yên tĩnh nên nó tìm đến 1 góc nhâm nhi ly rượu của mình.

- Chào chị!!! – Một giọng nói quen thuộc vang lên...
- Nhi?! Em cũng được mời sao??? – Nó khá ngạc nhiên khi người con gái này lại có mặt ở đây.
- Vâng... Chị xinh quá xem chút nữa em không nhận ra... – Nhi tươi cười nói.
- Ừm... Cảm ơn em – Nó cũng mỉm cười nhẹ nhàng đáp.
- Ở kia tổ chức 1 trò chơi... Chị... có thể đấu với em không?! – Nhi e dè nói.
- Trò chơi?! Em đang thách đấu với chị sao??? Vậy được. – Nó chấp nhận lời thách đấu của Nhi rồi 2 người cùng tiến ra khu vực đó.
- Bước 1: Hoàn thành!!! – Nhi nghĩ trong đầu rồi mỉm cười bước theo nó.

Tại khu tổ chức trò chơi, trò chơi này với mục đích tìm ra người sẽ có hôn ước với hấn _ Trần Duy Phong, đại thiếu gia của nhà Trần Gia. Nhưng vì điều này MC đã thông báo khi nó mãi nói chuyện với Nhi nên nó không biết, chỉ nghĩ đây là 1 trò chơi vui...

Anh chàng MC điển trai bước lên sân khấu và nói:

- Giờ thì tôi xin phép được bắt đầu cuộc thi ném phi tiêu. Phần thưởng của cuộc thi này..... sẽ được công bố sau... Tất cả mọi người ai cũng có thể tham gia trò chơi này. Những người này sẽ thi ném phi tiêu với nhau. 2 người có số điểm cao nhất sẽ thi đấu trực tiếp. Chúng ta bắt đầu thôi...

Cả bọn ai cũng ngạc nhiên khi thấy nó tham gia trò chơi này!!! “Chẳng nhẽ My lại muốn làm con dâu Trần Gia sao???” Đó là câu hỏi to đùng trong đầu họ lúc này, duy chỉ có hấn là mỉm cười mãn nguyện vì điều đó.

15’ sau...

- Vậy là đã có kết quả. Bây giờ chúng ta còn 2 người cuối cùng đó là thiên kim tiểu thư Nguyễn Hoàng Quỳnh My và thiên kim tiểu thư Trần Ngọc Bảo Nhi. – MC vừa dứt lời thì có 1 anh chàng mang ra 2 chiếc cốc vàng, 1 chiếc cốc màu xanh và 20 ly rượu loại mạnh. Thấy vậy Nhi liền hỏi:

- Chiếc cốc này để làm gì?

- Tôi sẽ giải thích ngay bây giờ!!! – MC lên tiếng. Chỉ vào tấm bia trên tường MC nói tiếp – Cả hai thí sinh sẽ phóng phi tiêu lại từ đầu nhưng lần này chúng ta sẽ không tuân theo luật phi tiêu như bình thường nữa. Cả 2 sẽ thay phiên nhau ném nhưng chỉ được nhắm vào các số từ 1 đến 3.

- Chỉ được từ 1 đến 3 thôi à? – Nó hỏi.

- Vâng. Mỗi ly rượu trên bàn đều dán 1 tờ giấy đánh số từ 1 đến 20. Chúng ta sẽ cộng điểm của 2 người thi theo thứ tự ném. Ai ném tới số 20 trước thì người đó thắng. Số ly rượu kia tương ứng với số điểm người chơi ném trúng. Ví dụ, nếu người chơi đầu tiên ném trúng số 3 thì các ly rượu từ 1 đến 3 sẽ được trút vào chiếc cốc lớn màu vàng. Cứ lần lượt như vậy đến hết. Người chiến thắng sẽ phải uống hết chỗ rượu trong cốc màu vàng của người thua. – MC nói rồi ra hiệu cho nó và Nhi tiến đến vạch trắng trên sân khấu. – Mời cả 2 người chơi đứng lên sát vạch! Mời 2 người bốc thăm để xác định thứ tự. – MC nói và mang 1 chiếc hộp nhỏ có 2 tờ giấy gấp gọn gàng. – Vâng người ném đầu tiên là tiểu thư Quỳnh My. À... quên nữa... nếu người chơi chẳng may ném phải số điểm lớn hơn 3 thì người chơi sẽ phải uống số rượu tương ứng với vạch số 4, 5, 6 trên chiếc cốc màu xanh.

Nó cầm chiếc phi tiêu và ném... Pháp... chiếc phi tiêu trúng vào vạch số 6. Rượu được rót vào cốc đến vạch số 6. Nó cầm chiếc cốc lên, nhẹ nhàng uống đến hết không còn 1 giọt.

- Woww... Xem ra tửu lượng của tiểu thư Quỳnh My rất tốt. Tiếp tục nào!!! Mời tiểu thư Bảo Nhi... - MC nói.

Nhi cầm chiếc phi tiêu ném... và...

- Xin chúc mừng tiểu thư Bảo Nhi với số điểm đạt được là 3. – Giọng nói của MC vang lên kèm theo những tiếng vỗ tay của mọi người. Lần lượt 3 ly rượu từ 1 đến 3 được trút vào chiếc cốc màu vàng của Nhi.

Đến lượt nó, lần này nó phóng phi tiêu vào điểm số 1. $3+1=4$ vậy là ly rượu số 4 được trút vào chiếc cốc màu vàng của nó. Cứ tiếp tục như thế, Nhi thì cứ ném trúng vào số 3 còn nó thì chỉ chăm chăm vào số 1 mà ném cho đến khi...

- Ai sẽ là người giành được số 20 đây? Chúng ta chỉ còn 4 con số là 17, 18, 19 và 20. – MC phấn khích nói. Rồi anh bỗng lấy giọng bình tĩnh. – Bây giờ đến lượt ném của tiểu thư Bảo Nhi nhưng cô chỉ có thể ném vào các số từ 1 đến 3. Vậy cô không có khả năng đạt được số 20 mất rồi.

- Ừ nhĩ?! Thôi kệ ném bữa vậy. – Nhi chợt nhận ra. Và cuối cùng cô ném vào số 3. Các ly rượu từ 17 đến 19 lại được trút vào cốc của cô.

Còn về phía nó... nghiêm nhiên nó trở thành người chiến thắng sau khi ném trúng vào số 1. Thế nhưng nó lại phải uống toàn bộ rượu trong cốc màu vàng của Nhi.

- Vâng sau đây ông Trần Nhật Duy xin có 1 vài lời muốn nói. (Trần Nhật Duy là papa của hấn) – MC.

- Vâng xin thưa mọi người ở đây. Nhân dịp này tôi xin phép được giới thiệu cháu gái tôi mới du học từ Pháp trở về _Trần Ngọc Bảo Nhi 15t – Ông vừa dứt lời thì Nhi bước lên làm cả bọn không khỏi bàng hoàng đặc biệt là nó.

- Xin chào tất cả mọi người!!! Tôi là Trần Ngọc Bảo Nhi em họ của anh Trần Duy Phong đây. – Nhi chỉ về phía hấn và nói. - Ừm... tôi có 1 số điều muốn nói thay cho MC.

- Ồ... - Cả hội trường ồ lên khi nghe cô nói vậy.

- Ừm... Đúng như những gì MC nói trước khi chơi trò chơi thì tôi xin tuyên bố chị Nguyễn Hoàng Quỳnh My và anh họ tôi Trần Duy Phong chính thức có hôn ước kể từ ngày hôm nay!!! – Nhi tươi cười nói. Vì sau khi chơi trò chơi xong được cả bọn kể lại mục đích của trò chơi nên nó không ngạc nhiên là mấy. Điều làm nó ngạc nhiên là Nhi lại chính là em họ của hấn. Vậy mà nó cứ tưởng...

- Ồ... - Lại một lần nữa tất cả náo loạn lên. Ánh đèn chiếu thẳng vào nó và hấn ở giữa trung tâm bữa tiệc.

- Hôn đi hôn đi hôn đi – Tất cả mọi người trong bữa tiệc hô lên làm 2 người vô cùng bối rối. Nhưng Nhi lỡ đâm lao rồi thì 2 người phải theo lao thôi. Vậy là... hấn thì hơi cúi xuống, nó thì hơi kiễ lên... và rồi... 2 người chạm môi nhau... trao cho nhau 1 nụ hôn nồng cháy... Sau đó thì mọi người cũng tản ra, nó và hấn thì mỗi người phải đi gặp và nói chuyện với đối tác của riêng mình. Trước khi đi hấn không quên nhắn 1 cái tin cho Nhi với nội dung “cảm ơn em” còn nó thì không quên đi tìm Nhi để xử lý nhỏ vì tội dám lừa nó. Thì ra mọi thứ đều do anh cùng Nhi sắp xếp và tạo nên. Thật sự quá bất ngờ!!!

- Pama?! – Nó bất giác chạy tới và ôm chầm lấy 2 người. Còn đâu hình ảnh của một cô gái lạnh lùng cơ chứ?!

- My?! Mama nhớ con quá!!! – Người phụ nữ xoa đầu nó và nói.

- Sao pama về đây mà không báo để bọn con ra sân bay đón?! – Nó hỏi.

- Báo cho mấy đứa để mấy đứa làm loạn cái sân bay à?! – Papa nó cười.

- Hihi... Mà pama về đây có việc gì vậy? Công việc bên Mỹ vẫn ổn định chứ??? – Nó. (Chú thích: Vì tập đoàn chính của nhà nó ở bên Mỹ nên pama nó đã sang Mỹ ngay sau khi nó trở về Việt Nam 2 tháng. Tính đến nay thì đã hơn 6 tháng nó không được gặp pama rồi!!!)

- Mọi thứ vẫn ổn! Pama về đây là có việc quan trọng của con đấy!!! – Mama nó nói.

- Việc gì ạ?! – Nó thắc mắc.

- Hôn lễ của nhà mình với Trần Gia... - Papa nó.

- Thế hóa ra là thật à?! Con tưởng chỉ nói thế thôi chứ!!! – Nó mắt trừng đôi mắt long lanh nhìn pama như 1 lời cầu cứu.

- Là thật!!! Từ đời ông nội con rồi!!! Vì 2 nhà chỉ sinh được 2 đứa con trai nên đành phải chuyển hôn ước sang đời của con. – Mama nó nhẹ nhàng giải thích.

- Haizzz... Sao cũng được ạ!!! – Nó nói rồi cùng pama đi chào hỏi và làm quen với 1 số đối tác máu mặt trong thương trường.

Dù gì nó cũng là con gái mà hôm nay lại toàn uống rượu mạnh nên nó say bí tỉ làm tội hấn phải đưa nó về.

Giới thiệu nhân vật:

Trần Ngọc Bảo Nhi (15t): là em họ của hấn. Xinh xắn, đáng yêu, thân hình chuẩn, cao 1m70. Du học bên Pháp từ năm 12t đến bây giờ mới về. Nhí nhảnh, hòa đồng, hoạt bát.

[end chap 37]

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Tỉ Đại Ác Ma* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 38: My Trổ Tài Nấu Nướng!!!

9h sáng hôm sau... Hằng, Ly, Huy đã trở lại Anh...

- Au ui... - Nó nặng nhọc ôm đầu tỉnh giấc. Hôm qua uống say quá nên nó chẳng nhớ gì chỉ nhớ có ai đó đã đưa nó về nhà. Thấy bản thân mình đang mặc váy ngủ và đã tẩy trang nó khá ngạc nhiên. Bỗng... cạch...

- Dậy rồi hả??? - Hấn bước ra từ phòng tắm với 1 chiếc quần jean còn phần trên không mặc áo. Body sáu múi săn chắc, làn da hơi ngăm đen, khuôn mặt điển trai... đúng là mẫu người lý tưởng của các cô gái.

- Anh thay đồ và tẩy trang cho em??? - Nó hỏi.

- Ừm!!! - Hấn trả lời.

- Oh... Cảm ơn anh!!! Để cái mặt đầy phấn son đi ngủ chắc da em hỏng hết mắt!!! - Nó thần nhiên. - Anh sao thế??? - Nó thấy hấn trưng cái bộ mặt ngạc nhiên tốt độ ra liền hỏi.

- Không... không... chỉ là anh thấy em không như những người khác!!! - Hấn nói.

- Là sao??? - Nó ngu ngơ hỏi.

- Nếu như là những người con gái khác thì sau khi nghe anh nói sẽ bắt đền này nọ nhưng riêng em thì không!!! - Hấn giải thích.

- Hơ hơ... ngày trước được anh Thiên thay đồ cho nên quen rồi... - Nó bước xuống giường nói. Không hiểu sao nghe nó nói xong anh lại cảm thấy bức tức với Thiên. - Mà anh nói người con gái khác? Tức là anh đã từng làm thế với ai à? - Nó tò mò.

- Đâu có!!! - Hấn chối.

- Ừm... - Nó đáp rồi bước vào nhà tắm. Nhưng vừa bước đến cửa nhà tắm thì hấn nắm lấy tay nó kéo lại rồi nói thầm vào tai nó:

- Body em đẹp lắm!!! Có biết hôm qua anh đã phải kìm chế lắm không?!

- Nếu không kìm chế được thì anh định làm trò gì? - Nó ngây thơ hỏi.

- Ăn thịt em - Hấn cười ranh mãnh.

- Em thách anh!!! - Nó chu mỏ lên nói.

- Rồi sẽ có ngày đó - Hấn.

- Em sẽ chờ!!! - Nó nói 1 cách thách thức rồi bước vào nhà vệ sinh làm vsen còn hấn thì mở cửa phòng bước xuống nhà.

30' sau...

Nó bước xuống nhà thì thấy mỗi mình hấn ngồi xem TV liền hỏi:

- Mấy người kia đâu?!

- Đi hẹn hò rồi!!!

- Ủm... - Nó đáp rồi chui vô bếp kiểm đồ ăn.
- Làm luôn đồ ăn cho anh với – Hấn thấy nó bước vào bếp thì nói.
- Hết đồ ăn rồi!!! Chờ em ra siêu thị đi!!! – Nó nói.
- Ặc... Rồi chờ anh lấy xe... - Hấn đáp rồi ra gara lấy xe còn nó thì lên phòng lấy túi xách.
- Đi ăn sáng đi rồi ra siêu thị!!! Anh đói lắm!!! – Hấn càu nhàu.
- Tùy anh... - Nó đáp.

Thế là 2 người đưa nhau đi ăn sáng rồi vào một siêu thị gần nhà...

- Vào đây chi vậy? – Hấn hỏi.
- Mua đồ nấu bữa trưa – Nó đáp.
- Em nấu á hả???
- Ủm... có vấn đề gì à???
- Liệu có ăn được không???
- Thế thôi anh nhìn đi, khỏi phải ăn!!!
- Ồ... Anh đùa mà!!! – Hấn nói rồi chạy theo cầm đồ giùm cho nó. Nhìn 2 người vừa chọn đồ vừa nói chuyện vui vẻ khiến không ít người tưởng họ là 1 cặp. Trông họ thật hạnh phúc biết mấy!!!

11h30 tại biệt thự Dark...

- Wow... Thom quá!!! – Giang bước vào nhà cùng Thiên liền khen.
- Chắc hôm nay My lại trở tài rồi!!! – Ngân và Nam cũng vừa về đến nhà.
- Vào thôi!!! – Thiên hô rồi 4 người chạy nhanh vào bếp chuẩn bị đánh chén. Nhưng vừa bước đến cửa thì...
- WHAT?????? – 6 người hét lên. Trà và Kiệt cũng vừa về nên nhập hội luôn.
- Nè mấy người đừng có mà hiểu lầm!!! – Hấn giải thích.
- 2...2 người vừa kiss??? – 6 người kia vẫn không chịu buông tha cho nó và hấn.
- Không phải!!! – Hấn.
- Bộ hôm qua mày hôn em gái tao chưa đủ hay sao??? – Thiên đùa.
- Hôm qua là hôn chỗ đồng người còn hôm nay là chỗ kín đáo!!! – Trà hùa theo.
- Chết thật!!! Trẻ con bây giờ ghê thật!!! – Kiệt vuốt cằm tỏ vẻ mình đã già.
- Tụi bây thôi đi!!! Chỉ là My bị bụi bay vào mắt nhờ tao thổi giùm thôi!!! – Hấn.
- Hình như trong nhà không có gió phải không ta? – Nam ngó nghiêng hỏi.
- Ủ ý... Trong nhà lấy đâu ra bụi mà chém kinh thế!!!! – Ngân cười.
- Mấy người thôi đi!!! Còn nói nữa tôi cho nhện đói bây giờ!!! – Nó bây giờ mới lên tiếng.
- Thôi thôi bớt nóng!!! – Giang nói rồi ra đẩy nó ngồi vào bàn ăn. Mọi người cũng ngồi vào bàn thưởng thức những món nó làm luôn.

Chỗ ngồi như sau:

Hấn – Nó – Giang – Thiên

| BÀN |

| ĂN |

Nam – Ngân – Trà – Kiệt

- Woww... ngon quá!!! – Hấn khen.

- My nấu ăn max ngon luôn – Thiên giờ tay kiểu “no.1” về phía nó.

- Cảm ưn... Ăn đề mọi người – Nó nói rồi cả bọn lại tiếp tục công việc ăn uống của mình.

Chiều...

Nó đang đi dạo 1 mình trong khu vườn hoa hồng sau nhà. Khu vườn này do chính tay nó và bác quản gia trồng khi nó chưa sang Anh. Ở đây có 5 loại hoa hồng là hoa hồng đen, hoa hồng xanh nước biển, hoa hồng tím, hoa hồng đỏ và hoa hồng trắng. Từ khi nó qua bên Anh sống thì quản gia Minh chính là người đã luôn chăm sóc cho vườn hoa này nên giờ nó vẫn tươi tốt như ngày nào. Nó ngồi trên chiếc xích đu cách đó không xa và ngắm những bông hoa. Không khí nơi đây luôn mang lại cho nó cảm giác thanh bình hiếm có... bỗng...

“Meo...meo...”

Nghe thấy tiếng mèo, nó ngó nghiêng tìm kiếm. A thấy rồi!!! Thì ra con mèo nhỏ bị mắc trên một cành cây cạnh chiếc xích đu. Nó bước đến, nhẹ nhàng đưa con vật đáng yêu kia trở lại mặt đất. “Mèo của ai đây nhỉ?!” Nó thầm nghĩ nhưng rồi cũng mau quên đi, bế con mèo và ngồi đung đưa trên chiếc xích đu nhỏ. Nó ngâm nga 1 vài câu hát gì đó còn con mèo thì nằm ngủ ngon lành trên đùi nó. Độ khoảng 30’ thì...

- Gem... Gem... - Một tiếng nói của 1 chàng trai nào đó vang lên.

- ..... - Nó ngừng hát, quay qua tìm kiếm nguồn gốc của âm thanh đó. – Phong?! – Nó khá ngạc nhiên khi đó là hấn.

- My?! Em ra đây làm gì vậy?! – Hấn cũng không khỏi ngạc nhiên khi thấy nó.

- Hóng mát thôi!!! Anh tìm gì à??? – Nó đáp.

- Ừm con mèo của anh!!! – Hấn nói.

- Thì ra nó là của anh à?! – Nó bế con mèo lên rồi nói.

- Ồ... Em thấy nó ở đâu vậy?! – Hấn.

- 30’ trước, nó bị mắc trên cây... - Nó vuốt ve con mèo và nói.

- Ồm... Hôm chuyển biệt thự anh mang nó qua đây mà quên không nói với mấy em. – Hấn gãi đầu trông cực ngố.

- Hi... không sao... Từ bây giờ cứ để nó trên phòng đi... - Nó nói.

- Ừm...

- Mà anh vừa gọi tên nó là gì?!

- Gem...

- Gem?! Tại sao thế?!

- Anh cũng không nhớ!!! Anh nuôi con mèo này từ khi anh 10t... Hồi đó anh bị tai nạn và mất trí nhớ, thấy mọi người trong gia đình bảo anh và 1 cô bé nào đó thường hay gọi nó là Gem... - Hấn cười.

- Ồ... Ừm... - Nó ậm ừ vài tiếng rồi im lặng. Thì ra hấn bị mất trí nhớ...

- Em thích mèo à?!

- Ừm... Em rất thích mèo... Chúng đáng yêu lắm... – Nó cười.

- Ừm... vậy mang con mèo lên phòng 2 đưa cùng nuôi luôn.

- Ừm... - Nói rồi nó bế con mèo vào trong nhà cùng hấn.

19h tối tại phòng ăn...

Cả bọn đang ăn uống và trò chuyện rất vui vẻ bên bàn ăn thì chuông điện thoại của 6 người là Thiên, Giang, Ngân, Nam, Trà, Kiệt đồng loạt reo...

- Alo... - Đồng thanh tập 1.

- [.....]

- HẢ???? NGÀY MAI??? - Đồng thanh tập 2.

- [.....]

- KHÔNG... CON KHÔNG ĐỒNG Ý... - Đồng thanh tập 3.

- [.....]

- Vâng... Được rồi ạ!!! - Đồng thanh tập 4 rồi 6 người cùng cúp máy.

- Sao thế?! - Hấn hỏi khi thấy khuôn mặt ỉu xù của 6 người.

- Pama kêu đi coi mắt hôn ước gì đó... - đồng thanh tập 5.

- Hơ hơ... - Hấn.

- Tôi không đi đâu... - đồng thanh tập 6.

- Cứ đi đi không sao đâu... - Nó vẫn ăn như không có chuyện gì xảy ra.

- WHAT??? WHY??? - đồng thanh tập 7.

- Vặn nhỏ cái volume xuống!!! Giang, Ngân, Trà lát ăn xong qua phòng tao có chút việc. - Nó.

- 3 thằng tụi bây lát có mặt đầy đủ tại phòng Thiên!!! Cầm cái. - Hấn.

- Hơ... hơ... - Thấy khuôn mặt đờ đờ sát khí của 2 tảng băng di động trước mặt thì 6 con người kia không ai dám hó hé nửa lời...

Thì ra nó và hấn đã nhận được mệnh lệnh phải bắt bằng được 6 người kia đi xem mặt từ "sếp" nên đã bàn với nhau cách tác chiến làm cho buổi gặp mặt này thêm đặc sắc. (sếp = pama)

Chap này có vẻ hơi ngắn nhĩ?! Chap sau t/g sẽ cố gắng bù đắp ạ!!! :*

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Tứ Đại Ác Ma* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 39: Đi Xem Mặt... - Con Sốt Trong Đêm...

20h tại phòng nó...

- Mà kêu tụi tao vô đây chi vậy??? - Giang hỏi.

- Nãy pama nói gì với tụi bây vậy??? - Nó hỏi ngược lại.

- Ờ thì bảo đi xem mặt vì cái hôn ước quái gở gì đó!!! Không đi thì bị cắt tất cả thẻ... - Ngân.

- Tao cũng thế - Trà.

- Ủm... thế tụi mày cứ đi đi - Nó ôm con mèo đáp.

- Mày điên à?! Đã nói bọn tao không muốn đi mà!!! - Ngân đáp.

- Thì cứ đi đi nhưng mà... - Nó nham hiểm.

- Nhưng mà sao???? – Trà hỏi.
- .... Blo bla... - Nó nói ra 1 kế hoạch hoành tráng.
- Oki... Mà con mèo này đâu ra vậy?! – Giang hỏi.
- Của Phong... - Nó đáp.
- Phong?! Hôm chuyển qua đây tao đâu có thấy nó?! – Trà.
- Thả nó ở ngoài vườn hoa, chiều nay tao ra hóng mát mới biết nên lời Gem lên đây!!! – Nó.
- Tên Gem hử??? – Ngân.
- Ừm... - Nó.

Bên phòng của Thiên...

- Bộ mày có kế hoạch gì giúp bọn tao hả??? – Nam hỏi.
- Có thì mới kêu tụi mày vô đây!!! – Hấn đáp.
- Sao??? Như nào?! – Kiệt.
- Cứ bình tĩnh... - Hấn.
- Bình tĩnh cái đầu mày!!! Mai bọn tao phải đi rồi!!! – Thiên.
- Rồi đây... blo bla... - Hấn bắt đầu phổ biến kế hoạch.
- Ok được đó. – Thiên.

10h tại biệt thự Dark...

- Lên phòng triển kế hoạch thôi... - Nó nháy mắt với 3 con bạn rồi 4 người chạy vào phòng nó khóa chặt cửa lại làm gì đó. Ngay sau đó bọn hấn cũng nhanh chóng lên phòng Thiên bắt đầu âm mưu của mình.

1 tiếng sau...

- Bọn anh đi trước nha!!! – Bọn hấn nói rồi phóng xe biến mất. Ngay sau đó bọn nó cũng ra gara lấy xe rồi đi luôn.

Tại nhà hàng The World đang có 12 người đẹp như trong tranh đang ngồi nói chuyện vui vẻ với nhau...

“BÙM...”

- PAMA... CON ĐẾN RỒI... - Và... 6 con người với những bộ dạng xấu xí không tưởng cùng xuất hiện 1 lúc... - AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA... - Thế là... những giọng ca thánh thót vang lên như 1 buổi luyện thanh rồi cùng lúc 6 người biến mất khi thấy trước mặt mình chính là người mình yêu...
- Hahahahaha... - Ngay sau đó là 1 tràng tiếng cười vang lên... 2 người nào đó xuất hiện...
- Dạ... Chào pama, chào các bác – Nó bước vào.
- Chào các bác... - Hấn đi ngay sau nó.
- Chào 2 đứa... - Các ông bố bà mẹ đồng thanh.
- Cảm ơn 2 đứa vì đã tạo ra màn chào hỏi đặc biệt này!!! – Papa Giang cười.
- Không có gì ạ!!! Bọn cháu chỉ muốn làm không khí vui lên thôi – Hấn.
- Ờm... 2 đứa gọi món đi... - Mama Trà.
- Dạ... blo bla... - Nó và hấn gọi xong thì cũng là lúc 6 người kia quay lại với ánh mắt đờ đờ sát khí vì bị mọi người lừa. Bữa ăn tối và xem mặt bỗng chốc trở thành nơi xả giận của 6 con người kia. Nhưng cuối cùng thì buổi gặp mặt cũng có một kết thúc tốt đẹp.

15h30 chiều tại biệt thự Dark...

- Máy em yêu đi spa không??? – Nó từ trên phòng bước xuống hỏi.
- Ok đi luôn!!! Đúng lúc đang mệt mỏi cần thư giãn gấp!!! – Trà.
- Ok lên thay đồ rồi đi luôn – Ngân.
- Máy ông kia đâu rồi? – Nó hỏi.
- Đi giải quyết việc gì đó của bang rồi – Giang đáp.
- Ừm... - Nói rồi bọn nó trở về phòng thay đồ và phóng xe tới spa.

Thế là cả buổi chiều hôm đó, bọn nó đi xông hơi, ngâm thảo dược, đắp bùn khoáng rồi mát xa cơ thể. Bọn nó vốn dĩ đã đẹp rồi nay tuốt lại thì càng xinh hơn.

21h30 tại bar Killer, trong 1 phòng VIP...

- Em yêu uống gì???? – Kiệt hỏi.
- Cocktail Margarita không bọt – Trà.
- Còn mấy người???? – Nó hỏi.
- Cocktail Pina Clada lắc nhẹ - Giang.
- Cocktail Negroni chanh lát – Ngân.
- Bọn anh đều Cocktail Sangria loại 2 truyền thống – Thiên.
- Ừm... - Nó nói rồi đứng dậy tiến ra phía cửa rồi nói gì đó với anh phục vụ.

5' sau... phục vụ mang đồ uống vào, mấy ly đồ uống như đã gọi cùng với 10 chai Vodka Diva Diamonds _đồ uống yêu thích của nó.

- Ở đây cũng có loại này à??? – Nam hỏi.
- Ừm... Mấy anh vào đây nhiều rồi mà không biết à??? – Ngân ngạc nhiên.
- Không, bọn anh vào đây cũng chỉ uống rượu nhẹ thôi, uống rượu mạnh không lái xe được... - Nam đáp.
- Ế... Cho thêm 10 chai nữa đi... - Hấn nói với phục vụ.
- 10 chai nữa?! Ai uống?! – Nó.
- Anh uống!!! – Hấn đồng dạng đáp. Vài phút sau lại có phục vụ mang đồ uống vào.
- Hôm nay không say không về... - Nó tuyên bố làm cả bọn hứng thú.

8 người vừa uống rượu vừa hát hò, chán thì lại kêu đồ ăn rồi đập phá... Tóm lại cả bọn như trút hết gánh nặng của cuộc sống vào căn phòng này vậy.

1h sáng... 4 chiếc siêu xe phóng như bay trên đường trở về biệt thự Dark...

Trước khi trở về phòng, nó có lời Thiên ra sân nói chuyện...

- Anh... - Nó ngập ngừng.
- Sao thế??? – Thiên hỏi.
- Anh ấy... thật sự không nhớ em là ai sao??? – Nó nói mà nấc lên vài tiếng.
- Ừm... Có lẽ sau vụ tại nạn đó... nó đã mất khá nhiều kí ức... - Thiên ngược nhìn lên bầu trời đầy sao nói.
- Hức... hức... tại sao?... tại sao chứ???... tại sao gặp lại em rồi mà vẫn không chịu nhớ lại???... hức hức... - Nó khóc... những giọt nước mắt nóng hổi lăn trên khuôn mặt thanh tao kia. Thấy cảnh này, anh trai nó cũng đau lòng lắm chứ... nhưng sự thật mãi là sự thật, không thể thay đổi được. Anh chỉ có thể lặng lẽ ôm nó rồi lau nước mắt cho nó. Rồi nó lên đến phòng anh mới an tâm trở về phòng ngủ.

Lên đến phòng nó nặng nhọc đi lấy quần áo rồi chui vào nhà tắm... 30' sau nó bước ra, thấy hấn đã ngủ thì cũng tắt đèn leo lên giường ngủ luôn...

Bỗng... hấn thấy người nó nóng bừng, mồ hôi đầm đìa... sốt!!! Nó bị sốt... hấn vội vã gọi cả bọn rồi đưa nó vào viện ngay lập tức.

Tắm khi vừa uống rượu sẽ rất nguy hiểm. Vì rượu sẽ ức chế chức năng hoạt động của gan, đồng thời khiến lượng đường huyết không được bổ sung kịp thời, dễ đau đầu, hoa mắt, cơ thể mệt mỏi, kiệt sức. Nếu nghiêm trọng sẽ dẫn tới sốt và hôn mê do hạ đường huyết.

Nó được đưa vào phòng cấp cứu, cả bọn dù mệt lử vì rượu nhưng cũng cố gắng ngồi chờ trước cửa phòng.

“Tĩnh...”

Đồng loạt 7 người đứng dậy chạy đến chỗ của bác sĩ...

- Bạn cháu không sao chứ???

- Em gái cháu có làm sao không????

- Cô ấy ổn chứ???

- Mọi người bình tĩnh, cô ấy không sao, chỉ là bị sốt và hôn mê do hạ đường huyết vì tắm sau khi uống rượu thôi. Khoảng 4 tiếng nữa sẽ tỉnh lại... - Bác sĩ ôn tồn đáp...

- Cảm ơn bác sĩ. Bây giờ bọn tôi có thể vào thăm bệnh nhân rồi chứ??? – Hấn hỏi.

- Vâng thưa thiếu gia. Ai là người nhà bệnh nhân thì đi theo tôi để làm thủ tục nhập viện. Còn bệnh nhân sẽ được chuyển sang phòng dưỡng bệnh ở tầng 6. – Bác sĩ đáp rồi 5 người đi theo y tá chuyển nó đến phòng 602 ở tầng 6 còn Giang và Thiên đi theo bác sĩ để làm thủ tục nhập viện. Thì ra đây là bệnh viện của nhà hấn nên bác sĩ mới kính cẩn đến như vậy.

- Nếu mọi người mệt thì về đi, tôi ở lại là được rồi!!! – Hấn nói khi thấy mọi người mệt lử.

- Vậy có được không??? – Nam hỏi.

- Tôi không sao mà!!! Nãy về có uống 1 chút nước chanh nóng nên cũng giải rượu rồi. Mọi người cứ về đi – Hấn.

- Ừm... Vậy nhờ mày đêm nay... Đừng có làm gì em gái tao đấy, nó mà mất 1 sợi tóc thì tao xử mày... - Thiên đùa chút để giảm bớt căng thẳng.

- Rồi biết rồi!!! – Hấn cười nói.

- Ừm... Bye... - Nói rồi 6 người kia ra về để lại hấn và nó trong phòng bệnh.

Hấn ngồi ngắm nó, tại sao hình ảnh của nó lại quen như vậy chứ??? Phải chăng hấn đã gặp nó ở đâu??? Nhưng tại sao hấn lại không nhớ??? Hay nó có liên quan gì đến việc hấn bị mất trí nhớ??? Ôi... Sao mọi thứ như rối loạn hết cả lên vậy trời...

[end chap 39]

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Tứ Đại Ác Ma* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 40: Tai Nạn...

Sáng hôm sau nó chợt mình tỉnh giấc, đầu óc choáng váng. Định đưa tay lên dụi mắt thì thấy nặng nề, nó nhìn xuống... ôi trời... là hấn đang gục trên tay nó mà ngủ. Nhìn bộ dạng của hấn bây giờ nó có thể đoán ngay là hấn mới chợp mắt được 1 lúc thôi. Mà đây là đâu??? 1 căn phòng trắng toát lại nồng nặc mùi thuốc sát trùng... Bệnh viện??? Tại sao nó lại ở đây chứ??? Sao nó không nhớ gì nhỉ?! Nhẹ nhàng rút tay ra khỏi đầu hấn, nó định bước vào nhà vệ sinh thì...

- Em tỉnh rồi à??? – Hấn bỗng cất tiếng.

- Ồ... Em làm anh tỉnh giấc à??? Em xin lỗi... - Nó.

- Không sao... Em định đi đâu vậy???

- Làm vsen, mà sao em lại ở đây???

- À... hôm qua em tắm sau khi uống rượu nên bị hạ đường huyết rồi sốt và hôn mê.

- Ủm... - Nói rồi hấn rù nó vào WC sau đó ra chộp mắt 1 chút cho đỡ mệt.

Nó vừa bước ra thì... Cốc cốc cốc... Tiếng gõ cửa vang lên...

- Vào đi... - Nó cất tiếng.

- Mày tỉnh rồi à??? – Giang chạy vào ôm nó.

- Mày làm bọn tao lo lắng lắm đấy biết không, con quý?! – Trà mắng yêu nó.

- Thôi ăn sáng đi nè!!! Cháo tao nấu đấy!!! – Ngân chạy đến lấy tô cháo từ tay Nam đưa cho nó.

- Cảm ơn tụi mày. – Nó nói – Anh về nghỉ đi... Trông em cả đêm chắc cũng mệt lắm rồi!! – Nó quay sang hấn nói.

- Ủm My nói đúng đấy, mày về nghỉ ngơi chút đi... - Thiên cũng đồng tình.

- Vậy mọi người ở lại nhé... Tôi về trước... - Hấn nói rồi bước ra khỏi phòng.

- Anh Thiên! – Nó vừa ăn cháo vừa gọi.

- Sao thế??? – Thiên đang mải trò chuyện với 2 thằng bạn quay ra hỏi. Cái gì kì vậy trời!? Đi thăm người ốm mà làm như đi chơi không bằng?

- Em muốn về nhà!!! – Nó nói.

- Không được... - Thiên quả quyết.

- Tại sao??? – Nó cãi.

- Em phải ở đây đến hết ngày mai cho khỏi hấn rồi mới được về... - Thiên.

- Nhưng em ghét mùi thuốc lắm!!! – Nó vẫn cố.

- Lệnh của pama! Cấm cãi – Thiên nói. Gì chứ nó nghe lời pama lắm, dù nó không thích nhưng pama nó muốn thì bắt người ngoài hành tinh nó cũng làm.

- Thôi ăn đi cho mau khỏe!!! – Nam.

- Ủm... - Nó đáp rồi ăn tiếp.

Chiều hôm đó...

- Alo... Tao chán quá!!! Bọn mày vào chơi với tao đi... - Nó gọi điện cho Ngân. Vì muốn cho nó có không gian yên tĩnh để ngủ trưa nên cả bọn đã ra về.

- Ủ rồi... tao đang chuẩn bị qua chơi với mày đây... Thiên với Giang đi chơi rồi. Chỉ có tao, Nam, Trà và Kiệt vào thăm thôi... - Ngân cười nói.

- Hừ... Ông anh trai chết tiệt... Mà thôi, sao cũng được, tụi mày vào nhanh đi tao chán lắm rồi!!! Đừng để tao đợi lâu đến mức phải trốn viện. – Nó đùa. Nó đâu biết rằng giờ này Giang và Thiên đang phải đi tìm kiếm hoa hồng đen_loài hoa khó thấy mà nó thích để mang đến tặng cho nó cơ chứ!!! Dù ở nhà có trồng nhưng nó mà phát hiện ra kẻ nào dám hái thì chỉ có nước chết.

- Rồi đây, đang lấy xe rồi... Lát gặp... - Ngân nói rồi cúp máy.

5' sau...

- Hê lu bây bê – Ngân mở cửa bước vào với túi hoa quả trên tay.

- Sao lâu thế??? – Nó hỏi.

- Tắc đường... giờ cao điểm mà!!! – Trà.

- Tao không nghĩ với tay lái của 2 ông kia mà lại đến lâu vậy. – Nó.

- Người bình thường đi cũng phải mất 20' đấy!!! Bọn tao đi có 5' là nhanh lắm rồi. – Trà nói.

- Nè... - Nam đưa ra 1 cái lồng nhỏ.

“Meo... meo...”

- Gem??? Gem!!! – Nó vội vàng đặt cốc sữa xuống chạy đến bế con mèo nhỏ lên.

- Làm gì ghê vậy!!! Có biết vì nó mà tay anh bị như này không hử?! – Kiệt giờ mấy vết cào trên tay ra cho nó xem.

- Ui xời... có vài vết mà cũng kêu!!! Anh phải làm gì thì mới bị nó cào chứ!!! – Nó thản nhiên.

- Vội ơi bạn em bắt nạt anh!!! – Kiệt quay ra nói với Trà.

- Hơ hơ... Mà con mèo của mày ác thật đấy!!! Chưa kịp động vào đã bị nó cắn với cào rồi... - Trà nói. Nhưng đúng thật!!! Ngoài hấn với nó ra không ai có thể chạm vào Gem, chỉ cần động vào một sợi lông thôi cũng lãnh đủ hậu quả rồi!!!

- Hờ hờ... - Nó chỉ biết cười trừ chứ chẳng biết làm sao nữa.

18h30...

- Đói quá!!! – Nó vừa vuốt ve con mèo vừa than.

- Đợi chút đi... Phòng sắp mua cháo vào rồi... - Nam nhìn đồng hồ đáp.

Cùng lúc đó... hấn, Giang và Thiên đang đi bộ từ hàng cháo vào bệnh viện. Cách đó không xa có 1 khoảng đất trống và có mấy đứa trẻ cả nam lẫn nữ đang chơi đá bóng. Trong khoảnh khắc đó hấn như nhớ ra điều gì đó, mọi thứ xung quanh hấn như mờ nhạt đi. “Bốp” chẳng may quả bóng bị đá lăn ra giữa đường, một cô bé chừng 10t chạy ra nhặt và...

“BÍP... BÍP...” tiếng còi của 1 chiếc container vang ồm ồm làm hấn sực tỉnh. Cô bé... cô bé kia... đang đứng giữa đường mà chiếc container dường như không có ý định dừng lại.

“RẦM”

- AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA... - Giang hét lên, bó hoa trên tay rơi xuống.

Máu... máu lênh láng...

1 bé gái bị đẩy vào vỉa hè...

Còn giữa lòng đường... một chàng thanh niên vô cùng điển trai đang nằm giữa một vũng máu...

- PHONG... - Giang và Thiên hét lên... chạy đến chỗ hấn chạy thẳng vào bệnh viện. Phải! Chính hấn đã liều mình xông ra cứu lấy cô bé kia.

***Quay ngược thời gian trở về năm hấn 10t...

- Mỵ... em đá càng ngày càng giỏi đó!!! – Tại 1 khu đất đang có 2 đứa bé, 1 nam 1 nữ chơi đá bóng.

- Tất cả là nhờ anh Đại Phong dạy và giúp đỡ em mà!!!! – Cô bé chu chu môi nói – Chết!!! Lỡ chân đá ra ngoài đường rồi!!! Anh Thiên ở đây chờ em nha!!!! – Cô bé nói rồi chạy đi nhặt quả bóng.

“BÍP... BÍP...” – Tiếng còi của 1 chiếc xe tải vang lên... anh trai của cô bé đứng trong khu đất đánh rơi chai nước trên tay và hét lớn:

- MỠ... CẦN THẬN...

“RẦM”

- Anh Đại Phong... anh Phong... tỉnh lại đi anh!!! Anh Thiên... anh làm gì đi chứ!!! Làm gì để anh Phong tỉnh lại cười với em đi chứ!!! - Cô bé nước mắt đầm đìa nhìn cậu bé nằm trên vũng máu mà trách móc anh hai của mình. ... mọi người xung quanh chạy lại giúp đỡ và đưa cậu bé vào viện. ...

Cô bé lúc đó vì khóc nhiều quá mà ngất đi lúc nào không hay... khi tỉnh lại... cô bé thấy mình đang ngồi trên máy bay đi đâu đó... Dù khóc lóc suốt mấy tháng trời đòi cậu bé mang tên “Đại Phong” nhưng cũng vô ích. Kể từ đó, cô bé sống tự lập, pama thì suốt ngày đi công tác nhưng vẫn rất quan tâm cô. Và cũng từ đó, cô trở thành một người lạnh lùng, băng giá, không còn cười tươi như trước mà chỉ khi trước mặt 3 đứa bạn thân của mình cô mới có thể gỡ bỏ mọi thứ, trở về với con người thật của mình...

Còn về phần cậu bé... sau khi được đưa vào viện và các y bác sĩ tận tình cứu chữa thì cậu bé vẫn lành lặn như trước, chỉ có điều cậu bị mất 1 phần trí nhớ. Toàn bộ kí ức của cậu về cô bé và anh trai cô_ người bạn thân của cậu hoàn toàn biến mất, chỉ còn nhớ về chú mèo con tên “Gem” ***

Phải!!! 2 đứa bé đá bóng là nó và Thiên... 2 người ở đó đợi hấn đến nhưng khi nhìn thấy nó đang gặp nguy hiểm, hấn đã liều mạng chạy ra cứu nó rồi bị mất trí nhớ. Còn con mèo là do hấn mua tặng cho nó (bằng tiền của pama nha vì hồi đó chưa biết kiếm tiền) và 2 người quyết định đặt tên con mèo là “Gem” vì nó đặt cho hấn biệt danh là “Black Gem” còn hấn đặt cho nó biệt danh là “White Gem”. Lý do xuất hiện 2 cái tên đặc biệt này là vì hấn suốt

ngày mặc đồ màu đen còn nó thì lúc nào cũng diện đồ màu trắng. Nhưng từ khi sang Anh sống thì tú quần áo, đồ đạc của nó lại xuất hiện thêm màu đen...

Trở về với thực tại...

- Sao lâu quá vậy??? Tui đói lắm rồi đó!!! – Nó than.

- Mà đừng có than nữa được không??? Tao cũng sốt ruột lắm chứ bộ!!! – Ngân.

- Ế... Ngoài kia có gì mà ồn ào thế nhỉ??? – Kiệt tò mò.

- Phong... Thiên... Máu... - Mắt Trà như nhòe đi... cô ngã quỵ xuống. Kiệt vội vàng chạy ra đỡ. Khi nghe thấy 2 từ “Phong” và “Thiên” nó vội vã đặt Gem sang 1 bên rồi chạy ngay ra ngoài.

“Àm... ăm...” hình ảnh vừa rồi như sấm sét đánh trước mặt vậy...

Kìa chẳng phải là Phong và Thiên sao??? Cả Giang nữa... Tại sao trên người lại đầy máu thế kia... Và tại sao Phong lại nằm bất động trên giường bệnh thế kia???? Chuyện gì xảy ra vậy???? Không nghĩ gì... nó chạy thật nhanh theo họ.

- Xin lỗi mọi người phải đợi ở đây... - Cô ý tá ngăn cả bọn rồi đóng cửa bước vào phòng cấp cứu 1 cách nhanh chóng.

- Anh Thiên... anh Thiên... nói cho em biết tại sao... tại sao Phong lại như vậy???? TẠI SAO??? – Nó gào lên... nước mắt túa ra ngày càng nhiều. Đã 8 năm kể từ ngày đó nó không rơi 1 giọt nước mắt nào... Vậy mà hôm nay nó khóc nhiều đến như vậy... kể cả 3 con bạn thân của nó cũng phải bất ngờ...

- Là do Phong cứu 1 bé gái đang nhặt bóng giữa đường nên mới bị như vậy... - Giang rầu rĩ nói.

- Cứu... cứu... bé gái nhặt bóng... - Nó lắp bắp và nhớ lại hình ảnh của mình năm đó... mọi thứ như mờ đi... nó ngất...

2 tiếng sau... nó tỉnh dậy thấy mình đang nằm trong căn phòng bệnh của mình.

- Mà tỉnh rồi à??? – Ngân nhẹ nhàng hỏi.

- Phong... Phong... - Nó không đáp... mở cửa chạy thẳng đến phòng cấp cứu khi nãy. Ngân cũng chạy theo nó.

- Phong... Phong đâu??? – Nó hỏi.

- Vẫn ở trong đó... chưa ra... - Nam nhìn nó đáp. Nó bắt lực ngồi dựa lưng vào tường, hơi cúi đầu mặc cho nước mắt cứ rơi...

30’ sau... “Tỉnh”... cách cửa phòng cấp cứu mở ra... cả bọn chạy đến hỏi tới tấp bác sĩ trừ nó. Nó vẫn ngồi đó nhưng vẫn lắng nghe từng lời nói.

- Bác sĩ... bạn tôi sao rồi??? –

- Chúng tôi thành thật xin lỗi... - Bác sĩ nhẹ giọng nói.

- Các ông làm ăn như thế à??? Phải cứu bằng được nó chứ!!! – Thiên gào lên cắt ngang câu nói của bác sĩ.

- Trật tự nghe bác sĩ nói hết đi!!! – 1 giọng nói lạnh như băng vang lên. Chính là nó. Nó thực sự rất sợ... rất sợ cảm giác mất đi 1 người mà mình vô cùng yêu thương. Nó nói câu đấy như 1 tia hy vọng cuối cùng về sự sống của hắn.

- Chúng tôi thành thật xin lỗi... dù đã cố hết sức nhưng phải 6 tiếng nữa cậu chủ mới có thể tỉnh lại. Bây giờ y tá sẽ chuyển cậu ấy sang phòng 603. Vì đây là bệnh viện nhà cậu ấy nên không cần phải làm thủ tục nhập viện. – Bác sĩ nói. Vậy là nó đã đúng, đúng là ông trời có mắt.

- Cảm ơn bác sĩ – Nói rồi nó cùng cả bọn tiến về phòng 603.

Lúc này nó thì ngồi ôm Gem trong lòng và mắt thì cứ dán vào hắn. Còn Thiên thì bị bọn kia bắt kè lại toàn bộ sự việc đã xảy ra... từ quá khứ... đến hiện tại...

[end chap 40]

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Tứ Đại Ác Ma* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 41: Kí Ức Trở Lại...

21h15...

- My à... - Giang rụt rè nói.
- Ủ sao??? – Mắt vẫn dán vào hấn nó trả lời.
- Mày ăn chút gì đi chứ!!! Lúc trước còn kêu đói cơ mà!!! – Ngân.
- Tao đã nói là tao sẽ không ăn cho đến khi Đại Phong tỉnh lại mà!!! – Nó.
- Ủa... Đại Phong?! Anh nhớ nó tên Duy Phong mà!!! – Kiệt.
- Đại Phong là tên em hay gọi anh ý!!! Chỉ có em được gọi thôi!!! – Nó đáp.
- Ồ... - Cả bọn ồ lên 1 tiếng.
- Tiểu My?! – Hấn bỗng lên tiếng.
- Tiểu My?! Chẳng phải trước khi mất trí nhớ Phong thường gọi My bằng tên này sao? – Thiên giật mình.
- Gọi bác sĩ... - Nó nói rồi ngay lập tức Nam và Ngân chạy đi gọi bác sĩ.
- Phong... Anh nhận ra em sao??? – Nó rung rung nước mắt.
- Ngốc!!! Đừng khóc... Em khóc xấu lắm... - Hấn đưa tay chạm vào khuôn mặt xinh đẹp của nó.
- Ừm... - Nó lau nước mắt mỉm cười.
- Mời người nhà ra ngoài để chúng tôi kiểm tra tình trạng của bệnh nhân. – Bác sĩ lên tiếng. Rồi sau đó cả bọn bước ra ngoài chờ kết quả.

5’ sau...

- Cô cậu là người thân của cậu chủ??? – Bác sĩ cùng y tá bước ra.
- Vâng – Cả bọn đồng thanh.
- Có phải trước đây cậu chủ từng bị mất trí nhớ không??? – Bác sĩ hỏi.
- Đúng vậy!!! Sao thế bác sĩ??? – Thiên đáp.
- Không biết là chuyện vui hay chuyện buồn nhưng kí ức của cậu chủ đã trở lại... - Bác sĩ nói.
- Thật vậy sao??? – Nó vui mừng nói.
- Vâng... Bây giờ mọi người có thể vào thăm cậu chủ rồi... - Bác sĩ nói rồi bước đi. Cả bọn mở cửa bước vào.
- Đại Phong... Em nhớ anh!!! – Nó chạy đến ôm chầm lấy hấn, vừa khóc vừa nói.
- Anh cũng nhớ em Tiểu My... Đừng khóc nữa, có anh ở đây rồi... - Hấn cũng ôm lấy nó, nhẹ nhàng nói.
- My à... Phong vẫn đang bị thương nên em bỏ nó ra được rồi đấy... - Thiên.
- Hơ... Em xin lỗi... - Nó buông hấn ra nói.
- Không sao... - Hấn.
- My... Phong tỉnh rồi... giờ thì mày ăn được chưa??? – Trà.
- Em chưa ăn gì sao??? Đồ ngốc!!! Em cũng đang là bệnh nhân đấy!!! – Hấn hơi cau mày tức giận.
- Tại em lo cho anh mà... - Nó nũng nịu tỏ vẻ dỗi hấn.
- Thôi được... Anh xin lỗi... Dù gì cũng phải biết tự lo cho bản thân chứ!!! – Hấn.
- Ừm... - Nó cười tươi đáp – Há miệng ra... - Nó giờ thì cháo trước mặt bắt hấn ăn.

- Ơe!!! Không ngờ 2 tầng băng di động nhà mình lại sến đến thế!!! – 6 người kia đồng thanh.
- Máy người thích chết không???? – Nó và hấn đồng thanh rồi lườm 6 người kia đến cháy mặt làm họ chạy biến. Bây giờ trong phòng chỉ còn nó và hấn.
- Anh xin lỗi... vì thời gian qua đã không ở bên che chở và bảo vệ em... - Hấn nhẹ nhàng vuốt mái tóc của nó.
- Em không sao. Cũng nhờ có anh, mà em có thể tạo cho mình 1 vỏ bọc hoàn hảo. – Nó mỉm cười.
- Đừng cố tỏ ra lạnh lùng vô cảm khi bên trong mọi thứ như vỡ vụn. Anh biết em đang rất hận anh... - Hấn hơi buồn.
- Không... Em không hận anh... Từ khi sang Anh sống, em đã quyết định chờ đợi đến khi anh trở về, đó là lựa chọn của em. – Nó nhìn về 1 phía vô định nói.
- Anh xin lỗi đã để em phải đợi lâu như vậy... Từ giờ... anh sẽ luôn ở bên em, không rời nửa bước. – Hấn ôm nó vào lòng. Nước mắt nó rơi... nó khóc... khóc vì hạnh phúc...
- Anh hứa nhé!!!
- Ừm... anh hứa... - Nói rồi nó và hấn trao nhau 1 nụ hôn nồng cháy...

Cùng lúc đó ở phía ngoài căn phòng đang có 6 con người nờ những nụ cười nham hiểm nhưng không kém phần quyến rũ khiến bao người mất máu.

Thế là ngày nào nó cũng trâu trọc ở bệnh viện chỉ để chăm sóc cho hấn mặc dù rất ghét mùi thuốc ở đây.

1 tuần sau...

- Hôm được ra viện rồi thoải mái quá!!! – Hấn vui vẻ.
- Ra viện rồi lại được ngắm mấy em xinh tươi nhỉ?! – Nó hỏi.
- Đầu có!!! Anh chỉ ngắm mèo ngọc của anh thôi!!! – Hấn cười cười vòng tay qua ôm lấy nó.
- Sến level max – cả bọn đồng thanh nhìn nó và hấn.
- Hi hi...
- Rồi về thôi!!! – Nam
- Về làm sao được... - Hấn mặt buồn buồn...
- Sao thế??? – Kiệt.
- Phải đi quây 1 bữa chứ!!! – Hấn cười nói làm cả bọn chỉ muốn xông vào đánh.
- Trời!!! Tự nhiên làm cái mặt buồn buồn làm người ta tưởng bị làm sao!!! – Nó đánh nhẹ vào tay hấn 1 cái.
- Mà mấy giờ rồi??? – Giang hỏi.
- Bây giờ mới có 17h chiều thôi... - Thiên khoác vai Giang đáp.
- Sớm nhỉ?! Hay đi shopping trước đi... - Ngân đưa ra ý kiến.
- Rồi đi ăn... - Nam tiếp.
- Sau đó đến bar quây!!! – Trà cũng góp ý.
- Kế hoạch đã rõ!!! Triển thôi anh em!!! – Hấn.

Thế là cả bọn phóng xe đến trung tâm thương mại lớn nhất Hà Nội để mua sắm quần áo, đồ đạc... mỗi cặp 1 nơi, Thiên Giang Ngân Nam Trà Kiệt thì đến những cửa hàng quần áo, trang sức, phụ kiện khác nhau. Còn nó và hấn thì thiên về style chất kết hợp với hiphop. Hấn đi trước chọn quần áo cho nó mà nó đi sau phải phát hết 1 gói giấy ăn cho những cô gái ở đây để lau nước miếng.

Đến 19h cả bọn mới tụ tập lại 1 nhà hàng nổi tiếng về các món ăn của Hàn Quốc để thưởng thức bữa tối.

- Mọi người và anh đẹp trai dùng gì ạ??? – Một nhân viên nữ mang menu ra hỏi mà mắt thì liếc liếc hấn. Nhân viên gì mà ăn mặc lố lăng, trang điểm lòe loẹt... không hiểu đây là quán bar hay nhà hàng nữa.

- Ẹ hèm... Chị ơi em và NGƯỜI YÊU EM đến đây ăn chứ không phải đi học lái máy bay – Nó cố tình nhấn mạnh chữ “người yêu em” rồi cười tươi nói với nhân viên.

- Là sao??? – Bà nhân viên mặt ngơ ngác hỏi.

- Nhìn chị cũng không đến nỗi nào... - Nam nói làm bà đó sượng rên.

- Chắc cũng phải 25 tuổi rồi nhỉ?! – Kiệt đoán nhưng lại đứng làm bà tỏ vẻ e thẹn.

- Nhưng với tụi này thì già quá rồi... - Thiên hiểu ý 2 thằng bạn cười nói rồi phẩy phẩy tay làm bà đó rơi từ 9 tầng mây xuống đất.

- Bọn em mới chỉ 18 tuổi rưỡi thôi à!!! Với lại đúng như VỢ TUÔNG LAI của em nói thì em không có ý định lái máy bay đâu!!! – Hấn cũng hòa theo làm bà nhân viên không còn cái lỗ nào để chui nữa. Đã thế Giang còn đệm thêm câu hát:

- Nhiều khi ước mơ chỉ là mơ ước!!!

- Hahahaha... - Cả bọn được cười 1 trận bể bụng còn bà nhân viên thì không dám vác mặt ra nhìn cả bọn nữa.

- Ể... Mà lúc nãy My vừa nói gì ý nhỉ?! “NGƯỜI YÊU EM” – Ngân nhắc lại làm nó đỏ mặt ngượng ngùng.

- Ể... Ai cho phép tụi bây yêu nhau?! Ông anh trai này còn chưa đồng ý đâu nhé!!! – Thiên.

- Kệ mày chứ!!! Đẳng nào tao với My chẳng có hôn ước rồi!!! – Hấn cười nham nhở.

Nói chuyện 1 lúc rồi cả bọn lao vào chiến đấu với canh kim chi, gimbap, bánh gạo cay, com trộn, mì đen... Hàn Quốc nổi tiếng với đồ ăn cực cay nên cả bọn không tránh khỏi việc chảy nước mắt, đỏ mặt, uống nhiều nước trong khi ăn.

- Ôi no quá!!! – Giang ôm bụng.

- Chẳng muốn đứng dậy nữa... - Nó than.

- Ăn đồ cay nên nóng quá!!! – Ngân.

- Ăn thế này sợ nổi mụn quá!!! – Trà.

- Ăn đi em yêu... - Bọn hấn đồng thanh khi nhân viên mang mấy ly kem ra.

5’ sau... 4 con siêu xe phóng ra khỏi nhà hàng rồi bay thẳng đến bar Killer... cả bọn hát hò, uống rượu rồi lại làm chủ vũ trường... như những lần trước...

Cách đó không xa tại 1 góc quán bar... có 1 cô gái ăn mặc bụi bặm nhăm nháp ly rượu trên tay...

- Chào em... anh có thể ngồi đây chứ?! – 1 tên khá to con có 1 vết sẹo hình chữ “D” trên má trái tiến lại gần phía cô.

- ..... – Cô gái không trả lời mà chỉ gật đầu nhẹ coi như đồng ý.

- Mình làm quen đi... Anh tên Long... Triệu Tử Long... - Tên đó.

- Nhi... Trần Ngọc Bảo Nhi... - Cô gái đáp.

Nói chuyện 1 lúc lâu bỗng... “Reng reng... reng reng...” – Tiếng chuông điện thoại từ máy của Nhi vang lên. Đọc tin nhắn xong Nhi hơi nhúu mày khó hiểu...

- Em có chuyện gì à??? – Tên Long hỏi.

- Không có gì... chỉ là muốn bắt cóc 1 người thôi... - Nhi đáp.

- Bắt cóc?! Ai vậy?! Biết đâu anh có thể giúp em... - Tên Long gắng hỏi.

- ..... – Đắn đo 1 lúc Nhi mới kể toàn bộ kế hoạch của mình cho Long nghe. Long có ý muốn giúp Nhi và rồi 2 người bắt tay hợp tác nhưng... khi quay lưng ra về, Long có lăm bắm 1 câu nói “Em ngây thơ quá!!! Bị lợi dụng mà không biết!!! Kế hoạch của em hoàn hảo thật đấy... nhưng hơi nhạt, để anh cho thêm muối”...

Chuyện gì sẽ xảy ra???? Nhi và Long định bắt cóc ai??? Tin nhắn Nhi nhận được có nội dung gì??? Câu nói của Long có gì bí ẩn??? Đón đọc chap sau nhé!!!

[end chap 41]

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Tứ Đại Ác Ma* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 42: Bắt Cóc... - Giải Cứu... (1)

Hôm qua sau khi quấy tung bưng cả bọn trở về biệt thự Dark đánh 1 giấc no say đến tận bây giờ vẫn chưa dậy...

9h sáng...

Nó tỉnh dậy, thấy hân vẫn đang say giấc nên không nổi gọi, đi làm VSCN xong thì thấy trong bếp chẳng có gì ăn nên đành đi ra ngoài mua đồ về làm bữa sáng kiêm bữa trưa. Vì lười và cũng vì muốn tận hưởng không khí trong lành nên nó muốn đi bộ. Mặc bộ đồ thể thao giản dị và mang đôi giày thể thao nó bước ra khỏi nhà. Cũng lâu lắm rồi nó không đi bộ mà toàn ngồi trên xe phóng vèo vèo nên giờ thấy cảnh vật lạ quá... Đang ngơ ngẩn ngắm phố phường thì... “BUP”... nó quay lại tung 1 đòn làm 1 tên văng ra xa... từ này giờ nó đã có cảm giác bị theo dõi nên đến khi chắc chắn nó mới dám mạnh tay như vậy. Từ đầu 1 đồng người mặc áo đen xuất hiện xông vào làm nó đánh phải ra tay... đây là 1 ngõ nhỏ nên cũng ít người qua lại... 1 vụ ẩu đả bắt ngờ xảy ra... “Bup”... nó ngất... nó bị đánh lén sau lưng rồi bị 1 tên to con vác đi đâu đó.

1h... cả bọn tỉnh dậy nhưng không thấy nó đâu đành đi xung quanh biệt thự tìm loạn xạ. Cái biệt thự có nhỏ nhắn gì đâu cơ chứ... cũng phải to gần bằng cái sân vận động ý.

- Phù... phù... mệt quá!!! – Nam mồ hôi mồ kê mướt mãi nói.
- Có... học... ai thấy... My... học... đâu không??? – Thiên thờ hồng học hỏi.
- Không... tìm hết rồi... nhưng không thấy... - Giang.
- Chắc nó không sao đâu, chắc chỉ là ra ngoài hít thở không khí thôi. – Ngân nói.
- Lát là nó về ý mà – Trà trấn an...
- Ừm không cần phải lo lắng quá đâu. My cũng có võ mà... - Kiệt.
- ..... - Hân này giờ chỉ im lặng.

Trong 1 căn nhà kho bẩn thỉu...

“Ào...” – 1 chậu nước đá đổ lên đầu 1 cô gái xinh đẹp...

- Chị tỉnh rồi hả???
- Nhỉ?! – Nó lờ mờ tỉnh dậy.
- Phải... là tôi... - Nhỉ mỉm cười...
- Sao em lại bắt chị??? Đây là đâu??? – Nó hỏi.
- Vì sao à? Vì tôi yêu anh Phong... được chưa????? – Nhỉ.
- Y... Yêu... Phong?! – Nó ngạc nhiên. – Nhưng 2 người là anh em mà!!!
- Anh em thì sao chứ?! Chỉ cần tình cảm xuất phát từ trái tim là đủ. – Nhỉ.
- Luyên thuyên thế đủ rồi!!! Giờ thì... bắt lấy nhỏ đó... - Long bỗng từ đâu xuất hiện kêu người bắt lấy Nhỉ... Vì ở thế bị động nên Nhỉ không kịp kháng cự...
- Cái này đâu có trong kế hoạch??? – Nhỉ tức giận nói.
- Cái gì??? Kế hoạch?! – Nó.
- Kế hoạch của cô em hay đó... nhưng nó nhạt quá nên anh phải cho thêm muối... xin lỗi đã lợi dụng cô em... - Long nở nụ cười khinh khỉnh nói.
- Triệu Tử Long... thả bọn tôi ra... - Nó lờm.

- Chị biết hần?! – Nhi.

- Phải... Hần chính là người tháng trước gây ẩu đả ở bang của Phong và đã bị Phong đánh rồi in dấu ấn lên mặt... chữ “D”... - Nó nói giọng lạnh băng.

- Sao... sao mày biết?! – Tên Long ngạc nhiên vì mình đã đeo mặt nạ mà vẫn bị nó nhận ra.

- Nghe giọng... Vì tôi đã gắn con chip ghi âm ở máy điện thoại của Phong – Tuy lúc đó hần chưa nhớ lại mọi chuyện nhưng nó vẫn luôn bí mật quan tâm hần.

- V... vậy chị cũng biết kế hoạch tối qua anh Phong nói với em???? – Nhi ngạc nhiên.

- Đúng vậy... chị biết Phong nhờ em làm việc này để có thể diễn màn “anh hùng cứu mỹ nhân” nhưng em lại bị tên này lợi dụng... - Nó lắc nhẹ đầu.

- Em xin lỗi... - Nhi.

- Không sao... Là Phong nhờ em mà... - Nó cười.

- Thôi rút mướn đi... Bịt miệng bọn nó lại... - Long ra lệnh. – Chính tên khốn khiếp đó đã làm khuôn mặt của tao thành ra như này nên giờ hần phải trả giá... Hahahaha... - Tên Long cười rồi cho người mang nó và Nhi đi đâu đó.

12h trưa tại biệt thự Dark...

- Tại sao My vẫn chưa về nhỉ??? – Giang lo lắng.

Hần với Nhi đã thống nhất khi nào Nhi nháy máy thì hần sẽ lập tức đi cứu My mà sao giờ này vẫn chưa thấy động tĩnh gì nhỉ?!

- Tôi có linh cảm không tốt lắm... - Hần lên tiếng.

- Thưa... mọi người có buu kiện... - Quản gia Minh bước vào với 1 chiếc hộp trên tay.

- Cảm ơn bác... - Trà nhận hộp buu kiện rồi tiến lại phía bàn uống nước mở ra.

- 1 chiếc ipad??? – Ngân ngạc nhiên.

- Có đoạn video gì này... - Nam chỉ vào màn hình ipad.

- Mở lên coi... - Thiên.

- My?! Nhi?!...Và... Triệu Từ Long?! – Kiệt lên tiếng làm hần giật mình chạy lại.

Trong đoạn video có hình ảnh 2 cô gái là nó và Nhi đang bị trói và bị bịt miệng còn tên Long thì cười hả hê... “Nếu muốn cứu 2 nhỏ thì nhanh nhanh lên không thì bọn mày biết kết quả rồi đó!!! Duy Phong... mày sẽ phải trả giá khi đã để lại trên khuôn mặt của tao 1 vết sẹo lớn như này... hahaha...” màn hình vụt tắt. (những câu có dấu “” là lời của tên Long qua ipad nha)

- Tên khốn nạn... Đáng lẽ tao phải giết mày hôm đó... – Hần đập mạnh vào tường làm máu ở tay hơi rỉ ra...

Hần vừa dứt lời thì chiếc ipad bỗng nhiên có 1 cuộc gọi video đến...

“Muốn cứu 2 nhỏ đâu dễ như bọn mày tưởng... điện thoại và các thiết bị 2 nhỏ mang theo đã bị tao phá rồi... hahaha...” – Giọng tên Long lại vang lên trong màn hình ipad – “Nếu giải được câu đố của tao thì việc cứu 2 nhỏ sẽ dễ như trở bàn tay...”

- Đù rồi... Có gì thì nói nhanh lên – Kiệt.

- “Bình tĩnh... Câu 1: Hoa hồng đỏ, hoa violet xanh, như 2 màu của chỉ dấu tiếp theo. Nếu bọn mày đến ngay trạm thì mới có thể tìm được 2 nhỏ!!! Nào... nhanh lên... bắt đầu đi...”

- Grừ... Phải biết cái trạm tên đó nói là trạm nào... - Giang.

- Có thể là 1 đài phát thanh... - Ngân đưa ý kiến.

- Hay trạm xăng... - Trà.

- Hoặc ga xe lửa... - Thiên vuốt cằm.

- “Nếu bọn mày đến ngay trạm thì mới có thể tìm được 2 nhỏ” – Nam – Có thể 2 người đó đang ở trên tàu sắp khởi hành...

- Đúng vậy... Đi thôi... - Hần sốt ruột...

- Khoan... cần mang thêm 1 số đồ dùng cần thiết nữa!!! – Kiệt nói rồi lên phòng lấy thứ gì đó rồi đưa cho mỗi người.

Cả bọn nhanh chóng ra gara phóng những chiếc moto ra khỏi biệt thự. Hôm nay tất cả không đi ô tô nữa mà chuyển sang đi moto cho nhanh vì đi ô tô dễ bị kẹt xe.

Tại ga xe lửa ABC...

- A... Tàu kia sắp khởi hành kia... - Theo hướng tay của Ngân cả bọn chạy đến.

- “Hoa hồng đỏ, hoa violet xanh, như 2 màu của chỉ dấu tiếp theo.” Đợi thôi... - Nam nhanh chóng hiểu được khi thấy ở toa cuối có in hình hoa hồng đỏ và hoa violet xanh...

- Xin lỗi phải có vé mới có thể lên tàu... - Anh nhân viên nói.

- Túi này đủ chưa??? – Thiên đưa ra 1 ít tiền đưa cho anh nhân viên rồi cả đám chạy lên tàu luôn.

Lạ thay trên tàu không có 1 ai ngoài cả bọn, tàu cũng được đặt chế độ tự lái. Không còn cách nào khác cả bọn đành chia nhau ra tìm... Hấn, Trà và Kiệt phụ trách phía đầu tàu còn Thiên, Giang, Nam và Ngân phụ trách phía cuối tàu... Bỗng mỗi toa có 1 màn hình nhỏ bật mở... 1 giọng nói quen thuộc vang lên...

- “Wow... tao không nghĩ bọn mày lại thông minh đến mức vậy... Hahaha...” – Long cười khinh khinh nói.

- Mày mà động vào My hay em tao thì đừng có trách... - Hấn gằn giọng.

- “Có việc khác cho bọn mày đây!!!” – Tên đó không thèm quan tâm đến câu nói của Hấn.

- Cửa bị khóa rồi... - Trà (phía đầu tàu) và Ngân (phía cuối tàu) cùng đồng thanh. May thay 2 nhóm mỗi nhóm mọi người đều chung 1 toa không bị tách ra.

- Con tàu chạy càng ngày càng nhanh... - Kiệt cùng Nam đồng thanh dù ở 2 nơi khác nhau. Lúc này nhóm Hấn đang ở toa đầu tàu còn nhóm Thiên đang ở toa cuối tàu.

- “Khi con tàu đạt 150 dặm 1 giờ thì nó sẽ trật bánh và văng ra... Nếu bọn mày thoát được tai nạn này, tao có thể sẽ tha nhỏ Nhi...” – Long.

- Còn nếu bọn tao không thể??? – Hấn và Thiên đồng thanh.

- “2 nhỏ sẽ không có cái kết có hậu đâu!!! Và cả bọn mày nữa!!! Hahahaha...” – Tên Long biến mất khỏi màn hình và thay vào đó là con số 86 xuất hiện...

- 86??? Nghĩa là gì??? – Giang nói qua bộ đàm mà lúc này Kiệt có đưa cho mỗi người để dễ liên lạc.

- Chắc nó là tốc độ của tàu... - Trà. Đúng vậy... con số trên màn hình ngày 1 tăng lên...

- Nghĩa là bọn mình phải tìm động cơ của tàu... - Ngân.

- Mọi thứ bị kẹt hết rồi... - Kiệt nhanh chóng nói khi chạy lại kiểm tra động cơ nằm ở toa đầu.

- Vậy phải tìm phanh tay dùng trong trường hợp khẩn cấp!!! – Nam đưa nhanh ý kiến. Tốc độ của con tàu đã lên đến con số “116”... cả bọn nhanh chóng lục lọi mọi thứ trong toa tàu... Bỗng... đến khúc rẽ, con tàu tách làm 2 phần đầu rẽ 1 hướng còn phần đuôi rẽ 1 hướng...

- Đừng ai nói là lại có chuyện gì xảy ra nhé!!! – Thiên thấy toa rung rung liên hồi.

- “Thật ra tao đã tách tàu làm 2... như vậy sẽ kịch tính hơn...” – Tên Long nói rồi biến mất. Lúc này chỉ có màn hình toa cuối hiện lên nên ở toa đầu không ai biết.

- Ok tao đã hiểu rồi... - Nam giọng hơi run nhìn ra phía cửa sổ. 2 ngã rẽ lúc này giờ lại thành 1 đường và 2 phần tàu sẽ đâm vào nhau nếu mọi thứ cứ tiếp tục diễn ra.

- Thấy rồi... - Trà reo lên khi tìm thấy phanh tay. Hấn và Kiệt liền tiến lại đẩy thật mạnh để có thể dừng tàu... Tiếng bánh xe ma sát với đường ray ken kết tạo ra vài tia điện sáng... cuối cùng thì tàu cũng chịu ngừng nhưng chỉ là 1 phần tàu phía trên thôi còn phần sau thì...

- Ừm... Có chuyện rồi... - Giang nói qua bộ đàm...

- “Chuyện” gì??? Tàu dừng rồi còn gì? – Hấn đáp.

- Đó chỉ là 1 nửa vấn đề thôi... - Ngân.

- Hay tại việc này dễ quá??? – Trà hốt hoảng khi nhìn ra cửa sổ và thấy phần toa còn lại đang tiến thẳng về phía mình...

- A... Có cách rồi... - Nam reo lên khi thấy 1 thanh sắt và 1 cái rìu trong toa. Sau đó anh và Thiên cố gắng phá phần sàn tàu được làm bằng gỗ rồi chọc thanh sắt vào bánh xe tạo ma sát để dừng lại... Tia lửa lại tóe lên 1 lần nữa và thật may mắn mọi thứ đã bình yên trở lại... 2 toa tàu chỉ còn cách nhau 5cm thôi... chậm thêm chút nữa chắc cả bọn đã toi mạng.

Cách cửa tự động mở ra, cả bọn bước xuống tàu...

- Mọi thứ ổn cả chứ??? – Thiên.

- Ok không sao... - Kiệt đáp.

“Tin tin... tin tin...” – tiếng chiếc ipad ban đầu vang lên... này Giang có mang theo vì tên Long bắt...

- “Làm tốt đấy... Có vẻ như bọn mày sống lâu hơn tao tưởng...” – Long.

- Rồi sao??? Tên lẩm mồm... Mý và em gái tao đâu??? – Hấn tức giận.

- “Bình tĩnh... 2 nhỏ chưa chết đâu mà lo... Giờ tao đổi ý rồi!!! Không muốn thả nhỏ Nhi ra nữa mà sẽ giữ cả 2 cho chắc...” – Long...

- Grừ... Mày muốn gì nữa??? – Thiên cũng tức không kém.

- “Hỏi tao muốn gì thì tao muốn nhiều lắm... chỉ có điều mày không đáp ứng được thôi... hahaha...” – Long.

Chuyện gì sẽ tiếp tục xảy ra??? Cùng đón đọc chap sau nhé!!! <3

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Tứ Đại Ác Ma* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 43: Giải Cứu... (2)

- Không dài dòng nữa... vào thẳng vấn đề đi... - Thiên nóng tính.

- “Câu đố tiếp đây: Bến cảng Hickory Dickory, tất cả bọn mày chạy đua với thời gian. Bọn mày sẽ tìm thấy chìa khóa ở XYZ để cứu 2 nhỏ...” – Long.
– “Good luck... hahaha...”

- Hừ... Tiếp tục thôi... - Nam

- Có lẽ bọn mình cần đến XYZ... - Ngân suy ngẫm.

- Không chắc... - Giang.

- Là sao??? – Kiệt.

- “Bến cảng Hickory Dickory, tất cả bọn mày chạy đua với thời gian. Bọn mày sẽ tìm thấy chìa khóa ở XYZ để cứu 2 nhỏ...” – Hấn nhắc lại. – Tao nghĩ hấn nói về tàu biển XYZ.

- Tàu biển??? Em không biết ở XYZ lại có bến cảng đấy... - Trà thắc mắc.

- Cứ đến thử thì biết... - Thiên nói rồi cả bọn bắt taxi gần đó đến thẳng bến cảng ở XYZ.

Tại bến cảng...

- Kia rồi... Tàu Hickory Dickory... - Kiệt.

- Wow... đẹp quá... - Giang, Ngân và Trà đồng thanh.

- Thôi lên đi. – Nam nói và cùng với cả bọn bước lên tàu.

- Hừm để xem hấn có thể giữ 2 người họ ở đâu?! – Giang suy nghĩ.

- Tao nghĩ là dưới boong tàu... thử kiểm tra xem... - Trà.

Sau đó cả bọn chia nhau ra tìm rồi cuối cùng tập trung ở khu điều khiển tàu...

- Có ai thấy họ không??? – Hấn.

- Không... - Đồng thanh...

- A... Chìa khóa kia... chẳng phải hấn đã nói mình sẽ tìm được chìa khóa để cứu họ sao... - Ngân nhớ lại rồi nhanh chóng chạy đến vận chiếc chìa khóa.

- Khoan đã... - Hấn nói nhưng đã quá muộn...

Con tàu bắt đầu rung chuyển... Nước... là nước đang tràn vào tàu... Tiếng còi báo hiệu vang lên làm những người trên tàu chạy toát loạn... Chiếc ipad 1 lần nữa lại sáng lên...

- “Làm tốt lắm!!! Bọn mày đã làm cho tàu sắp chìm...” – Long.

- Cửa... cửa kẹt rồi... - Nam thông báo.

- “Bọn mày còn 10s để có thể thoát khỏi đây... 10...9...8...” – Long nói. Trong khi đó Trà đang cố gắng mã hóa cửa tự động để mở cánh cửa. Với thiết kế hiện đại, cửa này đóng mở là nhờ máy tính.

- Còn 5s thôi... - Thiên.

- Được rồi... Mọi người ra ngoài mau... - Trà nói rồi cả bọn chạy thật nhanh ra ngoài trước khi tàu chìm...

Và chiếc ipad lại có 1 cuộc gọi video đến tiếp...

- “Bây giờ thì nhanh đến trung tâm thương mại đường XXX trước khi quá muộn nào... Bọn mày có 10’... hahahaha...” – Long.

- Gì??? 10’??? Bình thường đi từ đây ra đây cũng phải mất 30’ chứ ít gì... - Kiệt.

- Nhanh lên... bến cảng này gần với ga xe lửa ban nãy mình để moto ở đó... – Hấn đưa ra ý kiến xong cả bọn chạy thật nhanh đến ga xe lửa rồi phóng thẳng đến trung tâm thương mại đường XXX nhanh nhất có thể...

9’30s sau... đây là 1 trung tâm thương mại mới bị bỏ hoang nhưng vẫn rất đẹp... Gồm có 6 tầng...

- Chắc chắn 2 người họ ở bên trong... - Ngân.

- Nhanh vào tìm đi... - Cả bọn chạy thẳng vào và chia nhau ra tìm mọi ngõ ngách... Cái trung tâm này có nhỏ nhắn gì đâu cơ chứ!!! Cũng phải to hơn cái biệt thự Dark 1 tí... Tìm được 3 tầng chắc cũng đột quỵ rồi!!!

Lên đến tầng thứ 3 cả bọn tụ tập lại 1 chỗ vì gần như mất sức...

- Đây... hộc hộc... có ai cảm thấy nhiệt độ như đang giảm xuống không??? – Giang.

- Em lạnh à??? – Thiên quan tâm

- Tao cũng thấy nhiệt độ đang giảm dần... - Trà.

- “Rất đúng... Tao đã cho người hạ thấp nhiệt độ ở đây xuống... và... tất cả lối ra đã bị khóa chặt...” – Tên này có vẻ giống thợ chuyên về khóa cửa hơn là người trong giới giang hồ.

- Tên khốn... - Nam.

- “Câu đố tiếp theo đây: trung tâm này sắp đóng băng... Nếu muốn cứu 2 nhỏ thì nên nhanh lên...” – Long. Và ngay sau đó trên màn hình ipad hiện lên 1 thang đo nhiệt độ và nhiệt độ ở đây đang giảm dần...

- Có lẽ mình cần đến phòng quản lý của khu trung tâm này... - Kiệt.

- Ý hay đấy... - Cả bọn chạy thật nhanh đến khu vực quản lý của trung tâm.

- Ú... Có bóng ngô này... đúng lúc đang đói... - Giang chạy đến định lấy bóng ăn thì...

- Khoan đã... Có thể đây là bẫy... - Hấn lên tiếng ngăn cản. Dùng tay gạt vài miếng bóng bên trên ra thì thấy...

- Bom nhiệt??? – Thiên. Đúng vậy, đây là bom nhiệt, chỉ cần chạm vào cũng có thể làm căn phòng này đóng băng ngay lập tức...

- “Quả bom có 3 sợi dây: vàng, đỏ và xanh. Cắt 1 trong 3 sợi dây đó nếu may mắn... bọn mày sẽ sống sót... hahahaha... còn 20s... 19... 18... 17...”
- Long.

Ngay lập tức Trà lôi chiếc laptop của mình ra và lên mạng search cách phá bom...

- A thấy rồi... - Trà.

- “8...7...6...5...” – Chiếc ipad vẫn phát ra tiếng nói.

- Cắt dây nào??? – Hấn.

- Dây... đỏ... nhanh... - Kiệt.

Giang nhanh chóng lôi con dao lam từ trong đế giày ra rồi cắt dây đỏ...

“TÍT TÍT TÍT... 2s...”

PHỤT...

- Phù...

- May quá...

Cả bọn ngồi bệt xuống đất... người ướt sũng đầy mồ hôi...

- Ê... hình như mình quên gì đó... - Thiên.

- Á... Còn chưa cứu 2 người kia mà... - Ngân. Đi cứu người mà làm như đi chơi!

Trà nhanh tay kết nối chiếc ipad với máy tính rồi tìm ra nơi ẩn nấp của tên Long...

- Tầng 6... tầng cao nhất... - Nói rồi cả bọn chạy bán sống bán chết lên đến tầng 6... Nhưng Giang và Thiên vẫn không quên gọi người của bang mình đến hỗ trợ...

- My... Nhi... - Hấn định chạy đến còi trời cho 2 người thì...

- Đâu có dễ đến vậy??? – Tên Long cất tiếng và người của Long chạy đến giữ cả bọn lại. Đối với cả bọn, mấy tên này chỉ cần phẩy tay 1 cái là xong nhưng vì đã gần cận kiệt sức lực nên không thể làm gì được.

- Đi đường có mệt lắm không??? Chạy vòng vòng gần như cả cái thủ đô này cũng hết sức rồi chứ nhỉ?! – Long.

- Chưa chết... - Thiên lạnh giọng.

- Tao sẽ thả 2 nhỏ... nếu thằng Phong chịu để yên cho người của tao đánh! –Long.

- Không... không được... - Nó cố gắng tháo chiếc khăn bịt miệng ra và hét.

- Không đến lượt mày lên tiếng... - Tên Long lờm.

- Câm mồm!!! Mày mới là người không có quyền lên tiếng ở đây!!! – Nó đưa ánh mắt sắc lẹm về phía tên Long. Bình thường thì không sao nhưng 1 khi nó đã phải xưng “mày - tao” (trừ bạn thân ra) thì tên đó chỉ có nước chết không được sống không xong.

- Được... - Hấn quả quyết mặc những lời nó nói.

- Không... anh mà làm trái lời em thì đừng hòng nhìn mặt em nữa... - Nó.

- My... Anh xin lỗi... - Hấn nói rồi khụy xuống mặc cho người của tên Long đánh mình... kiệt sức... người đầy xây xước... máu rỉ ra... hấn chỉ còn có thể nằm im không kháng cự được...

Còn nó... mặt lạnh tanh... nhiệt độ cơ thể giảm trầm trọng, có khi còn kinh khủng hơn trò chơi giảm nhiệt của tên Long ban nãy... ánh mắt sắc lẹm hằn lên vài đường đỏ đỏ...

- K...Kinh khủng quá... - Nam sợ sệt.

- Á... ác... quỷ hiện hình... - Giang.

- Quả này tên Long đi đời rồi... - Trà.

Đúng vậy... nó dùng con dao găm ở đé giày mà mãi mới lấy được tự cời trói cho mình... Nó chạy đến, đập cho mỗi tên 1 cái bay xa 5m... đỡ hẳn dậy... 1 giọt nước mắt lăn trên khuôn mặt thanh tú kia... đúng lúc đó người của Tứ Đại Ác Ma và Devil xông vào... 1 trận quyết chiến đẫm máu xảy ra...

- Anh không sao chứ?! – Nó nhỏ nhẹ.

- Ừm... không sao... - Hắn nói... cố gắng gượng dậy để nó không lo lắng.

- Đồ đáng ghét... tại sao lại đồng ý cơ chứ!!! – Nó.

- Vì... anh yêu em... Ngốc... - Hắn cười nhẹ... đặt 1 nụ hôn nồng nàn lên môi nó.

- Nè 2 người... hơi vô duyên xú nhưng giờ không phải lúc để tình cảm đâu... - Kiệt.

- Hơ hơ... - Nó đỡ hắn ra chỗ Nhi rồi chạy lại giúp mấy người kia 1 tay. Trong lúc đó thì hắn cời trói cho Nhi.

Thế là màn “anh hùng cứu mỹ nhân” bỗng chống trở thành “mỹ nhân cứu anh hùng” lúc nào không hay.

- Định chạy đi đâu thế??? – Nó chặn trước cửa lạnh lùng hỏi Long.

- Mày vẫn còn sức cơ à??? – Tên Long ngạc nhiên.

- Mày coi thường tao quá rồi đấy!!! – Nó nói.

- 1 con nhãi ranh như mày thì làm được gì chứ?! – Long đắc thắng.

- Nhãi ranh?! Vẫn hơn mày... Hơn nhau độ chục tuổi nhưng chắc gì mày đã đánh nổi tao. – Nó nhếch miệng tạo thành 1 đường tuyệt hảo.

- Mày khích tao đấy à?! – Tên Long nói rồi lao vào nó như 1 con thú dữ.

Nhưng tiếc thay... nếu Long là con thú dữ thì nó là chuyên gia huấn luyện thú...

2 người lao vào nhau... tên đó cứ ra đòn còn nó chỉ tránh... chơi “mèo von chuột” hoài cũng chán... nó liền tung đòn làm hắn đập người mạnh vào tường, máu từ miệng học ra... nó lại gần...

- Sao hả??? – Nó đi đến dùng chân nâng cằm tên Long lên. Bất chợt tên đó nắm lấy chân nó quật mạnh 1 cái... vì ở thế bị động nên nó bị xây xát không nhẹ. Tức mình... nó bật dậy đập thẳng vào bụng 1 cú tề người... máu lại học ra tanh nồng...

- Nếu Phong đã để dấu ấn trên mặt mày thì tao cũng không thương tiếc gì nữa... - Nói xong nó liền lấy 1 con dao rạch trên má còn lại của Long 1 chữ “M” – Xuống dưới âm phủ rồi nhớ lấy mặt tao để kiếp sau có gặp lại thì trả thù!!! - Rồi nó kết liễu cuộc đời Long bằng 1 phát súng dứt khoát.

Cùng lúc đó thì người của cả bọn cũng giải quyết xong những tên bậm trợn kia.

Và... Đoàng... Đoàng... Máu rỉ ra... 1 người chết tại chỗ, 1 người khụy xuống ôm vết thương ở chân... nó bị bắn lên 1 tên bắn tia nhưng tên đó đã bị nó xử lý ngay sau đó...

- Đưa Phong và My đi cấp cứu, số người còn lại đưa vào viện dưỡng thương... - Giang là người bình tĩnh nhất lúc này... Cô như 1 người chỉ huy thực thụ... Thiên công nó, Nam công hắn còn Kiệt thì công Nhi chạy thẳng vào bệnh viện... Ngân và Trà gọi cho Bảo đến dọn dẹp chỗ này rồi cũng chạy theo những người kia...

Cánh cửa phòng cấp cứu đóng lại... mọi thứ như dừng lại... những con người đẹp như trong tranh người dính đầy máu ngồi thở hổn hển trước cửa phòng cấp cứu khiến ai đi qua cũng phải ngược nhìn... trông họ... THẬT THẢM HẠI...

[end chap 43]

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Tứ Đại Ác Ma* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 44: Dưỡng Thương...

Nhi được đưa vào phòng dưỡng thương vì chỉ là quá sợ nên mới ngất... chỉ có nó và hẳn phải cấp cứu thôi!!! Giang, Thiên, Ngân, Nam, Trà và Kiệt đã đi thay đồ và băng vải vết thương nhỏ trên mình.

Thời gian cứ thấm thoát trôi qua... đã hơn 3 tiếng đồng hồ rồi mà cánh cửa phòng cấp cứu vẫn đóng im lìm...

“TINH”

2 vị bác sĩ già bước ra...

- Bác sĩ... bạn tôi sao rồi???

- Em gái tôi ổn chứ???

- Anh họ tôi có sao không???

Các câu hỏi cứ dồn dập được đặt ra...

- Mọi người bình tĩnh... 2 người họ không sao... cô gái được đưa đến kịp thời nên có thể gấp viên đạn ra 1 cách dễ dàng... - Bác sĩ 1.

- Còn cậu chủ... tại sao lại bị đánh nghiêm trọng như vậy???

- Chuyện này bọn tôi không tiện nói ra... - Nam

- Anh ấy vẫn ổn phải không???

- Vâng tiểu thư... vết thương nặng và sâu nhưng với sức đề kháng tốt nên cậu chủ không sao... - Bác sĩ 2.

- Bây giờ họ sẽ được chuyển đến cùng 1 phòng 307 ở tầng 3 để theo dõi... mọi người có thể đến thăm rồi... - Bác sĩ 1.

- Vâng cảm ơn bác sĩ... - Nói rồi cả bọn nhanh chóng chạy đến phòng 307 thăm 2 người.

Hình như nó và hẳn rất có duyên với bệnh viện thì phải... vừa mới ra viện chưa đầy 1 tuần mà đã phải trở lại nơi đây rồi...

Phải mất 2 ngày sau hẳn và nó mới tỉnh lại, hẳn thì vẻ khỏe hơn rồi chỉ có nó là vẫn khó khăn trong việc đi lại thôi... hôm nay đã là ngày thứ 3...

- Em đi đâu?! - Hẳn hỏi khi thấy nó định bước xuống giường.

- Ra ngoài... - Nó.

- Chân chưa khỏi sao đi? - Hẳn.

- Giang... - Nó nói thì Giang bước vào rồi nó ra ngoài hóng mát.

- Thế đi đi... - Hẳn chẳng quan tâm chỉ tiếp tục nghịch điện thoại.

Tại khu vườn sau bệnh viện có 4 người con gái xinh đẹp...

- Sao tự nhiên 2 người lạnh nhạt với nhau thế? - Ngân hỏi.

- Không biết... - Nó.

- Bộ mày với Phong cãi nhau hả? - Trà.

- Không!!! - Nó.

- Thế làm sao???

- Không biết... tự nhiên Phong như thế... - Nó.

- Tên khùng... - Giang, Ngân và Trà đồng thanh.

- Nhận được chocolate rồi đúng không???

- Ờ thì... - 3 người ngượng ngùng.

- Chúc mừng... - Nó nói mà trong lòng hơi nhói đau. Thì ra hôm nay là valentine, vậy mà nó với hẳn lại nói chuyện 1 cách lạnh nhạt như vậy...

- Mày có chuyện buồn à???

- Không... Để tao 1 mình... - Nó.

- Vậy ỏn không??? – Trà.

- Tao không chết được đâu... - Nó.

- Vậy bọn tao vào trong trước... - Giang nói và cùng Ngân với Trà đi vào trong bệnh viện.

20' sau...

- Ai vậy??? – Bị bịt mắt bất ngờ nó hỏi.

- ..... – Im lặng.

- Phong!!! – Nó.

- Sao em biết? – Hấn ngạc nhiên.

- Mùi nước hoa... - Nó.

- Ừm... - Hấn.

- Ra đây làm gì? – Nó.

- Nhớ em...

- Mới gặp cách đây 30'...

- 1' không có em cũng nhớ!!!

- Vậy sao lạnh nhạt?

- Vì muốn làm em bất ngờ. - Nói rồi hấn quỳ xuống trước mặt nó, gơ 1 bó hoa và 1 hộp quà ra...

- Gì đây?

- Quà!!!

- Dịp gì mà tặng quà?

- Valentine... và... xin lỗi vì giờ mới trở về bên em... - Hấn đáp. Đứng dậy vòng tay qua ôm nó vào lòng. – Làm người yêu anh nhé!!! - Trước giờ 2 người họ đã yêu nhau rồi nhưng hấn chưa 1 lần tỏ tình

- Ừm...

Vậy là giữa khu vườn của bệnh viện... 1 nam 1 nữ... trao nhau 1 nụ hôn nồng cháy...

- Hí hí... vậy là được khao lẩu kem rồi!!! – Thiên.

- Ăn thả ga luôn!!! – Nam.

- Đừng nhấc nhiều em thèm... - Trà.

- Ăn nhiều viêm họng anh không chăm đâu nhé!!! – Kiệt.

- Kệ anh!!! Anh không chăm thì đây người chăm... - Trà.

- Ai?! – Kiệt

- Quán gia... - Giang, Ngân và Trà đồng thanh.

- Trôi!!!

*** 20h tối qua... khi bọn nó đang ra ngoài giúp nó tập đi... thì trong phòng...

- Giúp tao đi... - Hấn.

- Giúp cái gì?! – Thiên.
- Chết rồi!!! Mai là valentine – Nam chạy vào.
- Ồ nhỉ!!! Sao mình có thể quên được nhỉ?! – Kiệt.
- Đó đó... giúp chuyện đó đó... - Hấn.
- Muốn gì? – Nam
- Như này... blo bla... - Bọn hấn xì xào 1 lúc.
- Thôi mày tự làm đi... - Kiệt.
- Bọn tao bận rồi!!! – Thiên.
- Tao chưa nói xong mà!!! Khi nào ra viện tao khao bọn mày với mấy người kia lẩu kem!!! Được chưa?! – Hấn.
- Ok ok liền... Trà thích ăn lẩu kem lắm!!! – Kiệt.
- Giang/Ngân nữa... - Thiên và Nam đồng thanh.
- Mấy thằng bạn đều!!! Chỉ giới cướp tiền của bạn!!! – Hấn.
- Hề hề...

hết***

Nó và hấn ngồi đó được 30' thì...

- Em muốn vào trong... - Nó.
  - Ừm... - Hấn đứng dậy định đỡ nó đi.
  - Không...
  - Sao thế?
  - Cũng em đi...
  - Cũng từ đây lên tận tầng 3 á!!!
  - Ừ... Sao?
  - Sao anh công nổi!!!
  - Vậy thôi... để em tự đi... không cần anh... - Nó bước đi vài bước thì ngã khụy xuống.
  - Thôi anh đùa mà!!! Lên đây anh công...
  - Không!!! Tránh ra...
  - Thôi mà!!! Anh xin lỗi... lần sau không thế nữa!!!
  - Kệ anh...
  - Thôi lên lưng anh đi... Em chưa tự đi được đâu!!! Ngốc...
  - Đừng có gọi em là ngốc
  - Anh thích gọi thế...
  - Nhưng em không thích... - Nói rồi nó leo lên lưng hấn để cho hấn công vào phòng.
- Cách đó không xa...
- Ôi cảm động quá!!! – Ngân.

- Em muốn thế à??? – Nam
- Ừm... – Ngân.
- Lên đây!!! – Nam cúi xuống vô vào vai nói. Ngân nghe thế thì nhảy lên luôn để Nam cõng vào.
- Em cũng muốn!!! – Trà quay sang nói với Kiệt.
- Rồi... lên đây anh công!!! – Kiệt mỉm cười nói.
- Hi hi... – Trà cũng như Ngân nhảy lên lưng Kiệt luôn.
- Vợ có muốn như thế không??? – Thiên thì thắm vào tai Giang.
- Trẻ con... – Giang phán 1 câu xanh rờn.
- Nhưng em cũng là trẻ con mà!!! – Thiên nói rồi cúi xuống để Giang leo lên lưng...
- Đúng là chỉ có “ăn ỉu” hiểu em thôi!!! Hi hi... – Thế là ngay lập tức Giang cũng leo lên lưng Thiên.

Vậy là 4 cặp đôi này thi nhau xem ai lên đến phòng bệnh trước làm mọi người trong bệnh viện phải trở mắt nhìn...

Cuộc trò chuyện của t/g với bọn hần...

T/g: trời ơi trẻ con hết sức!!! Cái bệnh viện mà mấy ông bà đó làm như công viên không bằng ý.

Phong: Rồi sao?

Thiên: Mi muốn gì?

Nam: Vợ ta muốn thì ta phải làm chứ!!!

Kiệt: Mà cũng do mi viết ra cái kịch bản này mà!!!

T/g: Ờ nhì... Hề hề...

Thiên: Thế giờ đã muốn xuống gặp diêm vương chưa???

T/g: Dạ dạ... các chế bình tĩnh... em vẫn còn độc thân yêu đời nên chưa muốn chết... *toát mồ hôi*

Nam: Tha cho mi lần này.

Kiệt: Mà dạo này ta thấy truyện hơi bị xàm đó nha!!! Lo mà chỉnh sửa đề không thì không có ai đọc đâu!!!

T/g: vâng vâng...

Phong: Mà ta với My dạo này bị thương với vào viện hơi bị nhiều đó!!! Lo mà chỉnh sửa cho đoàng hoàng... mà nhớ phải để My bù đắp cho ta đây!!!

T/g: yên tâm yên tâm... rồi sẽ có lúc được bù đắp... nhưng... để cuối truyện nhé!!! Bây giờ 2 người còn phải đau khổ dài dài... haha... *chạy té khói*

[end chap 44]

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Tứ Đại Ác Ma* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 45: Ôn Thi (1)

Vậy là đã 1 tháng kể từ hôm nó và hần vào viện. Ngày nào cũng bị bắt ăn trứng, cháo với uống sữa đậu nành để giúp bổ sung canxi, thúc đẩy quá trình bình phục thì hôm qua nó và hần đã được ra viện!!!

6h sáng hôm nay_thứ 4...

KENG... BỤP... KENG...

- Dậy ngayyyyyyyyy... - Nó la hét loạn nhà cộng với sự hỗ trợ đập phá nòi niêu xoong chảo của hấn.

- Dậy sớm chi vậy??? - Những cánh cửa phòng mở ra và sự xuất hiện của 4 con người. Thiên và Giang vẫn say giấc...

- Đi học... - Hấn.

- Học?! - Đồng thanh.

- Ủ... - Nó và hấn.

- Bộ 2 người bị khủng hã??? Nghỉ học bao nhiêu lâu rồi giờ còn đi học chi cho cực... - Ngân dụi dụi mắt.

- Mẹ cha con điên thằng điên nào phá giấc ngủ của ông... - Thiên từ trong phòng bước ra.

- Con này/Thằng này... - Nó và hấn đồng thanh.

- Hơ hơ... ha... hai người kêu dậy sớm chi vậy? - Thiên thấy nó và hấn lên tiếng thì rúm người lại. Động vào 2 tảng băng này chắc xuống gặp anh diêm vương mất.

- Chồng à sao không vào ngủ ra đây chi? - Giang mắt nhắm mắt mở bước ra.

- Hay quá ha... Tôi cho mấy người 30' để có mặt dưới phòng ăn... Nhanh!!! - Nó.

- Sao cái cảnh này quen quen ta... - Kiệt vuốt cằm.

- Em cũng thấy quen!!! - Trà.

- A... Giống hệt trong quân đội!!! - Nam.

- Còn 29'16s... - Hấn nhìn đồng hồ nhắc làm mấy người kia sức tỉnh chạy thẳng vào WC.

Trong khi đó nó và hấn xuống bếp làm bữa sáng với thực đơn là mỗi người 1 cái bánh sandwich và 1 cốc nước hoa quả hoặc sữa.

- Phù...

- Chậm 1s - Hấn.

- 2 người làm gì mà khó tính thế!!! - Ngân.

- Rồi sao??? Vụ gì mà kêu tụi này dậy sớm dữ!!! - Giang kéo ghế ngồi xuống thưởng thức bữa sáng.

- Nói rồi còn gì!!! Đi học!!! - Nó thần nhiên.

- Học hành nổi gì?! Lấy 3 cái bằng đại học rồi vẫn chưa đủ sao má? - Trà.

- Mình có bằng đại học rồi nhưng mấy ảnh thì chưa đâu!!! - Nó.

- Gì?! Mấy em có bằng đại học rồi á? - Kiệt.

- Tưởng trước anh có điều tra bọn em và biết rồi chứ?! - Trà.

- Đâu có đâu!!! Điều tra rồi nhưng nhận lại mấy tờ giấy trắng!!! - Nam.

- Hờ hờ... Thôi ăn nhanh rồi còn đi... - Nó.

15' sau cả bọn phóng 4 con siêu xe đến trường Rain...

- AAAAAAAAAA... Bão lớn!!! - hs1.

- Sao sao??? Vụ gì hot??? - hs2.

- Hotboy hotgirl đi học kìa!!! - hs3.

- Trời ơi họ thành cặp thành đôi hết rồi!!! – hs4.

- .....Xì xà xì xỏ.....

- Haizzz... đẹp quá cũng khổ mà!!! – Ngân.

- Chẹp chẹp... sao ông trời lại tốt với con quá vậy!!! – Giang.

- Lố quá rồi đấy mấy má!!! – Nó.

- Vào lớp. – Trà nói rồi cả bọn lết xác vào lớp.

5’ sau bà cô chủ nhiệm bước vào thấy cả bọn thì giật bắn mình!!! Được hôm định lên giọng dạy đời cái lớp này thì cả bọn lại xuất hiện...

- Chào các em – GVCN.

- ..... - im lặng lắng nghe.

- Vì chỉ còn 1 tháng nữa là đến kì thi tốt nghiệp lớp 12 nên nhà trường tổ chức cho các em tự học theo kiểu “tự lập”... Cụ thể là những bạn học giỏi nhất lớp sẽ chỉ huy lớp học những gì. Các giáo viên sẽ không lên lớp nữa mà sẽ để các em tự quản. Nếu có vấn đề không giải quyết được thì mới tìm đến thầy cô. Bây giờ tôi sẽ nói cụ thể luôn... - GVCN.

Nghe thế cả lớp nháo nhào lên đòi được hotboy hotgirl nhà mình cầm đầu.

“Rầm” – Bà cô bực mình gõ mạnh thước xuống bàn.

- Quỳnh My, Ngọc Giang, Bảo Ngân, Hương Trà, Duy Phong, Bảo Thiên, Nhật Nam và Gia Kiệt sẽ quản lớp... Mong các em sẽ có được kết quả học tập thật tốt... Good luck – Bà cô nói rồi bước ra khỏi lớp.

- Uầy hotboy với hotgirl cầm đầu cơ đấy!!! – hs1.

- Ôi được ngắm trai thoải mái rồi!!! – hs2.

- Ôi thiên thần của lòng tôi!!! – hs3.

- .....blo bla.... Cũng vì lý do này mà nó lôi cả bọn đi học bằng được!!! Vì sáng hiệu trưởng có gọi điện báo trước cho nó.

Chắc hẳn mọi người đang thắc mắc vì sao hội nữ sinh kia không xia xói hay đá đểu bọn nó nữa đúng không??? Vì cái lớp này hay lắm!!! Lúc mới đầu thì như thế thôi nhưng lâu dài là sẽ thành 1 tập thể ngay ý mà. Đoàn kết lắm luôn ý!!! Giống như 1 đại gia đình vậy!!! Với cả 1 phần nhỏ cũng là do bọn hần nữa... động vào bọn nó thì chỉ có nước chết không thấy xác thôi.

Hiện tại cả lớp vẫn ầm ầm như cái chợ...

- Im được chưa? – Hần khó chịu.

- ..... – không một tiếng động. Có thể nghe thấy cả tiếng ruồi bay.

Không nói không rằng nó bước lên bục giảng, cầm viên phấn viết ra 1 đề toán dài và khó không tưởng. Bây giờ là tiết toán...

- Ai làm được??? – Giang hỏi.

- ..... – Im lặng không tiếng động.

- Ê mày!!! Làm được không??? – Nam hỏi nhỏ bọn hần... nói to mất hình tượng chết!!!

- Chịu!!! – Thiên.

- Ê Phong!!! Mày làm được hay sao mà im thế? – Kiệt hỏi.

- Suýt!!! – Hần phán câu xanh rờn.

- Trật tự coi!!! – Ngân.

- Trà!!! – Nó.

- Ồ... Hà? – Trà đang mải hóng chuyện nghe nó gọi tên thì giật bắn mình.

- Lên giải đi!!! – Nó.

- Sao lại là tao? – Trà ngạc nhiên.
  - Thế tại sao không phải là mày? – Giang.
  - Hừ... - Trà bước lên bảng giải bài này trong vòng 1' chỉ 1 bài toán mà giải kín cả bảng.
  - Ai không hiểu? – Nó vẫn lạnh lùng và kiêu lời như ngày nào.
  - ..... – Không nói gì nhưng hầu hết các cánh tay đều giơ lên. Hắn là lớp đứng nhất khối.
  - Hừm... Ngân giảng đi... - Nó.
  - Ồ... - Ngân chậm rãi bước lên bục giảng, cầm cây thước vừa chỉ vừa giảng rất chuyên nghiệp như 1 giáo viên thực thụ.
  - Chú ý chút đi... - Giang nhắc khi thấy bọn hắn ồn ào.
  - Ừừ...
  - Giờ hiểu chưa?! – Nó hỏi lại.
  - ..... – Cả lớp gật đầu thán phục bọn nó.
  - Mình muốn hỏi... - hs1.
  - Sao? – Ngân.
  - Cậu giảng lại chỗ kia được không?! – hs1. Cả lớp đầu có biết bọn nó ít tuổi hơn đầu nên vẫn xưng cậu tớ.
  - Ok... - Ngân cười cười rồi giảng lại tận tình.
  - Ok rồi chứ? Còn ai thắc mắc gì không? – Giang.
  - Ok – cả lớp đồng thanh.
  - Bài tiếp... - Nó lại cầm phấn viết lên bảng 1 đề khác cũng dạng đây nên có vẻ mọi người đều làm được.
  - Mọi người nhớ kĩ những gì đã làm... 1 tuần kiểm tra 1 lần... mỗi người phải có đủ những yếu tố sau: làm bài nhanh, không quay cốp, bình tĩnh, cần thời gian chuẩn... Nếu đề cho 120' làm 1 môn thì 60' nhất định phải làm xong, thời gian còn lại để kiểm tra lại kết quả làm bài, chậm nhất là 80' phải bước ra khỏi phòng thi. – Trà.
  - Như vậy... có khát khe quá không? – Lớp trưởng phát biểu.
  - Không... đối với lớp như vậy là quá bình thường!!! Thậm chí có thể rút ngắn thời gian hơn!!! Chỉ cần cố gắng và quyết tâm!!! – Nó.
  - ..... – Cả lớp im lặng. Mỗi người theo đuổi 1 suy nghĩ khác nhau nhưng họ đều có cảm giác bọn nó đã từng phải cố gắng rất nhiều để được như bây giờ.
  - Rồi... Giờ làm dạng tiếp theo... mọi người ghi chép cho đầy đủ, cuối tuần kiểm tra vở và kiểm tra miệng từng người một... - Nó nói rồi viết đề lên bảng.
  - Uầy... - Cả lớp đồng thanh nhưng rồi cũng làm theo.
- Cả ngày hôm đó bọn nó trở thành giáo viên của lớp... bọn hắn thì chả làm được gì ngoài việc ổn định trật tự lớp. Thầy cô hay các học sinh khác đi qua lớp đều phải trầm trồ ngưỡng mộ... “Sao lại có 1 lớp hoàn hảo đến như vậy nhỉ???” – họ nghĩ như vậy đó.
- Rồi!!! 30' nữa tan rồi... - Ngân nhắc, nó hiểu ý đi xuống lối từ trong tủ ra 1 tập đề.
  - Đây là 1 số bài của mấy năm trước... làm trong 30' ai xong trước về trước... mỗi người 1 đề nên không bàn bài được đâu... - Nó nói rồi phát cho từng người. – Coi như đây là đề thi và làm cho cẩn thận.
  - Thời gian làm bài bắt đầu!!! – Giang.
- Cả lớp ngồi hí hục làm bài bao gồm cả bọn hắn. Đưa vò đầu bút tai, đưa cắn bút, đưa bấm bút,... Giang, Ngân và Trà thì cứ đi đi lại lại vòng quanh lớp như giám thị còn nó thì ngồi trên bàn giáo viên.
- Thời gian thấm thoát thoi đưa... cuối cùng cũng sắp hết giờ làm bài... bọn hắn cũng đã nộp bài...

- Còn 5’ nữa... - Trà.
- Chết rồi mình chưa làm câu này... - hs1.
- Trời ơi còn một đồng sao làm nổi đây!!! – hs2.
- Mới làm được có 3 câu thôi làm sao giờ!!! – hs3.
- ..... blo bla....
- Tất cả bình tĩnh tiết kiệm từ giây phút... 1 câu nói cũng làm mất 5s rồi đấy. – Nó nghiêm nghị.

Cả lớp lại im lặng cố tận dụng từng giây từng phút để hoàn thành bài.

- Hết giờ!!! – Ngân nói rồi bắt bọn hấn đi thu bài.
- Mọi người có thể về rồi!!! Ngày mai tiếp tục như vậy... ai vắng mặt không phép thì xác định nhé!!! – Nó hăm dọa trước khi ra về.

Bước ra đến lớp bọn nó thở phào nhẹ nhõm. Dạy như thế này có phải sung sướng gì đâu cơ chứ!!! Một mõi lăm chứ bộ!!! Thấy bọn nó như thế bọn hấn cũng cố gắng làm trò vui để xua đi phần nào một mõi. Và bọn hấn cũng không muốn mình trở thành gánh nặng của bọn nó... Cả bọn phóng xe ra về.

[end chap 45]

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Tử Đại Ác Ma* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 46: Ôn Thi (2)

21h30 tại phòng nó và hấn...

Nó vừa bước ra khỏi nhà tắm thì hấn ôm chầm lấy nó...

- Đại Phong... Anh sao thế??? – Nó ngạc nhiên.
- Anh không sao... chỉ là anh nhớ mùi hương từ cơ thể của em... như bị nghiện rồi ý... - Hấn thì thầm vào tai nó.
- Anh hâm rồi!!! – Nó mắng yêu hấn.
- Hâm vì em cũng được... - Hấn cười rồi hôn nhẹ lên má nó.
- Xí... dẻo miệng... - Nó bước đến giường lôi tập bài hôm nay đã cho lớp làm ra.
- Vợ yêu này... - Hấn nhìn nó.
- Sao thế? – Nó.
- Cho anh hôn cái đi... - Hấn tiến lại gần ôm nó.
- Không... anh đi tắm đi để em còn chấm bài. – Nó.
- Không chịu đâu... hôn đi rồi anh tắm... - Hấn.

“Chục” nó tiến lại đặt lên môi hấn 1 nụ hôn. Hơi luyến tiếc nhưng rồi hấn cũng chịu bước vào nhà tắm. Nó nhìn theo bóng dáng cao to kia bất chợt trên môi nở 1 nụ cười nhẹ nhõm... Nó sợ phải mất đi hấn lần nữa. 1 lần là quá đủ đối với nó rồi... Suy nghĩ bang quơ 1 lúc thì nó bắt tay vào công việc của mình... thì ra cái lớp này cũng đâu có tệ, hầu như là làm được 2/3 đề mà trong thời gian ít như vậy... buổi đầu như thế là quá tốt rồi...

30’ sau hấn bước ra khỏi nhà tắm cũng là lúc nó xử lý xong tập bài...

- Em xong rồi à? – Hấn.
- Ừm... - Nó đáp.
- Nhanh vậy? Lớp mình gần 50 người cơ mà!!! – Hấn ngạc nhiên.

- Ít mà... chấm 1 lúc là xong... - Nó chu mỏ lên nói.
  - Ủ...
  - Mà anh... ừm... ừm... - Nó đang định nói là nó muốn uống nước thì bị đôi môi của hấn khóa trụ rồi. Đến khi cả 2 không còn thở được nữa hấn mới chịu buông tha cho nó.
  - Đồ đáng ghét!!! Em giận anh!!! – Nó quay ra chỗ khác mặc kệ hấn.
  - Ai bảo em cứ khiêu khích anh!!! – Hấn ôm lấy nó làm hòa.
  - Em làm gì mà anh bảo em yêu khiêu khích?! – Nó vẫn không chịu.
  - Ngốc... - Hấn nheo mắt nó mỉm cười.
  - Em muốn uống nước... - Nó.
  - Ok đợi anh đi lấy cho... - Hấn nói rồi chạy xuống nhà lấy cho nó cốc nước.
  - Đừng rời xa em anh nhé!!! – Nhìn theo hấn nó tự nhủ.
  - Nước nè vợ uống đi... - Hấn đưa cho nó cốc nước.
  - Hí hí yêu chồng... - Nó – Chồng ơi vợ mệt rồi!!!
  - Nằm xuống đây ngủ đi... Mai còn đi học nữa... - Hấn nằm trên giường nói.
  - Ủm... - Nó ngoan ngoãn nằm im ngủ để hấn ôm vào lòng như 1 con mèo nhỏ.
- Sáng hôm sau cả bọn lại đến trường như hôm qua...
- Reng... reng... reng... - tiếng chuông vào lớp vang lên.
- Mọi người có mặt đầy đủ rồi chứ? – Giang hỏi.
  - Đầy đủ rồi đó. – Lớp trưởng.
  - Ok vậy giờ sẽ trả bài hôm qua trước... - Nó.
  - Thật ra thì kết quả... - Ngân kéo dài giọng.
  - Đối với buổi đầu tiên thì cũng không tệ lắm... - Trà.
  - Ồ - Cả lớp ồ lên như thể rất ngạc nhiên.
  - Rồi vào bài mới, cuối buổi lại kiểm tra lần nữa. – Nó.
  - À... bây giờ lớp mình muốn học theo kiểu mỗi buổi học 1 môn hay mỗi tiết 1 môn??? – Giang.
  - Xin thông báo: Vì để cải thiện kết quả thi tốt nghiệp tốt hơn khối 12 sẽ học cả sáng cả chiều bắt đầu từ hôm nay!!! – Tiếng hiệu trưởng vang vọng qua loa phát thanh ngay sau khi Giang dứt lời.
  - Ý mọi người như nào?! – Trà.
  - Theo mình thì mỗi ngày 2 môn, sáng học 1 môn và chiều 1 môn... Mọi người đồng ý không? - Lớp phó học tập.
  - Ok – Đồng thanh.
  - Còn về phần môn học thì... tớ nghĩ đề My quyết định... - Lớp trưởng. – Có ai phản bác hay có ý kiến gì không???
  - ..... – Im lặng, đây có thể coi như 1 lời đồng ý.
  - Vậy đi... sáng nay học lý và chiều sẽ học hóa... mọi người chuẩn bị bài cho tốt... - Ngân.

Thế là từ ngày hôm đó trở đi, bọn nó như đang đi tập huấn để có thể trở thành những giáo viên thực thụ. Và cũng nhờ có việc này mà ánh nhìn và tình cảm của lớp đối với bọn nó ngày càng thân thiện hơn. Khác với những buổi học căng thẳng ban đầu thì về sau lớp học luôn tràn đầy tiếng cười. Kết quả cũng tốt hơn rõ rệt, từ thời gian làm bài cho đến độ chuẩn xác đều gần như đạt yêu cầu.

Hôm nay... là ngày thứ 7, ngày kiểm tra sau 1 tuần đầu tiên vì chủ nhật trường không phải đi học.

- Mọi người sẵn sàng chưa??? – Trà.

- Đây là đề thi tốt nghiệp kiểm đại học... thời gian làm bài đúng là 180 phút nhưng lớp mình đúng 100 phút nộp bài!!! – Nó nghiêm khắc.

- Ủầy... - Cả lớp.

- Đề là những bài đã được làm rồi nên nhanh thôi. – Ngân.

- Sau khi kiểm tra phần này xong đến kiểm tra từng người một. – Giang vừa nói vừa cùng bọn nó phát đề.

- Sao cơ??? – Cả lớp.

- Thời gian làm bài bắt đầu... - Nó bấm giờ nói mặc kệ những con mắt tròn dẹt phía dưới.

Bọn nó đi đi lại lại quanh lớp như để chắc chắn rằng không ai có thể quay cốp được. Thay hình ảnh vò đầu bứt tai, cắn bút ban đầu thì bây giờ lớp nó chăm chú đọc đề và làm bài như thể đã biết trước đề vậy. Nhìn như vậy bọn nó cũng hài lòng vì công sức mình đã đổ ra 1 tuần nay.

Thời gian cứ thế trôi đi... bây giờ đến hết 80'...

Bỗng... bọn hấn đột nhiên đứng dậy... lên nộp bài...

Trên bục giảng được kê 4 cái bàn mỗi bàn 1 người... bọn nó ngồi đó nhận lấy bài của bọn hấn rồi chấm luôn... những ngón tay thon thon cầm cây bút lướt nhẹ trên tờ giấy... ngoáy ngoáy có vài cái bọn nó đã chấm xong rồi lại đổi bài cho nhau chấm lại đến 3-4 lần mới thôi. Cả lớp nhìn cách làm việc chuyên nghiệp của bọn nó mà không khỏi ngạc nhiên. Thật sự thì con người trước mắt họ có phải là người trần mắt thịt không hay là thần tiên từ trên trời rơi xuống??? Những dấu chấm hỏi to đùng được đặt ra làm không ít người quên đi nhiệm vụ làm bài của mình.

- Chú ý làm bài đi... - Không thềm ngẩng lên nó cất tiếng làm mọi người rùng mình. Lại 1 câu hỏi nữa được đặt ra “nó có mắt trên trán hay sao???”

5'... 10' trôi qua... lần lượt thỉnh thoảng lại có người lên nộp bài... trên trán mọi người lấm tấm vài giọt mồ hôi mặc dù phòng học có mở điều hòa.

Đúng đến lúc 120' thì những con người còn lại cũng nộp bài của mình... chậm 20' so với dự định của bọn nó... xem ra còn phải luyện tập nhiều nhiều và dài dài...

Cả lớp được cho giải tán nghỉ ngơi trong lúc bọn nó chấm bài để chuẩn bị việc kiểm tra cá nhân từng người...

Thấy bọn hấn ngồi cuối lớp chụm vào 1 chỗ thỉnh thoảng lại cười như bọn hăm, bọn nó liền nhẹ nhàng bước đến.

- Ủầy ngon dữ!!! – Nam mắt hình trái tim.

- Đẹp vậy sao chơi??? – Kiệt.

- Đưa tao coi với!!! – Thiên giành lấy cái ipad.

- 95,60,95 – Hấn liếc qua rồi phán.

- Cái gì đấy??? Số điện thoại ai à??? – Nam ngu ngơ hỏi.

- Ngu!!! – Kiệt cốc vào đầu Nam 1 cái rồi đau. – Số đo 3 vòng đó!!!

- Đoán được luôn cơ – Thiên cười.

- Đẹp quá nhỉ?! – Giang bốc khói nghi ngút nói.

- Xấu mù!!! Chẳng bằng 1 góc của mình... - Trà trề môi.

- Vui quá ta!!! – Ngân.

- ..... – Còn nó, nó im lặng, khí lạnh từ cơ thể tỏa ra có thể đóng băng nguyên cái lớp này.

Cảm thấy có gì đó ớn ớn...

Bọn hấn chợt tự hỏi những giọng nói vừa rồi ở đâu ra...

Chẳng lẽ...

- Vợ... Anh xin lỗi... - Thiên ném cái ipad cho Nam rồi quay ra hỏi lỗi với Giang.
- Hay quá ha??? – Giang quay ngoắt đi.
- Anh... anh... đâu có đâu... - Thiên.
- Tránh xa tôi ra... 1 tuần đừng có động chạm hay nói chuyện gì với tôi... - Giang nói rồi đi thẳng ra ngoài làm Thiên phải rồi rít chạy theo năn nỉ.
- Công... chúa... xinh... đẹp... của anh... - Nam nuốt nước miếng vút lại chiếc ipad cho Kiệt.
- Vui không chồng??? – Ngân cười nói. Một khi mà cô đã giữ cái giọng điệu này ra thì đồng nghĩa với việc cô đang rất giận.
- K...không... - Nam làm mặt bi thương nói.
- Thế thì tối nay và tối mai chồng cứ ôm ipad ra phòng khách mà ngủ nhé!!! Coi như đang ôm cái êm ở trong hình kia kia!!! Vợ không ghen đâu!!! – Ngân vừa nói vừa chỉ vào màn hình ipad.
- Vợ à chồng biết lỗi rồi... đừng như vậy mà... xin vợ đó... - Nam năn nỉ hỏi lỗi đuổi theo cô vợ nhỏ bé của mình đang rời đi.
- Xinh quá nhỉ??? – Trà cầm chiếc ipad lên coi rồi đưa lại cho Kiệt.
- A... anh... - Kiệt nghẹn lại như có gì đó chặn ở cổ họng anh.
- Không cần giải thích nhiều!!! Đọc lại giúp em cái điều anh đã cam kết đi nhỉ??? – Trà khoanh tay trước ngực nói.
- Điều... điều 62 mục 7 trang 6: Không được tán gái, ngắm gái, nói chuyện thân thiết với bất kì cô gái nào mà vợ không quen. – Kiệt lí nhí.
- Thế vợ có quen cô này không chồng??? – Trà nhẹ nhàng hỏi.
- K... Không... - Kiệt.
- Thế biết hình phạt là gì rồi chứ nhỉ??? Cứ thế mà làm thôi. – Trà nói rồi đi luôn chẳng thèm ngoài lại.

Hiện giờ... không khí lạnh vẫn đang ở trong lớp này... 2 tầng băng như đang thách đấu nhau xem ai im lặng lâu hơn... Khó chịu nó đi ra khỏi lớp không 1 lời nói. Hần thấy vậy thì cũng nhanh chóng đi theo sau. Để lại trong lớp những con người mắt chữ A mồm chữ O. Hotboy 1 thời trong lòng họ giờ thảm hại như này sao??? Ôi trời đất!!! Thật là...

Qua chỗ nó và hẳn xem sao nha!!!

- Đi theo làm gì??? – Đến khu vườn sau trường nó dừng lại lạnh lùng hỏi.
- Thích. – Hần dứt tay túi quần nhìn tấm lưng mỏng manh trước mặt đáp.
- Thích là được??? – Nó nói, giọng có vẻ hơi run run... .
- Anh xin lỗi...
- Lỗi?! Lỗi gì???
- Em cũng biết mà!!! Ngoài em ra anh không yêu ai khác!!! Chỉ mình em thôi... em hiểu không??? – Hần tiến đến ôm lấy nó từ phía sau.
- Đã nói gì? – Không đầu không đuôi nó hỏi.
- Sẽ luôn ở bên em, sẽ luôn bảo vệ em và sẽ chỉ ngắm nhìn mình em... - Hần cọ cọ cằm vào vai nó nói.
- Thế sao còn như vậy?
- Anh chỉ nhìn liếc qua thôi mà... anh xin lỗi... anh hứa sẽ không có lần sau đâu... - Hần.
- Liếc qua mà còn biết được số đo 3 vòng cơ.
- Hơ... Nhưng làm sao chuẩn bằng vợ anh được... 100,60,100 – Hần cười ranh mãnh nói.
- O... - Nó e thẹn, sao hẳn lại biết được số đo 3 vòng của nó chứ, lại còn chuẩn không sai tí nào.
- Anh có thể đo bằng tay đây!!! – Hần nhăn nhó.
- Muốn chết không??? Tên biến thái!!! – Nó nóng mặt.

- Chết rồi em ở với ai???
- Với thằng khác.
- Thằng nào dám hót tay trên của anh???
- Thằng nào chả được!!!
- Em giỏi nhĩ?!
- Giỏi hơn anh!!!
- Mèo ngốc...
- Sao??? – Nó xoay người lại.
- Anh yêu em nhiều lắm. . .
- Em. . . cũng yêu anh. . . um um. . . - Nó và hân trao nhau 1 nụ hôn cháy bỏng.

Rồi sau đó nó và hân trở lại lớp để chuẩn bị kiểm tra cá nhân từng người. . .

[end chap 46]

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Tứ Đại Ác Ma* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 47: Thi Tốt Nghiệp!!!

Khi nó và hân tay trong tay trở lại lớp thì cũng là lúc 3 cặp đôi kia trở về... tuy mọi chuyện vẫn bình thường nhưng mấy anh nhà ta vẫn phải chịu phạt. Hình phạt của Thiên được đổi thành ngủ dưới đất 1 tháng.

- Trật tự. . . - Hân nói làm cả lớp im phăng phắc. Lúc này thấy nó với hân giận nhau kinh khủng như thế giờ mà không nghe lời hân nhờ hân cho gặp diêm vương thì chết. . .
- Giờ nhận xét bài vừa làm trước nhá!!! – Ngân.
- Kết quả nhìn chung khá là tốt!!! – Giang lật lật vài bài.
- Nhưng vẫn còn 1 số lỗi sai sót nhỏ!!! Đối với lớp 12A1 không được phép sai sót dù chỉ 1 chút. – Trà.
- Những người ngồi đây đảm bảo là có IQ rất cao vì thế việc sai sót như vậy cần phải khắc phục ngay!!! Và đặc biệt... thời gian vẫn chưa đúng với yêu cầu!!! – Nó lạnh giọng.
- Giờ đến phần kiểm tra cá nhân từng người!!! Cụ thể mỗi người sẽ lên đây bốc thăm xem mình sẽ phải kiểm tra môn nào trong 3 môn toán, lý, hóa. Sẽ có những bài tập tương ứng với từng môn. . . Bắt đầu theo danh sách lớp!!! – Giang.
- Những người ở dưới trong lúc người khác lên làm bài thì cũng phải làm vào vở. – Trà.
- À còn nữa... thời gian để giải bài tập của mỗi người là 15' chậm nhất là 20'... - Ngân – Giờ thi bắt đầu. . .

Thế là cả lớp mất cả ngày hôm đó để kiểm tra. Kết quả thật sự hơn bọn nó mong đợi rất nhiều!!! Về thời gian thì không ai quá 15' và về kết quả thì đúng tuyệt đối!!! Đúng là lớp đứng đầu trường mà!!! Những con người trong lớp này quả thực IQ rất khủng... có lẽ sau này sẽ giúp cho đất nước ngày một phát triển hơn.

Rồi cứ thế đến những tuần tiếp theo... Tuần thi chuyên về Văn, Ngoại ngữ tuần lại chuyên về những môn phụ... nói chung cả lớp bị bọn nó bắt học toàn diện không sót 1 môn. . .

Và thời gian cứ thế trôi đi. . . kì thi tốt nghiệp cũng cận kề đến... chỉ còn 1 ngày nữa để ôn thi. . . Đạo này nó thường thức trắng đêm để tự ra những đề ôn tập khó nhưng đem lại hiệu quả cao cho cả lớp làm hân cực kì lo lắng đến nỗi thức cùng nó luôn.

- Vợ!!! – Hấn nằm trên giường gác tay trên trán nhìn nó ngồi ôm cái laptop ở bàn làm việc.
- Sao thế?! – Nó ngẩng lên nhìn hấn một cái rồi lại cúi xuống tiếp tục công việc của mình.
- Đừng làm việc nữa mà!!! Lâu lắm chồng không được ôm vợ ngủ rồi đấy!!! – Hấn nhõng nhẽo.
- Mặc kệ anh!!! Nốt ngày mai nữa là thi rồi!!! Em phải cố gắng để cả lớp có được kết quả tốt. – Đôi tay thon thon vẫn lướt nhanh trên bàn phím.
- Anh không cần biết!!! – Hấn ra chiều dỗi nó.
- Trẻ con!!! – Nó bật cười vì hành động của hấn.
- Không biết!!! Bất đền em... - Hấn.
- Rồi!!! Nốt hôm nay thôi!!! Khi nào thi xong em bù cho... nhé!!! – Nó mỉm cười nói.
- Nhớ đấy!!! Yêu vợ thế!!! – Hấn tiến lại ôm lấy nó.
- Chứ bình thường không yêu chứ gì?! – Nó chu mỏ.
- Yêu chứ!!! Mà đừng có làm hành động khiêu khích anh như thế!!! Anh không chịu nổi đâu!!! – Hấn ngất mũi nó.
- Không chịu nổi thì làm gì? – Nó thách thức.
- Lần trước anh đã nói rồi còn gì!!! Anh sẽ ăn thịt em đấy!!! – Hấn hôn nhẹ lên cổ nó.
- Nào tránh ra để em làm việc!!! – Nó đẩy nhẹ hấn ra.
- Cần gì không để anh giúp cho!!! Thấy em cực quá à!!! – Hấn.
- Nè... - Nó ném cho hấn 1 đồng đề rồi bắt hấn làm với lý do là ôn thi.

Thế là 1 kẻ thì ôm laptop còn 1 kẻ thì ôm tập đề... 2 người cứ như thế đến hơn 5h sáng mới chợp mắt 1 lúc rồi lại phải mò dậy đi học.

- Hôm nay là ngày cuối cùng để ôn nên mọi người cố gắng tập trung nhé!!! – Trà phát tập đề do nó làm ra hôm qua cho cả lớp.

Vậy là cả ngày hôm đó cái lớp siêu giỏi trong học tập lần quây phá này chỉ chăm chú làm bài không 1 tiếng hó hé. Vì bản thân họ biết rằng đây là việc mình phải làm vì tương lai... .

Một ngày kết thúc thật ảm đạm nhưng vô cùng hữu ích cho ngày mai_ ngày thi tốt nghiệp...

Cuối cùng thì ngày này cũng đã đến. Cái ngày mà để các học sinh chứng tỏ và thể hiện vốn kiến thức mà mình đã thu được trong 12 năm học qua. Ngày quyết định tương lai của họ đen tối hay tươi sáng, cuộc đời nở hoa hay cuộc sống bế tắc...

“Reng... reng... reng...”

Tiếng chuông báo hiệu giờ thi vang lên. Học sinh nhanh chóng trở về phòng thi của mình theo số báo danh đã định. Hồi hộp, lo sợ là những gì họ đang cảm nhận được, tự nhủ bản thân luôn phải cố gắng để có thể vượt qua tất cả. Giáo viên phát đề cho từng người. Mỗi phòng học có ít nhất 5 giám thị coi thi. Nó, Ngân và Nam chung 1 phòng thi; Giang và Kiệt 1 phòng còn hấn, Trà và Thiên chung 1 phòng. Bài thi cho thời gian là 180’ để làm.

Không biết là do thần giao cách cảm hay do có trí óc quá tốt mà đúng 60’ sau khi làm bài, bọn nó và bọn hấn lần lượt nộp bài và đi ra khỏi phòng thi. Quả thực cả bọn làm giáo viên lẫn học sinh đều hoang mang lo lắng. Và không lâu sau đó khoảng 30’.... toàn bộ học sinh của 12A1 nộp bài và ra khỏi phòng thi. Điều này lại càng làm cho mọi người sốc và đơ toàn tập. Cả lớp không bận tâm tập trung ở sân sau trường như lời bọn nó dặn trước khi thi...

- Mọi người thi tốt chứ??? – Thấy lớp đã có mặt đông đủ Ngân hỏi.
- Trên cả tốt!!!/ Bài dễ ẹc/ Ngóay mấy cái là xong/ Đề là những dạng đã được ôn... - Đồng loạt nhưng cái miệng lên tiếng.
- Vậy là ổn rồi... Có ai muốn tham gia party tối nay không??? – Giang cười tươi nói.
- Có chứ!!! – hs1.
- Tất nhiên!!! – hs2.
- Ở đâu vậy??? – hs3.
- Được xả xì trét rồi!!! – hs4.

- Giờ giấc như nào thế??? – hs5.

- Mọi người trật tự!!! Vì mọi người làm bài thi tốt và nhanh trước thời gian quy định của lớp hẳn 10' nên tối nay tôi sẽ tổ chức 1 buổi party ngoài trời cho mọi người. – Nó. – Có cả bể bơi nên mọi người nhớ đem theo quần áo nhé!!! 7h tối nay tại biệt thự Dark đường XYZ... - Nói rồi cả lớp giải tán ra về.

Dường như lớp vỏ bọc lạnh lùng vô cảm mà nó tự tạo ra đang dần biến mất. Nó trở nên cởi mở hơn trước. Điều này khiến cả bọn cũng vui theo...

Tối đó lớp nó tụ tập tại biệt thự Dark để đập phá... toàn những cô chiêu cậu ấm của những gia đình có địa vị và chỗ đứng vững chãi trên thương trường. Họ nướng thịt, bơi lội, tổ chức trò chơi, nhảy, đàn, hát...vv...

Họ từ khi nào đã trở thành 1 đại gia đình yêu thương và đoàn kết lẫn nhau cho dù có bất cứ điều gì xảy ra.

Tại 1 góc, nó đang nhâm nhi ly rượu nhìn mọi người vui đùa...

- Em nhớ em đã nói gì không??? – Hấn ôm nó từ phía sau nói.

- Nói gì? – Nó.

- Nói thì xong thì em sẽ đền bù cho anh... - Hấn hôn nhẹ lên má nó.

- Ồ... ừm... mai... cho anh cả ngày mai... muốn gì cũng được... - Nó thần nhiên.

- Nhớ nhé!!! “Muốn gì cũng được” – Hấn nhắc lại rồi cười nham hiểm.

- Hơ... - Biết mình lỡ đại đột giao trúng cho ác, nhưng thôi lời cũng đã nói rồi, đành vậy!!!

- Ồi... - 1 cô bạn đi qua vô tình va vào nó làm rượu rớt ra cổ nó và 1 chút ở phần ngực.

- Chết... Tớ xin lỗi... tớ không cố ý!!! – Cô bạn rồi rít xin lỗi.

- Thôi không sao... cậu cứ đi đi... - Nó không để bụng định đi lấy giấy lau thì...

Hấn kéo nó lại, liếm chỗ rượu rớt ra trên người nó. Nó ngạc nhiên, đơ người tại chỗ.

- Ồ... - Một tiếng ồ rõ to vang lên của mọi người khi thấy cảnh đó. Nó chợt bừng tỉnh đỏ mặt đánh yêu hấn còn hấn thì cứ nhăn nhó cười như tên tâm thần. Hấn thầm cảm ơn cô bạn lúc này đã giúp hấn gần nó hơn.

Bữa tiệc lại được tiếp tục cho đến gần sáng mới giải tán...

8h sáng tại biệt thự Dark...

Hấn tỉnh dậy nhìn đồng hồ... Mệt quá!!! Hôm qua quẩy đến khuya mà giờ này đã phải dậy rồi!!! Hướng mắt sang bên cạnh thấy nó vẫn ngủ ngon lành làm hấn không nở gọi nhưng... nhìn nó ngủ trông kích thích quá!!!

“Chục” – hấn cúi xuống hôn nó.

- AAAAA... Sảm sỡ... - Nó tỉnh dậy.

- Nè... Anh chỉ hôn em thôi nha!!! Nhưng nếu em muốn thì bây giờ sảm sỡ cũng chưa muộn đâu!!! – Hấn ranh mãnh nói.

- Đồ biến thái!!! Mệt quá!!! Em muốn ngủ... - Nó.

- Dậy đi!!! Hôm qua em hứa dành cả ngày hôm nay cho anh rồi mà!!! – Hấn nũng nịu.

- Hơ hơ... - Nó nói nhưng mắt vẫn nhắm nghiền.

- Em không dậy là anh sảm sỡ em thật đó!!! – Hấn.

- Thách anh dám... - Nó.

- Là em nói đấy nhé!!! – Hấn nằm xuống cạnh nó... định vòng tay ôm nó thì nó bật dậy... Ai chứ Duy Phong đã nói thì sẽ làm...

Nó chạy thẳng vào WC làm vsen còn hấn ở bên ngoài cười như điên. Hấn mới chỉ dọa thể thôi mà nó đã như thế này nhờ sau này cưới về nó không định

cho hắn động chạm vào người nó chắc?!

45' sau nó và hắn đã phóng chiếc lexus mui trần đen ra khỏi nhà. Hình ảnh nó với mái tóc xõa tự nhiên bay bay trong gió làm 1 người lạnh lùng như hắn bất giác nở nụ cười...

- Giờ đi đâu hả vợ yêu dấu!!! – Hắn hỏi.

- Em muốn ra biển... - Nó mỉm cười nhẹ nhàng đáp.

- Ok em yêu!!! – Hắn phóng xe nhanh hơn lao về phía biển.

Bây giờ tại biệt thự Dark chẳng còn ai ngoài quản gia và người làm... cả bọn quyết định chọn hôm nay là ngày hẹn hò vì thời tiết khá thuận lợi... Chả mấy khi được chơi bởi thì họ phải xả chứ!!! Làm sao biết được ngày mai mình như thế nào?!

Phía xa xa là 1 cô gái xinh đẹp đứng trên cát vàng nhắm mắt tận hưởng vẻ đẹp và không khí trong lành của biển.

- Chồng!!! – Nó quay người lại gọi hắn.

- Dạ?! – Hắn đi đến ôm lấy nó.

- Vợ yêu chồng!!! – Nó mỉm cười...

- Chồng biết mà!!! Chồng cũng yêu vợ nhiều nhiều!!! – Hắn ôm nó chặt hơn.

- Nhớ sau này... chồng không yêu vợ nữa thì sao???

- Khi chồng không yêu vợ nữa cũng là lúc vợ hết yêu chồng rồi!!!

- Nhớ nhé!!! Đừng rời xa vợ...

- Chồng hứa sẽ mãi bên vợ yêu...

Ánh nắng chói chang chiếu sáng mọi vật... giờ này mặt trời cũng đã lên đến đỉnh đầu... 2 con người nhỏ bé nắm tay nhau đi trên cát vàng...

- Em đói chưa??? - Hắn quan tâm.

- ..... – Nó không trả lời mà chỉ gật gật.

- Em muốn ăn gì???

- Vào nhà hàng hải sản đi... lâu rồi em cũng không được ăn hải sản...

- Ừ đi... - Hắn cầm tay nó đi nhưng nó không chịu. Hiểu được ý cô nàng nhà ta, hắn cúi xuống để nó leo lên lưng rồi cõng nó đi. Trông 2 người họ thật hạnh phúc...

Thế là cả ngày nó và hắn đi chơi cùng nhau rất vui. Có lẽ chưa bao giờ 2 người cười nhiều như hôm nay...

[end chap 47]

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Tứ Đại Ác Ma* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 48: Công Ty Xảy Ra Chuyện...

Sáng nay cũng như bao hôm khác, cả bọn lười nhác ở nhà đùa chơi game, đùa xem TV, đùa đọc truyện...

Nhạc chuông điện thoại của nó vang lên...

Giờ lòng chỉ yêu em và yêu em và thế biết đến bao giờ

Từng ngày vội trôi đi vắn qua đi và mãi chẳng biết khi nào

Ngày bão tố còn về đây không?

Liệu chút nắng có mang em về

Chờ ngày được bên em đừng quên anh ngày nắng ấm áp hôm nào

Perché Tiamo...Tiamo...Tiamo... (Bởi vì anh yêu em)

Đã có lúc anh mong thấy đôi mi tựa lên đôi vai anh hao gầy

Nơi con tìm anh chỉ thuộc về người anh mong đã bấy lâu

Và anh biết trái tim anh thật lòng muốn mang em về nơi này Babe!

Tin đi cho anh nghe một lần rằng em yêu anh rất nhiều

Vẫn nói những tiếng yêu kia dù bao lần anh đã mơ

Yêu em thì chẳng cần nghi phép đâu em ơi!

(Yêu không nghi phép – Isaac 365, Only C)

- Alo... Sao ạ??? Vâng vâng bọn con sẽ sang bên đó nhanh nhất có thể!!! – Nó nói chuyện, giọng có vẻ gấp gấp rồi cúp máy.

- Có chuyện gì thế??? – Thiên hỏi.

- Tập đoàn có chuyện rồi!!! Bây giờ bọn mình phải sang Mĩ gấp. – Nó nhanh nhẩu đáp.

- Xảy ra chuyện gì vậy??? Mà tất cả phải đi hả??? – Nam hỏi.

- Ừm... Pama bảo gọi tất cả đi. Pama không nói rõ là chuyện gì chỉ bảo qua bên đó gấp rồi sẽ nói. – Nó. – Giang gọi cho phi cơ riêng đến đây ngay đi...

- Ok... - Giang cầm điện thoại lên gọi cho ai đó... - Mọi người lên phòng chuẩn bị đi. 15' có mặt tại đây rồi đi. – Giang nói.

- Oke vậy đi. – Cả bọn đồng thanh rồi mỗi đứa 1 phòng, thay quần áo rồi chuẩn bị bay qua Mĩ theo lời của pama nó. Pama của những người còn lại cũng đã có mặt bên Mĩ... 7 gia đình tuy có 7 tập đoàn lớn mạnh khác nhau nhưng luôn cùng nhau giải quyết tất cả mọi chuyện...

Sau vài tiếng ngồi trên máy bay cả bọn không kịp nghỉ ngơi mà bắt xe đi thẳng đến tập đoàn Nguyễn Hoàng của nhà nó. Lặng nặng mãi tiếp tân mới cho bọn nó lên phòng chủ tịch...

- Pama! Bọn con đến rồi đây! Có chuyện gì vậy ạ??? – Thiên lên tiếng.

- Chào các con. Tất cả vào phòng họp bí mật đi rồi ta nói. – Papa nó lên tiếng.

- Vâng. – nói rồi cả bọn nói gót nhau đi.

Giới thiệu sơ qua về phòng họp bí mật. Căn phòng này được sử dụng khi có bất cứ việc gì khẩn cấp liên quan đến tập đoàn của 8 nhà bọn nó. Căn phòng không có gì là đặc biệt, trang trí đơn giản giống như phòng họp ở công ty bình thường. Tuy nhiên, trước mặt của mỗi người có một chiếc máy tính chìm đặt dưới mặt kính bàn. Sử dụng chiếc máy tính này giống như cách sử dụng của những chiếc smartphone bình thường nên không có gì đáng chú ý. Mọi thông tin của máy tính đều do máy chủ quản lí máy của tất cả pama.

- Mọi người có mặt đầy đủ rồi nhỉ? Chúng ta bắt đầu vào vấn đề chính thôi. – Papa nó nói.

- Gần đây tập đoàn chúng ta rất hay bị mất những mẫu vẽ thời trang mới nhất và những bản thiết kế đá quý đắt tiền nhất. – Papa hần nói.

- Tại sao lại có thể trộm cắp như vậy chứ??? – Ngân lên tiếng.

- Ý con là sao??? – Mama Ngân hỏi.

- Đạo gần đây công ty của bọn con cũng vậy!!! Liên tiếp bị đánh cắp những bản thiết kế cầu kì và sang trọng nhất!!! Hệ thống an ninh do chính con cài cực kì chắc chắn mà cũng bị bọn chúng phá được. – Trà.

- Sao tao không được thông báo về việc này??? – Nó ngạc nhiên nhìn 3 con bạn.

- Vì do thư kí tự báo cho bọn tao nên tưởng mày cũng biết... - Giang cũng ngạc nhiên không kém khi nghe nó nói.

- Ta đã cho người điều tra và tìm thấy được một số thông tin của những kẻ tình nghi này!!! Mọi người xem đi. – Papa Kiệt nói rồi gửi một số thứ gì đó vào máy tính của mọi người.

- ..... - Im lặng, tất cả chú ý đọc từng dòng chữ. Mỗi người một biểu hiện khác nhau. Nó tỏ ra khinh bỉ kẻ này! Nó đã nghi ngờ từ lâu và giờ thì không còn gì để nói nữa!!! Chắc chắn là kẻ đó rồi!!!

- Con có kế hoạch như này! – Nó phá tan bầu không khí tĩnh lặng.

- Con nói đi! – Mama Nam.

- Là như này.... Xi xà xi xô... - Nó phổ biến kế hoạch của mình cho mọi người.

- Không được! Ta phản đối!!! – Mama hấn nói.

- Tại sao ạ??? – Giang.

- Như vậy chẳng phải quá nguy hiểm cho bọn con hay sao??? Ta không thể đồng ý với ý kiến này được. – Papa hấn.

- Pama à! Chuyện này có gì là nguy hiểm đâu! Bọn con đi đánh nhau, thậm chí là giết người rồi! Bọn đủ thông minh để biết mình cần làm gì. Không có gì đáng lo ngại đến như vậy đâu ạ! – Hấn giờ mới lên tiếng bênh vực cho kế hoạch của nó.

- Ôi thật là... - Mama nó than vãn.

- Thôi được rồi! Ta đồng ý với kế hoạch này của con My ạ! Nhưng... - Papa nó.

- Nhưng sao ạ????? – Thiên.

- Nhưng với điều kiện Phong, Thiên, Nam và Kiệt đi theo trợ giúp và bảo vệ bọn con. – Papa Trà.

- Vậy cũng được ạ!!! Quyết định vậy đi!!! Ngay đêm nay bọn con sẽ tiến hành!!! Pama cứ ngồi nhà thông thả chờ kết quả đi!!! – Nam.

- Rồi! Giờ mấy đứa có thể về chuẩn bị!!! Nhớ cẩn thận và đừng để bị thương nghe chưa. – Pama cả bọn dặn dò.

- Vâng tụi con biết – Cả bọn đồng thanh.

Cả bọn trở về biệt thự để chuẩn bị cho đêm nay! Bên Mĩ cả bọn cũng có biệt thự riêng nha!!! Một đêm mệt mỏi đang chờ đợi tụi nó!!! Nhưng... vì sợ pama lo lắng nên nó không phổ biến hết toàn bộ kế hoạch mà chỉ phổ biến hai phần ba kế hoạch. Về đến biệt thự, nó lôi cả bọn vào một căn phòng kín phổ biến một kế hoạch vô cùng hoàn chỉnh và được mọi người ủng hộ ngay lập tức. Chỉ có điều, kế hoạch này mạo hiểm quá! Chỉ cần sơ xuất 1 chút xíu là có thể gây nên hậu quả khôn lường. Nó thật sự quá liều nhưng với cách tính toán và lập luận logic của nó thì tỉ lệ thất bại chỉ là 6%. Nó ngồi một mình trong phòng và dán mắt vào màn hình máy tính để thu thập thêm thật nhiều thông tin.

- Yuki, hôm nay là hạn nộp bản vẽ phác họa những bộ cánh mới nhất, cô đã kiểm tra và chuẩn bị cho tôi chưa??? – Nó gọi điện cho ai đó.

- Dạ rồi thưa chủ tịch! Ngày mai tôi sẽ mang nộp cho chủ tịch! – Cô gái ở đầu dây bên kia cất giọng.

- Không được! Ngay chiều nay phải nộp đầy đủ cho tôi! Tôi sẽ dùng phi cơ riêng bay sang bên đó ngay lập tức! – Nó.

- V... vâng thưa chủ tịch. – Cô gái cô trấn tĩnh bản thân và nói với nó.

Nhưng... không có gì có thể qua khỏi con mắt tinh tường của nó. Miệng hơi cong lên thành một đường hoàn mỹ, mắt nhìn về hướng vô định, nó biết con người nó vừa nói chuyện đang áp ủ một âm mưu gì đó. Và âm mưu đó đã nằm hoàn toàn trong kế hoạch của nó. Nó gọi cuộc gọi vừa xong với mục đích chắc chắn không để lại sơ xuất gì.

- Ly, em sẽ sang đó ngay bây giờ, nhờ chị và anh Huy giúp em một số việc. – Nó gọi cho Ly.

- Okay!!! Có việc gì mà nghe giọng em gấp gáp vậy??? – Ly hỏi.

- Có gì sang đó em sẽ nói sau! Chị hãy cảnh giác với tất cả mọi người trong công ty! Điều tra giúp em về lão phó giám đốc của tập đoàn Nguyễn Hoàng! – Nó.

- Trịnh Tuấn Khải??? – Ly.

- Vâng. Có thể lão ta dính dáng đến vụ này! Điều tra ngay giúp em. Khi em có mặt ở đó thì thông tin phải đầy đủ. Và... – nó ngắt quãng.

- Và??? – Ly.

- Kiểm tra camera phòng em và thư kí Yuki, ghi lại toàn bộ những ngày em không có mặt ở công ty. – Nó.

- Được. – Ly nói rồi cúp máy. Ngay sau đó nó chuẩn bị quần áo rồi cùng với hấn, Giang và Thiên bay sang Anh bằng phi cơ riêng.

Tập đoàn Black Blue, nước Anh...

- Máy người là ai??? Đến đây làm gì??? – Một tên bảo vệ đứng chặn trước mặt của 4 con người khi họ đang tiến vào bên trong Black Blue.

- Bọn tôi là... - Giang

- Là ai anh không cần biết! Tránh ra cho bọn tôi vào. – Nó chặn họng Giang

- Máy người không được phép vào! Đây là nơi làm việc chứ không phải công viên mà muốn đến là đến, đi là đi. – Tên bảo vệ ngoan cố.

- Bọn tôi đến xin việc. – Nó.

- Xin việc? Vậy hồ sơ đâu? – Tên bảo vệ thách thức. – Tập đoàn chúng tôi trước giờ làm việc luôn có uy tín! Không cho phép người lạ vào!

- Tốt! Kiểm tra vậy đủ rồi! – Nó nói! Mặt không cảm xúc giờ ra trước mặt bảo vệ một tấm thẻ có hình viên ngọc trắng bên trong chiếc chìa khóa mạ vàng, cạnh đó ghi chữ “Chủ tịch Black Blue” – Tôi vào được chưa?

- Ồ... Dạ... Xin lỗi chủ tịch! Tại tôi chưa từng được nhìn thấy chủ tịch nên không biết! Mong chủ tịch thứ lỗi. – Tên bảo vệ.

- Không sao! Không biết không có tội! Tiếp tục phát huy! – Nó nói rồi cùng Giang, Thiên và hấn tiến thẳng vào trong. Thì ra này giờ nó chỉ thử xem cách làm việc của mọi người có đúng với quy định không thôi. Cả bọn không nói không rằng tiến thẳng đến thang máy rồi đi lên tầng cao nhất của tập đoàn tầng 40.

- Em yêu... Sao anh thấy cái hình ảnh viên ngọc và chiếc chìa khóa bên trong quen vậy??? – Hấn thì thầm vào tai nó.

- Đó là hình ảnh tượng trưng của em và... - Nó.

- Và? – Hấn.

- Và mày đó thằng ngu!!! – Thiên chen ngang.

- Tao? – Hấn ngu ngơ chỉ vào mặt mình làm nó và Giang phì cười.

- Ừm... Trước anh đã nói biểu tượng của em là viên ngọc trắng chứa bên trong là chiếc chìa khóa mạ vàng còn của anh là viên ngọc đen chứa bên trong là chiếc ổ khóa mạ vàng đó... - Nó giải thích.

- Ồ... - Rồi không ai nói với ai câu nào nữa...

Giới thiệu 1 chút về 2 cái tên Yuki và Trịnh Tuấn Khải nhé!

- Yuki Phạm: thư kí của nó, xinh, cao 1m65, ngoại hình ổn. Là con lai Nhật - Việt. Mama đã mất giờ chỉ còn lại papa. Thay nó quản lý công việc của công ty khi nó vắng mặt cùng với Ly, Hằng và các thư kí khác của Giang, Ngân và Trà.

- Trịnh Tuấn Khải: trạc tuổi papa nó, đang giữ chức vụ phó giám đốc của tập đoàn Nguyễn Hoàng. Ông leo lên được chức vụ này cũng là nhờ đút lót hron lẹo...

Ngoài ra còn có 1 nhân vật nữa là:

- Phạm Mạnh Hùng: cũng trạc tuổi papa nó, là chủ tịch tập đoàn Phạm Thị đứng thứ 17 trên Thế Giới. Là papa của thư kí Yuki. Có cơ sở chính ở Mĩ và đang làm việc tại Mĩ.

[end chap 48]

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Tứ Đại Ác Ma* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 49: Chuẩn Bị Kế Hoạch... - Nhấn Nút “Start”

- Ly, việc em nhờ chị làm đến đâu rồi? – Nó cùng cả bọn tự nhiên như ruồi mở cửa bước vào mặc kệ bảo vệ và thư kí ngăn cản!

- Ồ... Ồ... Cũng xong rồi! Em về nhanh vậy? – Ly ngạc nhiên. – Máy người có thể ra ngoài. – Ly liếc nhìn qua thư kí và bảo vệ.

- Vâng thưa phó tổng giám đốc. – Thư kí và bảo vệ nói rồi ra ngoài.
  - Kết quả? – Giang.
  - Đây. – Ly nói rồi đưa một đồng tài liệu cho bọn nó.
  - ..... – Nó, hần, Giang và Thiên nhận lấy và chăm chú đọc từng chút một.
  - Khốn khiếp! – Giang.
  - Sao lão ta lại có thể làm trò bi ối như vậy chứ??? – Thiên.
  - Vẫn theo kế hoạch chứ? – Hần nhìn nó.
  - Tất nhiên! Có điều... - Nó ngập ngừng.
  - Điều??? – Ly thắc mắc.
  - Nhờ chị giữ kín chuyện em sang đây cùng Thiên và Giang. Đặc biệt là với Yuki. – nó nói.
  - Sao vậy??? Yuki là thư kí của mày mà! Biết Thiên và tao sang cùng thì có sao đâu. – Giang.
  - Tao có lý do riêng. – nó.
  - Thế còn Phong? Có cần giữ kín không? – Ly.
  - Không! Vì hầu như không ai biết Phong là ai! Coi như là vệ sĩ của em đi! Còn Thiên là anh trai em nên chắc bọn chúng cũng đã điều tra rồi. – Nó.
  - Ủ... - Thiên gật gù.
  - Bây giờ em về phòng có chút việc! Giang và Thiên ở đây! Còn Phong đi cùng em. – Nó nhìn hần.
  - Okay em yêu... – hần nói rồi cùng nó ra ngoài. Còn lại trong phòng Ly bắt Giang và Thiên kể lại chuyện của nó với hần vì lúc hần nhớ lại Ly, Hằng và Huy không có ở Việt Nam.
- Tiến về căn phòng bên ngoài có đề chữ “Phòng chủ tịch” nó định mở cửa bước vào thì bỗng khựng lại làm hần theo quán tính mà suýt đâm vào nó. Không nói gì, nó và hần im lặng lắng nghe điều gì đó.
- Ông nên cẩn thận miệng lưỡi! Có vẻ bọn họ đã biết điều gì đó về ông! Đến lúc đấy ông có bị khử hay làm sao thì tôi cũng không đỡ giúp ông được đâu! Giờ tôi bận rồi! Vậy nhé! – Một giọng nữ phát ra từ phòng của nó. Đang chú ý lắng nghe bỗng cánh cửa mở ra làm nó thoáng giật mình và lấy lại được bình tĩnh. – Ó... C... chủ chủ tịch... - Cô gái hốt hoảng.
  - Sao vậy? Gặp tôi mà như gặp ma thế, Yuki? – Nó vẫn giữ thái độ bình thường.
  - Dạ không thưa chủ tịch! Tại cô làm tôi giật mình. –Yuki cố gắng lấy lại bình tĩnh nói.
  - Tập bản thảo của tôi đâu? – Nó.
  - Đây thưa chủ tịch. – Tay hơi run, Yuki đưa tập bản thảo cho nó.
  - Được rồi! Cô ra ngoài đi! – Nó vẫn bình thản.
  - Dạ... Đây là... - Yuki nhìn hần dò xét. Ánh mắt có chút gì đó gọi là yêu thương.
  - Vệ sĩ của tôi... Có vấn đề gì không? – Nó.
  - Dạ không có gì! Tôi xin phép ra ngoài. – Thấy nó không tỏ thái độ nghi ngờ, cô thờ phào nhẹ nhõm rồi bước ra ngoài, tất nhiên không quên vứt 1 mảnh giấy nhỏ vào trong túi hần. Khoảnh khắc ấy nó cũng thấy rất rõ.
- Thấy cô ta vừa bước đi, môi nó hơi cong lên tạo thành một đường hoàn chỉnh rồi tắt ngấm chỉ trong vài giây. Nhưng với con mắt tinh tường kia thì hần có thể thấy được nụ cười đó, nụ cười mang chút khinh bỉ nhưng vô cùng đẹp. Nó và hần bước vào phòng. Tiến lại gần máy cắt giấy_loại máy được dùng để hủy những loại giấy không cần thiết, xem qua một lượt tập bản thảo Yuki vừa đưa, nó vút thẳng đồng giấy là chiếc máy. Chiếc máy hoạt động cứ thế cắt bản thảo thành từng mảnh nhỏ.
- Em làm gì vậy? – Hần ngạc nhiên hỏi khi thấy hành động của nó.
  - Bỏ đồng bản thảo đó đi! Giữ lại cũng chỉ làm chật phòng! – Nó thản nhiên đáp.

- Bỏ? Nó là những bản vẽ quan trọng nhất của công ty em mà! – Hấn.

- Anh nghĩ nó là bản vẽ gốc? Ngốc!!! Bản gốc, đang nằm trong tay Trịnh Tuấn Khải còn bản kia chỉ là bản photo màu! Nhìn thoáng qua là thấy! – Nó.

- Oh. . . - Hấn chưa kịp nói xong nó đã đưa tay lên miệng hấn ám chỉ im lặng.

1 phút

2 phút

3 phút

Đến bây giờ nó mới bỏ tay ra.

- Sao vậy? – Hấn hỏi.

- Có kẻ nghe lén. – Nó liếc mắt ra cánh cửa.

- Sao em không xử kẻ đó luôn? – Hấn.

- Không phải lúc này!

- Là sao?

- Từ từ anh sẽ biết!

- Ừm. . .

- Mà lúc này trong túi anh có gì đó? – Nó cố tình nói to.

- Có. . . có gì đâu? – Hấn.

- Lấy ra xem nào! – Nó.

- Đây? Số điện sao? – Hấn lôi ra xem.

- Bây giờ còn có thể loại viết sẵn số điện thoại để đợi trai đến là cho sao? – Nó càng nhấn mạnh.

- Chẹp. Có nên để lại rồi liên lạc thử không ta – Hấn cười cười nhìn nó vì biết nó đang cố chọc tức con người nghe lén kia.

- Tùy thôi. – Nó nói. Cùng lúc đó thì kẻ nghe lén cũng đi luôn. – Anh nên giữ lại. Sẽ có lúc cần đến đó – Nó nháy mắt với hấn.

Nói chuyện một lúc rồi nó cùng hấn, Giang, Thiên, Ly, Huy và Hằng đi ăn tối để chuẩn bị cho những ngày sắp tới.

- Hằng! Em đã hack được hệ thống máy tính của tập đoàn đó chưa??? – Giang hỏi.

- Dạ chưa! Hệ thống quá chặt! Em e là. . . - Hằng ngập ngừng.

- Vậy để Phong giúp đi. – Nó nói chẳng thêm đề ý thái độ của hấn.

- Hờ! Em hay nhì? – Phong.

- Em biết anh có khả năng hack nên đừng giấu nữa! – Nó.

- Được rồi! Ăn xong rồi giải quyết! – Hấn nói với vẻ mặt bất mãn.

Về đến công ty, cả bọn cắm mặt vào máy tính, mỗi người một việc. Hấn và Hằng cố gắng hack hệ thống máy tính của một tập đoàn nào đó. Những người còn lại ráo riết chuẩn bị những thứ cần thiết. . .

- Hừm. . . Anh Thiên, Giang. . . mọi việc ở đây giao cho 2 người. . . - Nó cất tiếng.

- Hờ? Mà định đi đâu? – Giang.

- Tao và Phong sẽ qua Mi giải quyết vụ này. . . - Nó vẫn dán mắt vào màn hình máy tính.

- Mà ở đây thì có việc gì chứ? Để bọn anh qua Mi cùng. . . - Thiên.

- Ai nói không có việc... Nè xem đi... - Nó mang chiếc laptop ra chỗ Giang, Thiên và Ly ngồi. Mở camera bí mật trong phòng nó ra.
- Ra thế... Thật đáng kinh tởm... - Xem xong Giang nở nụ cười khinh bỉ nói.
- Vậy ý em là... - Thiên.
- Đúng vậy... Mọi người phải ở đây để xử lý vụ này... Nhớ bắt sống chứ đừng có lòi xác về!!! – Nó nhăm hiểm.
- Ok vậy đi... Mấy đứa cứ yên tâm giải quyết bên Mĩ còn ở đây để tụi chị lo là ổn rồi... - Ly.
- Vậy nhờ mấy người... Mà sao này giờ không thấy anh Huy đâu vậy? – Nó ngó quanh...
- Anh đây... dạo này phải lo chuẩn bị đám cưới nên bận quá!!! – Huy mở cửa bước vào.
- Đám cưới?! Bộ 2 người không định mời bọn này chung vui hả??? – Giang.
- Thì định để mấy đứa sang đây mới nói nè... - Ly ngượng ngùng.
- Với cả vì công ty xảy ra chuyện không hay nên đám cưới đã lùi lại 1 tháng rồi... - Huy thêm.
- Àu... Mà giờ cũng là cuối tháng rồi... sẽ nhanh thôi... - Thiên.
- Ừm... Mà 2 người xong chưa vậy??? – Nó quay qua chỗ hần và Hằng hỏi.

- Rồi đây chị... Dữ liệu cho thấy những mẫu sản phẩm tung ra thị trường của tập đoàn đó hầu như đều trùng khớp với tập đoàn của mình và Nguyễn Hoàng đó. – Hằng báo cáo kết quả.

- Vậy được rồi... Thu thập lại toàn bộ và gửi qua Mĩ cho chị. – Nó.
- Vâng... - Hằng nói rồi bắt đầu thao tác trên máy tính.
- Vợ... mình đi thôi... - Hần bước đến chỗ nó.
- Ừm... Mọi chuyện ở đây nhờ mấy người!!! – Nó nói rồi cùng hần lên phi cơ riêng bay sang Mĩ.

Quả thực sức lực của cả bọn thật trâu bò. Bay qua bay lại vài nước chỉ trong vòng hơn 1 ngày... giờ đã là 22h nên vừa lên máy bay nó đã dựa vào lòng hần mà ngủ ngon lành... làm việc mệt mỏi quá mà...

8h30' tại biệt thự bên Mĩ của cả bọn...

- Sao có mỗi mày với Phong về vậy? 2 người kia đâu? – Ngân hỏi.
- 2 người họ cùng với Ly, Huy và Hằng xử lý việc bên đó rồi... - Nó vừa gặm bánh mì vừa đáp.
- Ồ... Mà mày ăn nhanh lên còn thực hiện kế hoạch nữa chứ!!! – Trà thúc.
- Bình tĩnh... thời gian còn dài... - Nó.
- Mà có nhất thiết phải đích thân em làm việc này không??? Để Ngân đi cũng được mà!!! – Hần hỏi nó, trong lòng có chút lo lắng.
- Nè nè... biết mày thương vợ mày nhưng cũng đừng có đùn đẩy cho vợ tao như thế chứ!!! Tao cũng thương Ngân lắm chứ bộ!!! – Nam ôm Ngân nói.
- Ừ rồi biết rồi!!! – Hần.
- Việc này khá phức tạp nên em phải đi!!! Anh yên tâm ông ta không làm gì được em đâu. – Nó trấn an hần.
- Ừm... vậy được rồi... - Hần.
- Ngân... Lên phòng trang điểm cho tao... - Nó gọi.
- Ừ ok... - Ngân nuôi tiếc thoát ra khỏi vòng tay của Nam đi lên phòng cùng nó.

Với tay nghề trang điểm trên cả đỉnh của Ngân thì nó vốn đã xinh đẹp nay còn đẹp xinh hơn... Mặc chiếc đầm bó sát đến ngang đùi màu đen huyền bí trông nó thật quyến rũ và gợi cảm. Đến hần nhìn nó còn muốn ăn thịt nó nữa là... điều này càng làm cho hần lo lắng hơn... nhờ thằng cha kia làm gì nó thì sao???

Nhìn biểu hiện của hần nó có thể đoán hần đang nghĩ gì... nó biết hần lo cho nó nhưng việc này phải làm vì kế hoạch và vì tập đoàn của bọn nó lẫn pama. Nó lúi húi lên phòng. Chủ động trao hần 1 nụ hôn thật sâu, thật tình cảm... Hần choàng tay ôm lấy thân hình bé nhỏ đầy gợi cảm kia... Thật sự

thì máu nóng trong người hắn bắt đầu dâng lên, hắn không điều khiển nổi ý chí của mình. Cảm nhận được điều đó... nó buông hắn ra... nhẹ nhàng mỉm cười dùng mọi lời lẽ để hắn an tâm về mình. Cuối cùng thì hắn cũng chịu để nó đi...

- Nè... tao đã tạo 1 số thiết kế mới cho mày rồi đó... - Trà đưa cho nó 1 túi giấy tờ gì đó.

- Ok cảm ơn bạn yêu... - Nó nhận lấy tiện tay với luôn chiếc kính bản to màu đen đeo lên.

- Nhớ cẩn thận đấy... ông ta cực kì hám gái đấy!!! – Kiệt nhắc nhở.

- Ừm... - Nói rồi hắn cùng nó lên xe phóng ra khỏi biệt thự đi đâu đó...

Trên xe... nó nở nụ cười mang đầy sự nguy hiểm ngấm: “Nhấn nút ‘Start’ thôi Phạm Mạnh Hùng...”

Nó định làm gì??? Kế hoạch của cả bọn như thế nào??? Chập sau sẽ rõ!!! >

[end chap 49]

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Tử Đại Ác Ma* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 50: Cuộc Vui Bắt Đầu!!!

Hắn đưa nó đến tập đoàn Phạm Thị rồi cùng nó tiến vào bên trong. Hắn mặc 1 bộ trang phục đen từ đầu đến chân, đeo kính đen để giả làm vệ sĩ của nó. Nó bước đi trước còn hắn đi theo sau...

- Cô tìm ai??? – Cô tiếp tân nhìn nó với ánh mắt không mấy thiện cảm.

- Tôi muốn gặp chủ tịch... - Nó.

- Cô có hẹn trước?! – Tiếp tân.

- Không... - Nó dứt khoát.

- Vậy mời cô về... chủ tịch của chúng tôi không có thời gian rảnh.

- Tôi có 1 vài mẫu thiết kế mới muốn cho chủ tịch xem vì tôi rất ái mộ tập đoàn này... - Nó.

- Cô đợi chút... - Tiếp tân nói rồi dùng điện thoại gọi cho ai đó... Dãy số mà cô tiếp tân vừa bấm ban nãy đã được nó in sâu vào đầu...

- Giờ cô có thể gặp chủ tịch rồi đó!!! Tầng 26, phòng cuối dãy... - Tiếp tân.

- Cảm ơn... – Nó nói 1 hơi rồi cùng hắn đi mất hút.

2 người đi thang máy lên đến tầng 26 thì dừng lại... Nó đứng lại 1 chút lấy bình tĩnh rồi tiến vào bên trong. Trung bộ mặt lạnh lùng vốn có nó gõ cửa...

- Ai vậy? – Tiếng của 1 người con gái phát ra.

- Tôi muốn gặp chủ tịch... - Nó lạnh giọng.

- Chờ chút... - Đứng bên ngoài hắn và nó có thể biết rõ bên trong họ đang làm trò gì... Đúng là “Trẻ không tha già không thương mà!!!”...

Một cô gái tầm tuổi nó bước ra với quần áo, đầu tóc có chút xộc xệch tự xưng là thư kí rồi mời nó vào, hắn thì bị nó bắt đứng ngoài dù không muốn. Vừa nhìn thấy nó tên chủ tịch đã sáng mắt lên...

- Cô có thể ra ngoài... - Ông Hùng liếc nhìn cô thư kí nói.

- Dạ... - Cô thư kí mang nước đến rồi đi về phòng của mình.

- Cô bé đến gặp tôi có việc gì??? – Ông Hùng giờ giọng ngọt xớt làm nó nổi da gà...

- Ừm... Tôi đến muốn cho chủ tịch xem 1 số mẫu thiết kế của tôi... nếu được tôi mong những mẫu này có thể tung ra ngoài thị trường... - Nó lạnh lùng.

- Hừm... Cô nghĩ vài mẫu thiết kế của cô có thể tung ra thị trường 1 cách dễ dàng như vậy sao??? – Ông Hùng không thèm xem nói.
- Ông cứ xem rồi hãy nói... - Nó đưa tập thiết kế cho ông ta. Ông ta với tới lợi dụng chạm vào tay nó làm nó thoáng rung mình.
- Hừm... cũng đẹp đó... nhưng nếu muốn thiết kế của cô được đưa ra thị trường thì... - Ông Hùng nhìn nó với ánh mắt thèm khát.
- Xin lỗi ông!!! Tôi có lịch hẹn... Nếu ông muốn thì cứ giữ lấy mấy mẫu thiết kế này... Và tôi cũng muốn xin được vào đây làm... - Nó đề nghị.
- Vào đây làm?! Được... Từ mai, cô sẽ là thư kí của tôi... - Ông Hùng nói trong đầu chứ đầy hình ảnh đen tối.
- Cảm ơn ông... Giờ tôi đi... - Nó đứng dậy vô tình đụng vào bàn làm rơi cái bút.

Không còn cách nào khác nó phải cúi xuống nhặt. Ông Hùng cũng theo bản năng mà cúi xuống... Tay 2 người cùng chạm vào cái bút... Như 1 phản xạ ông Hùng ngẩng mặt lên, ánh mắt vô lí nhìn chằm chằm vào vòng 1 trắng nõn của nó... Nó cũng theo mắt ông ta mà nhìn, bỏ tay ra khỏi cái bút đứng thẳng người dậy. Nó bước ra khỏi phòng để lại bên trong 1 con người với nụ cười khoái chí... Đúng là đồ dê xồm!!! Nó đáng tuổi con cháu ông ta mà ông ta còn như vậy nữa!!!

Nó mở cửa ra ngoài thì thấy hần đang đứng chờ...

- Em ra rồi hả??? Sao rồi?! – Hần đi theo sau nó đến phía thang máy.
- Từ mai em sẽ làm thư kí ở đây... - Nó nhếch môi.
- Dù sao thì em cũng nên cẩn thận 1 chút!!! – Hần nhắc nhở.
- Em biết... mà ban nãy... - Nó kể lại cảnh hồi nãy trong phòng làm hần tức trào máu. Chỉ muốn quay lại căn phòng đó mà xông vào đánh ông ta 1 trận lôi đình... Gì chứ động vào người con gái của anh là không xong với anh đâu.
- Thôi làm gì mà ghê vậy... - Thấy hần như vậy nó phì cười.
- Gì mà không ghê?! Lão ta dám nhìn vào... như vậy làm sao anh chịu nổi!!! Chỉ có anh được nhìn thôi chứ!!! – Hần uất ức.
- Gì?! Ai cho anh nhìn?! – Nó.
- Anh cũng đâu có muốn đâu!!! Tại em thấp hơn anh nên mỗi lần cúi xuống nói chuyện với em là nó cứ đập vào mắt anh ý... Với cả mắt của anh nó cứ “vô tình cô ý” muốn nhìn vào đó thôi mà!!! - Hần cười nham hiểm.
- Đồ biến thái... - Nó nói rồi cùng hần tiến ra phía xe phóng thẳng về biệt thự. – Bước 1: Thành công... - Trước khi về, nó còn ngoảnh lại nhìn tập đoàn này 1 lần nữa...

Vậy là những ngày tiếp theo nó đến tập đoàn Phạm Thị làm việc với tư cách là thư kí của chủ tịch... Vì hần lúc nào cũng kè kè bên nó 24/24 với danh vệ sĩ kèm thêm sự việc mấy thằng thanh niên hôm trước khi thấy nó đứng trước tập đoàn chờ hần liền dờ trò treu chọc đã bị hần cho như từ nên ông ta không dám làm gì nó...

Sau 1 tuần...

- Đủ chứng cứ rồi chứ???? – Trà vừa ăn thịt bò khô vừa nói.
- Đủ dùng... - Nó đáp.
- Là sao??? Ý em là gì??? – Nam hỏi.
- Nốt ngày mai nữa mới là “đủ” – Nó nham hiểm.
- Ngày mai có gì hả????? – Hần hỏi nó.
- Hôm nay ông ta đã cho người dò xét về những mẫu thiết kế mà công ty của chúng ta sắp tung ra thị trường. Ngày mai, bản thiết kế đó... sẽ về tới tay ông ta... - Nó hơi cong môi tạo thành đường nét hoàn hảo trên khuôn mặt.
- Mà định làm gì tiếp?! – Ngân hỏi nó.
- Triển kế hoạch thôi!!! – Nó thần nhiên.
- Vậy để anh chuẩn bị lực lượng luôn... - Kiệt nói rồi gọi điện cho ai đó.
- Alo?! – Nó nhắc điện thoại lên nghe máy.

- [.....]

- Cứ để cho cô ta lấy... Việc còn lại để em lo... - Nó đáp. Ánh mắt có nét thách thức.

- [.....]

- Sao thế?! – Trà.

- Bọn chúng bắt đầu hành động rồi đó!!! Chuyển sang bước 2 thôi!!! – Nó.

- Ok... vậy sáng mai... bắt đầu hả?! – Nam.

- Không... Đêm nay... - Nó nói rồi cùng cả bọn về phòng chuẩn bị đồ đạc cho đêm nay...

23h30' tại biệt thự bên Mĩ...

- Đi được rồi chứ??? – Nam hỏi.

- Nè... mỗi người đeo 1 cái đi... - Kiệt đưa cho mỗi người 1 cái tay nghe nhỏ nhỏ.

- Ok... mọi người bắt đầu đi thì tôi và Kiệt sẽ phá hệ thống an ninh và vô hiệu hóa camera của tòa nhà... - Trà nói.

- Em còn nhớ dây số đó chứ?! – Hấn hỏi.

- Tất nhiên còn nhớ... - Nó.

- Lên đường thôi!!! – Ngân.

Vậy là 4 người: nó, hấn, Ngân và Nam lên chiếc xe Hyundai màu đen thể hệ mới phóng thẳng tới tập đoàn Phạm Thị. Còn Trà và Kiệt thì ở nhà xử lý hệ thống an ninh của tập đoàn đó.

10' sau, 4 người kia đã đến nơi và đỗ xe cách đó không xa...

- Như nào rồi??? Vào được chưa?! – Nó nói qua tai nghe.

- Khó quá!!! Mà sao tụi mày đi nhanh thế?! Mới có 10' thôi mà... - Trà đáp.

- Rồi rồi... Cứ bình tĩnh mà phá... không cần vội... - Nó nhìn đồng hồ nói.

15' sau...

- Chậm 10' rồi!!! – Nam nhắc nhở.

- Thôi được... Giờ phải liều thôi... đúng 1h30' là ông ta sẽ tới đây để nhận bản thiết kế!!! Vì vậy phải hành động ngay thôi. – Nó nói bằng giọng nghiêm túc.

- Được rồi!!! Để bọn anh đi đằng trước dẹp loạn. – Hấn nói rồi mở cửa xe cùng Nam tiến vào bên trong xử lý mấy tên bảo vệ. Nó và Ngân cũng theo sau.

Xong xuôi 4 người tiến về phía thang máy rồi lên thẳng tầng 26 và đi thẳng về căn phòng cuối dãy phòng chủ tịch. Nó nhanh tay bấm dây số mà hôm đầu bước chân vào cái tập đoàn này nó ghi nhớ được! Cánh cửa phòng chủ tịch mở ra...

- Giờ sao?! – Ngân hỏi.

- Mày và Nam sẽ ra phía ngoài canh chừng còn tao và Phong sẽ xử lý việc trong này!!! – Nó. – Chỉ có khoảng 45' thôi nên phải nhanh lên...

- Ok – Nam nói rồi cùng Ngân ra cửa canh chừng.

Còn bên trong, nó và hấn bật máy tính, thu hồi bản thiết kế gốc và tạo lập 1 bản thiết kế giả như ban đầu. Chỉ có vài việc như vậy nhưng cũng vô cùng mất thời gian và cần đến những bộ óc thiên tài như này.

- Hệ thống an ninh đã bị vô hiệu hóa và tôi đã xóa phần camera ghi hình ban nãy, mọi người yên tâm – Kiệt thông báo qua tai nghe.

- Ok tiếp tục tiến hành như thường!!! – Nó.

30' sau...

- MỌI NGƯỜI... RA NGOÀI NGAY... ÔNG TA ĐANG ĐẾN... - Trà nói.

- My... ra ngoài đi!!! – Hấn tất máy tính nói với nó vì mỗi người đang dùng 2 máy khác nhau.
- Chờ xú... sắp load xong rồi!!! Anh ra cùng 2 người kia trước đi... em ra sau... - Nó vẫn kiên nhẫn đợi.
- Thôi anh chờ em... - Hấn vẫn đứng đó.
- Ra đi... nếu ông ta lên trước khi em kịp ra ngoài thì em biết cách làm như thế nào... anh ở đây cùng chỉ làm em khó xử lí thôi... - Nó thuyết phục.
- Vậy anh ra ngoài trước nhé!!! Nhưng mà anh vẫn không yên tâm để em trong này 1 mình... - Hấn lo sợ nhìn nó.
- Em ổn... Anh ra trước đi rồi em ra... - Nó mỉm cười.
- Ừm... - Nói rồi hấn bước ra ngoài và cùng 2 người kia trốn ở gần đó.

CẠNH... CẠNH... - Tiếng bước chân ngày 1 gần...

- MY... Trốn mau... ông ta sắp đến cửa rồi. – Trà.
- Ok ok – Đúng lúc đó thì máy tính load xong, nó vội vã rút chiếc USB ra khỏi máy tính.

Nhưng có lẽ người tính không bằng trời tính, cùng lúc đó, ông ta mở cửa bước vào. Nó vội vã ngồi thụp ngay xuống dưới gầm bàn. May mắn thay ông ta không mở đèn điện mà chỉ dùng đèn pin cùng ánh sáng từ máy tính nên không phát hiện ra nó.

- Mày đang đầu đầy?! – Trà nhỏ nhẹ qua tai nghe.
- ..... – Im lặng... Nó không dám lên tiếng vì nó đang ở quá gần ông ta, chỉ cần 1 tiếng động nhẹ cũng có thể bị phát hiện.

Ông ta mở máy tính, mỉm cười ranh mãnh:

- Hahaa... rồi Black Blue, Nguyễn Hoàng cũng sẽ phải sụp đổ trước thế lực của ta... Ta đã có bản thiết kế gốc rồi... - Cùng lúc đó, nó lòi điện thoại ra ghi âm...
- Cảm ơn... vì đã cho tôi biết trước... - Nó thầm nghĩ, môi hơi cong lên...

Sau 15' thu thập tài liệu, lão ta ra khỏi phòng và đi về. 3 người kia cùng vào phòng đón nó rồi cả bọn phóng xe về nhà.

Ngày hôm sau... Nó vẫn đến Phạm Thị làm việc như bình thường...

- Thư kí Minzy... - Ông Hùng gọi. Nó phải lấy tên này để không bị lộ.
- Sao ạ? – Nó đáp.
- Cô mang bản thiết kế này cho phòng kế hoạch bảo hộ ngay ngày mai hãy tung mẫu này ra thị trường... - Ông ta không thèm ngẩng mặt lên vút cho nó 1 xấp giấy tờ.

Nó giả bộ lật lật xem qua vài bản vẽ...

- Thừa chủ tịch... - Nó.
- Sao? – Ông Hùng.
- Mẫu này...
- Có vấn đề gì?
- Sáng nay tập đoàn Black Blue đã tung những mẫu thiết kế này ra thị trường rồi...
- Sao cơ? Cô nói cái gì?
- Sáng nay tập đoàn của tôi đã tung những mẫu thiết kế này ra thị trường rồi!!! Ông không nghe rõ sao??? – Giật bảng tên trên ngực ra, nó trở về với con người lạnh lùng vốn có.
- “Tập đoàn của tôi”??? – Ông Hùng nhắc lại, chợt nhận ra mình đã bị lừa... - Mày... Lũ khốn chúng mày được lắm!!! Bảo vệ... - Ông ta hô to.
- Xin lỗi... nhưng ông đã chậm 1 bước rồi!!! Chủ tịch... - Nó vừa dứt lời thì 1 đám người mặc áo đen vào lôi ông ta đi...
- Lũ khốn!!! Nhất định con gái tao sẽ cứu tao!!!

- Con gái ông ư??? Hahaaaa... - Nó nhắc lại rồi tạo ra 1 tràng cười thật to...

[end chap 50]

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Tỉ Đại Ác Ma* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 51: The End...

Cùng thời điểm đó tại tập đoàn Nguyễn Hoàng...

CỘC...CỘC...

- Ai thế? Vào đi...

- Xin chào... phó giám đốc đáng mến... - Tay rút túi quần, dáng đi bất cần đời, Nam bước vào...

- Cậu là ai?! Đến đây có việc gì???? - Trịnh Tuấn Khải lên tiếng.

- Là ai không quan trọng... quan trọng là... tập đoàn này đang có NỘI GIÁN... - Đập tay lên bàn làm việc, Nam cố tình nhấn mạnh 2 từ cuối.

- T...Thì... Thì sao? - Ông Khải lấp bắp.

- Làm gì mà ra mồ hôi nhiều thế?! Hay là... có tật giật mình??? Hahaaaa...

- Cậu muốn gì? - Ông Khải cố giữ bình tĩnh.

- Ông ta thuê ông bao nhiêu???? - Nam ngồi vắt vẻo trên ghế, ném ánh mắt sắc sảo về phía ông Khải.

- Ai?! Thuê gì?

- Đùng giả ngây ngô nữa... 500 triệu??? hay 600 triệu???

- Cậu nghĩ cái giá chỉ rẻ bèo như vậy thôi sao???? Hahaa... Bét nhất, cũng phải 1 tỉ chứ! - ông ta kênh kiệu.

- Ra vậy! Tôi đánh giá năng lực của ông hơi thấp thì phải? Lâm nhảm này giờ cũng đủ rồi! Vào vấn đề chính thôi nhĩ? - Nam cười nhẹ, rút từ trong người ra một khẩu súng chữa thẳng vào ông ta.

- Cậu nghĩ cậu có thể đánh bại tôi một cách dễ dàng vậy sao? - Ông ta cười to rồi ấn một nút đỏ gì đó trên bàn.

- Hoàng Nhật Nam này chưa bao giờ làm việc mà không lên rõ kế hoạch! - Nam khẳng định cùng nụ cười kinh bi khiến mặt ông ta tái đi.

Phía bên ngoài có tiếng động... ĐOÀNG... BUP... một viên đạn từ bên ngoài xuyên qua cửa găm thẳng vào cánh tay của Nam khiến anh bỗng ngòl thụt xuống ôm lấy tay của mình nhưng tay còn lại vẫn cố gắng chữa súng vào Trịnh Tuấn Khải.

- Giờ thì tôi biết cậu chuẩn bị kĩ càng như nào cho kế hoạch này rồi! Hahaa - Ông ta cười lớn.

- Vậy sao? - Nam nhếch mép.

“ĐOÀNG”

Một tiếng súng nữa lại vang lên, lần này là viên đạn nằm trong chân ông Khải khiến ông ta khụy xuống và người nổ súng chính là Ngân. Sau khi giải quyết xong lũ tép riu ngoài kia, tiếng súng trong căn phòng khiến cô vô cùng lo lắng: “Liệu Nam có làm sao không?”

- Anh ổn chứ? - Ngân vẫn đứng đó, chữa đầu súng vào ông ta và hỏi Nam.

- Anh không sao! Chỉ là vết thương nhẹ! - Nam trả lời.

- Ông còn gì để trần trời không, Trịnh Tuấn Khải? - Ngân đưa ánh mắt sắc lẹm nhìn ông ta.

- Tao á? Tao thì không! Nhưng người của tao thì có. – Ông ta dứt lời thì từ đầu 1 đám người áo đen chạy vào bao quanh lấy Nam và Ngân.

ĐOÀNG... ĐOÀNG... ĐOÀNG...

Những tiếng súng liên tiếp nổ vang... Một cuộc đấu súng chẳng?

CHẠY... ÔNG TA CHẠY THOÁT RỒI... Đây cũng chính là điều mà nó lo lắng nhất... chỉ cần không đuổi kịp ông ta là coi như kế hoạch đổ bể...

- Ngày 2 người làm ăn kiểu gì vậy? – Nam gất qua tai nghe.

- Ồ sorry... Lúc này hệ thống camera bị đơ nên bọn tao không biết... - Kiệt.

- Có chuyện gì vậy? – Hấn và nó đang ở tập đoàn Phạm Thị thất mắc.

- Trịnh Tuấn Khải... ông ta chạy thoát rồi... Bọn tao giải quyết xong ở đây rồi nhưng bị thương nên không kịp đuổi theo... - Ngân.

- Hừ... Để đây tao lo... - Nó lạnh giọng. Lần này nó lại phải động chân động tay rồi... - Đuổi theo ông ta ngay... - Nó nói với hấn. Cũng may là Ngân kịp gắn con chip vào giày ông ta trong lúc cấp bách.

Hấn phóng xe như bay đuổi theo chấm đỏ trên màn hình ipad...

BÍP... BÍP... BÍP...

Hừ... đúng là bọn nó đã sai lầm khi chọn thời điểm này để triển kế hoạch... giờ cao điểm có khác... đường tắc không đi nổi...

- Hừ... làm thế nào bây giờ? – Nó bực tức.

- Đến rồi... - Hấn hơi nhếch mép.

- Là sao? – Nó ngạc nhiên quay qua hấn. Chẳng nói năng gì, hấn hết mặt về phía gương chiếu hậu khiến nó theo phản xạ mà cũng nhìn theo.

Từ trong gương xuất hiện người của nó dẫn đầu là Bảo đang phi những chiếc moto đến...

- Good – Nó giơ tay no.1 hướng về phía hấn. – Em đi trước... - Nó nói rồi mở cửa xe cầm theo chiếc ipad bước xuống.

Thấy thế Bảo nhường chiếc moto của mình cho nó rồi lên ô tô. Hấn cũng lập tức nhường vô lăng cho Bảo rồi phóng moto theo nó.

- Cuối cùng cũng kịp... Đợi đó, Trịnh Tuấn Khải! – Nó gần từng chữ. Đôi môi nhỏ bé cong lên thật đẹp...

Nó rút từ trong người ra một khẩu súng nhỏ... vừa phóng xe vừa bắn sao? Nó mạo hiểm đến vậy ư?

Không! Nó phóng lên trước đầu xe. Hấn cũng phóng theo. Hai người chặn chiếc xe ô tô lại ngay giữa đường khiến ông ta và tài xế vô cùng hốt hoảng. Chiếc xe định lùi lại... nhưng đã muộn mất rồi! Người của nó và hấn đã vây kín chiếc xe.

Nó bước xuống... chân đạp mạnh vào đầu xe, tay cầm khẩu súng như một playgirl thực thụ. Ông Khải xanh mặt, không biết phải làm gì. Nó chìa súng vào tên tài xế và... ĐOÀNG... tên đó chết không kịp nhắm mắt khiến ông ta còn sợ hãi hơn. Điều này cũng không hề làm mọi người xung quanh bất ngờ vì đây là đất Mỹ, người ta có thể tự do sử dụng súng. Tuy nhiên, điều bất ngờ là nó là con gái mà? Sao có thể mạnh bạo như vậy? Ai cũng há hốc mồm nhìn chằm chằm nó như muốn ăn tươi nuốt sống. Khó chịu, nó liếc mắt nhìn mọi người như ra hiệu: con nhìn nữa tôi bắn làm ai cũng bỏ chạy.

Còn Trịnh Tuấn Khải ngồi trong xe thì mặt cắt không còn giọt máu, sợ hãi đến mức không dám cử động.

- Xuống xe – Nó lạnh lùng hất mặt nhìn ông ta.

Chậm rãi mở cửa, ông ta bước xuống, nuốt nước miếng. Và từ từ... ông ta lòi từ trong người ra một khẩu súng chìa thẳng vào nó.

Ngay lập tức... cả chục đầu súng chìa vào ông ta như một lời cảnh báo...

Hấn nhanh chóng nhảy lên đầu xe đạp thẳng vào người làm Trịnh Tuấn Khải ngã xuống, văng khẩu súng ra xa.

Hấn nhặt khẩu súng lên, quay mặt nhìn nó:

- Khử luôn hay bắt sống?

- Ông ta và Phạm Mạnh Hùng cứ để pama giải quyết... Anh và em còn phải sang Anh xử Yuki. – Nó mỉm cười.

- Yuki?! – Trịnh Tuấn Khải ngạc nhiên.

- Phải! Chính là con gái của Phạm Mạnh Hùng... Hahahaaaa... - Nó cười lớn rồi ra lệnh cho người của mình đưa ông ta đi...

Tại tập đoàn Black Blue... nước Anh: 15h30

- Cái gì? – Ly tức giận đập bàn đứng dậy.
- Dạ... phòng thư kí Yuki Phạm... trông trơn... - Thư kí của Ly cho biết.
- Hừ... nhanh chân phết đấy! Có lẽ là chuẩn bị từ trước... - Giang.
- Giờ sao? – Huy lên tiếng.
- Ra sân bay tìm chứ biết làm sao giờ! – Thiên nói rồi cả bọn lên xe phóng thẳng đến sân bay gần nhất.

Trên xe của Giang và Thiên...

- Đừng có nhìn xuống dưới này... - Giang ngồi ghé sau lên tiếng.
- Sao vậy? – Thiên tò mò.
- Để em thay đồ. – Nói rồi cô lôi quần áo từ trong túi ra. Phải rồi! Cô đang mặc váy... khó mà hoạt động được. Đành phải thay một bộ đồ da bó đen từ đầu tới chân thôi.
- Bao giờ anh mới được khám phá cơ thể em đây? – Thiên.
- Tập trung lái xe đi... chúng ta đang làm nhiệm vụ đó! – Giang nhắc khéo.
- Ok vợ... - Anh cười rồi tăng tốc xe...

Tại sân bay...

- Chia nhau ra tìm... 15ph nữa có mặt tại đây! – Ly lên tiếng nói rồi mỗi người một hướng tìm cô ta.

Riêng Giang... cô đi thẳng đến khu đất đằng sau sân bay...

- Tại sao không gọi được nhỉ? Làm thế nào bây giờ? – Cô gái xinh đẹp cầm trên tay chiếc điện thoại gọi đi gọi lại vào một số nào đó...
- Sao thế? Đang định gọi cho ai à? – Giang nhẹ nhàng bước đến.
- Gọi cho bố tôi chứ ài?! Ồ... Phó chủ tịch... - Cô gái hốt hoảng làm rơi chiếc điện thoại trên tay.
- Định trốn đi đâu vậy, Yuki? – Giang mỉm cười...
- Tôi... tôi... đâu có trốn? – Yuki cố cãi.
- Không trốn ư? Vậy là đi du lịch sao? Hahaa... - Giang cười to.
- Tôi... - Yuki hết lí lẽ.
- Bố cô... đã bị vạch trần rồi! Tập đoàn nhà cô... có lẽ từ hôm nay sẽ bị xóa sổ! – Giang ngán ngẩm nói.
- Cô... cô... nói gì? – Yuki dường như không tin vào tai mình nữa.
- Giờ muốn về đoàn tụ với bố? Hay muốn kết thúc cuộc đời tại đây? – Giang lắc lắc khẩu súng trên tay nhìn Yuki.
- Tại sao lại đối xử với tôi như vậy? Tôi đã làm gì sai? – Yuki cố chấp.
- Làm gì sao? Đánh cắp những mẫu thiết kế của công ty, bắt tay hợp tác với gián điệp tập đoàn Nguyễn Hoàng_Trịnh Tuấn Khải và còn... lôi kéo thêm thư kí của tôi_Rany – Giang nhếch môi thành một đường cong tuyệt hảo, lạnh lùng đưa ánh mắt về phía cô gái đang nấp sau bức tường với chiếc vali.
- Sao... sao có thể... - Yuki sợ hãi nhìn Giang.
- Cô nghĩ mấy trò mèo mà cô làm tôi không biết sao? Hahaa... Đơn giản là vì tôi không muốn nói. Trước khi quay trở về Việt Nam tôi đã bí mật đặt camera trong phòng và cho người theo dõi tất cả nhân viên, từ người tôi tin tưởng là thư kí cho đến người tôi không tin tưởng. – Giang cười. – Hai cô nghĩ từ cái công ty nhỏ bé mà vươn lên, phát triển thành cái tập đoàn nhất nhì Thế Giới dễ lắm sao? Nếu không có an ninh trật tự, nếu không có sự kiểm soát dù ở bất cứ đâu, bất cứ lúc nào thì làm sao nó có thể lớn mạnh như vậy được? – Giang nói với tất cả những gì từ trong lòng mình. Đối với cô, tập đoàn này là máu mủ, là tất cả đối với bọn nó và cô.
- Cảm ơn mày, Giang. – Nó từ đằng sau bước tới vỗ tay, mỉm cười nhìn Giang. – Quả thật không có mày thì tao cũng không biết được Rany cũng tham

gia vào vụ này. Thất vọng thật đấy! – Đây quả thật là thiếu sót của nó. Cũng may là nhờ có Giang người bạn mà cô tin tưởng nhất từ trước đến giờ.

- Ok tao biết! – Giang ra dấu “ok” rồi hất mặt về phía Yuki và Rany như muốn hỏi nó sẽ xử thế nào.

- Đưa cả 2 sang Mỹ rồi tính. – Nó lạnh giọng.

***Quay lại lúc Giang, Thiên, Ly, Huy, Hằng trên đường tới sân bay... Giang nhanh trí báo Thiên báo tin cho nó rằng thư kí Yuki đã chạy trốn. Nó tức giận rồi chợt nhớ ra... phải rồi... hẳn có số điện thoại của cô ta...

- Anh! Gọi cho Yuki dò hỏi xem cô ta đang ở đâu! – Nó thay hẳn cảm lái nói.

- Ok em... - Hẳn nói rồi nhanh chóng lôi điện thoại ra bấm số điện thoại. Với độ đẹp trai vốn có, trí thông minh hơn người hẳn dễ dàng đưa cô ta vào bẫy rồi nhanh chóng nhắn tin cho Giang địa điểm Yuki đang có mặt... ***

Phi cơ riêng lại một lần nữa hoạt động đưa hẳn, nó, Giang, Thiên, Ly, Huy, Hằng cùng với Yuki và Rany trở lại với đất Mỹ. Máy ngày nay nó cứ bay đi bay lại, có khi thời gian trên phi cơ còn nhiều hơn dưới mặt đất nên một mối cũng là điều đương nhiên. Tự nhủ với lòng mình rằng sau vụ này, nó và cả bọn phải nghỉ ngơi một thời gian mới được...

Tại tập đoàn Nguyễn Hoàng... nước Mỹ 14h chiều...

Sau khi cả bọn nghỉ ngơi buổi trưa thì tất cả đều có mặt tại tập đoàn Nguyễn Hoàng để giải quyết nốt mọi chuyện...

- Ở đây pama giao cho mấy đứa quyết định vì đây là công của các con. – Pama nó nói với cả bọn.

- Thật ă? Thế bọn con sẽ không phụ lòng pama – Cả bọn đồng thanh. Nói rồi cả bọn tới phòng giam giữ Phạm Mạnh Hùng, Trịnh Tuấn Khải, Yuki và Rany.

- Giờ sao? – Trà khoanh tay, dựa lưng vào tường hỏi.

- Khử? – Bảo lên tiếng.

- Hoi ác. – Hằng lắc đầu.

- Thôi được rồi! Mỗi người cho 1 ý kiến đi xem nào! – Nó quả quyết.

- Phá sản?! – Thiên vuốt cằm.

- Tất nhiên. – Giang.

- Đuổi khỏi tập đoàn. – Kiệt.

- Chắc chắn rồi. – Huy.

- Thu hồi mọi tài sản? – Hẳn giờ mới lên tiếng.

- Duyệt. – Ly.

- Công khai trên truyền hình! – Ngân.

- Và cả mạng xã hội, báo chí,... - Nam bổ sung.

- Ok vậy triển thôi. – Nó.

Cả bọn nói chuyện như kiểu 4 con người kia không hề có mặt ở đây vậy.

Sáng hôm sau...

- Vào chiều tối ngày hôm qua, tất cả chúng ta đều không khỏi bàng hoàng khi nghe tin đồng loạt phó giám đốc tập đoàn Nguyễn Hoàng bị đuổi việc, ông Trịnh Tuấn Khải, 2 thư kí của chủ tịch và phó chủ tịch của tập đoàn Black Blue cũng có chung hoàn cảnh với cựu phó giám đốc Trịnh Tuấn Khải, đặc biệt là tập đoàn Phạm Thị đứng thứ 17 trên Thế Giới chính thức bị phá sản. Và điều đáng nói ở đây là mọi gia tài, của cải của gia đình ông Phạm Mạnh Hùng, chủ tịch tập đoàn Phạm Thị, đã bị niêm phong và thu hồi. Tương tự gia đình ông Trịnh Tuấn Khải và 2 cô thư kí kia cũng vậy. – Cô biên tập viên xinh xắn vừa dứt lời thì trên TV chiếu hình ảnh 3 gia đình phải sống chui lủi, không dám ngẩng mặt nhìn đời.

- Theo như nguồn thông tin chúng tôi được cung cấp thì nguyên nhân của vụ việc này là do..... Tuy nhiên, tập đoàn Nguyễn Hoàng và tập đoàn Black Blue đã tuyển chọn và tiếp nhận những nhân viên có năng lực của tập đoàn Phạm Thị về tập đoàn của mình. ... – Biên tập viên tiếp tục.

- Ủa sao chuyện này không ai biết? – cả bọn thắc mắc trừ nó và Thiên.

- À hôm qua em có bàn với Thiên về việc này vì tập đoàn Phạm Thị có phá sản thật nhưng họ không hề có tội mà chỉ làm theo mệnh lệnh cấp trên. Với cả ta không thể lãng phí năng lực của họ được. – Nó giải đáp.

- Ồ... - Mọi người.

[end chap 51]

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Tứ Đại Ác Ma* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 52: Ngày Chung Vui...

Một tuần sau...

- Đây... của mấy đứa... - Ly vừa nói vừa phát thiệp mời cưới cho cả bọn.

- Oa... - Mọi người ai cũng vui mừng vì đám cưới của Ly và Huy sắp diễn ra.

- Chúc mừng anh chị nha... - Cả bọn.

- Ủa My đâu Phong? – Huy thấy thiếu nó liền hỏi.

- À đang nghe điện thoại của ai ý... - Hấn trả lời.

- Em đây... - Nó xuất hiện.

- Ai gọi vậy? – Giang.

- Pama gọi... - Nó ngồi xuống cạnh hấn, tiện tay với lấy miếng xoài cho vào miệng.

- Có chuyện gì sao? – Thiên.

- Pama bảo ngày cưới của anh chị... - Nó liếc nhìn Ly và Huy.

- Làm sao? – Cả bọn đồng thanh.

- Cũng là ngày làm lễ cho chúng ta lên tiếp nhận tập đoàn thay pama. – Nó.

- Thật á? – Cả bọn.

- Yes... - Nó rất thần nhiên đáp.

- Ồ thế còn... - Ngân.

- Tập đoàn của chúng ta? – Trà tiếp lời.

- À chuyện đó... - Nó lấp lửng.

- Chuyện đó làm sao hả chị? – Hằng.

- Mọi người sẽ tiếp quản tập đoàn của nhà mình, còn Nguyễn Hoàng do anh Thiên tiếp quản, anh Huy và Bảo sẽ tiếp quản Vũ Ngọc và Trần Lê cùng với chị Ly, Hằng. – Nó phổ biến. – Còn Black Blue... sẽ do chính em.

- Vậy có ổn không? – Ly.

- Ok – Cả bọn đồng thanh. Dù gì thì người sáng lập ra Black Blue đầu tiên cũng là nó nên bọn nó đồng ý cho nó là người đứng đầu.

- Bang của chúng ta thì sao? – Nam.

- Chúng ta sẽ tiếp quản tập đoàn của pama song song với việc hoạt động thể giới ngầm. – Nó.

- Ô...

Từ ngày hôm đó trở đi, giới truyền thông, những gia đình, tập đoàn có chỗ đứng trên thương trường đều nháo nhào về tin tức này. Hết tin cô chiêu cậu ấm nhà này nhà nọ sắp tiếp quản tập đoàn lớn lại đến tin đám cưới cậu này cô kia.

Và tất nhiên cũng có nhiều ý kiến trái chiều nảy sinh. Liệu còn quá trẻ như cả bọn có làm nên trò trống gì không hay chỉ được cái ý lại vào pama của mình?

Cả bọn cũng chẳng thèm quan tâm, chỉ cắm mặt vào hồ sơ, tài liệu của gia đình mình để chuẩn bị cho việc tiếp quản tập đoàn. Nhưng bên cạnh đó cũng không quên nghỉ ngơi, đi spa, tuốt lại nhan sắc để dự đám cưới Ly và Huy.

2 tuần sau...

Trước mặt bọn nó giờ đây là một khách sạn 5 sao uy tín nhất Việt Nam... Còn trước mặt mọi người thì lại là 10 con người_5 cặp đôi với sắc đẹp vẹn toàn... Hiếm thấy cái lễ thành hôn nào lại "bớt" ra nhiều trai xinh gái đẹp thế này, đã thế lại còn vô cùng tài năng nữa.

Mặc kệ những ánh nhìn xung quanh, những bàn tán chỉ trò, cả bọn vẫn hiên ngang bước vào...

Vẫn là những bộ cánh hàng đầu, những bộ comple lịch lãm nhưng mỗi cặp lại toát lên một khí thế khác nhau:

Nó và hấn: lạnh lùng, kiêu sa.

Giang và Thiên: Sang trọng, trưởng thành.

Ngân và Nam: Quý phái, tao nhã.

Trà và Kiệt: Nóng bỏng, gợi cảm.

Hằng và Bảo: Năng động, thuần khiết.

Có lẽ sẽ chẳng ai dứt ánh nhìn ra khỏi cả bọn được vì quá nổi bật.

Mỗi cặp làm một việc nhưng hầu như là đi chào hỏi những con người máu mặt và có chỗ đứng vững trên thương trường...

Chàng MC điển trai vừa bước lên bục và bắt đầu cất tiếng nói:

- Xin chào tất cả mọi người, tôi là MC trong buổi thành hôn ngày hôm nay. Chúng ta đang rất hóa hức và mong muốn được nghe những lời chia sẻ từ 2 bên gia đình phải không ạ? Xin mời đại diện nhà trai trước ạ_mời phó chủ tịch của tập đoàn Nguyễn Hoàng.

- ..... – Chú nó, tức là papa của Huy và Bảo lên phát biểu và chúc phúc cho Ly, Huy.

- Vâng xin cảm ơn chủ tịch Nguyễn Hoàng. Xin mời đại diện nhà gái_chủ tịch Vũ Ngọc ạ. – MC.

- ..... – Papa của Ly phát biểu.

- Chắc hẳn mọi người ai cũng đang háo hức được nhìn thấy cô dâu và chú rể phải không ạ? Không để mọi người đợi lâu nữa... Xin một tràng pháo tay cho sự xuất hiện của chú rể Nguyễn Hoàng Gia Huy và cô dâu Vũ Ngọc Hương Ly ạ... - MC.

- HOHUHASNCJSFBVGTRBHWZTB – Những lời bàn bạc xôn xao về cặp đôi trai tài gái sắc này. Quả thật, nếu như 5 cặp đôi kia đẹp 10 thì cặp này cũng phải đẹp 9,9.

“Trong cuộc đời này, cái đích không phải là đám cưới mà là 2 người sống hạnh phúc bên nhau trọn đời. Cuộc đời chị Ly phụ thuộc vào anh và cuộc đời anh cũng vậy, cũng phụ thuộc vào chị Ly. Chúc 2 người hạnh phúc, sống bên nhau tới khi đầu bạc răng long” – Đó là những gì cả bọn nhẩn nhủ cặp vợ chồng mới trên thiệp mừng và quà cưới.

Nhưng bên cạnh niềm vui đó, cả bọn sẽ phải cố gắng không ngừng để tiếp quản tập đoàn của pama, để chứng tỏ thực lực của mình cho mọi người thấy...

Các độc giả cho mình tí động lực nào <3 Hãy comment "hay" hoặc "dở" hoặc "tệ" hoặc "good" hoặc "tuyệt" ..... nhé =))) cam sa mi taaa <3

[end chap 52]

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Tứ Đại Ác Ma* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 53: Chiến Dịch Giảm Cân!

Vài ngày sau đó... tại biệt thự Dark...

- Hầy... Cuối cùng cũng đã tới ngày kiểm tra cân nặng. – Ngân.
- Máy em làm gì vậy? – Thấy cô giúp việc bê chiếc cân ra, hấn liền hỏi.
- Hôm nay là ngày kiểm tra cân nặng! – Nó đáp.
- Kiểm tra cân nặng? – Bọn hấn đồng thanh.
- Yepp... Cứ 3 tháng 1 lần nhưng từ lúc về Việt Nam nhiều việc quá nên cũng quên luôn. – Giang.
- Cụ thể là sao? – Nam.
- Ừ thì tầm này chắc chắn là chiều cao cũng chẳng thể tăng nổi nữa rồi... vì thế nên cân nặng phải duy trì sao cho cân đối với chiều cao. – Trà.
- Ồ - Bọn hấn ồ lên một tiếng.
- Tao thấy Giang có dấu hiệu mập lên đó Thiên. – Kiệt.
- Ừ tao cũng thấy thế... chắc lần này phải giảm cân rồi... - Thiên cười.
- Nào nào... từng người lên một... - Quân gia mình với sổ ghi cân nặng theo định kì.
- Ai trước đây? – Cả bọn đồng thanh rồi nhìn nhau. – Oanh tù tù... oanh tù tù... - Tròi! Mang tiếng là chủ tịch mới của tập đoàn này tập đoàn nọ mà lại hành động trẻ con như vậy sao? Và đã có kết quả, người đầu tiên là Nam...

Và tiêu chuẩn được đề ra là: + Nữ: 50kg -> 60kg

+ Nam: 70kg -> 80kg

Vì cả bọn có chiều cao tương đương với siêu mẫu nên cân nặng như vậy không được cho là béo.

Ai cũng lần lượt cân và đạt tiêu chuẩn cho đến khi...

- Tao lo tới đau tim luôn quá! – Giang nói với nó.
- Hahaa – Nó chả biết nói gì ngoài cười trừ.
- Ai bảo mày ăn cho lắm vào. – Ngân.
- Thì mỗi lúc lo, vui, buồn tao đều phải ăn. – Giang.
- AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA... - Cả căn nhà vang lên tiếng la inh ỏi của Trà.
- Sao sao? – Kiệt.
- Có chuyện gì? – Ngân.
- Má ơi tao tăng 0,5kg rồi! – Trà.
- Con kia. Mấy khủng à?! – Nó.
- Thôi xuống để vợ anh lên nào. – Thiên nhìn Giang.
- Hơ... - Giang từ từ bước lại phía cân...
- AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA... - Lần này không chỉ là 1 người hết mà là tận 4 người hết! Tròi đất quỷ thần ơi... Giang tăng tận 5kg và giờ đây cân nặng của cô là 65kg.
- Các... các... em... có thể nhỏ tiếng lại được không? – Hấn vừa bịt tai vừa nói.

- Trời ơi con béo kia. – Ngân.
- Má ơi bụng con 3 ngón rồi... - Giang sờ sờ bụng mình.
- Giảm cân cấp tốc ngay cho tao. – Nó.
- Trong 2 tuần mà mày không lấy lại vóc dáng thì xác định! – Trà kí đầu Giang.
- Rồi rồi ok ok – Giang làm mặt mếu.
- Các em có cần khát khe quá vậy không? – Thiên.
- Có! – Đồng thanh.
- Ồ... ờ... - Bọn hần cũng chẳng biết nói gì ngoài chấp nhận sự thật.

Những tuần sau đó...

- Mỡ ơi là mỡ mày đi đâu không đi mày chui vô bụng chị làm cái gì... - Giang vừa tập chạy vừa than thở.

Từ ngày hôm đó, không ngày nào là Giang không bị bọn nó bắt chạy vòng quanh biệt thự 5 vòng, gấp bụng 30 cái, ăn thực đơn dành cho người giảm cân, hạn chế bữa trưa và nhịn ăn bữa tối...

Và có lẽ... trong bữa cơm là vui nhất... Cả bọn cứ ăn uống thoải mái, đã thế còn cố tình gấp thức ăn ngang qua mặt Giang nữa chứ... Thiên thấy vậy cũng thương lắm chứ nhưng cứ thấy ánh mắt đờ đờ sát khí của nó thì chẳng dám hó hể gì nữa...

- Nè... Tao nghĩ thế này vẫn chưa ổn lắm! – Nó vuốt cằm.
- Là sao? – Trà.
- Bây giờ phải giấu hết đồ ăn vặt, bữa ăn thì làm thức ăn sao cho vừa đủ thôi... - Ngân.
- Chính xác! Có như thế thì con béo kia mới giảm cân được! – Nó.
- Ồ... vậy mai tao sẽ báo với quần gia Minh. – Trà.
- Nhớ là cất giấu đồ ăn cho thật kĩ... chứ lúc chiều ngồi ăn cơm mà tao thấy ánh mắt con Giang nó nhìn đồ ăn một cách gian tà lắm – Ngân phán.
- Kiểu gì nó cũng lên bọn mình lục đồ ăn thôi. – Nó.
- Ủ ý. Yên tâm, quần gia Minh sẽ lo hết... - Trà cười.

Đêm hôm đó...

- Trời ơi... Giảm cân cái kiểu này tốn thọ quá! Chắc chết sớm chứ đẹp cái gì?! – Giang vừa ôm bụng đói xuống bếp vừa lăm bằm...

Ông trời đúng là không thương cô. Mớ tủ lạnh thì tủ lạnh trống trơn. Trong nhà cũng chẳng còn tí hoa quả nào...

- Má ơi! Đồ ăn đã không có rồi! Tiền còn bị chúng nó tịch thu... không đủ tiền để mua mì gói nữa... - Giang.
- Này vợ... - Thiên dựa lưng vào cửa bếp nói.
- Á... giật cả mình... sao anh lại xuống đây? Không ngủ à? – Giang.
- Vì anh thương em... - Thiên vừa nói vừa bước vào với đồng gà rần trên tay.
- Oa... ngon quá! Em ăn được không? – Giang như bắt được vàng.
- Tất nhiên là được rồi... Anh mua cho em mà... - Thiên ngồi xuống bàn ăn ngắm Giang.
- Vậy em ăn đó nha... - Nói rồi cô ngồi xuống, ăn như bị bỏ đói mấy năm vậy...

5ph sau... Giang đã ăn hết 2/4 suất gà Thiên mang về...

- Ăn thế... đủ chưa? – Một giọng nói lạ vang lên.
- Chưa... - Giang hồn nhiều trả lời mà không thèm ngẩng mặt lên.

- M...M... My... - Thiên hoàng hồn khi nhìn thấy nó. Nghe nhắc tên nó Giang cũng làm rơi luôn miếng gà ngon lành trên tay.

- Ngon quá nhỉ? – Nó chậm rãi bước vào...

- N... Ngon... M... Mày ăn không? – Giang cố gượng cười.

- Thôi, của mày cả, người ta mua cho mày mà! – Nó lườm Thiên – Cứ ăn thoải mái đi.

- Thật á? – Giang vs Thiên đồng thanh với khuôn mặt hớn hơ.

- Ủ... Rồi mai tập gấp đôi... - Nó thần nhiên.

- Huhu... không thể... tại tao đói quá... đừng bắt tao tập gấp đôi mà... - Giang khóc lóc...

- Là do lỗi của anh mà... đừng bắt Giang phải chịu... - Thiên đỡ lời giúp Giang.

- Còn anh ý! Đừng nghĩ mình không có tội! Tội của anh còn lớn hơn nó đấy! Từ mai 2 người cách xa nhau 5m... - Nó tuyên bố thẳng thừng...

Vậy là từ ngày hôm sau, mọi chuyện diễn ra theo đúng như lời nó nói... Và... sau 2 tháng...

- Được rồi! Lên cân đi... - Mọi ánh mắt đổ dồn vào Giang.

- Lần này mà mày không giảm cân chắc tao đi đầu xuống đất. – Ngân.

- Nhìn dáng vóc cũng đã có sự thay đổi rồi nên chắc sẽ xuống được vài cân. – Trà.

- Đúng... đúng đó... - Thiên lên tiếng.

- Nào, lên đi. – Nó.

Giang từ từ bước lên cân... và đúng như mong muốn của mọi người, cô đã giảm được 7kg...

- Yeahh... cảm ơn mọi người đã giúp tôi giảm cân nha... - Giang vui mừng.

- Lấy lại được vóc dáng là ổn rồi... - Kiệt.

- Tốt nhất là đừng tăng cân nữa! Mỗi lần giảm cân như này cả nhà cũng mệt lắm! – Nam.

- Ủ đúng đấy... - Hân.

- Yeahh... vậy là lại được gần vợ rồi! – Thiên hớn hơ.

- Ai cho? – Nó.

- Ồ... - Giang và Thiên ngó người.

- Em đùa đấy! Hahaaa... - Nó cười vang...

Vậy là căn nhà lại tràn ngập niềm vui và tiếng cười...

Dạo này chap hơi ngắn nhĩ? =))))))

[end chap 53]

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Tứ Đại Ác Ma* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.